

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ระบบญาณลักษณะในภาษาไทย:
การศึกษาตามแนวหน้าที่-ปริชาน

โดย ดร. สุธา รังกุพันธุ์

มิถุนายน 2547

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ระบบญาณลักษณะในภาษาไทย:
การศึกษาตามแนวทางที่-ปริชาน

โดย ดร. สุดา รังกูพันธุ์

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา
และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกอ. และ สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลงได้ก็ด้วยความสนับสนุนอย่างดีจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยแสดงความขอบคุณอย่างสูงต่อหน่วยงานผู้ให้ทุนและให้การสนับสนุนเกื้อกูลในด้านต่างๆ นั่นคือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนักวิจัยที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. ปราณี กุลละวณิชย์ ผู้เมตตาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาอย่างแข็งขันมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ให้การสนับสนุนการทำงานวิจัย และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์นับแต่เริ่มโครงการเป็นต้นมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อัครวิรุฬหการ ผู้กรุณาให้คำปรึกษาด้านคำศัพท์ภาษาไทย เพื่อใช้เรียกศัพท์ภาษาศาสตร์ที่ยังไม่มีการบัญญัติ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ Michael Crabtree ผู้กรุณาอ่านตรวจภาษาอังกฤษสำหรับบทความภาษาอังกฤษให้แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณฉลวยพร ชวะเดช เลขานุการภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ให้การสนับสนุนและคำแนะนำด้านต่างๆ โดยเฉพาะการบริหารโครงการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตที่ช่วยงานวิจัยนี้ทุกคน อันได้แก่ คุณอรวรรณ วังสมบัติ คุณกุลพร โพธิศรี เรือง คุณสุนทรรัตน์ แสงงาม คุณเพ็ญอาภา อยู่ดี และคุณพรนภิศ อยู่เนียม

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้เอื้อนนาม ที่มีส่วนในการสนับสนุนให้การวิจัยนี้สำเร็จได้ตามเป้าหมาย

บทคัดย่อภาษาไทย

รหัสโครงการ: MRG4580005
ชื่อโครงการ: ระบบญาณลักษณะในภาษาไทย: การศึกษาตามแนวทางที่-ปริชาน
ชื่อนักวิจัย: ดร. สุธา รังกุพันธุ์
email address: suda.r@chula.ac.th
ระยะเวลาโครงการ: 2 ปี

ระบบการแสดงทัศนภาวะสัญญา¹ (epistemic modality) เป็นระบบที่เราใช้ในการสื่อทัศนภาวะของผู้พูดที่เกี่ยวกับความจริงเท็จของเหตุการณ์ในประโยค เช่น ประโยค "สมหญิงกลับมาแล้ว" ผู้พูดแสดงรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์การกลับมาของสมหญิงว่าเป็นความจริง แต่ในประโยค "สมหญิงคงกลับมาแล้ว" ผู้พูดแสดงว่าเหตุการณ์การกลับมาของสมหญิงนั้นเป็นการคาดคะเนของผู้พูดว่าเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น

ในไวยากรณ์ภาษาไทยพบว่ามีคำ 4 ประเภทที่ใช้ในการแสดงทัศนภาวะสัญญา ได้แก่ คำช่วยหน้ากริยา อนุภาคต้นประโยค คำวิเศษณ์ และอนุภาคท้ายประโยค คำในกลุ่มนี้ นอกจากจะสามารถปรากฏตามลำพังเพื่อบอกการคาดคะเนแล้ว ยังสามารถปรากฏร่วมกันเพื่อแสดงระดับความมั่นใจต่างๆ อีกด้วย คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ที่อื่นๆ คือการปรากฏร่วมกับการบ่งชี้ทางไวยากรณ์ประเภทอื่นๆ ได้แก่ กาล ทัศนภาวะปริพท์ การสร้างประโยคคำถาม และการปฏิเสธ

ในด้านความหมาย พบว่า คำเหล่านี้บอกการคาดคะเนในหลายลักษณะ ได้แก่ การแสดงความเป็นไปได้ ความน่าจะเป็น หลักฐานแวดล้อม เหตุการณ์สมมติ เหตุการณ์ตรงข้ามความจริง ความจริงจากข้อสมมติล่วงหน้า ความมั่นใจ และความไม่มั่นใจ ลักษณะทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์แสดงให้เห็นว่าทัศนภาวะสัญญาที่แสดงด้วยระบบไวยากรณ์ไทยมีเพียง 4 ประเภทย่อย คือ การคาดคะเนความเป็นไปได้ การคาดคะเนความน่าจะเป็น การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อม และการแสดงความมั่นใจ

นอกจากนี้ยังพบว่ามีคำไวยากรณ์บางคำที่มีหน้าที่ทางไวยากรณ์แสดงทัศนภาวะปริพท์ แต่สามารถถูกใช้ในการบอกทัศนภาวะสัญญาได้ ปรากฏการณ์นี้สามารถอธิบายได้ในแนวคิดของอรรถศาสตร์ปริชาน ที่ชี้ให้เห็นว่าระบบทัศนภาวะบังคับและระบบทัศนภาวะสัญญานั้นเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์เชิงโมโนอุปลักษณะอยู่ กล่าวคือ ในการทำความเข้าใจกับการคาดคะเนตามหลักเหตุผลนั้นมนุษย์ไม่ได้สร้างระบบโนทัศน์ของการคาดคะเนขึ้นโดยเอกเทศ หากแต่ขยายความเข้าใจมาจากระบบทัศนภาวะปริพท์อีกทีหนึ่ง การขยายความหมายนี้เป็นการเปรียบเทียบที่เรียกว่ากระบวนการมโนอุปลักษณะ

คำหลัก: ทัศนภาวะสัญญา ประเภททางไวยากรณ์ วากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของคำ
ไวยากรณ์ภาษาไทย

¹ เนื่องจากราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยเรียก modality ว่า ทัศนภาวะ ในปี 2547 ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยใช้ชื่อยุณลักษณะนี้ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2545 และหลังจากที่ได้ศึกษาระบบนี้แล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสมควรเรียกชื่อให้สอดคล้องกับศัพท์บัญญัติ และได้รับคำแนะนำจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ อัครวิรุฬหการ ให้เรียกว่า "ทัศนภาวะสัญญา" ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นคำที่เหมาะสม จึงจะได้ใช้ชื่อนี้ในรายงานวิจัยนี้โดยตลอด

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

รหัสโครงการ: MRG4580005
ชื่อโครงการ: ระบบฐานลักษณะในภาษาไทย: การศึกษาตามแนวหน้าที่-ปริธาน
ชื่อนักวิจัย: ดร. สุธา รังกูพันธุ์
email address: suda.r@chula.ac.th
ระยะเวลาโครงการ: 2 ปี

Epistemic modality is a grammatical category that indicates the speaker's commitment to the truth of a statement. As an example, in uttering a sentence *Somying came back* the speaker reports the event of Somying's coming back as a fact, where as in case of *Somying must have been back* the speaker evaluates the possibility that the event of Somying's being back is true.

In Thai there are four types of forms that are used to indicate epistemic modality, i.e. preverbal auxiliaries, initial particles, adverbs and final particles. Elements of these types can occur alone in a sentence or occur in combination. Other syntactic properties are the co-occurrence with other grammatical categories such as tense and deontic modality, question-formation and negation.

In terms of their semantics, it is found that these forms express eight types of epistemic qualification: possibility, probability, indirect evidence, counterfactual event, hypothetical event, presumption, certainty and dubitation. However, considering the syntax and semantics of these forms in Thai grammar it is proposed that there are only four subtypes of epistemic modality, i.e. possibility, probability, indirect evidence and degrees of certainty.

Moreover, we have found that grammatical forms of other category, such as deontic modality can also be used epistemically. The relationship between these two domains can be explained in terms of metaphorical mapping. That is, speculation or inference as a reasoning process is a complex and abstract process. Humans can understand this process only via mapping from a less abstract domain, i.e. the socio-physical domain in which deontic modality operates. The epistemic use of deontic modals is an instance of metaphorical mapping and meaning extension in language.

Keyword: Epistemic modality, Grammatical categories, Syntax and semantics of grammatical words in Thai

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 ระเบียบวิธีวิจัย	3
1.5 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนภาวะสัญญาณ	9
2.1.1 ไนด้า (Nida 1949)	9
2.1.2 โลออนส์ (Lyons 1977)	10
2.1.3 พาลเมอร์ (Palmer 1981, 1986, 1999)	10
2.1.4 กิวอน (Givón 1982, 1984, 1990)	11
2.1.5 ไบบีและคณะ (Bybee et al 1994)	11
2.2 ทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง	12
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบทัศนภาวะสัญญาณ ในภาษาไทย	20

2.3.1	พระยาอุปกิตศิลปสาร	20
2.3.2	พรทิพย์ ภัทธนาวิก	21
2.3.3	นววรรณ พันธุมธา	23
2.3.4	ปราณี กุลละวณิชย์	23
บทที่ 3 ชนิดของคำและลักษณะทางวากยสัมพันธ์		25
3.1	เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประโยคแสดงการคาดคะเน	25
3.2	ประเภทของคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณ	26
3.2.1	คำช่วยหน้ากริยา.....	26
3.2.2	อนุภาคต้นประโยค	27
3.2.3	คำวิเศษณ์.....	29
3.2.4	อนุภาคท้ายประโยค.....	31
3.3	การคาดคะเนด้วยอนุภาคหลัก	32
3.4	ตำแหน่งของคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณกับโครงสร้างประโยค	35
3.4.1	ตำแหน่งในโครงสร้างประโยค	35
3.4.2	การมีตำแหน่งเฉพาะ	35
3.5	คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์อื่นๆ	36
3.5.1	การปรากฏในประโยคคำถาม	36
3.5.2	การปฏิเสธ.....	37
3.5.3	การปรากฏร่วมกับคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณอื่นๆ	38
3.5.4	การปรากฏร่วมกับคำไวยากรณ์อื่นๆ	39
บทที่ 4 คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์		45
4.1	ความหมายประเภทต่างๆ	45
4.1.1	การคาดคะเนความเป็นไปได้ (possibility)	45
4.1.2	การคาดคะเนความน่าจะเป็น (probability)	47
4.1.3	การแสดงเหตุการณ์สมมติ (hypothetical)	48

4.1.4	การแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความเป็นจริง (counterfactual)	49
4.1.5	การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อม (indirect evidence)	50
4.1.6	การแสดงความจริงตามข้อสมมติล่วงหน้า (presumption)	51
4.1.7	การแสดงความมั่นใจ (certainty)	52
4.1.8	ความไม่มั่นใจ (dubitation)	52
4.2	การจัดประเภททางความหมายของทัศนภาวะสัญญาณ	53
4.3	ระบบคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณกับระบบปริชาน	57
4.4	การใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณเป็นกลวิธีในปริจเฉท	60
4.4.1	กลวิธีในการแสดงความสุภาพ	60
4.4.2	กลวิธีในโครงสร้างการสนทนา	62
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ	65
5.1	สรุปผลการวิเคราะห์	65
5.1.1	รายการคำและชนิดของคำ	65
5.1.2	ลักษณะทางวากยสัมพันธ์	66
5.1.3	ลักษณะทางอรรถศาสตร์	66
5.2	ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม		69
ภาษาไทย		69
ภาษาอังกฤษ		69
Output จากโครงการวิจัย		77
ภาคผนวก ก : ตัวอย่างข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์		78
ภาคผนวก ข : Output จากโครงการ		128

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางที่ 1 สรุปฐานข้อมูลทั้งหมด	7
ตารางที่ 2 การใช้ "จะ" ร่วมกับคำช่วยหน้ากริยาแสดงทัศนภาวะสัญญาณ	40

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างชั้นของประโยค	13
แผนภาพที่ 2 แสดงแบบภาพรวมของรูปแทนวากยสัมพันธ์ของโครงสร้างประโยค.....	14
แผนภาพที่ 3 แสดงรูปแทนวากยสัมพันธ์ของประโยคภาษาอังกฤษ	15
แผนภาพที่ 4 แสดงแบบร่างของโครงสร้างประโยคที่รวมส่วนประกอบทั้งหมด.....	16
แผนภาพที่ 5 แสดงรูปแทนโครงสร้างส่วนประกอบและตัวดำเนินการในประโยคภาษาไทย	19
แผนภาพที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และโครงสร้างประโยค	57

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการแสดงทัศนภาวะสำนัฐาน¹ (epistemic modality) จัดเป็นระบบที่สำคัญในภาษา เพราะเป็นระบบที่เราใช้ในการสื่อทัศนภาวะในด้านที่เกี่ยวข้องกับความจริงเท็จของเหตุการณ์ที่เราพูดถึง ในประโยค ตัวอย่างเช่น เมื่อเรากล่าวประโยค "สมหญิงกลับมาแล้ว" ผู้พูดแสดงรายงานเกี่ยวกับ เหตุการณ์การกลับมาของสมหญิงและแสดงว่าเหตุการณ์นั้นเป็นความจริง แต่ในประโยค "สมหญิงคง กลับมาแล้ว" ผู้พูดแสดงว่าเหตุการณ์การกลับมาของสมหญิงนั้นเป็นการคาดคะเนของผู้พูด กล่าวคือผู้ พูดไม่ได้รับรองว่าเหตุการณ์นั้นเป็นจริงหรือไม่ ระบบการแสดงทัศนภาวะ (modality) ดังกล่าวนี ทำให้ มนุษย์สามารถกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ผู้พูดไม่รู้แน่ชัด คาดคะเน หรือคาดเดาได้ เป็นการแสดงความคิด เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของสิ่งต่างๆ เนื่องจากมนุษย์สามารถคาดคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ได้เห็นด้วยตัวเอง และสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ระบบการแสดงทัศนภาวะสำนัฐานนี้ส่งผลให้มนุษย์สามารถสื่อความคิดออกมาได้ อย่างซับซ้อน และวิทยาการที่พัฒนามาจนถึงปัจจุบันนี้ก็ผ่านการเสนอด้วยภาษาที่อยู่ในรูปการคาดคะเน นี้เอง

ในไวยากรณ์ภาษาไทย ก็มีระบบการแสดงทัศนภาวะที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ซับซ้อน เช่นเดียวกับภาษาอื่นๆ แต่เท่าที่ผ่านมายังไม่มีมีการศึกษาระบบทัศนภาวะสำนัฐานนี้โดยเฉพาะ การศึกษาที่ผ่านมาเป็นเพียงการกล่าวถึงรูปภาษาในกลุ่มและหน้าที่อย่างกว้างๆ เท่านั้น ดังเช่น ในหนังสือ "ไวยากรณ์ไทย" นววรรณ พันธุเมธา (2527) ได้กล่าวถึงคำบอกความเห็น ที่แสดงความเห็น ของผู้พูดว่ากริยานั้นเป็นไปได้เพียงไร ใช้หน้าคำกริยา เช่น ต้อง น่า อาจ ควร เห็น คง เป็นต้น แต่ก็ ไม่ได้มีการกล่าวถึงลักษณะทางวากยสัมพันธ์และความหมายโดยละเอียดของคำกลุ่มนี้ ส่วนงานของ ปราณี กุลละวณิชย์ (Pranee Kullavanijaya 1980) นั้นก็เป็นการศึกษาเฉพาะคำหน้ากริยา (preverb) ไม่ได้ครอบคลุมคำแสดงทัศนภาวะที่อาจไม่ได้เกิดหน้ากริยา ในงานนี้มีลักษณะทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญ คือ มีลำดับการปรากฏร่วมกันอย่างซับซ้อน แต่งานนี้ก็ไม่ได้วิเคราะห์ถึงหน้าที่หรือความหมายของคำที่ จัดเป็นคำหน้ากริยา

นอกจากนี้ งานวิจัยภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่ผ่านมาจำนวนมากให้ความสำคัญเฉพาะกับคำ กลุ่มที่เป็นคำหน้ากริยาเท่านั้น คำกลุ่มนี้บางครั้งถูกเรียกว่าคำช่วยกริยา (auxiliary) ที่จริงแล้ว ใน

¹ เนื่องจากราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยเรียก modality ว่า ทัศนภาวะ ซึ่งศัพท์บัญญัตินี้เพิ่งเริ่มใช้ในปี นี้ ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยในชื่อ ระบบญาณลักษณะนี้ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2545 และหลังจากที่ได้ศึกษาระบบดังกล่าวนี้ใน ภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสมควรเรียกชื่อให้สอดคล้องกับศัพท์บัญญัติและเข้าใจง่ายขึ้น จึงได้ขอคำปรึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อศววิรุพพการ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์-สันสกฤต และท่านได้แนะนำคำ เรียกประเภททางไวยากรณ์ชนิดนี้ว่า "ทัศนภาวะสำนัฐาน" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า epistemic modality ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นคำที่เหมาะสม จึงจะได้ใช้ชื่อนี้ในรายงานวิจัยนี้โดยตลอด

ภาษาไทยยังมีคำชนิดอื่นๆ อีกที่ใช้ในการแสดงทัศนภาวะที่เกี่ยวข้องกับการคาดคะเนนี้ เช่นคำวิเศษณ์ "อย่างแน่นอน" อนุภาคท้ายประโยค "มั้ง" และอนุภาคต้นประโยค "ท่า" เป็นต้น

ในด้านความสำคัญทางทฤษฎีนั้น ทฤษฎีภาษาศาสตร์ได้ให้ความสนใจกับระบบการคาดคะเนในภาษามาก ทฤษฎีไวยากรณ์ตามแนวทางที่นิยม (functional approaches) เช่นทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง (Role and Reference Grammar) เป็นต้น ซึ่งมีระบบที่จัดการกับหน่วยภาษาในกลุ่มนี้โดยเฉพาะ นอกจากนี้ การศึกษาด้านภาษาศาสตร์ปริธานซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาที่สำคัญในปัจจุบันก็ให้ความสำคัญกับหน่วยภาษาที่ทำหน้าที่นี้ เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบความคิดของมนุษย์

จากความสำคัญด้านต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้เสนอที่จะศึกษาระบบการแสดงทัศนภาวะสัญญาณในภาษาไทย เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยภาษาในระบบนี้ โดยใช้กรอบทฤษฎีในแนวทางที่และปริธาน ซึ่งเป็นการพิจารณาปัญหาทั้งด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ควบคู่กันไป

ประโยชน์โดยตรงของการศึกษาคือเกิดองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาไทยมากขึ้น นอกจากนี้ความรู้ที่ได้ยังเป็นพื้นฐานในการศึกษาด้านอื่นๆ ตัวอย่างเช่น การใช้ภาษาแสดงการคาดคะเนที่สัมพันธ์กับการแสดงความสุภาพในภาษา (politeness strategies) การกลายเป็นคำไวยากรณ์ (grammaticalization) ของคำในกลุ่มนี้ และการใช้ภาษาแสดงทัศนภาวะในสถานการณ์ภาษาประเภทต่างๆ เช่นศาล ห้องเรียน และการประชุมสภา เป็นต้น การศึกษาตามแนวปริธานยังช่วยเพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับระบบปริธานให้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการดังนี้คือ

- 1.2.1 จำแนกหน่วยภาษาที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณในประโยคภาษาไทย
- 1.2.2 จัดประเภทของหน่วยภาษาดังกล่าวตามเกณฑ์ตำแหน่งการปรากฏและความหมายทางไวยากรณ์
- 1.2.3 วิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์

1.3 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้จำกัดขอบเขตการวิจัยไว้ที่การศึกษาเฉพาะหน่วยภาษาที่เป็นตัวดำเนินการ (operator) คำวิเศษณ์ และคำกริยาที่เป็นภาคแสดงเท่านั้น การแปลงรูปของหน่วยเหล่านี้เป็นคำชนิดอื่น เช่น คำนามที่แปลงจากคำกริยาบอกการคาดคะเน ถือว่าอยู่นอกเหนือขอบเขตของการวิจัยนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1.1) ครูใหญ่หนึ่งเงียบไม่ว่าอะไร มีท่าทางคล้ายกับว่า -อ้าว จะเอาอย่างนั้นก็ตามใจ ฉันก็ไม่ขัดข้อง.

(1.2) และหัวหน้าที่พานางสมทรงไปครั้งนี้ก็คือจำหอม ซึ่งแต่งตำรวจเต็มยศดูท่าทางภูมิฐานนั่งคู่ไปกับหนุ่มเกลียวคนขับ....

(1.3) ตอนที่ทำอยู่เมืองไทยกลุ่มคนดูจะเป็นวัยรุ่นซะส่วนมาก การพูดจา ท่าทางก็ออกวัยรุ่นหน่อย

นอกจากนี้ การใช้หน่วยภาษาเดี่ยวๆ ในการโต้ตอบบทสนทนา (มีลักษณะการละ (ellipsis) ประโยค ทำให้ไม่เห็นคุณสมบัติอื่นที่เกี่ยวข้อง) หรือเป็นอนุประโยคต่อเนื่อง มีการละส่วนของประโยค จะจัดว่าอยู่นอกขอบเขตของการวิจัยนี้

(1.4) "ไอ้ลมหัวกุดมาหลอกกู กูนี้กว่าลมฝน" เด็กน้อยจันดีรุ่นเดียวกับคุณว่า แล้วหันหน้ามอม ๆ มาทางคุณ "แม่แหมละ กูก็นึกเหมือนมึง" คุณว่าแล้วยิ้มเจื่อน ๆ เพราะไม่แน่ใจว่าที่ เขม่นกันกับจันดีเมื่อวันก่อนมันยังอาผาตอยู่หรือไม่ แต่ความสงสัยพลันหายไป เพราะจันดียิ้มให้คุณอีกแล้วพูดว่า "มึงไม่ไปเที่ยวโคกอีกหรือ" "ไม่แน่" คุณว่าแล้วยิ้มให้

(1.5) ก่อนจากกันผู้ดำเนินรายการบอกกับหงส์ว่าอยากเห็นหงส์เล่นหนังเล่นละครแบบคนอื่น ๆ บ้าง ทำเอาหงส์อีกก็ไปพักหนึ่ง ก่อนจะบอกว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะ รู้สึกว่าไม่ใช่แนวทางของเธอ แต่ถ้ามีข้อเสนอดี ๆ ละก็ไม่แน่...ว่าแต่ค่ายหนัง ค่ายละคร ไม่สนใจเอาดีเจหงส์ไปแสดงบ้างหรือ....

1.4 ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการวิจัยมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.4.1 คำนวณงานวิจัยและแนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 เก็บข้อมูล

1.4.3 ทบทวนวรรณกรรม

1.4.4 วิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์

1.4.5 สรุปผลการวิเคราะห์

1.4.6 เขียนรายงานการวิจัย

1.5 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้มีสองประเภทคือ ข้อมูลภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีลักษณะเป็นภาษาธรรมชาติ และอีกประเภทหนึ่งเป็นข้อมูลประโยคที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นในขั้นตอนการวิเคราะห์ ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นเจ้าของภาษาคนหนึ่ง โดยจะได้มีการสอบถามการยอมรับข้อมูล (acceptability) จากผู้พูดภาษาไทยท่านอื่นๆ เพื่อยืนยันความถูกต้อง ข้อมูลประโยคที่สร้างขึ้นนี้อาจมีลักษณะเป็นลบ (negative data) นั่นคือ เป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์ ถือเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการศึกษาสามัคติยะ (linguistic competence) ของผู้พูดภาษา

1.5.1 ลักษณะของฐานข้อมูล

ฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จัดเก็บในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การสืบค้นคำที่ต้องการศึกษาทำได้รวดเร็วและจัดระบบการวิเคราะห์ได้ดี

ฐานข้อมูลที่จัดเก็บมีขนาด 910,104 คำ ประกอบด้วย ข้อมูลจากตัวเขียน และข้อมูลเสียงพูด

ข้อมูลตัวเขียนจำนวนทั้งหมด 564,317 คำ มี 3 กลุ่มคือ

- 1) ข่าวประจำวันและบทความชนิดต่างๆ ได้จากการดึงข้อมูล (download) มาจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์และเว็บไซต์ต่างๆ
- 2) การสนทนาและอภิปรายออนไลน์
- 3) นวนิยายบางบทจากเรื่องคำพิพากษาและลูกอีสาน

ข้อมูลเสียงพูด 345,787 คำ เป็นการถอดเสียงจากสถานการณ์สื่อสารต่างๆ ดังนี้

- 1) การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล
- 2) การบรรยายทางวิชาการ
- 3) ข่าวประจำวันและบทความชนิดต่างๆ ได้จากการดึงข้อมูล (download) มาจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์และเว็บไซต์ต่างๆ
- 4) การสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ได้แก่ รายการเจาะใจ รายการสมาคมชมดาว รายการทไวไลท์โชว์ และการสัมภาษณ์ความคิดเห็น
- 5) การสนทนาในรายการวิทยุ ได้แก่ รายการจส 100 และรายการร่วมด้วยช่วยกัน
- 6) บทสนทนายาระหว่างเพื่อนสนิท

1.5.2 ลักษณะของฐานข้อมูล

ข้อมูลดังกล่าวเก็บจากแหล่งต่างๆ มีดังนี้

หนังสือพิมพ์

1) กรุงเทพธุรกิจ	(www.bangkokbiznews.com)
2) ข่าวสด	(www.khaosod.co.th)
3) คมชัดลึก	(www.komchadluek.com)
4) ฐานเศรษฐกิจ	(www.thannews.th.com)
5) เดลินิวส์	(www.dalinews.co.th)
6) ไทยรัฐ	(www.thairath.co.th)

7) แนวหน้า	(www.naewna.com)
8) ประชาชาติธุรกิจ	(www.matichon.co.th/prachachart)
9) มติชน	(www.matichon.co.th)
10) สยามธุรกิจ	(www.siamturakij.com)

บทความทางการเมือง

1) เว็บไซต์ห้องโถงของวงการเมือง	(www.politicsthailand.com)
2) นิตยสารเนชั่นสุดสัปดาห์	(www.nationweekend.com)
3) นิตยสารไทยทอปปิค	(www.thaitopic.com)
4) นิตยสารปาจารย์สาร	(www.ffc.or.th/pacarayasara/)
5) นิตยสารมติชนสุดสัปดาห์	(www.mathichon.co.th/weekly)

บทความทางวิทยาศาสตร์

1) นิตยสาร Industrial Technology Review	(electronics.se-ed.com/itr/index.html)
2) นิตยสารเทคโนโลยีชาวบ้าน	(www.matichon.co.th/techno)
3) นิตยสารแม่และเด็ก	(www.motherandchildmagazine.com)
4) นิตยสารสารคดี	(www.update.se-ed.com)
5) นิตยสารหญิงไทย	(www.yinghai-mag.com)
6) นิตยสารออนไลน์ 100 mag.com	(www.100mag.com)
7) หนังสือ HealthToday Thailand	(www.healthtoday.net)
8) หนังสือสรรพสารวงการแพทย์	(www.medicthai.com)
9) หนังสือสามัคคีสาร	(www.samukkee.org)

บทความเกี่ยวกับวัยรุ่น

1) นิตยสาร GM	(www.108job.com/thai/variety)
2) นิตยสาร The Boy	(www.theboy.ksc.net)
3) นิตยสารผู้หญิงวันนี้	(www.108job.com/thai/variety/womantoday)
4) นิตยสารหญิงไทย	(www.yinghai-mag.com)
5) นิตยสารอิมเมจ	(www.i-am-image)

บทความเกี่ยวกับครอบครัว

1) นิตยสารแม่และเด็ก	(www.motherandchildmagazine.com)
2) นิตยสารครอบครัวออนไลน์ อันนาส	(www.annas.co.th/family/articlelist.php)
3) นิตยสารหญิงไทย	(www.yinghai-mag.com)

4) บทความเกี่ยวกับครอบครัว	(www.clinicrak.com)
5) บทความเกี่ยวกับสุขภาพ	(www.healthtoday.net)

นวนิยาย/เรื่องสั้น

- 1) เรื่องลูกอีสาน
- 2) เรื่องคำพิพากษา

การสนทนาและอภิปรายออนไลน์

- 1) การอภิปรายในกระดานข่าวอินเทอร์เน็ต (www.kapook.com)
- 2) บทสนทนา MSN

ถอดเทปรายการโทรทัศน์

1) อภิปรายไม่ว่างใจรัฐบาล	วันที่ 23 พฤษภาคม 2545, ความยาว 5 ชั่วโมง
2) รายการสมาคมชมดาว	วันที่ 2 มกราคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 9 ตุลาคม 2545, ความยาว 35 นาที
วันที่ 23 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 30 ตุลาคม 2545, ความยาว 20 นาที
วันที่ 6 พฤศจิกายน 2545, ความยาว 20 นาที
วันที่ 13 พฤศจิกายน 2545, ความยาว 15 นาที
3) รายการเจาะใจ	วันที่ 3 มกราคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 10 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 24 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
4) รายการทไวไลท์โชว์	วันที่ 10 พฤศจิกายน 2545, ความยาว 60 นาที

ถอดเทปรายการวิทยุ

1) รายการจส.100 (F.M.100)	วันที่ 8 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 9 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 11 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 20 พฤศจิกายน 2545, ความยาว 60 นาที
2) รายการร่วมด้วยช่วยกัน (F.M.96.5)	วันที่ 31 ตุลาคม 2545, ความยาว 60 นาที
วันที่ 7 พฤศจิกายน 2545, ความยาว 60 นาที

การถอดเทปอื่นๆเป็นข้อมูลส่วนตัวที่ได้รับอนุญาตจากผู้เกี่ยวข้อง ความยาวทั้งหมด 5 ชั่วโมง

ตารางที่ 1 สรุปฐานข้อมูลทั้งหมด

ประเภทของข้อมูล		แหล่งข้อมูล	จำนวนคำ
ข้อมูลตัวเขียน	ข่าวประจำวัน	ข่าวทั่วไป	36,652
		ข่าวเศรษฐกิจ	18,480
		ข่าวธุรกิจการตลาด	10,920
		ข่าวการเมืองและข่าวต่างประเทศ	15334
		ข่าวกีฬา	38,185
		ข่าวการศึกษา	43,833
		ข่าวบันเทิง	56,589
		รวม	219,993
	บทความ	บทความทางการเมือง	29,910
		บทความทางวิทยาศาสตร์	38,320
		บทความเกี่ยวกับวัยรุ่นและครอบครัว	97,541
		บทความเกี่ยวกับสุขภาพ	60,615
	รวม	226,386	
	นวนิยาย	คำพิพากษา	100,573
		ข้างหลังภาพ	9,730
		ลูกอีสาน	7,635
	รวม	117,938	
	รวมข้อมูลตัวเขียน		564,317
	ข้อมูลเสียงพูดและการสนทนาออนไลน์	การสนทนาและอภิปรายออนไลน์	บทสนทนา MSN
กระดานข่าวอินเทอร์เน็ต			32,094
การอภิปรายและการสัมภาษณ์ผ่านสื่อโทรทัศน์และวิทยุ		การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	61,014
		รายการสมาคมชมดาว	22,770
		รายการเจาะใจ	35,039
		รายการทไวไลท์โชว์	9,467
		รายการจส.100	46,564
		รายการร่วมด้วยช่วยกัน(96.5)	20,145
การบรรยายและการสัมภาษณ์ทางวิชาการ		การบรรยายวิชาการ	52,464
		การสัมภาษณ์	9,138
การสนทนา		บทสนทนายาระหว่างเพื่อน	29,941
รวมข้อมูลเสียงพูดและการสนทนา			345,787
รวมจำนวนคำทั้งหมด			910,104

1.5.3 การนำเสนอข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลจากคลังข้อมูล (corpus) เป็นประโยคต่อเนื่อง ในนำข้อมูลที่ใช้ประโยควิเคราะห์ มาแสดงเพียงอย่างเดียวอาจทำให้เข้าใจความหมายได้ยาก ดังนั้น ในการแสดงผลการวิเคราะห์ที่ใช้ ข้อมูลจริงจะมีการนำบริบทเนื้อความที่เกี่ยวข้องมาประกอบด้วย โดยจะใส่ไว้ในวงเล็บเหลี่ยม [] เพื่อแยกบริบทออกจากประโยควิเคราะห์ ส่วนหน่วยภาษาที่แสดงการคาดคะเนจะมีการแสดงการเน้น ด้วยการขีดเส้นใต้เพื่อให้เห็นชัดเจน ตัวอย่างเช่น

- (1.6) [มันเป็นอาการคนนอกหักอะนะ] สงสัยพี่ว่าเขายังหลงรักกันอยู่ละมัง
- (1.7) [ญ ก็เหมือนกับรู้จักกันถึงครอบครัวอะ แล้วก็ประทว่าเออใส่ แต่งตัวดีกว่าน้องสาว
อะไวยังเงี้ยะ แล้วน้องสาวชอบช่ออะไวยังเงี้ยะ]
ช อาจจะไม่ใช่อย่างนั้นก็ได้มัง
- (1.8) [หรือว่านางอาจจะนึกว่าที่ฟักออกปากไล่นั้นเพราะความเมาจนถึงขีดนางจึงไม่ถือสา หรือนางอาจจะไปไหนไม่รอดแล้ว] บางที่ชีวิตนางได้เดินทางจนมุมที่นี้ สิ้นสุดลง ณ ตำบลแห่งนี้ก็
เป็นได้ [ใครเล่าจะล่วงรู้....]

ประโยคที่อยู่ในวงเล็บเหลี่ยมในข้อมูลข้างบนนี้เป็นบริบท ส่วนประโยคที่ไม่ได้อยู่ในวงเล็บเป็นประโยควิเคราะห์ ในข้อมูล (1.7) บริบทเป็นคำพูดในผลัดก่อนหน้าผลัดที่มีประโยควิเคราะห์ ส่วนข้อมูล (1.8) บริบทที่ตามมาช่วยบอกความหมายในขอบข่ายของการคาดคะเน

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาระบบการแสดงทัศนภาวะสัญญาณในไวยากรณ์ภาษาไทย ดังนั้น แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำมาสรุปไว้ในบทนี้จึงแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ แนวคิดเกี่ยวกับทัศนภาวะสัญญาณ กรอบการศึกษาระบบไวยากรณ์ และงานวิจัยไวยากรณ์ภาษาไทยที่ผ่านมา ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทัศนภาวะสัญญาณ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนภาวะสัญญาณ

คำว่า epistemic มาจากภาษากรีก แปลว่า understanding or knowledge (Palmer 1986, Lyons 1977) จึงเป็นการแสดงสถานภาพความรู้ของผู้พูด ส่วนคำว่า modality นั้น มีการใช้คำนี้หลายความหมายและค่อนข้างสับสน ตามแนวคิดที่มีมาแต่เดิม ที่เราเรียกรวมกันว่าแนวไวยากรณ์ดั้งเดิม (traditional grammar) นั้น ไม่ได้จัดให้ modality หรือ "ทัศนภาวะ" เป็นประเภททางไวยากรณ์ (grammatical category) คำว่า ทัศนภาวะ ตามแนวคิดนี้ จึงเป็นคำที่เพี้ยนแต่หมายถึงความหมายของหน่วยภาษาที่เรียกกันว่า modal เท่านั้น ประเภททางไวยากรณ์ที่ใกล้เคียงกันและได้รับการจัดเป็นประเภทสำคัญคือ mood (หรือ mode) ซึ่งพระยาอุปกิจศิลปสาร (2480) เรียกไว้ว่า "มาลา" บางแนวคิดจึงเสนอให้มีการรวมลักษณะทั้งสองนี้เข้าไว้เป็นประเภทเดียวกัน จึงใช้คำทั้งสองนี้ร่วมกันเป็น mood and modality (Palmer 1986) ส่วนไลออนส์เชื่อว่าต้องแยกลักษณะทางความหมายทั้งสองนี้ออกจากกัน ให้เป็นคนละประเภทกัน ไลออนส์ (Lyons 1995: 327)

ในตอนนี้จะได้นำแนวคิดที่เกี่ยวกับทัศนภาวะสัญญาณของนักทฤษฎีสำคัญๆ มากล่าวไว้ เพื่อใช้ประมวลเป็นกรอบความคิดในการศึกษาทัศนภาวะสัญญาณในภาษาไทย

2.1.1 ในด้า (Nida 1949)

ในด้ากล่าวถึงประเภททางไวยากรณ์ที่เขาเรียกว่า mode ซึ่งเมื่อดูจากความหมายย่อยแล้วก็คือกลุ่มเดียวกับ mood and modality นั่นเอง ในด้าได้ให้คำจำกัดความของ mode ว่าเป็น "The psychological atmosphere of an action as interpreted by the speaker" (Nida 1949: 168) ซึ่งก็หมายถึง บรรยากาศทางจิตวิทยาของเหตุการณ์ตามที่ผู้พูดตีความ แบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ดังนี้

- 1) Indicative (or declarative) แสดงทัศนคติที่เป็นกลาง
- 2) Narrative แสดงการเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว
- 3) Optative แสดงความหวัง
- 4) Interrogative แสดงการถาม
- 5) Negative แสดงการปฏิเสธ
- 6) Quotative ระบุว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้พูดเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อความนั้นๆ
- 7) Dubitative แสดงการสงสัย

- 8) Potential แสดงความเป็นไปได้ที่บางสิ่งบางอย่างอาจเกิดขึ้นในเวลาอื่น
- 9) Conditional แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไข
- 10) Subjunctive แสดงลักษณะที่เป็นความบังเอิญของเหตุการณ์
- 11) Obligatory แสดงการเป็นข้อควรปฏิบัติ
- 12) Imperative แสดงการสั่งให้ทำ
- 13) Permissive แสดงการอนุญาตให้ทำ

2.1.2 ไลอออนส์ (Lyons 1977)

ไลออนส์เสนอว่าทัศนภาวะสัญญานมี 2 ประเภทคือ ทัศนภาวะสัญญานที่เป็นวัตถุวิสัย (objective epistemic modality) และ ทัศนภาวะสัญญานที่เป็นจิตวิสัย (subjective epistemic modality) ตัวอย่างเช่น

(2.1) Alfred may be unmarried [but I doubt it]. (วัตถุวิสัย)

(2.2) Alfred must be unmarried, [and I'm inclined to think that he is]. (จิตวิสัย)

การชี้ให้เห็นความต่างในประเด็นจิตวิสัย (subjectivity) นี้จัดว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ แต่การศึกษาของไลออนส์ให้ความสำคัญกับการแสดงแทนความหมายในเชิงตรรกวิทยา ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงไม่ได้ใช้กรอบความคิดของไลออนส์ในการศึกษาทัศนภาวะสัญญานในไวยากรณ์ไทย

2.1.3 พาลเมอร์ (Palmer 1981, 1986, 1999)

พาลเมอร์ (1986) เห็นว่าจากหลักฐานในการศึกษาเปรียบเทียบภาษาต่างๆ พบว่ามีภาษาจำนวนมากที่มีทั้ง mood และ modality อยู่ในระบบเดียวกัน และโดยคุณสมบัติแล้วทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่อย่างใกล้ชิด จึงไม่เห็นว่ามีความจำเป็นแต่อย่างใดที่จะต้องแยกประเภททางไวยากรณ์นี้ออกจากกัน ยิ่งไปกว่านั้น ในบางภาษาก็อาจมีระบบที่รวมหน่วยภาษาแสดงทัศนภาวะมาลา และกาล (tense) เข้าไว้ด้วยกัน แม้จะมีปัญหาการจัดประเภทเหล่านี้ พาลเมอร์ก็ยังเชื่อว่ามีประเภททางไวยากรณ์ที่เรียกว่า modality อยู่จริง และสามารถจำแนก (identify) พรรณนา และเปรียบเทียบลักษณะข้ามภาษาได้ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาระบบลักษณะภาษา (typology of languages) (Palmer 1986: 1)

คำจำกัดความของทัศนภาวะสัญญาน ที่พาลเมอร์เสนอไว้ในหนังสือชื่อ Mood and Modality (1986) นั้นนับว่าเป็นคำจำกัดความ ที่มีการอ้างถึงกันมากที่สุดทีเดียว นั่นคือ เขาได้เสนอว่าทัศนภาวะสัญญานหมายถึง "any modal system that indicates the degree of commitment by the speaker to what he says" (1986: 51) ซึ่งหมายความว่า ระบบของหน่วยภาษาที่แสดงทัศนภาวะเกี่ยวกับระดับในการรับผิดชอบของผู้พูดต่อความจริงเท็จของเหตุการณ์ที่ผู้พูดกล่าว อธิบายได้ว่า ในการที่ผู้พูดกล่าวประโยคหนึ่งนั้น ผู้พูดอาจเสนอว่าเหตุการณ์ในข้อความของประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (fact) หรืออาจ

เสนอว่าเหตุการณ์นั้นเป็นทัศนะบางอย่างของผู้พูด ในกรณีที่ผู้พูดเสนอข้อความที่แสดงทัศนภาวะสัญญา (epistemic modality) นั้น ผู้พูดได้แสดงความรับผิดชอบต่อความจริงเท็จของเหตุการณ์ ซึ่งมีลักษณะและระดับต่างๆ กัน เช่นผู้พูดอาจเสนอเหตุการณ์ว่าเป็นการคาดคะเน (speculation) ของผู้พูด หรือเป็นการอนุมานด้วยวิธีนัย (deductive) ของผู้พูดก็ได้ ดังนั้นเป็นต้น

พาลเมอร์ (1986) ได้จำแนกประเภทย่อยของทัศนภาวะสัญญาเป็นสองประเภทคือ การแสดงหลักฐาน (evidentials) และการตัดสิน (judgments) ในแต่ละกลุ่ม ยังสามารถแยกย่อยเป็นความหมายชนิดต่างๆ ได้อีก เช่น การแสดงข้อพิสูจน์แบ่งออกเป็นประเภทย่อยต่างๆ อีกมากมาย เช่น การเล่าต่อๆ กันมา (hearsay) การรายงาน (report หรือ quotative) และการแสดงหลักฐานจากประสาทสัมผัส (evidence of the senses) การตัดสินแบ่งออกเป็น การอนุมาน (inference) และการแสดงความมั่นใจ (confidence)

1.1.1.1. พาลเมอร์แสดงให้เห็นว่าบางภาษามีเพียงการพิสูจน์หรือการตัดสินในระบบไวยากรณ์ บางภาษาก็มีทั้งสองประเภทในระบบ ภาษาอังกฤษมีเฉพาะการตัดสิน ภาษาตุยูกะ (Tuyuca) มีเฉพาะการพิสูจน์ ภาษาอังกฤษ (Inga) และภาษาเยอรมันรวมทั้งสองประเภทไว้ในระบบ (paradigm) เดียวกัน (1986: 53)

2.1.4 กิวอน (Givón 1982, 1984, 1990)

กิวอน (Givon 1982) แบ่งทัศนภาวะสัญญา (epistemic modality) เป็น ๒ ประเภท เช่นเดียวกับพาลเมอร์ และกิวอนยังได้ชี้ให้เห็นถึงประพจน์ในลักษณะต่างๆ อีกด้วย คือ

- 1) ประพจน์ที่ถือกันว่าเป็นจริง และไม่เป็นที่ถกเถียงเกี่ยวกับความจริงเท็จ จึงไม่จำเป็นที่ผู้พูดจะต้องแสดงการพิสูจน์ความจริงแต่อย่างใด (Declarative)
- 2) ประพจน์ที่กล่าว (assert) ด้วยความมั่นใจระดับหนึ่ง ยังเป็นเป้าของการถกเถียงหาความจริงเท็จ จึงต้องมีการแสดงข้อพิสูจน์ (Evidentials)
- 3) ประพจน์ที่กล่าวอย่างกังขาในลักษณะสมมติฐาน จะต้องมีการพิสูจน์และแสดงหลักฐานประกอบอย่างหนักแน่น (Judgments)

2.1.5 ไบบีและคณะ (Bybee et al 1994)

ไบบีและคณะเห็นว่าการบอกคำจำกัดความของทัศนภาวะให้ชัดเจนนั้นทำได้ยากหรืออาจเป็นไปได้ไม่ได้เลยก็ได้ ความเข้าใจในคุณสมบัตินี้จะมีได้ก็ต่อเมื่อเราทำการศึกษาความสัมพันธ์แบบข้ามเวลา (diachronic study) ของหน่วยภาษาในกลุ่มนี้เท่านั้น ไบบีและคณะจึงได้ใช้คำจำกัดความของไลออนส์ (1977) ในลักษณะของคำจำกัดความตั้งต้น (working definition) เพื่อให้สามารถเริ่มการศึกษาเปรียบเทียบได้เท่านั้น นั่นคือ เป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่แสดงทัศนคติและความเห็นของผู้พูด ซึ่งมีลักษณะเป็นอัตวิสัย (subjectivity) ทัศนภาวะสัญญานในงานนี้ออกเป็นประเภทย่อยคือ

1) การแสดงความเป็นไปได้ (Possibility) ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่าประพจน์หรือความหมายของประโยคมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นจริง ดังตัวอย่างในภาษาอังกฤษ เช่น

(2.3) I may have put them down on the table.

2) การแสดงความน่าจะเป็น (Probability) ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่ามีความเป็นไปได้สูงว่าประพจน์นั้นๆ จะเป็นจริง ดังตัวอย่างในภาษาอังกฤษต่อไปนี้

(2.4) The storm should be clear by tomorrow.

3) การแสดงความเชื่อแน่วด้วยการอนุมาน (Inferred certainty) ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่าผู้พูดมีเหตุผลอย่างดีในการเชื่อว่าประพจน์นั้นเป็นจริง

(2.5) There must be some way to get from New York to San Francisco for less than \$600.

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าความหมายของทัศนภาวะสัญญาณนั้นค่อนข้างตรงกัน แต่ที่ต่างกันคือประเภทย่อยของทัศนภาวะสัญญาณ

2.2 ทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง (Role and Reference Grammar)

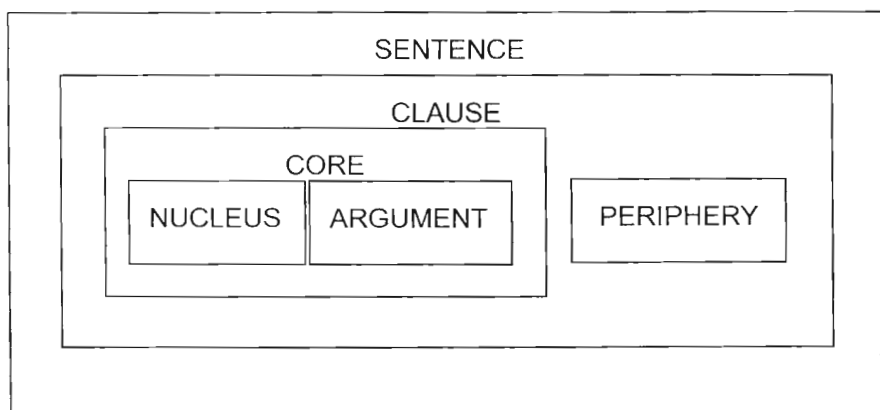
ในการศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยภาษาแสดงทัศนภาวะสัญญาณนี้ จะใช้กรอบทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง (Role and Reference Grammar หรือ RRG) ซึ่งเป็นทฤษฎีไวยากรณ์ที่ให้ความสำคัญกับความหมายหรือ "หน้าที่" ของภาษา เพราะแนวคิดทฤษฎีนี้ถือว่าภาษาเป็นระบบการสื่อสาร การวิเคราะห์หน้าที่การสื่อสารของโครงสร้างภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างมากสำหรับไวยากรณ์ ไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงจึงเชื่อว่าเราจะสามารถอธิบายโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ด้วยการทำความเข้าใจกับหน้าที่การสื่อสารและการสื่อความหมาย (semantic and communicative functions) ของโครงสร้างภาษาคู่กันไป

แนวคิดสำคัญของทฤษฎีที่จะได้นำมาสรุปไว้ในงานวิจัยนี้จะเลือกมาเฉพาะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนภาวะสัญญาณเท่านั้น ซึ่งได้แก่ แนวคิดของทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์

โครงสร้างทางวากยสัมพันธ์

ตามแนวคิดของทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง โครงสร้างของประโยคมีลักษณะซ้อนกันเป็นชั้น (layer) นั่นคือ องค์ประกอบสำคัญชั้นในสุดของประโยคคืออาร์กิวเมนต์ (argument) กับนิวเคลียส (nucleus) ซึ่งเป็นหน่วยที่อยู่ของหน่วยทางความหมายที่เรียกว่าภาคแสดง (predicate) อาร์กิวเมนต์กับนิวเคลียสรวมกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เรียกว่าแก่นประโยค (core) โดยที่แก่นประโยคนี้อาจมีหน่วยอื่นมาขยาย เรียกว่าส่วนขยายนอกแก่น (periphery) แก่นประโยคและส่วนขยายนอกแก่นรวมกัน เป็น

หน่วยที่ใหญ่ขึ้น นั่นคือประโยคย่อย (clause) และเมื่อประโยคย่อยหลายๆ ประโยคย่อยกันก็จัดเป็นหน่วยที่ใหญ่ที่สุด ที่เราเรียกว่าประโยคนั้นเอง (sentence) ดังแสดงไว้ในรูปภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างชั้นของประโยค

ส่วนประกอบหลักในโครงสร้างประโยคที่กล่าวมานั้น มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) นิวเคลียส (Nucleus)

นิวเคลียส (NUC) เป็นหน่วยประกอบหลักในโครงสร้างอนุพากย์ และเป็นหน่วยทางวากยสัมพันธ์ที่อ้างถึงส่วนแสดง (predicate) ในเหตุการณ์ ในรูปแบบการแสดงแทนคุณสมบัตินี้ NUC จึงอยู่เหนือโหนด PRED ในโครงสร้างชั้นและเนื่องจากส่วนแสดงมักมีรูปภาษาเป็นคำกริยา NUC จึงมักเป็นคำกริยาในประโยคนั้นเอง

2) แก่นประโยค (Core)

แก่นประโยค (CORE) เป็นหน่วยที่ประกอบขึ้นด้วย NUC กับอาร์กิวเมนต์ ซึ่งจะเรียกว่าอาร์กิวเมนต์แก่น (core arguments) อาร์กิวเมนต์แก่นมักมีรูปภาษาเป็นนามวลี และอ้างถึงผู้ร่วมเหตุการณ์ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อส่วนแสดง เช่น ผู้กระทำ (actor) ผู้ถูกกระทำ (patient) หรือผู้มีประสบการณ์ (experiencer) เป็นต้น ดังนั้น แก่นประโยคจึงเป็นหน่วยทางวากยสัมพันธ์ ที่อ้างถึงเหตุการณ์ โดยหมายรวมถึงทั้งส่วนแสดงและผู้ร่วมเหตุการณ์

3) อนุพากย์ (Clause)

อนุพากย์ (CLAUSE) ประกอบด้วยแก่นประโยคกับหน่วยเสริมแก่น (periphery) ที่อาจมีในประโยค หน่วยเสริมแก่นนี้มักอยู่ในรูปของบุพบทวลีหรือคำวิเศษณ์ และไม่ได้เป็นส่วนบังคับของโครงสร้าง อนุพากย์จึงเป็นหน่วยทางวากยสัมพันธ์ ที่อ้างถึงส่วนต่างๆ ของเหตุการณ์โดยสมบูรณ์ นั่นคือผู้ร่วมเหตุการณ์ ส่วนแสดง ลักษณะปลีกย่อยของส่วนแสดง และบริบททางเวลาและสถานที่ ที่ผู้พูดต้องการระบุ ตัวอย่างเช่น

(2.6) John ate the sandwich.

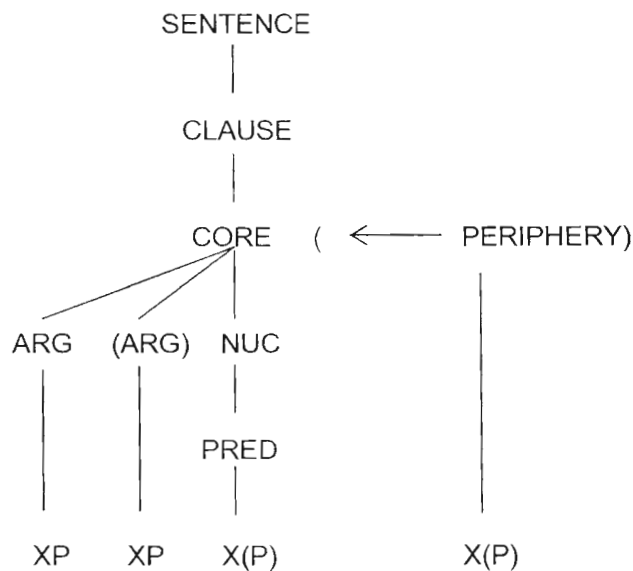
(2.7) [John ate the sandwich]_{CORE} in the library.

สิ่งอื่นๆ ที่เราอาจอ้างอิงถึงด้วยแต่ไม่ได้มีบทบาทโดยตรงในเหตุการณ์ เช่น สถานที่ เวลา หรือ สิ่งประกอบเหตุการณ์อื่นๆ จัดเป็นส่วนขยายรวม (adjunct) ซึ่งทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงถือว่าเป็น ส่วนของโครงสร้างที่เรียกว่าส่วนเสริมแก่น (PERIPHERY) ตัวอย่างเช่น

(2.8) [John ate the sandwich]_{CORE} [in the library]_{PERIPHERY}.

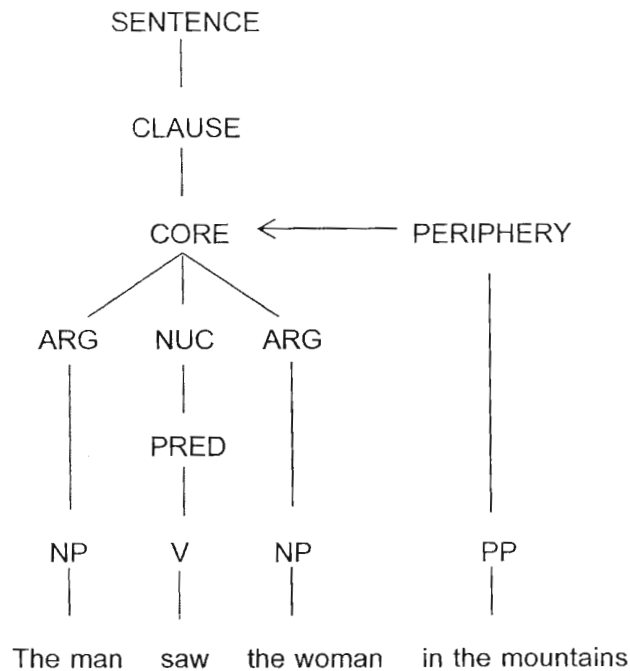
(2.9) [John ate the sandwich]_{CORE} [yesterday in the library]_{PERIPHERY}.

เนื่องจากทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงเชื่อว่าโครงสร้างมีเพียงระดับเดียว ไม่เชื่อว่ามี โครงสร้างลึก หรือโครงสร้างที่เป็นรูปแทนนามธรรม (abstract representation) ดังนั้น การแสดงรูปแทน ทางวากยสัมพันธ์ (syntactic representation) ของส่วนประกอบต่างๆ ในประโยคจึงมีรูปแบบตามที่เกิด จริงในประโยคในภาษานั้นๆ โดยไม่มีการเสนอรูปแทนนามธรรมเพิ่มขึ้นมาแต่อย่างใด แผนภาพต้นไม้ที่ใช้ ในการแสดงรูปแทนวากยสัมพันธ์ต่อไปนี้เป็นแบบภาพรวม (schema) ที่แสดงส่วนประกอบสำคัญของ ประโยคโดยทั่วไป ไม่ได้แสดงการจัดลำดับหน่วยประกอบตามแผนผังนี้แต่อย่างใด

แผนภาพที่ 2 แสดงแบบภาพรวมของรูปแทนวากยสัมพันธ์ของโครงสร้างประโยค

แผนภาพที่ 3 แสดงรูปแบบวากยสัมพันธ์ของประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่มีการเรียงคำตายตัว นั่นคือ ประธาน-กริยา-กรรม (SVO)

แผนภาพที่ 3 แสดงรูปแบบวากยสัมพันธ์ของประโยคภาษาอังกฤษ

ส่วนประกอบชนิดอื่นในโครงสร้างของประโยค

นอกจากส่วนประกอบหลักในโครงสร้างชั้นดังกล่าวมาแล้ว ยังมีส่วนประกอบในโครงสร้างอีกประเภทหนึ่งในประโยค เป็นส่วนที่สัมพันธ์กับโครงสร้างความ (information structure) ในระดับวัจนปฏิบัติ (pragmatic) ได้แก่ ตำแหน่งหน้าและหลังแก่น และตำแหน่งหน้าและหลังประโยคย่อย

ตำแหน่งหน้าแก่น (precore slot) และตำแหน่งหลังแก่น (postcore slot) เป็นตำแหน่งที่อยู่นอกแก่นประโยค แต่ยังอยู่ในชั้นของประโยคย่อย มักมีรูปเป็นนามวลีหรือบุพบทวลี คุณสมบัติหนึ่งที่สามารถใช้ในการบอกตำแหน่งประเภทนี้ในประโยคก็คือ เมื่อเราพูดประโยคที่มีหน่วยที่อยู่ในตำแหน่งหน้าหรือหลังแก่น เรามักจะไม่ได้หยุดเว้นระยะระหว่างหน่วยนั้น กับแก่นประโยค และจะต้องไม่มีคำสรรพนามเพิ่มเข้ามาเพื่อแทนนามวลีนั้นในตำแหน่งปกติของประโยคเดียวกัน ตัวอย่างเช่น *what* ในประโยคที่ (2.7) และ *that book* ในประโยคที่ (2.8ก) เป็นนามวลีในตำแหน่งหน้าแก่น สังเกตว่าการใส่คำสรรพนาม *it* ทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ ดังแสดงใน (2.8ข) ส่วนหน่วยหลังแก่น พบในภาษาญี่ปุ่น ตามตัวอย่างที่ (2.9) *Ken ni* จัดเป็นนามวลีที่อยู่ในตำแหน่งหลังแก่น

(2.10) [What]_{PCS} did Robin show to Pat in the library?

(2.11) ก. [**That book**]_{PrCS} you put on the table.

ข. *That book you put **it** on the table.

(2.12) Hanako ga tosyokan de hon o age-ta yo [**Ken ni**]_{PoCS}

Hanako NOM library in book ACC give-PAST PRT Ken DAT

'Hanako gave a book to Ken in the library.'

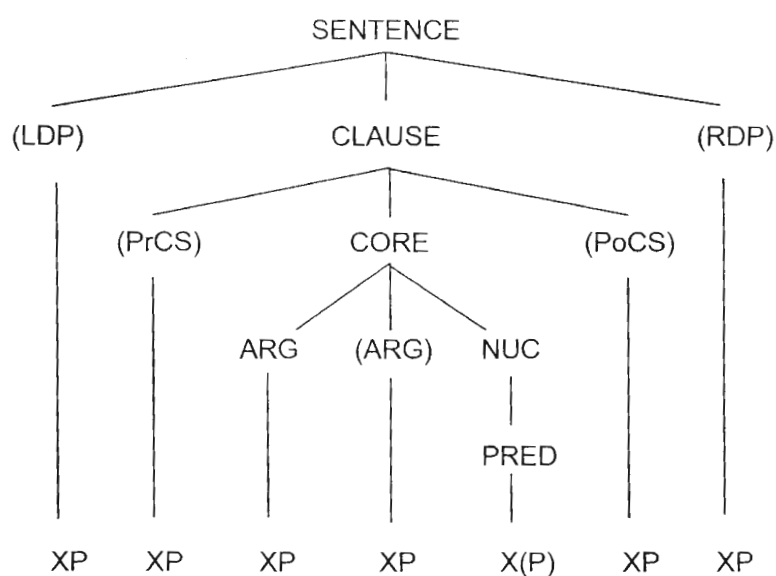
หน่วยหน้าประโยคย่อย (left-detached position) และหน่วยหลังประโยคย่อย (right-detached position) เป็นหน่วยที่อยู่นอกประโยคย่อย ในแง่ของการออกเสียง เรามักจะต้องหยุดเว้นระยะระหว่างหน่วยประเภทนี้กับประโยคย่อย อาจมีการใช้คำสรรพนามเพื่อแทนนามวลีที่อยู่ในตำแหน่งหน้าหรือหลังประโยคในประโยคเดียวกัน เช่น ในประโยคที่ (2.13ก) บุพพทวลี *As for Sam* อยู่ในตำแหน่งหน้าประโยคย่อย จะเห็นได้ว่าในประโยคนี้ *him* เป็นสรรพนามที่แทน *Sam* ปรากฏในตำแหน่งกรรม และการละสรรพนามจะทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ ดังใน (2.13ข) ในประโยคที่ (2.14) *the Smiths* อยู่ในตำแหน่งหลังประโยคย่อย

(2.13) ก. [**As for Sam**]_{LDP}, I haven't seen **him** in two weeks.

ข. *As for Sam, I haven't seen in two weeks.

(2.14) I haven't seen **them** in two weeks, [**the Smiths**]_{RDP}.

กล่าวโดยรวมแล้ว รูปแทนทางวากยสัมพันธ์ของโครงสร้างประโยคสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ 4 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 แสดงแบบร่างของโครงสร้างประโยคที่รวมส่วนประกอบทั้งหมด

ตัวดำเนินการ (operators)

ตัวดำเนินการ หรือ operator เป็นคำเรียกกลุ่มของหน่วยภาษาที่เป็นตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ (grammatical markers) ปรากฏร่วมกับหน่วยประกอบในประโยคเพื่อแสดงคุณลักษณะของเหตุการณ์ในด้านต่างๆ เช่น คุณสมบัติทางเวลา และความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ เป็นต้น ตัวดำเนินการครอบคลุมทั้งประเภททางไวยากรณ์ (grammatical categories) ต่างๆ ที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น กาล (tense) การณ์ลักษณะ (aspect) และทัศนภาวะ (modality) เป็นต้น แต่ทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงยังหมายรวมประเภททางไวยากรณ์อื่นๆ ไว้ในกลุ่มของตัวดำเนินการด้วย เช่น การบ่งชี้ทิศทาง (directional) และแหล่งที่มา (evidential) เป็นต้น

ตัวดำเนินการแยกประเภทตามขอบเขตการขยายหน่วยประกอบได้ดังนี้

1) ตัวดำเนินการระดับนิวเคลียส (nuclear operators)

ตัวดำเนินการระดับนิวเคลียสจะแสดงคุณลักษณะของภาคแสดง (predicate) ในเหตุการณ์ (event) โดยไม่อ้างถึงผู้ร่วมเหตุการณ์ (participants) หรือสถานการณ์การสื่อสาร (speech situation) ตัวอย่างของตัวดำเนินการระดับนิวเคลียส เช่น การณ์ลักษณะ และทิศทาง

การณ์ลักษณะ (aspect) แสดงคุณลักษณะของโครงสร้างภายในของเหตุการณ์ (internal temporal structure) เช่น ลักษณะการเริ่มต้น ดำเนินไป และสิ้นสุดของเหตุการณ์ เป็นต้น ตัวอย่างของตัวดำเนินการที่บ่งชี้การณ์ลักษณะในภาษาไทยคือ คำช่วยหน้ากริยา "กำลัง" ที่ทำหน้าที่แสดงการณ์ลักษณะดำเนินไป (progressive) ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(2.15) จุ่มกำลังร้องเพลง

ทิศทาง (directionals) หมายถึงการบ่งชี้ทางไวยากรณ์ที่แสดงเกี่ยวกับทิศทางการเคลื่อนที่ของวัตถุที่อ้างถึงในประโยค การศึกษาข้ามภาษามีหลักฐานชี้ชัดว่าทิศทางในบางภาษาจัดเป็นประเภททางไวยากรณ์ชนิดหนึ่ง คำหลังกริยา "ขึ้น" ในภาษาไทยมีความหมายแสดงทิศทางดังตัวอย่างต่อไปนี้

(2.16) จุ่มเดินขึ้นห้อง

2) ตัวดำเนินการระดับแก่น (Core operators)

ตัวดำเนินการระดับแก่นมีคุณสมบัติในการแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างผู้ร่วมเหตุการณ์ (participant) กับตัวเหตุการณ์ (event) ตัวอย่างของตัวดำเนินการระดับนี้ เช่น ทัศนภาวะปริพัทธ (deontic modality) และการปฏิเสธเฉพาะแก่น (narrow scope negation)

ทัศนภาวะปริพัทธ (deontic modality) ซึ่งในทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิงใช้คำว่า modality เป็นการบ่งชี้ว่าประธานของประโยคอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องกระทำการบางอย่าง ทัศนภาวะปริพัทธชนิด

ที่สำคัญคือ หน้าที่จำเป็น (strong obligation) และหน้าที่สมควร (weak obligation) ในภาษาไทย คำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" แสดงทัศนภาวะปริพหุชนิดหน้าที่จำเป็น ส่วน "ควร" แสดงหน้าที่เหมาะสม ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(2.17) นิสิตเก่าทุกคนต้องลงทะเบียนก่อนเปิดเทอม

(2.18) นิสิตใหม่ทุกคนควรมาประชุม

การปฏิเสธเฉพาะแก่น (narrow scope negation) เป็นการปฏิเสธเฉพาะบางส่วนของประโยค ตัวอย่างต่อไปนี้จากภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นการปฏิเสธเฉพาะอาร์กิวเมนต์แก่น *a book*

(2.19) John did not read a book. He read a magazine. (การปฏิเสธเฉพาะส่วน)

3) ตัวดำเนินการระดับอนุพากย์ (Clausal operators)

ตัวดำเนินการระดับอนุพากย์แสดงคุณลักษณะของสถานการณ์การสื่อสาร จึงหมายรวมถึงมิติต่างๆ ที่สัมพันธ์กับผู้ร่วมสถานการณ์ที่เป็นผู้พูดในสถานการณ์นั้นๆ ได้แก่ กาล สถานะ แหล่งที่มา และเจตนาการสื่อสาร เป็นคุณสมบัติที่เกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสารในระดับกว้าง

กาล (tense หรือ TNS) เป็นประเภททางไวยากรณ์ที่แสดงเวลาที่อ้างอิงถึง (reference time) ที่สัมพันธ์กับเวลาขณะกล่าวถ้อย (utterance time) บางภาษามีการบ่งชี้ทางไวยากรณ์เพื่อแสดงอดีตกาล ซึ่งหมายถึงเวลาที่อ้างอิงถึงนั้นเป็นเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาปัจจุบัน ซึ่งก็คือเวลาที่มีการกล่าวถ้อยประโยคนั้นๆ นั่นเอง ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการบ่งชี้อดีตกาลในภาษาไทย ด้วยการใช้คำช่วยหลังกริยา "แล้ว"

(2.20) จุ่มออกไปแล้ว

สถานะ (status หรือ STA) หมายรวมถึงประเภททางไวยากรณ์ที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณ (epistemic modality) และการยืนยัน/ไม่ยืนยันความจริงเท็จของเหตุการณ์ (realis/irrealis) ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการบ่งชี้ทัศนภาวะสัญญาณด้วยคำช่วยหน้ากริยา "คง" ในประโยคภาษาไทย

(2.21) จุ่มคงกลับบ้านแล้ว

แหล่งที่มา (evidentials) เป็นประเภททางไวยากรณ์ที่แสดงเกี่ยวกับที่มาของข้อความในประโยคที่ผู้พูดกล่าว เช่นในภาษาฮิกซาร์ยานา (Hixkaryana) มีระบบการแสดงแหล่งที่มาที่ซับซ้อน ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงเพียงการบ่งชี้แหล่งที่มาบางชนิดเท่านั้น (Van Valin & LaPolla 1997: 43-44)

(2.22) ก. Ton ha-t) Waraka

3SG.go HEARSAY Waraka

'They say Waraka has gone.' (หรือ It is reported that Waraka has gone.)

(2.23) Ton Waraka

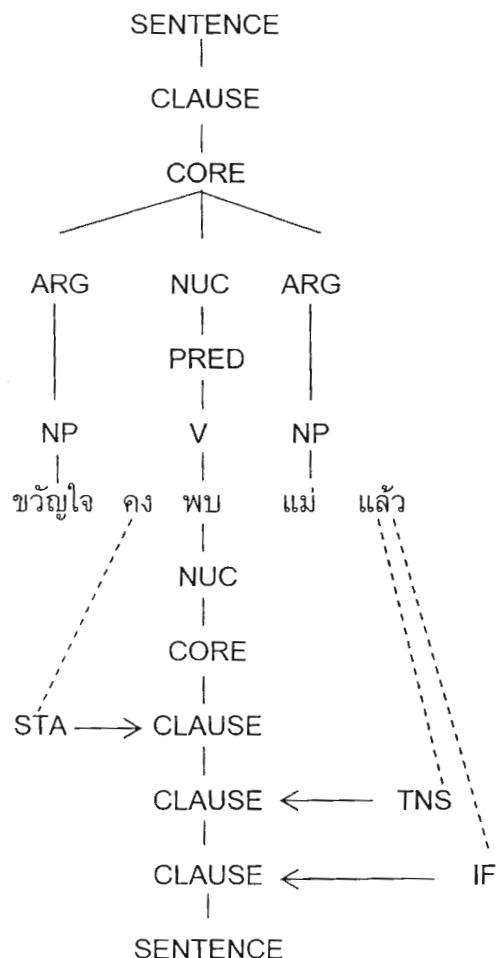
3SG.go Waraka

'Waraka has gone, (I know from seeing it myself.)

พลังวัจนกรรม (illocutionary force หรือ IF) หมายถึงการแสดงเจตนาการสื่อสารของผู้พูด เช่น เจตนาถามหาคำตอบ บอกเพื่อยืนยัน หรือสั่งให้ทำ เป็นต้น เช่น ในภาษาไทย เราสามารถแสดงการบ่งชี้เจตนาถามของผู้พูดด้วยการใส่คำแสดงคำถาม "ไหม" ที่ท้ายประโยค ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(2.24) ขวัญใจสอบผ่านไหม

แผนภาพต่อไปนี้แสดงรูปแบบโครงสร้างประโยคที่มีตัวดำเนินการของประโยคภาษาไทย

แผนภาพ 5 แสดงรูปแบบโครงสร้างส่วนประกอบและตัวดำเนินการในประโยคภาษาไทย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบทัศนภาวะสัญญาณ ในภาษาไทย

งานวิจัยที่ศึกษาวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของทัศนภาวะสัญญาณในภาษาไทยนั้นยังไม่มี แต่ในการศึกษาด้านไวยากรณ์ที่ผ่านมาก็มีการพูดถึงประเภททางไวยากรณ์บ้าง หรืองานวิจัยบางชิ้นก็วิเคราะห์เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ในบทนี้จะได้เลือกบทวนการศึกษาที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 พระยาอุปกิตศิลปสาร

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2480) ได้กล่าวถึงประเภททางไวยากรณ์ไว้ในหนังสือหลักภาษาไทย ซึ่งท่านเรียกว่าระเบียบวิธีชนิดต่างๆ ระเบียบวิธีที่เกี่ยวข้องกับทัศนภาวะสัญญาณก็คือ มาลา หรือ mood ซึ่งมีความหมายตามที่อ้างในงานนี้ว่าระเบียบของกริยาที่แสดงออกมาเป็นความหมายต่างๆ จัดเป็น 5 ประเภท คือ

- 1) นิเทศมาลา คือระเบียบของกริยาที่มีเนื้อความบอกเล่า เช่น บทกริยาในเนื้อความต่อไปนี้ “เขานอนแล้ว ฝนตกมาก” เป็นต้น ใช้ในการบอกความหมายจัดเป็น 2 อย่าง คือ
 - ก. บอกความเพื่อให้ทราบอย่างหนึ่ง และบอกความหมายเพื่อขอทราบ ได้แก่ ชักถามอย่างหนึ่ง เช่น ฝนตก ฟ้าร้อง เขาไม่อยู่ เขาไปไหน? เขาสบายดีหรือ? เป็นต้น พวกนี้ไม่ต้องมีคำใดๆ ประกอบ
 - ข. บอกความเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือความประสงค์ของตน พวกนี้มักใช้กริยานุเคราะห์ที่ช่วยให้ความบริบูรณ์ประกอบ เช่น “ควร น่า พึง” เป็นต้น ตัวอย่าง เขา ควรไป เขา น่าชม เขา พึงไป เป็นต้น
- 2) ปริกัลปมาลา คือระเบียบของกริยาที่บอกเนื้อความคาดคะเน หรือแบ่งรับแบ่งสู้ เช่น บทกริยาในความต่อไปนี้ “เขาชะรอยนอนหลับ ถ้าฝนตกฉันจะกลับบ้าน” เป็นต้น ใช้ในความ 2 อย่าง คือ
 - ก. บอกความคาดคะเน ใช้กริยานุเคราะห์ เช่น ชะรอย เป็นต้น ประกอบข้างหน้า เช่น ตัวอย่าง “ชะรอยเขาจะมา” เป็นต้น บางทีก็ใช้เนื้อความของคำวิเศษณ์บางคำ เช่น กระมัง บางที ฯลฯ บ่ง ตัวอย่าง “เขาอยู่กระมัง บางทีเขาอยู่” ดังนี้คำกริยาอยู่นับว่าเป็นปริกัลปมาลา เพราะความหมายของคำ “กระมัง” และ “บางที” บ่งให้เป็นความคาดคะเน
 - ข. บอกความแบ่งรับแบ่งสู้ พวกนี้ใช้ความหมายของคำที่มีความหมายแบ่งความรับรอง คือ สันฐาน ถ้า และ ถ้า ก็ ฯลฯ บ่ง ตัวอย่าง “ถ้าและฝนตกเขาจะอยู่บ้าน”

ดังนี้ คำตกเป็นปริกัลปมาลา เพราะเนื้อความของคำ “ถ้าและ” บ่งความแบ่ง
โอกาสที่เราเห็นว่าเขาจะอยู่เฉพาะแต่ฝนตกเท่านั้น ดังนี้ เป็นต้น

- 3) ศักติมาลา คือระเบียบของกริยาที่บอกเนื้อความเชื่อแน่วและบังคับ เช่น บทกริยาในความ
ต่อไปนี้ “เขาต้องนอน ฝนคงตก” เป็นต้น ใช้กริยานุเคราะห์ เช่น คง ต้อง ฯลฯ ประกอบ
อย่างหนึ่ง ใช้ความหมายของคำนิยมนิเทศน์บ่ง ตัวอย่าง เขานอนแน่อน เขานอน
มันคง ดังนี้ เป็นต้น อย่างหนึ่ง
- 4) อาณัติมาลา คือระเบียบกริยาที่บอกเนื้อความบังคับหรืออ่อนน้อม เช่น บทกริยาใน
ความต่อไปนี้ “แกจงนอน ท่านโปรดช่วยฉันด้วย” เป็นต้น ใช้กริยานุเคราะห์ จง ขอ
อย่า อย่าเพ้อ ฯลฯ นำหน้า ตัวอย่าง “จงมา ขอจงเจริญ อย่าไป” เป็นต้น อย่างหนึ่งใช้
กริยานุเคราะห์ เช่น “ขี้ เสีย เถิด” ฯลฯ ประกอบข้างท้าย ตัวอย่าง “นอนขี้ นอนเสีย
นอนเถิด” เป็นต้น อย่างหนึ่ง
- 5) สภาวมาลา คือ ระเบียบกริยาธรรมดา หมายความว่ากริยากลางไม่เป็นรูปประโยค ใช้
พูดลอยๆ เช่นกล่าวว่า “ไปเที่ยวดูละคร เพื่อนั่งเล่นสำหรับชมเล่น” เป็นต้น กริยาเหล่านี้
ใช้เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคได้ คล้ายคำนาม กริยาที่ใช้เป็นสภาวมาลาไม่ใช่
กริยาของประโยคอย่างมาลาอื่นๆ เป็นแต่ส่วนของประโยคมักใช้ลอยๆ เช่น “นอนนานๆ
ไม่ดี เขาไม่ชอบทำงานคนเดียว” ดังนี้บ้าง ใช้ตามหลังบุพบท “เพื่อ สำหรับ” เช่น เขามา
เพื่อทำงาน เขาเลี้ยงนกสำหรับดูเล่น ดังนี้บ้าง

2.3.2 พรทิพย์ ภัทรนาวิก

พรทิพย์ ภัทรนาวิก (2515) ศึกษาภาษิตชนิดต่างๆ และรูปประโยคที่เกี่ยวข้องกับการแสดง
ลักษณะมาลา โดยอิงคำจำกัดความมาลาของพระยาอุปกิตศิลปสาร นั่นคือ มาลา หมายถึง ระเบียบของ
กริยาซึ่งทำให้ความหมายของประโยคทั้งประโยคเปลี่ยนแปลงไปเป็นความหมายแบบต่างๆ ระเบียบของ
กริยา ในที่นี้หมายถึง คำกริยาอย่างเดียวหรือคำกริยาร่วมกับคำชนิดอื่นๆ และ/หรือ กลุ่มคำอื่นๆ แบ่ง
มาลาออกเป็น 12 ชนิด คือ

- 1) มาลาบอกเล่า หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบบอกเล่า
คือเป็นการบอกเล่าเรื่องราวทั่วไป
- 2) มาลาปฏิเสธ หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบปฏิเสธ
คือไม่รับหรือไม่ยอมรับ
- 3) มาลาชักชวน หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบชักชวน
คือขอให้ผู้ฟังทำตามผู้พูด

- 4) มาลาเสนอแนะ หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบเสนอแนะ คือเสนอแนะข้อคิดเห็นบางอย่างให้แก่ผู้ฟัง
- 5) มาลาขอร้อง หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบขอร้อง คือขอให้ช่วยสงเคราะห์ในบางสิ่งบางอย่าง
- 6) มาลาห้าม หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบห้าม คือให้เว้นการกระทำหรือไม่ให้กระทำในบางสิ่งบางอย่าง
- 7) มาลาคำสั่ง หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบคำสั่ง คือสั่งให้ผู้ฟังทำหรือปฏิบัติตามที่ผู้พูดต้องการ
- 8) มาลาคาดคะเน หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบคาดคะเน คือคาดหมายเหตุการณ์บางอย่าง มีการใช้คำช่วยหน้ากริยาเพื่อแสดงลักษณะมาลา คาดคะเนดังนี้ คง อาจ (ปรากฏหน้าคำกริยาและหน้าคำปฏิเสธ) เคย ได้ ต้อง อยาก (ปรากฏหลังคำปฏิเสธ) จะ (ปรากฏหลังคำพิเศษ) ทำจะ ดูเหมือนจะ เห็นจะ (คำผสม) นอกจากคำช่วยหน้ากริยาแล้ว ยังมีคำพิเศษคือ น่ากลัว ปรากฏหน้าคำช่วยหน้ากริยา และคำกริยาวิเศษณ์ กระมัง ปรากฏหลังคำกริยา
- 9) มาลาแบ่งรับแบ่งสู้ หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบแบ่งรับ แบ่งสู้ คือรับบ้างปฏิเสธบ้าง โดยบอกเงื่อนไขบางอย่าง
- 10) มาลาเชื่อแน หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบเชื่อแน หรือมั่นใจในบางสิ่งบางอย่าง มีการใช้คำช่วยหน้ากริยาเพื่อแสดงลักษณะมาลาเชื่อแน ดังนี้ เคย จะ ได้ ต้อง อยาก (ปรากฏหน้าคำกริยาโดยไม่มีคำปฏิเสธอยู่ด้วย) จะ ต้อง (ปรากฏหน้าคำปฏิเสธ) เคย ได้ ต้อง อยาก (ปรากฏหลังคำปฏิเสธ) มีการใช้กลุ่มคำช่วย หน้ากริยา คือ จะได้ จะต้อง (ปรากฏหน้าคำปฏิเสธ) ต้องเคย ต้องได้ ต้องอยาก จะต้องได้ จะต้องเคย จะต้องอยาก นอกจากนี้ ยังมีคำกริยาวิเศษณ์ คือ แน่ แน่นอน แน่ๆ ปรากฏ หลังคำกริยาด้วย
- 11) มาลาแนะนำ หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบแนะนำ คือเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้พูดเพื่อชี้ทางให้ผู้ฟังทำในบางสิ่งบางอย่าง
- 12) มาลาชักถาม หมายถึง มาลาที่แสดงความหมายของประโยคเป็นแบบชักถาม คือเป็นการขอทราบและรับคำตอบในบางสิ่งบางอย่าง

2.3.3 นววรรณ พันธุเมธา

นววรรณ พันธุเมธา (2527) เสนอไวยากรณ์ภาษาไทยเช่นกัน แต่ให้ความสำคัญกับประเภททางความหมายด้วย คำแสดงทัศนภาวะสัญญาขานจึงจัดอยู่ในประเภทของคำบอกความเห็นและคำบอกโอกาส

- 1) คำบอกความเห็น หมายถึงคำแสดงความเห็นของผู้พูดเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของกริยาและความจำเป็นของผู้ทำในการทำกริยา แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - ก. คำบอกความเห็นของผู้พูดว่ากริยานั้นเป็นไปได้เพียงไร ใช้หน้าคำกริยา เช่น ต้อง นำ อาจ ควร เห็น คง เป็นต้น
 - ข. คำบอกความเห็นของผู้พูดว่าจำเป็นต้องทำกริยานั้นหรือไม่ ใช้หน้าคำกริยา เช่น ต้อง ได้ เป็นต้น
- 2) คำบอกโอกาส หมายถึงคำขยายกริยา เพื่อแสดงว่ากริยานั้นมีโอกาสจะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร เช่น อย่างน้อย อย่างมาก ปรกติ ส่วนใหญ่ โดยมาก บางที บ้างเอิญ เกิด เป็นต้น

2.3.4 ปราณี กุลละวณิชย์ (Kullavanijaya 1968)

ปราณี กุลละวณิชย์ (1968) ศึกษาลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของคำช่วยหน้ากริยาภาษาไทยตามแนวไวยากรณ์ปริวรรตเพิ่มพูน เช่น คง นำ อาจ ต้อง เป็นต้น และได้ค้นพบว่าภาษาไทยมีกฎการเรียงคำในกลุ่มนี้ชัดเจน คำบางประเภทสามารถเกิดซ้อนกันได้ แต่บางประเภทก็ไม่สามารถเกิดซ้อนกันได้ เช่น "คงต้อง" เป็นไปได้ แต่ "ต้องคง" ไม่ถูกไวยากรณ์ ปราณี กุลละวณิชย์ (1968) ได้เสนอรูปโครงสร้างหลักและกฎปริวรรตเพื่อจัดการกับปัญหานี้ อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ ไม่ได้ศึกษาคุณสมบัติด้านหน้าที่ (function) ร่วมด้วย ซึ่งอาจเป็นปัจจัยในข้อกำหนดการเรียงลำดับคำในกลุ่มนี้ของภาษาไทย

นอกจากงานที่กล่าวมานี้ ก็มีการศึกษาเกี่ยวข้องอื่นๆ นั่นคือ การศึกษาเกี่ยวกับหน่วยแสดงทัศนภาวะ (modal) เช่น งานของ Noss (1964) และ Dellinger (1975) ที่กล่าวถึงลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของคำหน้ากริยาชนิดต่างๆ ซึ่งรวมคำประเภททัศนภาวะสัญญาขานอยู่ด้วย หรืองานวิจัยของสตีล (Steele 1975) ที่พยายามแสดงให้เห็นว่าทัศนภาวะสัญญาขานกับทัศนภาวะปริพทหมีมโนทัศน์ร่วมกัน จากข้อมูลภาษาไทยที่มีคำบอกทัศนภาวะที่ใช้ร่วมกันใน 2 ขอบข่าย อย่างไรก็ตาม งานเหล่านี้ไม่ได้วิเคราะห์หรือจำแนกหน่วยภาษากลุ่มนี้ และไม่ได้วิเคราะห์หน้าที่ไวยากรณ์ของหน่วยภาษาเหล่านี้อย่างชัดเจน

กล่าวโดยสรุป บทนี้ได้เสนอการทบทวนการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการแสดงทัศนภาวะสัญญาขาน ทั้งในด้านแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบนี้ในภาษาไทย ในด้านของแนวคิดต่างๆ ยังมีข้อที่นักทฤษฎียังไม่ตรงกันอยู่มาก จึงควรที่จะมีการศึกษาลักษณะทางไวยากรณ์ประเภทนี้ใน

บทที่ 3 ชนิดของคำและลักษณะทางวากยสัมพันธ์

ในบทนี้จะเสนอการวิเคราะห์ระบบการแสดงทัศนภาวะสัญญาณ ด้วยการกำหนดว่าคำชนิดใดบ้างที่มีหน้าที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณ ก่อนอื่นจะได้เสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประโยคแสดงการคาดคะเน ผลจากการวิเคราะห์ทำให้ได้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณจำนวนหนึ่ง ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นชนิดต่างๆ ตามคุณสมบัติของตำแหน่งการปรากฏในประโยค นอกจากนี้ ยังมีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์อื่นๆ ที่จะได้นำมาเสนอไว้ในบทนี้ด้วย

3.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประโยคแสดงการคาดคะเน

ในการกำหนดว่าประโยคใดมีการแสดงการคาดคะเนนั้น ผู้วิจัยเสนอวิธีการ 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นแรก ตีความประโยคที่ต้องการศึกษาว่าให้ความหมายแสดงทัศนภาวะสัญญาณหรือไม่ คุณสมบัติที่สำคัญของทัศนภาวะสัญญาณคือ เป็นการประเมินโอกาสความเป็นไปได้ที่ว่าเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้น กำลังเกิดขึ้น หรือได้เกิดขึ้นแล้ว ในโลกที่เป็นไปได้ (Jan Nuyts 2001: 22) และการประเมินดังกล่าวกระทำโดยผู้พูดของประโยคนั้น (Palmer 1986: 51)

ดังนั้น ตามเกณฑ์ของความหมายทางไวยากรณ์นี้ ประโยคต่อไปนี้จะจัดเป็นประโยคที่แสดงการคาดคะเน

- (3.1) ก. จัดคงกลับบ้านแล้ว
- ข. จัดกลับบ้านแล้ว

ประโยคที่ (3.1) มีความหมายแสดงการประเมินความเป็นไปได้ที่ว่าประธานได้กระทำการกลับบ้านนั้นแล้ว นั่นคือ ผู้พูดประโยคนี้คาดคะเนว่ามีความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์กลับบ้านของจัดนั้นได้เกิดขึ้น แต่ประโยคที่ (3.1ข) "จัดกลับบ้านแล้ว" เป็นประโยคที่ไม่ได้แสดงการคาดคะเน แต่บอกกล่าวว่าได้เกิดเหตุการณ์จัดกลับบ้านขึ้นแล้ว

เมื่อเปรียบเทียบประโยค 2 ประโยคข้างต้น จะเห็นได้ว่าในทางรูป หน่วยภาษาที่ขาดไปจากประโยค (3.1ข) คือ คำหน้ากริยา "คง" และเมื่อพิจารณาทางความหมายของ 2 ประโยคเปรียบเทียบกันแล้ว เราก็สันนิษฐานได้ว่า "คง" เป็นหน่วยภาษาที่บอกการคาดคะเน

ขั้นที่สอง เพื่อเป็นการทดสอบว่าประโยคนั้นเป็นการคาดคะเนจริงหรือไม่ เราจะใช้การเทียบความ (paraphrase) ซึ่งมีวิธีการคือ ดัดหน่วยภาษาที่เราสันนิษฐานว่าแสดงการคาดคะเนออก แล้วซ้อน (embed) ประโยคนั้นๆ ในประโยคที่มโนพหุพจน์หลัก "ฉันคาดคะเนว่า..." ซึ่งกรอบประโยคทดสอบนี้มีการแสดงการคาดคะเนที่เห็นได้ชัด (overt marking) เพราะระบุผู้พูดเป็นผู้กระทำอาการคาดคะเน หากประโยคที่ได้มีความหมายเทียบเคียงกันกับประโยคเดิม ก็แสดงว่าประโยคนั้นเป็นประโยคแสดงการคาดคะเน และหน่วยภาษานั้นเป็นหน่วยภาษาแสดงการคาดคะเน ดังจะแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.2) ก. จัดอาจสอบผ่าน
 ข. ฉันคาดคะเนว่าจัดสอบผ่าน
- (3.3) ก. จัดต้องอ่านหนังสือให้จบ
 ข. ?ฉันคาดคะเนว่าจัดอ่านหนังสือให้จบ

จากการทดสอบประโยคด้วยการเทียบความ (paraphrase) พบว่า ประโยค (3.2ข) ที่ซ่อนประโยคบอกเหตุการณ์สอบผ่านในประโยคระบุการคาดคะเนของผู้พูด มีความหมายที่เทียบเคียงได้กับประโยคเดิม (3.2ก) ส่วนคู่ประโยค (3.3) ที่ใช้วิธีการเดียวกันไม่ได้มีความหมายเทียบเคียงกัน สรุปได้ว่าประโยค (3.2ก) แสดงการคาดคะเนของผู้พูด และคำช่วยหน้ากริยา "อาจ" มีคุณสมบัติแสดงการคาดคะเน แต่ประโยค (3.3ก) ไม่ใช่ประโยคแสดงการคาดคะเน และคำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" ก็ไม่ได้แสดงการคาดคะเน

3.2 ประเภทของคำแสดงทัศนะภาวะสัญญาณ

จากการใช้เกณฑ์ดังเสนอมานี้ ทำให้สามารถระบุหน่วยภาษาที่แสดงทัศนะภาวะสัญญาณที่พบในข้อมูล จำนวนทั้งหมด 26 คำ จำแนกคำเหล่านี้ตามตำแหน่งการปรากฏออกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1) คำช่วยหน้ากริยา (preverbal auxiliaries)
- 2) อนุภาคต้นประโยค (initial particles)
- 3) ภาคแสดงหลัก (main predicates)
- 4) อนุภาคท้ายประโยค (final particles)

ดังจะได้แสดงรายละเอียดของคุณสมบัติการปรากฏในประโยคของคำแต่ละประเภทไว้ในบทย่อยต่อไปนี้

3.2.1 คำช่วยหน้ากริยา (preverbal auxiliaries)

คำช่วยหน้ากริยาหมายถึงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏหน้ากริยา มีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญคือ คำช่วยกริยา (auxiliaries) เป็นคำที่ปรากฏในตำแหน่งตายตัว (fixed position) คือ ปรากฏที่หน้ากริยาและหลังประธานเท่านั้น ไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งอื่นได้ ดังแสดงในตัวอย่างที่ (3.4ก) – (3.4ค) ซึ่งเป็นตัวอย่างการปรากฏของคำว่า "คง" ที่ทดสอบแล้วว่ามีความหมายบอกการคาดคะเน

- (3.4) ก. จัดคงกินข้าวอยู่
 ข. *คงจัดกินข้าวอยู่
 ค. *จัดกินคงข้าวอยู่

จากตัวอย่างที่ (3.4) จะเห็นได้ว่าคำว่า "คง" ปรากฏหน้าคำกริยาในประโยคที่ (3.4ก) มีความหมายบอกการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุการณ์กินข้าวของจืด เมื่อเราวาง "คง" หน้าประธานในประโยค (3.4ข) ทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ และเช่นเดียวกัน เมื่อ "คง" ปรากฏหลังกริยา ประโยค (3.4ค) ก็ผิดไวยากรณ์

จากการใช้เกณฑ์ที่เสนอไว้ใน 3.1 พบคำช่วยหน้ากริยาที่แสดงทัศนะภาวะสัญญา 3 คำได้แก่

- 1) ย่อม
- 2) คง
- 3) อาจ

ประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยคจากฐานข้อมูลของการวิจัยนี้ ที่แสดงการใช้คำช่วยหน้ากริยาแสดงการคาดคะเน

(3.5) [เขาไม่ได้ปิดปากท่อเอาไว้] ลูกแมวก็กคงเดินไป [แล้วพลัดตกลงไป]

(3.6) [บางที่อาจจะ^๑เป็นเสียงแห่งความดีที่อ่อนล้าลงร้องเรียกตัวเขาให้เดินกลับมา] มันอาจเป็นสำนึกสุดท้ายของความดีที่กำลังสิ้นใจ

(3.7) [มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้ว่าในลังเหล้ามีอะไร] และในจำนวนคนที่รู้ย่อมมีลุงไข่ม้วนอยู่ด้วย

3.2.2 อนุภาคต้นประโยค (initial particles)

อนุภาคต้นประโยคหมายถึงคำขยายที่ปรากฏในบริเวณต้นประโยค คำที่จัดอยู่ในประเภทนี้หมายรวมเฉพาะคำหรือกลุ่มคำที่แสดงทัศนะภาวะสัญญาเท่านั้น ผู้วิจัยเรียกกลุ่มนี้ว่าเป็นอนุภาค เพราะสถานภาพด้านชนิดของคำในกลุ่มนี้ไม่ชัดเจน คำในกลุ่มนี้บางคำเป็นคำนาม เช่น "ท่าทาง" บางคำเป็นคำกริยา เช่น "สงสัย" และบางคำอาจเป็นการประสมของคำกริยาและคำบุพบท เช่น "ดูเหมือน" คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญของอนุภาคต้นประโยคก็คือ อนุภาคในกลุ่มนี้สามารถปรากฏได้ในหลายตำแหน่ง กล่าวคือ หน้าประธานของประโยคก็ได้ หรือหลังประธานและหน้ากริยาก็ได้ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.8) ก. ท่าทางจืดไม่เห็นด้วย
ข. จืดท่าทางไม่เห็นด้วย

จากตัวอย่างที่ (3.8) จะเห็นได้ว่าคำว่า "ท่าทาง" ปรากฏหน้าประธาน "จืด" ในประโยคที่ (3.8ก) มีความหมายบอกการคาดคะเนเกี่ยวกับการไม่เห็นด้วยของจืด ซึ่งเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในใจของจืด ผู้พูดไม่อาจรู้ความจริงได้แน่นอน จึงระบุนการคาดคะเนในประโยคด้วยการใช้คำว่า "ท่าทาง" ประโยคที่ (3.8ข) แสดงให้เห็นว่า คำว่า "ท่าทาง" สามารถปรากฏหน้าคำกริยาและหลังประธานได้ โดยความหมายไม่ได้เปลี่ยนไป

อย่างไรก็ตาม แม้อนุภาคเหล่านี้จะสามารถปรากฏในประโยคได้หลายตำแหน่ง แต่ก็พบว่ามีอนุภาคบางตัวที่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคที่มีการบ่งชี้ด้วยคำว่า "จะ" ซึ่งเป็นคำที่บอกการไม่ยืนยันความจริง (irrealis) ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.9) ก. เดือนหน้าคนทำจะไปเยอะ
ข. เดือนหน้าทำคนจะไปเยอะ
ค. *เดือนหน้าคนทำไปเยอะ
ง. *เดือนหน้าทำคนไปเยอะ

อนุภาคต้นประโยคที่แสดงทัศนภาวะสัญญาพบว่ามี 5 คำคือ

- 1) ทำ
- 2) ทำทาง
- 3) ดู
- 4) ดูทำ
- 5) ดูทำทาง

ประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยคจากฐานข้อมูลของการวิจัยนี้ ที่แสดงการใช้อนุภาคต้นประโยคเพื่อแสดงทัศนภาวะสัญญา

- (3.10) เกลียวยังคงหัวเราะอยู่ "เอ้อ แปลก ไม่เห็นจะน่าขำตรงไหน ก็ซุ่มคอยจริง ๆ นะสิ เอ็งนี่ทำจะไม่เคยกินชะละมั้ง" ในน้ำเสียงของพิกนั้นเหมือนดูแคลนเกลียวย่อยกลาย ๆ "จันวันวันหนึ่งแกก็กินกันหลายหนสิ กับแม่เลี้ยงนะ"
- (3.11) [พอพิกอาบน้ำเสร็จคล้อยหลังไป ครุมนัตยจึงได้พูดขึ้นบ้าง "พวกนายไปล้อมัน] ทำทางมันคิดมาก"
- (3.12) คือพูดตรง ๆ นะครับ เค้าคงอยากจะขายผมเป็นนักร้อง คนเดียว นั่นก็คือปัญหาแรก ชื่อก็ไม่ค่อยชอบแนวดนตรีก็ดูจะขายไม่ออกอะไร
- (3.13) แต่ที่ฝนสนใจอีกอย่างก็คือเป็นผู้สื่อข่าวแต่ดูทำทางคงยากน่าดูเลย ก็ยังไม่รู้ว่าจะมีโอกาสจะเป็นผู้สื่อข่าวหรือไม่

นอกจากนี้ ยังพบลักษณะที่น่าสนใจของคำในกลุ่มนี้คือ ในบางกรณีสามารถปรากฏท้ายประโยคได้ โดยอยู่ในตำแหน่งหลังจากอนุภาคท้ายประโยคอีกทีหนึ่ง จัดว่าเป็นลักษณะการย้ายไปข้างท้าย (right dislocation) มีความหมายในการบ่งชี้การคาดคะเนของประโยคนำมาข้างหน้า ดังเช่นในประโยคที่ (3.14) ต่อไปนี้

- (3.14) หนูแหม่ม อูยมีดอยเต๋าด้วย
 นัท ในรณะกะมีคลาสเซทเทปดอยเต๋า อูยไปหามาไดยังงิเนี้ยคิดไดยังงิ
 แอน แบบว่าขอเพื่อนเลยแบบไปหาดอยเต๋ามาให้หน่อยปกเทปแบบซิดแล้วซิดอีกก็เอา
 อะไรยัง จี๊
 แหม่ม ชอบมารู้แล้วล่ะว่าชอบจริงๆเนอะดูท่า นัท อนุรักษ์มาก

3.2.3 คำวิเศษณ์ (adverbs)

คำวิเศษณ์หมายถึงคำขยายกริยาหรือประโยค เช่น แน่นอน แน่ๆ และอย่างแน่นอน เป็นต้น มีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญคือ คำในกลุ่มนี้บางคำอาจปรากฏต้นประโยค หรือท้ายประโยคก็ได้ บางคำเป็นรูปที่ต้องปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น ดังแสดงในตัวอย่างที่ (3.15) และ (3.16)

- (3.15) ก. แน่นอนจิดไม่เห็นด้วย
 ข. จิดไม่เห็นด้วยแน่นอน
- (3.16) ก. จิดไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอน
 ข. *อย่างแน่นอนจิดไม่เห็นด้วย

ตัวอย่างที่ (3.15) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ "แน่นอน" สามารถปรากฏต้นประโยค หรือท้ายประโยคก็ได้ ส่วนในประโยคที่ (3.16) นั้น "อย่างแน่นอน" ไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งต้นประโยคได้

คำวิเศษณ์บางคำที่ปรากฏต้นประโยค อาจมีอนุภาคแสดงปฏิสัมพันธ์ (interactional particles) ปรากฏร่วมด้วย เช่น แน่นอนละ แน่ละ เป็นต้น ดังในประโยคที่ (3.17) ต่อไปนี้

- (3.17) แน่นอนละ ทั้งสองฝ่ายจะไมมีการประนีประนอมกันเด็ดขาด

คำวิเศษณ์ที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ปรากฏต้นหรือท้ายประโยคก็ได้ กลุ่มที่ปรากฏต้นประโยคเท่านั้น และกลุ่มที่ปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น ดังนี้

กลุ่มที่ปรากฏต้นหรือท้ายประโยคก็ได้

- 1) แน่นอน
- 2) แน่นอนที่สุด

กลุ่มที่ปรากฏต้นประโยคเท่านั้น

- 3) บางที
- 4) สงสัย
- 5) น่ากลัว

6) ไม่แน่

กลุ่มที่ปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น

7) แน่

8) แน่ๆ

9) แน่เลย

10) เป็นแน่ (หรือ เป็นแน่แท้ เป็นแน่นอน)

11) อย่างแน่นอน

12) ก็เป็นไปได้

ประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยคจากข้อมูลที่แสดงการใช้คำในการขยายความหมายด้านทัศนภาวะสัญญาณ

(3.18) แน่นอนพวกเขาชอบอยู่ในห้องหรือที่ทางส่วนตัวของตัวเอง

(3.19) น้อง พรว่ากลับไป ม. นะ ผนตกแน่เลย
[พี่ ช่วงนี้เหอ ยังมั้ง]

(3.20) ซึ่งหากมีความร่วมมือจากหลายฝ่าย เชื่อว่าในการจัดอันดับความสามารถ การแข่งขันของสถาบันไอเอ็มที อันดับทางด้านวิทยาศาสตร์ไทย จะต้องพ้นจากลำดับท้ายมาเป็นที่ 30 ต้นๆ อย่างแน่นอน

(3.21) [ถ้าคนเรานิสัยไม่ดีทำตัวไม่ดี ก้าวร้าวไม่มีความเคารพกับผู้อื่นอยู่อะไรยังงี้ ใครจะอยากสนับสนุน ใครจะอยากยื่นมือช่วยเหลือล่ะ ก็ไม่มี] บางทีเค้าคิดว่าพลอยเป็นเด็กอย่างนั้น

(3.22) [แล้วในส่วนของการจัดการศึกษา 12 ปีเนี่ยนะครับซึ่งจะมีผลวันที่ 11 ตุลาคม 2545 เนี่ย] รัฐบาลทำทันแน่นอนครับ

(3.23) [21:14:56] Leng: พี่ว่าไปลาดพร้าวดีกว่านะ แบบว่าถ้าพี่ไป แต่เอ..ก็อไม่แน่พี่อาจจะไม่ไป

(3.24) บางทีนางอาจจะลืมเลือนไปแล้วก็ได้ว่า เคยมีผัวชื่อฟู [และชายคนนั้นเป็นพ่อของคนนี้นางอาศัย อยู่ด้วย]

(3.25) [พักมันคงไม่โกรธมั้ง เรื่องแค่นี้เอง] สงสัยมันหึงมากกว่า

(3.26) [14:56:53] Phorn: เรียกตัวเองเรนๆ น่ารักกกกกกกก ตาหลกด้วย

[14:56:55] Rain: อารายเหอ เกาหัว เรย ตาหลก ดงไหนเนี่ย

[14:59:48] Rain: สงสัยน้อง พร จะหมดมุข ละ 555555

(3.27) [ชื่อก็ไม่ค่อยชอบ] แนวดนตรีก็ดูจะขายไม่ออกอะไร

(3.28) "เอ็งฝากเงินไว้กับเขานี้มีใครรู้เห็นบ้างล่ะ" "รู้กับมัน ข้าไว้ใจมัน ไม่นึกเลยว่ามันจะทำข้าได้" ลงอีแบบนี้นักลัวจะสูญเสียแล้ว...ลองไปหากำนันยอมดูซิ เผื่อเขาจะช่วยเอ็งได้ ข้าไม่รู้จักช่วยยังงีดี..."

3.2.4 อนุภาคท้ายประโยค (final particles)

อนุภาคท้ายประโยคหมายถึงอนุภาคที่ปรากฏท้ายประโยค มีลักษณะเป็นคำไวยากรณ์เพราะไม่มีความหมายอ้างอิง แต่มีหน้าที่ขยายความหมายของประโยคในด้านวัจนปฏิบัติหรือเป็นการแสดงปฏิสัมพันธ์ ดังนั้น อนุภาคท้ายประโยคที่แสดงการคาดคะเนนี้จะมีความหมายเชิงปฏิสัมพันธ์อยู่ด้วย อนุภาคพวกนี้มักมีรูปแปรของเสียงวรรณยุกต์ตามอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด เช่น ละมั้ง [la1mang1] ละมั้ง [la1mang4] การสะกดคำในกลุ่มนี้ก็มักมีรูปแปร บางครั้งก็พบรูปที่สะกดด้วยวรรณยุกต์โท เช่น มั่ง หรือวรรณยุกต์ตรี เช่น มั่ง เป็นต้น

ลักษณะทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญคือ คำในกลุ่มนี้ต้องปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.29) ก. จิตไม่เห็นด้วยมั่ง
ข. *มั่งจิตไม่เห็นด้วย
ค. *จิตมั่งไม่เห็นด้วย

ตัวอย่างที่ (3.29) แสดงให้เห็นว่าอนุภาคท้ายประโยค "มั่ง" ต้องปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น ไม่สามารถปรากฏต้นประโยค หรือระหว่างประธานกับกริยาได้

อนุภาคท้ายประโยคที่แสดงทัศนะภาวะสัญฐานมีเพียงคำเดียว คือ มั่ง แต่ในข้อมูลพบว่าอาจมีอนุภาคท้ายประโยคอื่นๆ ปรากฏร่วมด้วย คือ "ชะ" "ละ" "แหละ" "หรือ" และ "นะ" อนุภาคท้ายประโยคและกลุ่มอนุภาคท้ายประโยคที่พบในข้อมูลทั้งจากสื่อเสียงพูดและตัวเขียนมีทั้งหมด 6 กลุ่ม ดังนี้

- 1) มั่ง (หรือ มั่ง)
- 2) ละมั่ง (หรือ ละมั่ง ละมั่ง อะมั่ง)
- 3) แหละมั่ง
- 4) ชะละมั่ง
- 5) มั่งนะ (หรือ มั่งนะ)
- 6) หรือมั่ง

ประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยคจากข้อมูลที่แสดงการใช้อนุภาคท้ายประโยคในการขยายความด้านการคาดคะเน

- (3.30) ["ทำไมมันไม่นอนมุ้งเดียวกันวะ"]
"มันกางหลอกเอาไว้มุ้ง"
- (3.31) เขาตกใจละมุ้งเธอ
- (3.32) ["เอ้อ แผลก ไม่เห็นจะนำข้าวตรงไหน ก็ซุ่มคอยจริง ๆ นะสิ] เอ็งนี้ทำจะไม่เคยกินชะละมุ้ง"
- (3.33) [แม่กับพ่อก็ไม่สนใจ มีแต่งาน ประชุมนู่น ประชุมนี่ทั้งวัน จะมีใครนึกถึงเราบ้างน้า] คงไม่มี หอรอกมุ้ง...
- (3.34) [ไม่ควรจะยาวเป็นชั่วโมง ๆ เพราะคนดูอาจจะเบื่อล่ะอะไรเงี้ย] อีกอย่างหนึ่งก็สร้างไม่หวาดไม่ ไหวมุ้งนะครับ เพราะวาดกันมือหึกมือองเลย เป็นพัน ๆ ภาพเป็นหมื่น ๆ แผ่น แสน ๆ แผ่น เลยมุ้งนะ

3.3 การคาดคะเนด้วยอนุพากย์หลัก

นอกจากคำชนิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาในตอน 3.2 แล้ว ยังพบว่า ในการแสดงความหมายเกี่ยวกับการคาดคะเนหรือประเมินเหตุการณ์นั้น เราสามารถซ้อน (embed) ประโยคเหตุการณ์ไว้ในประโยคที่มีอนุพากย์หลักบอกการคาดคะเนได้ด้วย โดยคำกริยาที่อยู่ในอนุพากย์หลักจะต้องมีความหมายแสดงการคาดคะเน เช่น "คาด" "คาดเดา" "เป็นไปได้" และ "แน่นอน" เป็นต้น

คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญคือ ประโยคลักษณะนี้จะประกอบด้วยอนุพากย์หลัก (main clause) ปรากฏหน้าอนุประโยคเติมเต็ม (complement clause) ข้อที่น่าสังเกตคือ สำหรับกลุ่มคำกริยาที่แสดงอาการ เช่น "เดา" หรือ "คิด" ประธานของภาคแสดงซึ่งมีบทบาทเป็นผู้กระทำ (agent) ที่เป็นผู้คาดคะเนมักถูกละไป (omit) ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากส่วนมากแล้วก็สามารถเข้าใจได้จากบริบทสถานการณ์นั้น ๆ ว่าผู้พูดคือใคร และผู้พูดนั่นเองที่ผู้คาดคะเน ในการสนทนาจึงพบว่าประธานของประโยคประเภทนี้มักถูกละไป ส่วนคำกริยาในอนุพากย์หลักที่แสดงสภาวะ (state) เช่น "เป็นไปได้" หรือ "แน่นอน" เป็นต้น ก็มักไม่มีประธานปรากฏร่วม หรือที่เรียกว่าเป็นหน่วยสร้างไร้ประธาน (subjectless constructions)

ประโยคต่อไปนี้แสดงการใช้ภาคแสดงที่เป็นอนุประโยคหลักให้ความหมายด้านการคาดคะเน

- (3.35) ก. เดาว่าจิตกลับบ้านแล้ว
ข. เป็นไปได้ว่าจิตกลับบ้านแล้ว

จากประโยคที่ (3.35ก) จะเห็นได้ว่าคำกริยา "เดา" ในอนุพากย์หลักมีความหมายบอกการคาดคะเน ประธานของประโยคซึ่งก็คือผู้พูดถูกละไปจากประโยค ส่วนในประโยคที่ (3.35ข) คำกริยา "เป็นไปได้"

ในอนุประโยคหลักมีความหมายบอกการคาดคะเนความเป็นไปได้ ปรากฏหน้าอนุประโยคเต็มเต็มที่บอกเกี่ยวกับเหตุการณ์

คุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ จะต้องมีการเชื่อม "ว่า" ปรากฏหน้าอนุประโยคเต็มเต็มเสมอ ไม่สามารถละได้ ดังแสดงในประโยคต่อไปนี้

(3.36) ก. *เตา^{จิ}จัดกลับบ้านแล้ว

ข. *เป็นไป^{ได้}จัดกลับบ้านแล้ว

นอกจากนี้ แม้ว่าอนุประโยคชนิดนี้จะแสดงความหมายคาดคะเนให้กับประโยค แต่อนุประโยคหลักจะไม่สามารถย้ายไปปรากฏระหว่างประธานกับภาคแสดงของอนุประโยคบอกเหตุการณ์ได้ ดังแสดงในประโยคต่อไปนี้

(3.37) ก. เตาวา^{จิ}จัดกลับบ้านแล้ว

ข. ?จัดเตาวา^{จิ}กลับบ้านแล้ว

สังเกตว่า ประโยคที่ (3.37ก) นั้นเป็นประโยคที่แสดงการคาดเดาของผู้พูดเกี่ยวกับเหตุการณ์กลับบ้านของจิ๊ต ถ้าเราย้ายอนุประโยคแสดงการคาดเดาไปไว้หน้าภาคแสดงบอกเหตุการณ์ดังในประโยคที่ (3.37ข) เราจะได้ความหมายเหมือนประโยค (3.37ก) แต่เป็นความหมายว่ามีการรายงานการคาดเดาของจิ๊ตเกี่ยวกับการกลับบ้านแล้วของใครสักคนหนึ่งซึ่งไม่ระบุในประโยคนี้ นั่นคือ เมื่อประธานของอนุประโยคหลักเป็นบุรุษที่สาม ประโยคนั้นจะเป็นการรายงาน (report) การคาดคะเนของผู้อื่น ไม่ใช่ประโยคที่กระทำ (perform) การคาดคะเน

แต่ทั้งนี้ ก็ยังมีข้อที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งคือ คำกริยาในกลุ่มนี้สามารถถูกย้ายไปไว้ในตำแหน่งท้ายสุดของประโยคได้ นั่นคือ ตำแหน่งหลังอนุภาคท้ายประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(3.38) [19:55:45] Phorn: เนยนั้นอะ มีเนยคนเดียวไหมอะ ที่เพอร์เฟคใน รร เราอะ

[19:56:19] Ao: ใช่แล้ว น่าจะมีคนเดียวนะ

[19:56:45] Phorn: อืม พี่เค้าไปต่อโทที่นอกมั้ง รู้สึกนะ

คำกริยาที่แสดงความหมายคาดคะเนที่พบในข้อมูล ได้แก่

- 1) คาด
- 2) คาดเดา
- 3) เดา
- 4) คิด
- 5) เชื้อ
- 6) รับรอง

- 7) รู้สึก
- 8) สงสัย
- 9) เป็นไปได้
- 10) ไม่แน่
- 11) แน่นอน
- 12) เป็นที่แน่นอน
- 13) ดูเหมือน

ประโยคต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยคแสดงการคาดคะเนด้วยการซ้อนประโยคบอกเหตุการณ์ในประโยคที่มื่อนุพากย์หลักบอกการคาดคะเน

- (3.39) อ้อ ลืตกแล้วก็ถูกแจกล้างที่ตีสเบรคหน้าด้วย คาดว่าคงจะต้องถูกยกไปแน่เลย ไม่งั้นก็ถอดล้อไปเลย
- (3.40) หลวงพ่อนั่งอยู่บนพรมสีเหลืองสีแดงคล้ำ มีลวดลายดำ-ขาวแลบออกมาให้เห็นบ้างเล็กน้อย พอคาดเดาได้ว่าหลวงพ่อนั่งทับรูปม้าสีขาวเอาไว้
- (3.41) ผมเดาว่าอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดข่าวแบบนี้ก็คือเรียกข่าวโปรโมทละคร
- (3.42) ["เหอะ แล้วอย่างอื่นล่ะเรียบร้อยรึยัง"]
- (3.43) "คิดว่าเรียบร้อย"
["ยังงั้นวะ คิดว่าเรียบร้อย"]
- (3.44) [ถ้าเผื่อยังไ้กรุณานะครับ แก่ให้ผมด้วยถ้าเผื่อว่ามีนะครับ] แต่ผมเชื่อว่าไม่มีแน่นอนครับท่าน
- (3.45) "ชีวิตของอีฟตอนนี้ก็ปกติมีหนังมีละครเข้ามาพอสมควร แล้วก็มีการถ่ายแบบติดต่อเข้ามาเยอะมาก แต่อีฟยังไม่ตกลงเพราะคอนเซ็ปต์มันไม่ได้ แต่รับรองว่าอีฟถ่ายแน่นอนคงจะเป็นประมาณปีหน้า"
- (3.46) ตอนแรกก็จะไปรดน้ำย่านะเนี่ย ยาไอ้เต๊ะอะ ไปรดน้ำอะ ขอพรอะ ไป ๆ มา ๆ รู้สึกว่าเต๊ะจะไปภูเกิดมั้ง
- (3.47) อีกแบบคือมาพร้อมกับฝนที่หน้า หรือร่างกายเป็นเครื่องยืนยัน ซึ่งผมสงสัยว่าจะเกิดจากเครื่องสำอาง
- (3.48) แน่นอนว่าการทำธุรกิจนั้นย่อมต้องมีคู่แข่งทางการตลาด

- (3.49) ทว่ามาวันนี้ อ๋ม - ลักษณะ วัจนวาทศิลป์ จากภาพยนตร์เรื่อง 'กระสือ' ก็ชักจะออกอาการปอดๆ เสียแล้วเนื่องจากเป็นไปได้ว่าภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวจะเข้ามาฉายในประเทศไทยด้วย
- (3.50) ทั้งหมดนี้ไม่แน่ว่าเขาจะทำการฆ่าตัวตายแน่นอน แต่จะเป็นสิ่งบอกกว่าคนที่มีความวิตกกังวลเกินไป เหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือ

ในงานวิจัยนี้จะไม่จัดให้การแสดงการคาดคะเนด้วยอนุพากย์หลักที่มีคำกริยาบอกการคาดคะเนนี้เป็นหน่วยภาษาที่แสดงทัศนภาวะสัญญา (epistemic modality) เพราะถือว่าเป็นการบอกความหมายอย่างชัดเจน โดยใช้รูปภาษากลุ่มเปิด (open class forms) มีคุณสมบัติเป็นหน่วยระดับอนุพากย์ นั่นคือประกอบด้วยอาร์กิวเมนต์ที่เป็นประธาน ภาคแสดง และอาจมีคำขยายอื่นๆ ตามที่ไวยากรณ์ของอนุพากย์อนุญาตด้วย นอกจากนี้ เมื่อปรากฏหน้าอนุพากย์บอกเหตุการณ์ที่คาดคะเน ยังบังคับให้มีคำเชื่อม "ว่า" ปรากฏร่วมด้วย จึงจัดว่ากลุ่มคำชนิดนี้ไม่มีคุณสมบัติเป็นคำไวยากรณ์ (grammatical words)

อย่างไรก็ตาม กลุ่มนี้ก็ยังคงเป็นกลุ่มที่น่าสนใจ และมีคำกริยาบางคำในกลุ่มนี้ที่อาจพัฒนาไปสู่การเป็นคำไวยากรณ์ได้ (grammaticalization) เช่น "สงสัย" "รู้สึก" และ "แน่นอน" เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะเป็นคำกริยาในกลุ่มนี้แล้ว ก็ยังเป็นคำวิเศษณ์ได้ด้วย ซึ่งน่าที่จะนำมาศึกษาพฤติกรรมทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์โดยละเอียดในงานวิจัยอื่นๆ ต่อไป

3.4 ตำแหน่งของคำแสดงทัศนภาวะสัญญากับโครงสร้างประโยค

จากคุณสมบัติการปรากฏของคำแสดงทัศนภาวะที่ได้เสนอไปในตอน 3.2 นั้น จะเห็นได้ว่าเราสามารถสรุปคุณสมบัติเหล่านั้นออกมาได้เป็น 2 ด้าน คือ 1) ตำแหน่งในโครงสร้างประโยค (constituent structure) และ 2) การปรากฏได้หลายแห่งในประโยค ในการแบ่งส่วนประกอบของประโยคนี้ อิงเกณฑ์การจัดส่วนโครงสร้างประโยคตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง (Role and Reference Grammar) ซึ่งได้สรุปไว้ในบทที่ 2

3.4.1 ตำแหน่งในโครงสร้างประโยค

เมื่อพิจารณาในมิติของตำแหน่งของคำบอกการคาดคะเนที่ปรากฏโดยสัมพันธ์กับโครงสร้างส่วนประกอบของประโยคแล้ว พบว่า เราสามารถจัดกลุ่มคำบอกการคาดคะเนได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มหน้าภาคแสดง และกลุ่มที่ปรากฏรอบนอกของอนุพากย์ ชนิดของคำที่แสดงทัศนภาวะสัญญาที่ปรากฏหน้าภาคแสดงได้แก่ คำช่วยหน้ากริยา และอนุภาคต้นประโยค ส่วนชนิดที่ปรากฏรอบนอกของอนุพากย์ได้แก่ คำวิเศษณ์ และอนุภาคประโยค

3.4.2 การมีตำแหน่งเฉพาะ

เมื่อพิจารณาในแง่ที่ว่าคำบอกทัศนะภาวะสัญญาณนั้นๆ ปรากฏในตำแหน่งเฉพาะ (fixed position) ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในโครงสร้างประโยคเท่านั้นหรือไม่ พบว่า สามารถแบ่งคำกลุ่มนี้ออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ต้องปรากฏในตำแหน่งเฉพาะ และกลุ่มปรากฏเลื่อนไหล (floating position)

กลุ่มที่ปรากฏได้ในตำแหน่งเฉพาะ ได้แก่ คำช่วยหน้ากริยา และอนุภาคท้ายประโยค ดังได้แสดงให้เห็นแล้วในตอนๆ 3.2.1 ไปแล้วว่า คำช่วยหน้ากริยาต้องปรากฏในตำแหน่งหน้าภาคแสดง และหลังประธานเท่านั้น ไม่สามารถย้ายไปตำแหน่งอื่นใดได้เลย ส่วนในตอนๆ 3.2.4 ก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า อนุภาคท้ายประโยคก็เช่นเดียวกัน ต้องปรากฏตำแหน่งท้ายสุดของประโยคเสมอ ไม่สามารถย้ายไปวางตำแหน่งอื่นใด คำทั้ง 2 ชนิดนี้ต่างก็เป็นคำไวยากรณ์อย่างแท้จริง เพราะไม่มีความหมายอ้างอิง มีแต่ความหมายไวยากรณ์เท่านั้น (grammatical meaning)

กลุ่มปรากฏเลื่อนไหล (floating) ได้แก่ อนุภาคต้นประโยค และคำวิเศษณ์ เป็นคำชนิดที่สามารถปรากฏได้ในหลายตำแหน่ง

ดังได้แสดงให้เห็นในตอนๆ 3.2.2 ว่าอนุภาคต้นประโยคนั้นสามารถปรากฏหลังประธานและหน้าภาคแสดงเหมือนกับคำช่วยหน้ากริยา หรืออาจเลื่อนไปปรากฏหน้าประธานก็ได้ แต่น่าสังเกตว่าคำกลุ่มนี้ต้องอยู่ติดกับประธาน โดยอาจอยู่หน้าประธานหรือหลังประธานก็ได้ จะมีคำอื่นมาแทรกไม่ได้ ในประเด็นนี้ ผู้วิจัย (Rangkupan 2001) ได้เคยวิเคราะห์ให้คำในกลุ่มนี้เป็นคำในตำแหน่งหน้าแก่น (precore slot) ตามแนวไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำนามที่มีความหมายเกี่ยวกับท่าทาง (gesture) แต่การที่คำกลุ่มนี้เลื่อนมาปรากฏหลังประธานและหน้ากริยาเหมือนคำช่วยหน้ากริยาได้ ก็เป็นไปได้ว่าเป็นกลุ่มที่กำลังพัฒนาไปเป็นคำทางไวยากรณ์ในกลุ่มคำช่วยหน้ากริยา (grammaticalization) นอกจากนี้ ยังพบอีกด้วยว่าอนุภาคต้นประโยคที่มีคำกริยาประกอบอยู่ด้วย เช่น ดูท่า เป็นต้น สามารถถูกย้ายไปไว้หลังประโยคในตำแหน่งนอกอนุพากย์ด้านขวา ที่เรียกว่า right dislocation ในลักษณะเดียวกันกับอนุพากย์หลักที่มีกริยาบอกการคาดคะเนได้ด้วย

ส่วนคำวิเศษณ์นั้น มีทั้งที่ปรากฏที่หน้าสุดของประโยค ท้ายประโยค หรือคำที่ปรากฏได้ทั้งสองตำแหน่ง ในบางครั้งเราพบการเว้นวรรคคั่นระหว่างคำวิเศษณ์หน้าประโยคกับประโยคย่อย และยังพบว่า มีการใช้อนุภาคแสดงปฏิสัมพันธ์ (interactional particles) ซึ่งมักปรากฏท้ายประโยคมาประกอบรวมด้วย เช่น แน่นอนละ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นคุณสมบัติของหน่วยในตำแหน่งนอกอนุพากย์ด้านซ้าย (left-dislocation) ตามแนวไวยากรณ์บทบาทอ้างอิง

กล่าวโดยสรุปแล้ว คำชนิดที่มีตำแหน่งเฉพาะ (คำช่วยหน้ากริยาและอนุภาคท้ายประโยค) เป็นคำในชั้นอนุพากย์ ส่วนคำชนิดที่ไม่มีตำแหน่งเฉพาะ (อนุภาคต้นประโยค และคำวิเศษณ์) เป็นการขยายความหมายในระดับประโยค

3.5 คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์อื่นๆ

นอกจากคุณสมบัติการปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ในประโยคแล้ว ยังพบว่าคำแสดงทัศนภา
วะस्थิตานมีคุณสมบัติอื่นๆ อีก ในตอนนี้จะได้แสดงคุณสมบัติอีก 2 ประการคือ การปรากฏในประโยค
คำถาม และการปฏิเสธ

3.5.1 การปรากฏในประโยคคำถาม

คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์อีกประการหนึ่งที่พบก็คือการไม่สามารถสร้างประโยคคำถามตอบ
รับ-ปฏิเสธชนิดที่ผู้พูดไม่มีความเชื่ออย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ก่อนได้ ทั้งนี้เพราะการประเมินสถานการณ์
ความจริงย่อมแสดงว่าผู้พูดมีความเชื่อบางอย่างเกี่ยวกับความจริงนั้นอยู่ก่อนแล้ว (presupposition)
การตั้งคำถามแบบไม่มีความเชื่อล่วงหน้าจึงไม่สามารถทำได้ ประโยคคำถามลักษณะนี้ในภาษาไทยทำ
ได้โดยการใช้คำแสดงคำถาม "ไหม" (ปราณี กุลละวณิชย์ 2521) เช่น ในการใช้ประโยคที่ (3.51) ผู้พูดไม่
รู้ความจริงเกี่ยวกับการสอบผ่านของสมจิต และไม่มีความเชื่อล่วงหน้าว่าสมจิตสอบผ่านหรือไม่

(3.51) สมจิตสอบผ่านไหม

เมื่อเราทดสอบด้วยการสร้างประโยคคำถามลักษณะนี้จากประโยคคาดคะเน พบว่า มีความขัดแย้งทาง
ความหมาย เป็นประโยคที่ตีความไม่ได้ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.52) ก. *สมจิตคงสอบผ่านไหม
ข. *สมจิตอาจสอบผ่านไหม
ค. *สมจิตย่อมสอบผ่านไหม

- (3.53) ก. *สมจิตสอบผ่านมั้งไหม
ข. *สมจิตสอบผ่านละมั้งไหม

- (3.54) ก. *แน่นอนสมจิตสอบผ่านไหม
ข. ?*สมจิตสอบผ่านแน่ๆ ไหม

- (3.55) ก. ?*สมจิตทำทางสอบผ่านไหม
ข. ?*สมจิตดูสอบผ่านไหม

ตัวอย่างที่ (3.52) – (3.55) แสดงให้เห็นว่าประโยคที่มีการบ่งชี้ด้วยคำช่วยหน้ากริยา หรืออนุภาคท้าย
ประโยค ซึ่งเป็นคำไวยากรณ์อย่างแท้จริง ไม่สามารถสร้างเป็นประโยคคำถามลงท้าย "ไหม" ได้ เพราะ
เกิดปัญหาในการตีความ เนื่องจากประโยคทั้งสองกลุ่มมีการบ่งชี้ทัศนภาวะस्थิตานที่แสดงความเชื่อจาก
การประเมินความเป็นไปได้ของสถานการณ์อยู่ในประโยค สังเกตว่า สำหรับกลุ่มวิเศษณ์และอนุภาคต้น
ประโยคนั้น แม้เราจะได้ผลการทดสอบที่เหมือนกันกับกลุ่มคำไวยากรณ์ แต่ประโยคที่

(3.54ก–3.55) ก็เป็นประโยคที่ดีความได้บ้าง นั่นคือ อาจหมายถึงผู้พูดถามการประเมินสถานการณ์ของผู้ฟัง แต่อย่างไรก็ดี ทั้ง 3 ประโยคนี้ ก็ไม่ได้เป็นการถามการประเมินของผู้พูดในลักษณะที่ไม่มีความเชื่ออยู่ล่วงหน้า ซึ่งย่อมเป็นไปได้

3.5.2 การปฏิเสธ

นอกจากคุณสมบัติเกี่ยวกับการปรากฏในประโยคคำถามแล้ว ยังพบว่า ในการบ่งชี้ทัศนภาวะสัญญาณนี้จะไม่สามารถถูกปฏิเสธได้ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.56) ก. *จิตไม่คงกลับบ้าน
ข. ?*จิตไม่อาจกลับบ้าน
ค. *จิตไม่ยอมกลับบ้าน

ประโยคข้อมูลที่ (3.56) แสดงให้เห็นว่าเราไม่สามารถวางคำปฏิเสธหน้าคำช่วยหน้ากริยาได้ เพราะคำปฏิเสธในภาษาไทยจะแสดงการปฏิเสธหน่วยที่ตามมา แต่เมื่อการแสดงสัญญาณเป็นการประเมินความเป็นไปได้ของตัวผู้พูด การประเมินนี้ไม่ใช่ความหมายที่ปฏิเสธได้ เพราะการไม่ประเมินทำโดยเราเพียงแต่ไม่บ่งชี้ค่าเหล่านี้ในประโยคเท่านั้นเอง ไม่มีความหมายที่เป็นขั้วตรงข้าม (polarity) เหมือนคำไวยกรณ์บางประเภท เช่น คำแสดงทัศนภาวะปริพัทธ (deontic modality) ที่เราสามารถบอกว่ามีหน้าที่สมควรกระทำหรือไม่ก็ได้ เช่นในประโยคต่อไปนี้

- (3.57) ก. จิตควรกลับบ้าน
ข. จิตไม่ควรกลับบ้าน

คำว่า "ควร" แสดงทัศนภาวะปริพัทธ ที่บ่งชี้ว่ามีเงื่อนไขหรือปัจจัยภายนอกบางอย่าง ที่เป็นพลังบังคับ (force) ที่ก่อให้เกิดการกระทำของจิต ในความหมายประเภทนี้ เราสามารถแสดงขั้วตรงข้ามได้ว่ามีพลังบังคับที่ยับยั้งการกระทำของจิตไม่ให้เกิดขึ้น

สำหรับคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณกลุ่มอื่นๆ นั้นเป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่สามารถปรากฏร่วมกับคำปฏิเสธได้อยู่แล้ว เช่น อนุภาคท้ายประโยค เป็นต้น จึงไม่นำมาแสดงการทดสอบ

3.5.3 การปรากฏร่วมกันของคำแสดงทัศนภาวะชนิดต่างๆ

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าคำทุกชนิดสามารถปรากฏร่วมกันได้ ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการปรากฏร่วมกันของคำบอกทัศนภาวะและการคาดคะเนชนิดต่างๆ

คำช่วยหน้ากริยาปรากฏร่วมกับอนุภาคท้ายประโยค

- (3.58) "พักมันคงไม่โกรธมัน [เรื่องแค่นี้เอง สงสัยมันหึงมากกว่า นายเสือกไปเห็นนมเมียมัน"]

คำช่วยหน้ากริยาปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

- (3.59) แถวนั้นอะบอกครายก็คงรู้จักสำเพ็งเป่งแน่

อนุภาคต้นประโยคปรากฏร่วมกับอนุภาคท้ายประโยค

- (3.60) "เอ้อ แปลก ไม่เห็นจะนำข้าตรงไหน ก็ซุ่มคอยจริง ๆ นะสิ] เอ็งนี่ทำจะไม่เคยกินชะละมั่ง"

อนุภาคต้นประโยคปรากฏร่วมกับคำช่วยหน้ากริยา และอนุภาคท้ายประโยค

- (3.61) [มันเป็นอาการคนนอกหักอะเนอะ] สงสัยพี่ว่าเขาคงยังหลงรักกันอยู่ละมั้ง

คำช่วยหน้ากริยาปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ และอนุภาคท้ายประโยค

- (3.62) [ญ ก็เหมือนกับรู้จักกันถึงครอบครัวอะ แล้วก็ประดว่าเออใส่ แต่งตัวดีกว่านางสาว
อะไรวัยยังเงี้ยะ แล้วน้องสาวชอบช้ออะไรวัยยังเงี้ยะ]
ช อาจจะไม่ใช่อย่างนั้นก็ได้มั้ง

3.5.4 การปรากฏร่วมกับคำไวยากรณ์ชนิดอื่นๆ

จากการสำรวจข้อมูลการปรากฏร่วม พบว่าคำแสดงทัศนะภาวะสัญญาชนปรากฏร่วมกับคำ
หน้าที่ที่แสดงประเภททางไวยากรณ์ (grammatical categories) หลายประเภท ประเภททางไวยากรณ์ที่
พบว่าสัมพันธ์ใกล้ชิดกับทัศนะภาวะสัญญาชนคือ กาล และทัศนะภาวะปริพัทธ

1) การปรากฏร่วมกันของคำแสดงทัศนะภาวะสัญญาชนและกาล

คำไวยากรณ์ในภาษาไทยที่แสดงกาล และเป็นคำช่วยหน้ากริยา เช่น "ได้" "เคย" "ยัง" "จะ"
"เพ็ง" เป็นต้น (นววรรณ :42-45) พบว่า คำในกลุ่มนี้เมื่อปรากฏร่วมกับคำแสดงการคาดคะเนจะปรากฏ
ตามหลังคำแสดงสัญญาชนเสมอ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.64) [ตามความเป็นจริงก่อนที่คืออาจเกิดจากสาเหตุให้หลายประการ อาจเป็นก่อนที่ลำคซึ่งเป็นตั้ง
แต่กำเนิด เมื่อแรกอาจยังเล็กอยู่ [เมื่ออายุ 3-4 ขวบจึงเริ่มโตขึ้นตามลำดับอย่างช้า ๆ]
- (3.65) คุณผู้ชมหลายท่านคงยังจำหน้าโฆษณาเรื่องหนึ่งได้นะคะ [ซึ่งมีหนุ่มน้อยหน้าใสนายแบบถือ
กระถางดอกไม้โบโดเลยเอาไปให้สาว]

- (3.66) ["ชีวิตของอีฟตอนนี้ก็ปกติมีหนังมีละครเข้ามาพอสสมควร แล้วก็มีการถ่ายแบบติดต่อกันเข้ามา เยอะมาก แต่อีฟยังไม่ตกลงเพราะคอนเซ็ปต์มันไม่ได้ แต่รับรองว่าอีฟถ่ายแน่นอน] คงจะเป็น ประมาณปีหน้า"
- (3.67) คุณคงเคยเห็นคนที่ เป็นพาร์กินสันกันมาบ้าง [เชื่อหรือไม่ว่าเป็นโรคที่มีคนเป็นกันไม่น้อยเลยใน เมืองไทย]
- (3.68) สำหรับว่าที่คุณแม่มีมือใหม่หลายคน คงจะยังไม่เคยชินต่อการเปลี่ยนแปลงทางสรีระของร่างกาย รวมถึงสภาวะของจิตใจ ที่เริ่มกังวลต่อการเปลี่ยนแปลง

การปรากฏพร้อมกับคำช่วยหน้ากริยา "จะ"

ในกลุ่มคำบอกกาลหรือเวลานี้ พบว่า คำที่ปรากฏพร้อมกับคำแสดงการคาดคะเนบ่อยที่สุดคือ คำช่วยหน้ากริยา "จะ" เมื่อปรากฏร่วมกัน คำช่วยหน้ากริยาที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณจะวางอยู่หน้า "จะ" ลำดับนี้เป็นลำดับตายตัว ไม่สามารถสลับกันได้ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.69) ก. ฤดีคงจะสอบผ่าน
ข. ฤดีอาจจะสอบผ่าน
ค. ฤดีย่อมจะสอบผ่าน
- (3.70) ก. *ฤดีจะคงสอบผ่าน
ข. *ฤดีจะอาจสอบผ่าน
ค. *ฤดีจะย่อมสอบผ่าน

จากการศึกษาข้อมูล พบว่าคำช่วยหน้ากริยา "จะ" มักจะปรากฏพร้อมกับการบ่งชี้ทัศนภาวะสัญญาณด้วยคำช่วยหน้ากริยาและอนุภาคต้นประโยค ส่วนคำอีก 2 กลุ่มคือ คำวิเศษณ์ และอนุภาคท้ายประโยคนั้น ไม่พบข้อกำหนดให้ "จะ" ต้องปรากฏในประโยค และยังพบว่าการบ่งชี้ด้วย "จะ" ในประโยคอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก ส่วนกลุ่มภาคแสดงหลักที่ระบุการคาดคะเนก็พบว่ามี "จะ" ปรากฏร่วมในอนุภาคยืมเต็มเต็มที่บอกเหตุการณ์อยู่บ้าง แต่ความถี่ไม่สูงนัก

จากคลังข้อมูลที่วิเคราะห์ พบว่าปริมาณการใช้ "จะ" ร่วมกับคำช่วยกริยาแสดงทัศนภาวะสัญญาณที่ค่อนข้างสูง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

คำช่วยหน้ากริยาแสดง ทัศนภาวะสัญญาณ	จำนวนครั้งที่พบ ในข้อมูล	คำช่วยหน้ากริยาแสดง ทัศนภาวะสัญญาณ + "จะ"	จำนวนครั้งที่พบ ในข้อมูล
คง	306	คง + จะ	171
อาจ	365	อาจ + จะ	667
ย่อม	51	ย่อม + จะ	5

ตารางที่ 2 การใช้ "จะ" ร่วมกับคำช่วยหน้ากริยาแสดงทัศนภาวะสัญญาณ

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่า มีการใช้ "จะ" ร่วมกับ "ย่อม" จำนวนน้อย พบการใช้ "จะ" ร่วมกับ "คง" จำนวนมาก และที่น่าสนใจคือมีการใช้ "จะ" ร่วมกับ "อาจ" ในปริมาณที่สูงมาก ถึงเกือบสองเท่าของ "อาจ" ที่ปรากฏลำพัง ทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางไวยากรณ์ของ "อาจ" ซึ่งคาดว่าจะพัฒนามาจากการเป็นคำแสดงทัศนภาวะปริพัทธ (deontic modality) ดังเห็นได้จากการที่ "อาจ" ปรากฏหลังคำบอกปฏิเสธ "ไม่" ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(3.71) มันปวดจนผมไม่อาจเสิร์ฟลูกได้ [ผมรู้สึกเจ็บมากทีเดียว]

คำว่า "อาจ" ในประโยค (3.71) ไม่ได้แสดงการปฏิเสธการคาดคะเน แต่มีความหมายบอกความสามารถของผู้กระทำในตำแหน่งประธาน (ability) การบอกความสามารถนี้ จัดเป็นการแสดงทัศนภาวะปริพัทธประเภทหนึ่ง การที่ "อาจ" ปรากฏร่วมกับ "จะ" ซึ่งมีความหมายอยู่ในขอบข่ายของการบ่งชี้ด้านความจริงเท็จของเหตุการณ์ น่าจะช่วยให้ความหมายแสดงการคาดคะเนชัดเจนขึ้น ไม่กำกวม

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงประโยคที่มีการใช้ "จะ" ร่วมกับคำช่วยหน้ากริยาแสดงทัศนภาวะสัญญาณ

(3.72) [เห็นเขาบอกว่าเขามาจอดประมาณเที่ยงคืนครึ่งประมาณนั้นนะ] ผมคิดว่าคงจะหายพร้อมกับสักประมาณตี 2 หรือ ตี 3 ประมาณนั้นนะอะ

(3.73) [นางสมทรงนั้นไม่เคยถามถึงเรื่องเพศพที่ว่านี้เลย] บางทีนางอาจจะลืมนั่นไปแล้วก็ได้ว่า เคยมีผัวชื่อฟู

(3.74) [วัยรุ่นคนนั้นเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง] การเลิกกับแฟนย่อมจะมีอาการเสียใจ (อกหัก) บ้างเป็นธรรมดา [เพียงแต่จะไม่รุนแรงหรือเสียใจนานเกินไป]

อนุภาคต้นประโยคเป็นกลุ่มที่สามารถปรากฏได้ 2 ตำแหน่งคือ 1) หน้าประธาน และ 2) ระหว่างประธานกับกริยาหลัก และพบว่า อนุภาคบางอนุภาคจำเป็นต้องปรากฏร่วมกับ "จะ" เสมอ เช่น อนุภาค "ท่า" เป็นต้น ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.75) ก. [15:04:42] Phorn: เดี่ยวนี่เปงรายพะ ขอบพุดไรฮาๆ [15:05:16] Kat: อ้าวววว ชีชะ
[15:05:40] Phorn: 5555555555555555 ทำอากาศจะร้อน
ข. อากาศทำจะร้อน
ค. *ทำอากาศร้อน
ง. *อากาศทำร้อน

ประโยค (3.75ก) แสดงการใช้ "ทำ" ที่พบในข้อมูล มีตำแหน่งอยู่หน้านามวลี "อากาศ" ที่เป็นประธานของประโยค "ทำ" สามารถปรากฏในตำแหน่งหลังประธานดังแสดงใน (3.75ข) แต่ทั้งนี้ในประโยคจะต้องมี "จะ" เป็นตัวบ่งชี้ ไม่เช่นนั้น ประโยคจะผิดไวยากรณ์ ดังจะเห็นได้จาก (3.75ค) และ (3.75ง)

ในประโยคที่มีการใช้คำวิเศษณ์แสดงทัศนภาวะสัญญาณ ก็พบว่า มักมี "จะ" ปรากฏร่วมด้วย

- (3.76) "[ลงอีแบบนี้] น่ากลัวจะสูญเสียแล้ว [...ลองไปหากำนันยอมดูซิ เพื่อเขาจะช่วยเอ็งได้ ข้าไม่รู้จะ
ช่วยยังไงดี..."]
- (3.77) คุณหมอประเวศ วัสี ราษฎรอาวุโส ดูเหมือนจะตระหนักถึงความจริงที่ว่า รัฐนาวาลำนี้ได้แล่น
มาถึงจุดอันตรายแล้ว!
- (3.78) เดือนหน้าคนทำจะไปเยอะ
- (3.79) ก็พวกที่ขับรถมาเรียนสงสัยจะเอาดังค์ไปเติมน้ำมันหมด
- (3.80) [แต่ในเวลาเดียวกันผมยัง ยังสงสัยว่าผมแค่อยากรู้ว่าบางทีว่าคนเค้าดูหรือบอกว่าชอบ
เนี่ย ชอบละคร เค้าชอบ เพราะว่าเราเล่นดี หรือภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา] บางทีมันจะ
สับสนระหว่างตัวจริงกับภาพลักษณ์

คำว่า "จะ" นี้ ผู้วิจัยได้เคยวิเคราะห์ไว้ในวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการแสดงทัศนมิติในปริจเฉท
เรื่องเล่า (Rangkupan 2001) ว่าเป็นตัวบ่งชี้การไม่ยืนยันความจริงของประโยค (non-assertive marker)
ซึ่งเป็นความหมายทางไวยากรณ์ที่สอดคล้องกับการบ่งชี้ทัศนภาวะสัญญาณ เนื่องจากในแง่ความหมาย
แล้ว ผู้พูดย่อมไม่สามารถยืนยันความจริงได้ในการคาดคะเน ไม่ว่าจะเป็นการคาดเดาเกี่ยวกับเหตุการณ์
ในอดีต หรือคาดการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตก็ตาม

2) การปรากฏร่วมกันของทัศนภาวะสัญญาและทัศนภาวะปริพท์

ทัศนภาวะปริพท์² (deontic modality) หมายถึง ลักษณะทางไวยากรณ์ที่แสดงเกี่ยวกับสภาวะที่มีความจำเป็นหรือการบังคับให้เกิดการกระทำบางอย่างขึ้น ผู้กระทำอาการของภาคแสดงในประโยคตกอยู่ภายใต้ความจำเป็นอันนี้ แบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้ 3 ประเภทสำคัญคือ หน้าที่อันควร (weak obligation) หน้าที่จำเป็น (strong obligation) และความสามารถ (ability) (Lyons 1977: 823)

ในภาษาไทย คำช่วยหน้ากริยาที่แสดงภาวะเหมาะสม คือ "ควร" และ "น่าจะ" หน้าที่จำเป็น คือ "ต้อง" ส่วนความสามารถ คือ "สามารถ" พบว่า คำเหล่านี้ต้องปรากฏตามหลังคำแสดงการคาดคะเนเท่านั้น ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.81) ก. สมหวังอาจต้องกลับบ้าน
ข. *สมหวังต้องอาจกลับบ้าน

- (3.82) ก. สมใจคงต้องกลับบ้าน
ข. *สมใจต้องคงกลับบ้าน

ประโยคต่อไปนี้แสดงการปรากฏร่วมกันของคำแสดงทัศนภาวะคาดคะเนและบังคับ ที่พบในฐานข้อมูล

- (3.83) อ่านเรื่องนี้จบแล้ว คุณอาจต้องรีบเดินไปเปิดตู้เย็น แล้ว คว้าน้ำส้มคั้นบรรจุขวดมาดื่มอย่างร่าวกกับไม่มี วันพรุ่งนี้ ที่เดียว
- (3.84) หากธนาคารกรุงไทยจะขายหุ้นเพิ่มทุนในเร็วๆ นี้ก็คงต้องเสนอให้บอร์ดพิจารณาตัดสินใจในการลงทุน
- (3.85) แต่แม้ก็คิดว่าถ้าเขาครองตัวได้อย่างนี้ โตขึ้นมาเขาจะสามารถเลือกคู่ครองที่ดี มีครอบครัวที่ดีได้
- (3.86) ที่สำคัญยิ่งอีกอย่างก็คือ คงไม่น่าจะเป็นไปได้ ที่สารโลมอนอยด์และอนุพันธ์ จะมีผลกระทบร้ายแรงกับเราหลังจากใช้เพื่อการบำบัดมะเร็ง

² คำศัพท์ภาษาไทยว่า ทัศนภาวะปริพท์ นี้ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ อ้าววิหุทธการ และเห็นว่า เป็นคำที่เหมาะสมที่จะใช้หมายถึง deontic modality

3) การปรากฏร่วมกันของทัศนภาวะสัณฐาน กาล และทัศนภาวะปริพัทธ

จากการศึกษาพบว่า เมื่อค่าทั้งสามกลุ่มปรากฏร่วมกันในประโยคจะมีลำดับการปรากฏคือ คำแสดงทัศนะภาวะสัญญาณ กาล และทัศนะภาวะปริพหุตามลำดับ โดยมีลำดับแน่นอนตายตัว ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (3.87) ก. สมนี้คงจะต้องกลับบ้าน
ข. *สมนี้คงต้องจะกลับบ้าน
ค. *สมนี้จะคงต้องกลับบ้าน
ง. *สมนี้ก็ต้องคงจะกลับบ้าน

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงประโยคที่มีการปรากฏของคำไวยากรณ์ทั้งสามประเภท

แอลซีมาน้อย บางบริษัทก็เปิดไว้มาก บริษัทที่เปิดไว้มากแสดงว่ามีความจริงจัง ก็ต้องให้โอกาส อย่างไรก็ตาม ก็ต้อง ปรับปรุง วิธีการ ทำงาน ให้ มี ความ รัดกุม ยิ่ง ขึ้น เพราะเป็นเรื่องของธุรกิจ แต่ก็ต้องให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

- (3.88) ไฟฟากำลังแสวงหาหนทางและมาตรการเพื่อหยุดยั้งการโกงอายุในการส่งนักฟุตบอลลงแข่งขัน ซึ่งในที่สุดแล้วอาจจะต้องถึงขั้นการตรวจกระดูกนักฟุตบอลหากได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของฟีฟ่า
- (3.89) สำหรับคนที่ไม่มีความรู้เขาก็มีวิธีการสื่อสารนะครับ เพียงแต่ว่าคนที่ไม่มีความรู้อาจจะไม่ได้ผ่านการฝึกอบรม หรือไม่ได้ผ่านการที่ต้องใช้การสื่อสาร หรือความรู้ที่เป็นระบบ
- (3.90) การตรวจสอบอายุนักฟุตบอลด้วยเครื่องเอ็กซเรย์อาจจะไม่สามารถตรวจสอบอายุได้อย่างแม่นยำเที่ยงตรงนักโดยเฉพาะรายละเอียดต่างๆ ตามกฎหมาย
- (3.91) [16:28:47] Kat: เราชอบเพลงหนึ่งมาก แต่มีเรื่องของรายเคย์ได้ฟัง
[16:29:00] Kat: แต่มานานแล้ว if we hold on together
[16:29:31] Phorn: ฮี สมัยไหนอีกอะนะ
[16:30:00] Kat: อารายเพลงเพราะมากอะ
[16:30:18] Phorn: เหรอออ ชื่อเพลงนี้เหรอ อาจจะเคยฟัง แต่บอกแล้วว่าเราไม่รู้เนื้อเพลง
- (3.92) ส่วนการสระผม ก็อย่าไปหวังว่าเขาจะทำได้สะอาดเอี่ยม สระผมเสร็จใหม่ๆ ด้วยแชมพูกลิ่นรัญจวน แต่หัวของเจ้าหนูม้วยสปีดของเราอาจจะยังเหม็นเขียวอยู่คล้ายๆ เดิม
- (3.93) สื่อมวลชนจะต้องรู้ว่าตนมีปัญหากับใครและจะสามารถติดตามตรวจสอบได้ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บทที่ 4 คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์

เมื่อกล่าวโดยรวมแล้ว หน้าที่หรือความหมายทางไวยากรณ์ของคำแสดงทัศนภาวะสัญญา ก็คือการแสดงการคาดคะเนความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่งๆ จะเกิดขึ้น ได้เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังเกิดขึ้น (Nyuts 2001) ทั้งหมดนี้เป็นการที่ผู้พูดไม่รู้ความจริงอย่างแท้จริง เพียงแต่คาดคะเนหรือคาดเดาเกี่ยวกับเหตุการณ์เท่านั้น การแสดงการคาดคะเนความเป็นไปได้นี้ ก็ยังมีความหมายประเภทย่อยๆ ที่แตกออกไปได้โดยละเอียดอีก ในบทนี้จะแสดงการวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อกำหนดความหมายย่อยของทัศนภาวะสัญญาก่อน แล้วจึงจะแสดงการจัดกลุ่มประเภทย่อยทางความหมายในมิติต่างๆ ในตอนต่อไป

4.1 ความหมายประเภทต่างๆ ของทัศนภาวะสัญญา

จากการวิเคราะห์ความหมายลักษณะต่างๆ ของประโยคที่มีการบ่งชี้ด้วยคำแสดงทัศนภาวะสัญญา พบว่า เราสามารถแบ่งทัศนภาวะสัญญานอกได้เป็น 8 ประเภท ดังนี้

- 1) การคาดคะเนความเป็นไปได้ (Possibility)
- 2) การคาดคะเนความน่าจะเป็น (Probability)
- 3) การแสดงข้อสมมติ (Hypothetical)
- 4) แสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความจริง (Counterfactuals)
- 5) การแสดงหลักฐานทางอ้อม (Indirect evidential)
- 6) การแสดงความจริงตามบรรทัดฐาน (truth by norms)
- 7) การแสดงความมั่นใจ (Certainty)
- 8) การแสดงความไม่มั่นใจ (Dubitative)

4.1.1 การคาดคะเนความเป็นไปได้ (Possibility)

ในการคาดคะเนความเป็นไปได้นี้ ผู้พูดแสดงการประเมินความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่งเป็นจริง หรือจะเป็นจริงในอนาคตก็ได้ ผู้พูดแสดงการประเมินนั้นโดยแจกแจงโอกาสที่เป็นไปได้ ผู้พูดแสดงความเป็นกลางในการประเมิน ทำให้การคาดคะเนมีลักษณะวัตถุวิสัย (objective) สูง คำแสดงทัศนภาวะที่ทำหน้าที่แสดงความเป็นไปได้คือ คำช่วยหน้ากริยา "อาจ"

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการคาดคะเนความเป็นไปได้ สังเกตว่า ในบางประโยคมีการใช้คำช่วยหน้ากริยา "จะ" ร่วมด้วย

- (4.1) นอกจากนี้ยังมีความกังวลว่า ขบวนการก่อการร้ายอาจนำที่ที่เอกซ์ไปใช้ประโยชน์ [เพราะการเพาะเลี้ยงแบคทีเรียที่ผลิตที่ที่เอกซ์ และการสกัดสารมาใช้ก็ไม่ได้ยุ่งยากอะไร สามารถค้นคว้าหาวิธีการกันได้ไม่ยาก] มันอาจจะเป็นอาวุธชั้นดีอีกอย่าง ที่ขบวนการก่อการร้ายจะนำไปใช้ในฐานะที่เป็นอาวุธชีวภาพ เช่นเดียวกับโรคแอนแทรกซ์

(4.2) [และตนยังไม่ทราบความหมายของผู้ช่วยรัฐมนตรี จึงยังไม่รู้ว่าจะให้ช่วยอะไร] อาจจะช่วยเรื่องงานเอกสารที่มีเป็นจำนวนมากและด้านอื่นๆ [คงต้องรอดูความหมายที่นายกจะกำหนดก่อน]

ตัวอย่างที่ (4.1 - 4.2) แสดงให้เห็นการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต ในตัวอย่างที่ (4.1) ผู้พูดแสดงการคาดคะเนความเป็นไปได้ที่ขบวนการก่อการร้ายจะนำสารที่เเอกซ์ไปใช้ประโยชน์ การใช้คำช่วยหน้ากริยา "อาจ" ทำให้รู้ว่าข้อความในประโยคนั้นๆ เป็นการคาดคะเน ไม่ใช่ความเป็นจริง ในตัวอย่างที่ (4.2) ผู้พูดแสดงการคาดเดาความประสงค์ของผู้ช่วยรัฐมนตรี ซึ่งระบุอยู่ในบริบทแวดล้อม ผู้พูดแสดงให้เห็นว่าผู้พูดไม่ทราบแน่ชัดว่าจะช่วยงานอะไร การกล่าวถึงงานด้านเอกสารในประโยคที่มีการใช้คำช่วยหน้ากริยา "อาจ" และ "จะ" เป็นการคาดคะเนความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคตเท่านั้น ผู้พูดไม่ได้แสดงว่าผู้พูดรู้เหตุการณ์ในอนาคตนั้นโดยแท้จริง

นอกจากนี้ยังพบว่า การคาดคะเนความเป็นไปได้อาจปรากฏในประโยคเงื่อนไข ที่มีการบ่งชี้ด้วยคำสันธาน "ถ้า" หรือ "หาก" ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการคาดคะเนความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต ตามเงื่อนไขที่ระบุในประโยคเดียวกัน มีการใช้คำช่วยหน้ากริยา "อาจ" ปรากฏในอนุพากย์หลัก ส่วนในอนุพากย์เงื่อนไขมีการใช้คำเชื่อม "หาก" หรือ "ถ้า"

(4.3) เพราะสุนัขหากกัดใครแล้วไม่ฉีดยั้วฉีดยันป้องกัน ก็อาจถึงแก่ชีวิตได้

(4.4) เพราะหากสามีไม่ได้ตระหนัก นั่นอาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในครอบครัวได้ง่ายๆ

(4.5) เพราะรัฐมนตรีจะทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด หากไม่รีบทำความเข้าใจกับครอบครัว ก็อาจเกิดปัญหาตามมาภายหลังได้

การคาดคะเนความเป็นไปได้มีลักษณะหนึ่งคือ การคาดคะเนความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่งๆ จะเป็นสาเหตุของอีกเหตุการณ์หนึ่ง หรือเป็นผลมาจากอีกเหตุการณ์หนึ่ง ผู้พูดแสดงการคาดคะเนตัวสาเหตุหรือผลกระทบนี้ด้วยความเป็นกลาง ไม่ได้แสดงความโน้มเอียงในการคาดคะเน จึงแสดงความเป็นวัตถุวิสัย (objectivity) สูง ดังแสดงในประโยคต่อไปนี้

(4.6) [การเกิดแผลเรื้อรังภายในช่องปาก เจ็บคอ เรื้อรัง กลืนเจ็บ เสียงแหบ กลืนลำบาก] สิ่งเหล่านี้ อาจเป็นสาเหตุที่สำคัญของการเกิดมะเร็งก่อนที่คอ

(4.7) [ครอบครัวเราผูกพันกันมาก คุณพ่อรับราชการทหาร คุณแม่เป็นนักธุรกิจ ซึ่งคุณแม่จะเป็นผู้มีอิทธิพลในบ้าน] อาจเป็นเพราะว่าคุณพ่อใจดีเกินไป [คุณแม่ก็เห็นว่าถ้าคุณแม่ใจดี ไม่ดุลูกก็คงชนจนเอาไม่อยู่]

จะเห็นได้ว่าการคาดคะเนเกี่ยวกับสาเหตุของโรค ดังในตัวอย่างที่ (4.6) หรือที่มาของพฤติกรรมในตัวอย่างที่ (4.7) เป็นสิ่งที่เกิดจากการคาดคะเนของผู้พูดตามหลักวิชาการหรือหลักเหตุผลต่างๆ ไป ผู้พูดใช้คำช่วยหน้ากริยา "อาจ" เพื่อบ่งชี้การคาดคะเนความเป็นไปได้เกี่ยวกับสาเหตุ

ประโยคต่อไปนี้แสดงการบ่งชี้ทัศนภาวะสัญญาณในประโยคที่แสดงการคาดคะเนผลกระทบที่เป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น

- (4.8) [สร้างความสดชื่นให้กับจิตใจที่กำลังหดหู่ และช่วยทำให้อ่อนหลับสบาย ห้ามใช้ในหญิงมีครรภ์] และอาจทำให้เกิดการระคายเคืองต่อผิวหนัง
- (4.9) [เขาจะใช้น้ำมันเกาจนหมดไม่มีการทิ้ง] อาจทำให้เกิดมะเร็งในอนาคด
- (4.10) [จึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขับขี] ที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุรุนแรงบนท้องถนนได้
- (4.11) [แต่ก็สร้างความรำคาญหุร่าคาญตาให้กับคนที่อาศัยอยู่ในกทม.รวมทั้งผู้ที่มาจากต่างบ้านต่างถิ่น] และอาจจะก่อปัญหาสืบเนื่องไปจนถึงการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า

ประโยคที่ (4.8-4.9) แสดงการคาดคะเนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่การใช้ยาหรือวิธีการปรุงอาหารบางอย่างจะส่งผลให้เกิดโรค ในประโยคที่ (4.10 – 4.11) แสดงการคาดคะเนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่พฤติกรรมบางอย่างจะก่อปัญหาอื่นๆ ตามมา

4.1.2 การคาดคะเนความน่าจะเป็น (Probability)

การคาดคะเนความน่าจะเป็นหมายถึงการที่ผู้พูดประเมินว่ามีความเป็นไปได้สูงที่เหตุการณ์หนึ่งๆ เป็นจริง หรือจะเป็นจริงในอนาคต ผู้พูดแสดงการคาดคะเนนั้นด้วยความโน้มเอียงไปในทางที่ตนคาดคะเน มีลักษณะเป็นอัตวิสัย (subjective) สูง คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณที่ทำหน้าที่นี้คือ คำช่วยหน้ากริยา "คง" และอนุภาคต้นประโยค เช่น "ท่า" "ท่าทาง" และ "น่ากลัว" ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- (4.12) ยุทธวิธีวันนี้ จึงต้องจัด "เทคนิค" มาสู้กัน รัฐคงไม่ยอมเสียหน้าให้เด็กรุ่นลูกง่าย ๆ
- (4.13) [21:32:23] Ja: พร เด่วเรามาสอนใหม่ละ หิวข้าวว 5555
[21:32:26] Phorn: ได้
[21:32:28] Ja: ทำไม่ได้อีกละ
[21:32:29] Phorn: ยากอะ
[21:32:33] Ja: ท่าจะนานน
- (4.14) [วันนี้ผมก็ยังไม่รู้ว่าจะมีอะไรที่ลงตัวรีเปล่าแล้วแต่ของนะครับ มันเหมือนสภาพอากาศซะมันฉาบฉวย] ก็เนี่ยเตี้ยวปอนด์ท่าทางจะได้โตะอันนี้ไปนะอะ ไม่จริง สวยมาก ๆ
- (4.15) "เอ็งฝากเงินไว้กับเขานี้มีใครรู้เห็นบ้างละ"
"รู้กับมัน ข้าไว้ใจมัน ไม่นึกเลยว่ามันจะทำข้าได้"
"ลงอีแบบนี้น่ากลัวจะสูญเสียแล้ว...ลองไปหากำนันยอมดูซิ เผื่อเขาจะช่วยเอ็งได้ ข้าไม่รู้จะช่วยยังไงดี..."

การคาดคะเนความน่าจะเป็นอาจปรากฏร่วมกับอนุพากย์เงื่อนไข ที่มีการบ่งชี้ด้วยใช้คำเชื่อม "ถ้า" คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณที่พบคือคำช่วยหน้ากริยา "คง" แต่ไม่พบการใช้อนุภาคต้นประโยคใน ประโยคแสดงเงื่อนไข

- (4.16) [เรื่องเล่าข้างต้นดูเหมือนเป็นเหตุการณ์ธรรมดาๆ ไม่มีอะไรตื่นเต้น] ถ้าทำเป็นละครโทรทัศน์คง ไม่มีใครดู เพราะไม่มีตัวอิจฉากับนางเอกออกมาดบตีแย่งชิงพระเอกกัน
- (4.17) [คำว่าครอบครัวต้องมีความรักความเข้าใจและมีเหตุผล] ถ้าต่างคนต่างแรงเข้าหากันทุกคนเป็น ใหญ่ก็คงอยู่ด้วยกันไม่ได้ ครอบครัวก็คงไม่อบอุ่น
- (4.18) ถ้าเราสามารถทำความสะอาด แปร่งฟัน กำจัดคราบอาหารออกไปได้ทุกวันอย่างดี ก็คงไม่เกิด เรื่องหรือก่ะ [แต่ส่วนใหญ่มักจะทำความสะอาดไม่ทั่วถึง]
- (4.19) [แต่ บ.ก.ใจ ก็ไม่ย่อท้อยืนยันคำเดิม] คราวนี้ถ้าไม่เขียนก็คงเลิกคบ [เลยต้องเลยตามเลยยอม เป็นนักเขียนสมัครเล่นกับเค้าซักที]

นอกจากนี้ ยังพบการคาดคะเนเกี่ยวกับการกระทำในอนาคตของตัวผู้พูดเอง จึงมีความหมาย ใกล้เคียงกับการแสดงเจตนา (intention) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (4.20) ระฆัง ก็ต้องอดทนนะชะ
ดีเจ ต้องอดทนแล้วก็รอ รอผู้โดยสาร
ระฆัง รอผู้โดยสารต่อไป แต่สักพักผมคงกลับล่ะครับ เพราะว่าผมขับกะเดียวชะ เมื่อสักครู่
ว่าจะกลับ แต่พอดีประสบเหตุก่อนก็เลยรอดูช่วยเหลือกันก่อน
- (4.21) [เมย์มองว่างานก็คืองาน] แต่ต่อไปคงไม่ถ่ายแนวแบบนี้แล้ว [ครั้งนี้ถือว่าเซ็กซี่หวิวหวามาก
ที่สุดแล้ว]
- (4.22) [ที่ผ่านมาก็ไม่เคยระวังตัว เพราะไม่คิดว่าจะถูกดักทำร้าย] แต่ถึงตอนนี้คงไม่กลับเข้าบ้านแล้ว
เพราะเกรงจะไม่ปลอดภัย
- (4.23) [ผมจึงทำหนังสือถึงรมต. จำลอง ในฐานะ ช่วงนั้นนะครับรมต. ช่วยจำลอง ขอให้ตรวจสอบนะ
ครับ] ผมคงไม่อ่านทั้งหมดหรอก [แต่ที่ผมจะอ่านตอนท้ายๆนะ]

4.1.3 การแสดงเหตุการณ์สมมติ (hypothetical)

การสมมติหมายถึงการใช้ความคิดหรือจินตนาการสร้างเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ขึ้นมา จัดเป็นการ แสดงทัศนภาวะสัญญาณเพราะเป็นเหตุการณ์ที่ผู้พูดไม่ได้รับรองว่าเป็นจริงหรือไม่ ผู้พูดเสนอเหตุการณ์ที่ มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดในโลกที่เกิดเป็นไปได้ (possible world) คำที่ทำหน้าที่แสดงการสมมติ คือ คำ

ช่วยหน้ากริยา "อาจ" ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงเหตุการณ์สมมติ สังเกตว่า มีการใช้คำประเภทอื่นๆ ร่วมด้วย คือ คำช่วยหน้ากริยา "จะ" และคำแสดงความไม่แน่ใจ (hedging) ร่วมด้วย เช่น "หรืออะไรเนี่ย" และ "อะไรอย่างนี้" เป็นต้น

- (4.24) [จะต้องเปลี่ยนสีอะไรอย่างนี้ สมมุติตรวจสภาพทุก 3 เดือน 6 เดือนก็แล้วแต่] อาจจะเป็นสีเหลืองก่อน แล้วอาจจะเป็นสีเขียว หรืออะไรเนี่ย เพราะมันจะได้เห็นชัดว่าคันนี้ตรวจสภาพแล้ว
- (4.25) [ไม่ใช่ว่าใช้ไม่ได้เลย แค่อีเดียที่หลีกเลี่ยงแล้วผสมผสานได้ คือไม่ถึงกับว่า สมมติห้ามใส่เสื้อสีแดง] ก็อาจจะเป็นแดงแล้วปนขาวปนอะไรยังงี้ได้ [ไม่ใช่ว่าใส่แดงไม่ได้เลยอะไรยังงี้คือมันต้องครั้งนึงนะ]
- (4.26) [ยกตัวอย่างนะ] ผมอาจจะให้ประชาชนทุกคนเนี่ยเลือกคณะรัฐมนตรีด้วย ใช้ไหมฮะ อย่างเช่นผมอาจจะไม่ได้เลือก [ยกตัวอย่างนะ ส.ส.ที่อำนาจเจริญ ผมไม่ชอบใช้ไหมฮะ ให้คนทั้งประเทศเนี่ยแสดงความคิดเห็น]

4.1.4 การแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความเป็นจริง (counterfactuals)

การคาดคะเนอีกลักษณะหนึ่งคือการทำผู้พูดแสดงทัศนะเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต ผู้พูดคาดคะเนการเกิดเหตุการณ์ไปในลักษณะตรงข้ามกับการเกิดเหตุการณ์จริง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับตัวเงื่อนไข ซึ่งบ่งชี้ด้วยอนุพากย์แสดงเงื่อนไข (conditional clause) ผู้พูดแสดงการคาดคะเนว่า ถ้าเหตุการณ์ในเงื่อนไขเกิดจริง เหตุการณ์ในอนุพากย์หลัก (main clause) เป็นไปได้สูงที่จะเป็นจริง ในความเป็นจริง ซึ่งผู้พูดเองก็รับรู้ เหตุการณ์เงื่อนไขไม่ได้เกิดขึ้น เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดคะเนจึงไม่ได้เกิดขึ้นด้วย ประโยคลักษณะนี้จัดเป็นการแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความเป็นจริง (counterfactual) คำที่ทำหน้าที่นี้คือ คำช่วยหน้ากริยา "คง" ปรากฏหน้าภาคแสดงในอนุพากย์หลัก

- (4.27) [ข้มของพ่อมีถึงห้าปาก แม่กำลังสานอยู่ก็มี แต่วันนั้น พ่อไม่ได้เอามาด้วย คุณนึกในใจว่า] ถ้า พ่อเอามาด้วยคงไม่เสียงูสิงให้สองคนนั้นถึงสี่ขึ้น
- (4.28)

ดั่ง	เครื่องบินไฟกับแอร์ครับ
หนูแหม่ม	ไม่มีเครื่องบินไฟกับแอร์ ถ้ามีได้อากุ้งมีไปแล้วนะ
ดั่ง	<u>คง</u> มีไปแล้วครับ
หนูแหม่ม	<u>ถ้า</u> อนุญาตให้มี <u>คง</u> มีไปแล้ว โอ้อโฮอากุ้ง
แหม่ม	สารพัดประโยชน์มาก ๆ
หนูแหม่ม	อยากมีแบบนี้บ้างจังเลย

ประโยคข้างต้นแสดงประโยคตรงข้ามความจริง ในประโยคที่ (4.27) ความจริงก็คือพ่อไม่ได้เอามาด้วย และพ่อก็เสียงูสิงให้สองคนนั้นไปสี่ขึ้น แต่ประโยคเสนอความคาดหวังของผู้พูดให้เกิดเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงนี้ คำแสดงทัศนภาวะสัญชาตญาณ "คง" ถูกใช้เพื่อบ่งชี้อนุพากย์ที่เป็นความคาดหวังของผู้

พูด ในประโยคที่ (4.28) ก็เช่นเดียวกัน ในความจริง ผู้พูดไม่ได้รับอนุญาตให้มีเครื่องปั่นไฟกับแอร์ แต่ประโยคนี้แสดงการคาดหวังที่ตรงข้ามความจริง และมีการใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณ "คง" เพื่อบ่งชี้ความหมายนี้

4.1.5 การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อม (indirect evidence)

การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อมหมายถึงการที่ผู้พูดคาดเดาว่าเหตุการณ์หนึ่งๆ เกิดขึ้นจริง โดยที่ผู้พูดไม่ได้รับรู้เห็นเหตุการณ์นั้นด้วยตัวเอง แต่อาศัยหลักฐานแวดล้อม ที่มักเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้พูดประสบ (perceptual evidence) เช่น ร่องรอย เป็นต้น ที่ผู้พูดใช้ในกระบวนการอนุมาน จนได้เป็นข้อสรุปบางอย่าง คำที่ทำหน้าที่บ่งชี้การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อมคือ คำช่วยหน้ากริยา "คง" ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(4.29) [เขาไม่ได้ปิดปากท่อเอาไว้] ลูกแมวกก็คงเดินไป [แล้วพลัดตกลงไป]

(4.30) [ผมสงสัยแมว] แมวกก็คงตัวเล็กนะครับ [เพราะว่าเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อน้ำทิ้งก็ 2-3 นิ้วเองนะครับ]

ประโยคในตัวอย่างข้างต้นแสดงการสันนิษฐานเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่แมวตกลงไปในท่อน้ำ ผู้พูดไม่ได้เห็นเหตุการณ์ขณะที่แมวตกลงไปในท่อด้วยตัวเอง แต่ก็ได้แสดงการสันนิษฐานจากข้อเท็จจริงแวดล้อม นั่นคือ การที่ฝาท่อเปิดอยู่ (4.29) และการที่ท่อมีขนาดเล็ก ทำให้คาดคะเนได้ว่าแมวที่ตกลงไปในท่อนี้ได้ ก็เป็นไปได้ที่จะมีขนาดเล็กเช่นกัน (4.30)

(4.31) [หน้าแม่ร้อนผ่าว เมื่อเผชิญ...เผชิญ (จริง ๆ) ไปได้ยืนลูกสาวคุยโทรศัพท์กับเพื่อนชาย รายละเอียดฟังไม่ถนัดนัก แต่ที่พอสรุปได้และเก็บไปบันทึกกับพ่อก็คือ] "สงสัยลูกเราจะมีแฟน ทำไถ่กันดีล่ะ"

นอกจากยังมีสถานการณ์อีกประเภทหนึ่งที่ผู้พูดไม่อาจรู้ความจริงได้ ต้องอาศัยการอนุมานเท่านั้น นั่นคือ สภาวะทางอารมณ์หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น (mental state of others) เนื่องจากสภาวะจิตเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้ที่ประสบกับสภาวะทางจิต (experiencer) นั้นๆ เท่านั้น ผู้อื่นมีอาจล่วงรู้ความเป็นจริงของสภาวะทางจิตของผู้อื่นได้ ดังนั้น ในการกล่าวอ้างถึงสภาวะจิตของผู้อื่น ผู้พูดจึงต้องใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณเพื่อบ่งชี้ว่าผู้พูดไม่ได้รับรองความจริงของสภาวะจิตที่กล่าวถึงนั้น การกล่าวอ้างนั้นเป็นเพียงการอนุมานของตัวผู้พูด

คำที่ทำหน้าที่แสดงการอนุมานเกี่ยวกับสภาวะจิตของผู้อื่น ได้แก่ คำช่วยหน้ากริยา "คง" และอนุภาคต้นประโยค "ท่าทาง" และ "สงสัย" ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(4.32) [น่าเสียดายคณะรช. ดันปล่อยเสียก่อนจะบานเต็มที่!] คราวนี้คงมันใจว่าค่ายแองโงจะอยู่นาน

(4.33) คุณวิภาดาแก้ทำทางจะเกรงใจลูกเขยอยู่น้อย ๆ นะคะ

(4.34) "[พักมันคงไม่โกรธมัน เรื่องแค่นี้เอง] สงสัยมันหึงมากกว่า [นายเสือกไปเห็นนมเมียมัน]"

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดง การใช้ "คง" หน้ากริยาที่แสดงการกระทำทางจิต (psych-action verbs) ได้แก่ คำกริยา "คิด" "รู้" "เชื่อ" และ "อยาก" ตามลำดับ

(4.35) เมื่อนายกิงกราดยิงพวกตนล้มฟูบไปตาม ๆ กันหมดแล้ว คงคิดว่าพวกตนเสียชีวิตหมดแล้ว [จึงขับรถปิกอัพส่วนตัวออกไป และไปยังตัวตายภายในวัดดลิ่งชัน]

(4.36) [ไม่เชื่อไปตรวจสอบดูในโรงพยาบาลต่าง ๆ ได้] หรือผู้ประกันตนที่ใช้บริการอยู่คงรู้ดี

(4.37) [แม้จะร้องเรียกให้คนช่วยก็ไม่มีใครได้ยินเนื่องจากกรว้างไปมาตลอด] ประกอบกับผู้ที่ขับรถไปมาก็คงไม่เชื่อที่อยู่ดีๆ จะมีเด็กไปเดินอยู่ช่องทางด่วน

(4.38) อย่างไรก็ดี ในส่วนเด็กทั้ง 2 คนที่หนีออกไปนั้น เจ้าหน้าที่พยาบาลที่ดูแลคนไข้บอกว่าเด็กคงอยากออกไปเที่ยว แต่คาดว่าจะกลับเข้ามาอีก

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการใช้คำช่วยหน้ากริยา "คง" หน้าคำกริยาสภาวะจิตประเภทคำแสดงอารมณ์ความรู้สึก นั่นคือ "สบายใจ" "เหลืออด" "เป็นห่วง" และ "กลัว"

(4.39) จากนั้นไป 'มีชัย 1' คงสบายใจ [ภารกิจในการดูแลช่วยเหลือด้านกฎหมายให้ค่ายแกงโสะ จะไม่หนักหนาสาหัสเหมือนแต่ก่อน!]

(4.40) คุณหมอประเวศคงเหลืออดจริงๆ และเป็นห่วงประเทศชาติด้วย กลัวว่าจะย่อยยับเพราะการใช้อำนาจอย่างไม่บันยะบันยัง

4.1.6 การแสดงความจริงตามข้อสมมติล่วงหน้า (presumption)

การแสดงแสดงความจริงตามข้อสมมติล่วงหน้าหมายถึงการที่ผู้พูดแสดงว่าเหตุการณ์นั้นเป็นจริงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเป็นไปตามเหตุปัจจัยอันเป็นข้อสมมติล่วงหน้า ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

(4.41) [อายุและสุขภาพของผู้ไต่ถามก็สำคัญ] คนแก่หรือคนที่มีหลายโรคย่อมมีโอกาสเกิดผลจากปฏิกิริยาระหว่างยามากกว่าคนหนุ่มสาว หรือคนที่แข็งแรง

(4.42) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัว ผบ.ทร. ดุลอำนาจของตัวแทนบริษัทค้าอาวุธในกองทัพเรือก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

(4.43) คราวนี้ใครได้ดี เก้าอี้ใหญ่กว่าเดิม ก็ย่อมดีใจ

ในตัวอย่างที่ (4.41) ผู้พูดแสดงความเชื่อมั่นว่าข้อความในประโยคเป็นจริง เพราะเป็นไปตามข้อสมมติล่วงหน้าที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นจริง ข้อสมมติล่วงหน้าในที่นี้คืออายุมีความสัมพันธ์กับการใช้ยา ซึ่งผู้พูดแสดงว่าการสมมติล่วงหน้านี้เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นจริง ผู้พูดจึงประเมินว่าสถานการณ์เกิดปฏิกิริยากับยาเป็นจริงอย่างแน่นอน ส่วนในตัวอย่างที่ (4.42) ผู้พูดมีข้อสมมติล่วงหน้าว่าการเปลี่ยนแปลงผู้นำจะส่งผลบางอย่าง และเป็นที่รู้กันดี ผู้พูดจึงประเมินว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงตามนั้นอย่างแน่นอน ในประโยค (4.43) แสดงข้อสมมติล่วงหน้าทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการเลื่อนตำแหน่ง ที่ผู้พูดสมมติไว้ล่วงหน้าว่าทุกคนรู้ดี ผู้พูดประเมินว่าสถานะ "ดีใจ" จึงเป็นจริงอย่างแน่นอน

4.1.7 ความมั่นใจ (Certainty)

การคาดคะเนด้วยการแสดงความเชื่อมั่นมากแสดงได้ด้วยการใช้คำวิเศษณ์ เช่น "แน่" "แน่ๆ" "แน่นอน" เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4.44) [22:51:27] Kat: พรไม่เหนียวหรือ เออคิกอะเปงไรไม่รู้นะพร มีปิงหาแน่ๆ

(4.45) น้อง พรว่ากลับไป ม. นะ ฝนตกแน่นอน
พี่ ช่วงนี้หรือ ยังมั้ง

(4.46) [ครูนั้นท้องฟ้าสีเหลืองอ่อนแกมสีครามยามเช้าก็เริ่มมีดลิ่งอิมครีมเหมือนมีปาฏิหาริย์ มีเสียงกริ่ง ๆ ที่หนึ่งแล้วสายฟ้าเบื่องบนก็แล่นไปมาวูบวาบ เบ๊รียง ๆ ๆ...] "ให้อ้าว ฝนตกแน่ ๆ"

4.1.8 การแสดงความไม่มั่นใจ (Dubitation)

การคาดคะเนด้วยความเชื่อมั่นน้อยแสดงได้ด้วยการใช้อนุภาคท้ายประโยค "มั้ง" และคำวิเศษณ์ "บางที" "ก็ไม่ได้" ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4.47) น้อง [พรว่ากลับไป ม. นะ ฝนตกแน่นอน]
พี่ ช่วงนี้หรือ ยังมั้ง

(4.48) ญ [พอแบบเรียก เรียก เรียกผู้หญิงคนนั้นนะคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ย คุณนายเจิ้งหรืออะไรเงี้ยะ ได้ยินไม่ถนัด คุณนายเจิ้งอะไรเงี้ยะ พอผู้หญิงคนนั้นหันมานะแบบหน้าแบบถอดเสื้อเลยอะ]
ช ต้าย เขาตกใจละมั้งเธอ

(4.49) [บางคนชักว่าคาญนางมากขึ้นทุกที แต่ก็ไม่กล้าทำอะไรนางลงไป] อาจด้วยกลัวในสายตาของฝ่ายสมทรงที่มองมากก็ไม่ได้ [แววตาของนางที่อู ๆ ขวาง ๆ พิกุล บ่งบอกถึงความไม่เกรงกลัวผู้ใด]

(4.50) [หรือว่านางอาจจะนึกกว่าที่พีกออกปากไล่ นั่นเพราะความเมาจนถึงขีดนางจึงไม่ถือสา หรือนางอาจจะไปไหนไม่รอดแล้ว] บางทีชีวิตนางได้เดินทางจนมุมที่นี้ สิ้นสุดลง ณ ตำบลแห่งนี้ก็
เป็นได้ [ใครเล่าจะล่วงรู้....]

4.2 การจัดประเภททางความหมายของทัศนภาวะสัญญาณ

จากการวิเคราะห์ความหมายในตอนต้น จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาจากชนิดทางความหมายแต่เพียงลำพัง เราอาจแบ่งทัศนภาวะสัญญาณออกเป็นประเภทย่อยได้ถึง 8 ประเภท แต่เมื่อนำความหมายย่อยๆ เหล่านั้นมาพิจารณาร่วมกับลักษณะทางวากยสัมพันธ์ พบว่า เราสามารถแสดงการจัดประเภทของทัศนภาวะที่ต่างออกไป นั่นคือ ทัศนภาวะสัญญาณแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ 1) การคาดคะเนความเป็นไปได้ 2) การคาดคะเนความน่าจะเป็น 3) การแสดงหลักฐานแวดล้อม และ 4) การแสดงระดับความมั่นใจ

เหตุผลที่สนับสนุนการจัดประเภทนี้มาจากคุณสมบัติทั้งด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ ดังจะแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

1) การปรากฏอย่างจำกัดของหน้าที่บางประเภท

ความหมายต่างๆ ที่ได้แจกแจงไปในตอนที่แล้วนั้น จะเห็นได้ว่าความหมายบางชนิดสามารถปรากฏได้ในหน่วยสร้างเฉพาะเท่านั้น นั่นคือ การแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความจริง ซึ่งปรากฏในหน่วยสร้างที่เป็นประโยคเงื่อนไข โดยเหตุการณ์ในอนุพากย์แสดงเงื่อนไขต้องเป็นเกิดขึ้นในอดีต ส่วนในการสมมตินั้น บริบทที่แวดล้อมต้องระบุว่าเป็นการสมมติ เราจึงจะตีความหมายเป็นการสมมติได้

ในการแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความจริงหรือการสมมตินั้น ที่จริงแล้วก็เป็นการแสดงความเป็นไปได้ในแบบหนึ่งเท่านั้นเอง ในกรณีของเหตุการณ์ตรงข้ามความจริงนั้น ผู้พูดแสดงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอดีต ทั้งๆ ที่ผู้พูดมีความรู้ว่าจะไม่ได้เกิดขึ้นจริง ส่วนการสมมติก็เป็นการจินตนาการเกี่ยวกับเหตุการณ์ในโลกที่เป็นไปได้ ไม่ใช่การอ้างเวลาในโลกความจริง

จากคุณสมบัติทางด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความจริงและการสมมติเป็นเพียงประเภทย่อยของการแสดงความเป็นไปได้เท่านั้น

2) การประสมประสานกันทางหน้าที่

จากการศึกษาข้อมูลที่ปรากฏจริง พบว่า ในประโยคที่มีการแสดงทัศนภาวะสัญญาณนั้น เราสามารถแสดงการบ่งชี้หน้าที่ทางไวยากรณ์นี้ด้วยคำหลายคำ ดังได้เสนอไปแล้วในบทที่ 3 ซึ่งจะได้นำบางตัวอย่างมาแสดงในบทนี้อีกครั้ง ดังนี้

(4.51) พักมันคงไม่โกรธมั้ง

ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นการใช้คำช่วยหน้ากริยา "คง" ร่วมกับ อนุภาคท้ายประโยค "มั้ง" ประโยคนี้แสดงการคาดคะเนของผู้พูดที่ประเมินความน่าจะเป็นจริงของสภาวะจิตของประธาน และแสดงความไม่มั่นใจในการประเมินนั้นด้วย

ลักษณะที่มีการปรากฏร่วมกันของคำบอกทัศนภาวะสัญญาณนี้ ไลออนส์ (Lyons 1977) ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นปรากฏการณ์ที่มักเกิดขึ้นในภาษาต่างๆ ในภาษาอย่างภาษาอังกฤษก็มีการประสมประสานกันของคำแสดงทัศนภาวะ เช่น คำกริยาช่วยสามารถปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ ดังแสดงในประโยคต่อไปนี้

(4.52) He may possibly have forgotten.

ประโยคที่ (4.52) แสดงให้เห็นการใช้คำกริยาช่วย *may* และคำวิเศษณ์ *possibly* ร่วมในประโยคเดียวกัน

การปรากฏร่วมกันนี้เป็นการปรากฏเพื่อประสมประสานทางความหมาย กล่าวคือ ทัศนภาวะสัญญาณชนิดต่างๆ อาจประสมกัน เพื่อเสริมกำลัง (reinforce) ซึ่งกันและกันในการแสดงการคาดคะเน โดยมีเงื่อนไขว่าคำที่มาประสมกันต้องแสดงความเป็นไปได้ในระดับที่ไม่ขัดแย้งกัน เรียกว่า การประสมแบบสอดคล้อง (harmonic combination) จากตัวอย่างภาษาอังกฤษข้างต้น *may* และ *possibly* แสดงความเป็นไปได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ในภาษาไทย พบการปรากฏร่วมกันของคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณในหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

- ความเป็นไปได้ – ความไม่มั่นใจ เช่น จุ่มอาจสอบผ่านก็เป็นได้
- ความน่าจะเป็น – ความมั่นใจ / ความไม่มั่นใจ เช่น จุ่มคงสอบผ่านอย่างแน่นอน/มั้ง
- หลักฐานแวดล้อม – ความมั่นใจ / ความไม่มั่นใจ เช่น ทำทางจุ่มคงสอบผ่านแน่/มั้ง
- หลักฐานแวดล้อม - ความน่าจะเป็น – ความมั่นใจ / ความไม่มั่นใจ เช่น ทำทางจุ่มคงสอบผ่านแน่/มั้ง
- การเป็นจริงตามบรรทัดฐาน – ความมั่นใจ เช่น จุ่มย่อมสอบผ่านอย่างแน่นอน

ส่วนหน้าที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณที่ไม่ปรากฏร่วมกันในภาษาไทย มีดังนี้

- *ความน่าจะเป็น – ความเป็นไปได้ เช่น *ทำทางจุ่มอาจสอบผ่าน
- *ความเป็นไปได้ – ความมั่นใจ เช่น *จุ่มอาจสอบผ่านแน่ๆ
- *การเป็นจริงตามบรรทัดฐาน – หลักฐานแวดล้อม เช่น *ทำทางจุ่มย่อมสอบผ่าน
- *การเป็นจริงตามบรรทัดฐาน – ความไม่มั่นใจ เช่น *จุ่มย่อมสอบผ่านมั้ง
- *ความไม่มั่นใจ – ความมั่นใจ เช่น *บางที่จุ่มสอบผ่านแน่ๆ

นอกจากนี้ หน้าที่บางประเภทไม่พบว่าปรากฏร่วมกับหน้าที่อื่นเลย นั่นคือ การแสดงสิ่งสมมติ และเหตุการณ์ตรงข้ามความจริง

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการปรากฏร่วมของความหมายประเภทต่าง ๆ ที่พบจริงในฐานข้อมูล

ความเป็นไปได้ - ความไม่มั่นใจ

- (4.53) ช่วงระหว่างการวิวัฒนาการ มันอาจได้รับยีนเดียวกันก่อนจะแบ่งสายวิวัฒนาการออกมาก็
เป็นไปได้
- (4.54) นอกจากนี้ นักวิจัยบางท่านยังมีความเห็นว่า แบคทีเรียที่คณะวิจัยที่อยู่ห่างกันคนละซีกโลกค้น-
พบนั้น อาจจะเป็นตัวเดียวกันก็เป็นไปได้
- (4.55) [แม้ว่าตอนนี้ยังไม่มีครอบครัว แต่ก็ม่แฟนแล้ว ส่วนนายเสรีก็มีภรรยาแล้ว ชื่อสุภารัตน์เหมือนกัน]
บางทีตรงนี้อาจทำให้ข่าวที่ออกไปสับสน

ความน่าจะเป็น - ความมั่นใจ

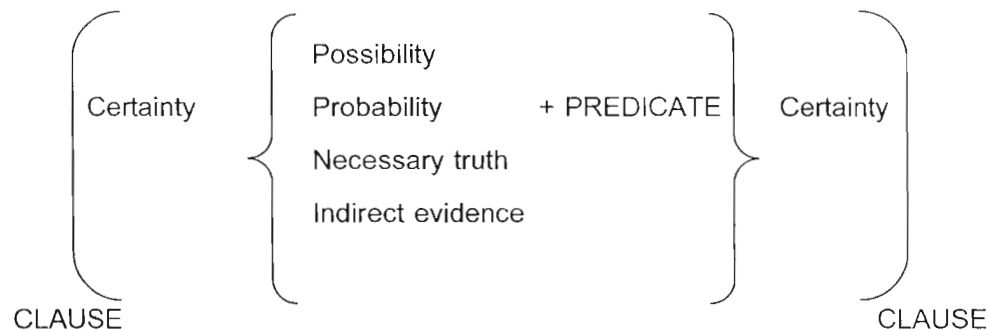
- (4.56) คุณนึกในใจอยู่ว่าเมื่อกลับไปถึงเรือน แม่คงว่าพ่ออีกแน่ ๆ
- (4.57) คนแบบเราที่มีเงินพอกินพอใช้ มีเงินเก็บบ้าง ถ้าต้องมาป่วยเองหรือมีคนในบ้านป่วยด้วยโรค
หนักๆสักครั้ง คงไม่วยต้องไปเป็นคนจนแน่นอน
- (4.58) ดีใจ อยากจะขอบคุณใครบ้างเอ่ย
ชไมพร อยากจะขอบคุณก็รายการนี้ล่ะค่ะ ร่วมด้วยช่วยกัน และทีมงาน 7 สีค่ะ
ดีใจ ค่ะ ไปทั้งร่วมด้วยช่วยกัน ไปทั้งสะกิดข่าว สงสัยคืนนี้ก็ได้ดูสะกิดข่าวแน่เลยเนี่ยะ

หลักฐานแวดล้อม - ความน่าจะเป็น

- (4.59) แต่ที่ฝนสนใจอีกอย่างก็คือเป็นผู้สื่อข่าวแต่ดูท่าทางคงยากน่าดูเลย

เราสามารถสรุปรูปแบบการประสมทางหน้าที่ของทัศนภาวะสัญญาณได้ดังนี้

- 3) ความเป็นไปได้และความน่าจะเป็นไม่สามารถปรากฏร่วมกัน ทั้งนี้เพราะสถานะทาง
ความรู้ (epistemological stance) ขัดแย้งกัน ในการแสดงความเป็นไปได้นั้น ผู้พูด
แสดงความเป็นวัตถุวิสัย (objectivity) ขณะที่ในการแสดงความน่าจะเป็น ผู้พูดแสดง
ความโน้มเอียง หรืออัตวิสัย (subjectivity) หน้าที่ 2 ประเภทนี้จึงไม่สามารถปรากฏ
ร่วมกันได้
- 4) หลักฐานแวดล้อมประสมกับความน่าจะเป็นแต่ไม่ประสมกับความเป็นไปได้ ทั้งนี้
เพราะการอ้างหลักฐานของผู้พูดเป็นการชี้นำไปสู่ข้อสรุป ก็มีลักษณะอัตวิสัยสูง

แผนภาพที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และโครงสร้างประโยค

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาทั้งคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ร่วมกันแล้ว จะเห็นได้ว่าหลักฐานจากภาษาไทยชี้ว่าทัศนะภาวะสัญญาณแบ่งได้เป็น 4 ประเภทย่อยคือ 1) การคาดคะเนความเป็นไปได้ 2) การคาดคะเนความน่าจะเป็น 3) การอนุมานจากหลักฐานแวดล้อม และ 4) การแสดงความมั่นใจ ส่วนหน้าที่หรือความหมายอื่นๆ เป็นเพียงประเภทย่อยของหน้าที่หลักเหล่านี้เท่านั้น

4.3 ระบบคำแสดงทัศนะภาวะสัญญาณกับระบบปริธาน

สวีทเซอร์ (Sweetser 1990) ได้เสนอไว้ในการศึกษาด้านอรรถศาสตร์ปริธาน (cognitive semantics) ว่าขอบเขตของทัศนะภาวะสัญญาณและขอบเขตของทัศนะภาวะปริพัทธ์เป็นขอบเขตที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความสัมพันธ์นี้เป็นความสัมพันธ์เชิงอุปลักษณ์ (metaphorical) กล่าวคือ เราไม่ได้สร้างระบบโนทัศน์เกี่ยวกับการคาดคะเนโดยตัวของมันเอง แต่เราได้มาจากการขยายขอบข่ายความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ภายใต้เงื่อนไขการบังคับทางกายภาพและสังคม (soicopyhysical world) ซึ่งเป็นขอบข่ายของทัศนะภาวะปริพัทธ์ นั่นก็คือ ในทางอรรถศาสตร์แล้ว หมายความว่ามีการเชื่อมโยงเชิงอุปลักษณ์ (metaphorical mapping) จากระบบความหมายเกี่ยวกับเงื่อนไขทางกายภาพและสังคม (ซึ่งก็คือทัศนะภาวะปริพัทธ์ หรือ deontic modality) ไปสู่ระบบความหมายเกี่ยวกับการใช้หลักเหตุผลในการคาดคะเน (ซึ่งก็คือ ทัศนะภาวะสัญญาณ หรือ epistemic modality)

ในภาษาไทย พบว่าคำแสดงทัศนะภาวะปริพัทธ์หลายคำสามารถใช้เพื่อแสดงความหมายการคาดคะเน ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการเปรียบเทียบการใช้คำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" ที่ขยายความประโยคแตกต่างกัน

(4.60) ก. มีระเบียบออกมาใหม่ว่าเด็กนักเรียนทุกคนต้องมีรองเท้าใส่ โดยเฉพาะชั้น ป. ๕ ถึง ป. ๗

ข. [ทั้งนี้ยาหลายๆ ตัวออกฤทธิ์ได้แตกต่างกัน ซึ่งอาหารที่เรากินเข้าไปอาจมีผลอย่างมากต่อประสิทธิภาพของยาก็เป็นไปได้เหมือนกัน] แน่นอนที่สุดต้องมียาบางชนิดไม่ถูกกับอาหารบางประเภทเป็นแน่

ประโยคที่ (4.60ก) แสดงการใช้คำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" เพื่อแสดงทัศนะภาวะบังคับ นั่นคือ มีระเบียบที่เป็นสิ่งบังคับให้นักเรียนทุกคนดำเนินตาม ในที่นี้คือการมีรองเท้าใส่ ในขณะที่ประโยคที่ (4.60ข) ตามหลักเหตุผลที่ยกมาในบริบทแวดล้อม บังคับให้เราเชื่อได้ว่า มีความเป็นไปได้สูงที่จะมียาบางชนิดไม่ถูกกับอาหารบางประเภท

คำช่วยหน้ากริยา "น่าจะ" ก็เช่นเดียวกัน โดยปกติแล้วมีหน้าที่แสดงทัศนะภาวะปริพัทธ แต่ก็สามารถใช้แสดงทัศนะภาวะสัญญาณได้ในบางกรณี ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้ตามลำดับ

(4.61) ก. [หากคุณเกิดความไม่สบายกะทันหันช่วงก่อนวันเดินทาง เช่น มีไข้ ควรรีบไปหาหมอ เพราะ ไข้เป็นสัญญาณของโรคอื่นๆ ที่อาจตามมา อย่าพาตัวเองไปแพร่เชื้อให้กับคนอื่นบนเครื่องบิน หรือยานพาหนะที่มีคนแน่นๆ] ทางที่ดีน่าจะเลื่อนวันเดินทางไปก่อนจนกว่าอาการจะดีขึ้น

ข. "[รายได้ของปีนี้ก็คาดว่าจะดีขึ้นกว่าเดิม เพราะเราเริ่มที่จะโฆษณาทางโทรทัศน์แล้ว] เบนซ์คิดว่าน่าจะทำให้คนรู้จักเบนซ์เพิ่มมากขึ้น [ช่วงนี้เบนซ์ก็พยายามลงสินค้าให้ครบทุกห้างคงต้องใช้เวลาซักพักเพราะตอนนี้ยังไม่มีพื้นที่ให้ลง]"

ประโยคในตัวอย่างที่ (4.61ก) แสดงความเห็นของผู้พูดที่ชี้แนะผู้ฟัง ซึ่งในที่นี้คือผู้อ่านที่มีอาการป่วยตามเงื่อนไขในประโยคก่อนหน้า ให้ผู้ฟังกระทำตาม นั่นคือ เลื่อนวันเดินทาง ในตัวอย่างที่ (4.61ข) นั้น ผู้พูดไม่ได้ชี้แนะผู้ฟังให้กระทำการแต่อย่างใด แต่ผู้พูดแสดงการคาดคะเนว่ามีความเป็นไปได้สูงที่การดำเนินการโฆษณามีผลทำให้คนรู้จักสินค้าชื่อเบนซ์มากขึ้น

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการเปรียบเทียบการใช้คำช่วยหน้ากริยา "ควร" ตามด้วย "จะ" เพื่อแสดงทัศนะภาวะปริพัทธและทัศนะภาวะสัญญาณ ตามลำดับ

(4.62) ก. การเดินเพื่อสุขภาพให้ได้ผลดี ควรจะเดินเร็วๆ ให้ได้ระยะทางวันละ 5 - 6 กิโลเมตร วันละประมาณ 30 - 40 นาที

ข. ค้นดูตามชอกตามมุมที่คิดว่าควรจะมีอยู่ แต่ก็ไม่พบแม้สิ่งเดียว

ในประโยคที่ (4.62ก) ผู้พูดเสนอแนะให้ผู้ฟังกระทำตาม นั่นคือ ให้เดินเร็วๆ ในระยะทางและเวลาที่ผู้พูดแนะนำ ส่วนในประโยคที่ (4.62ข) ผู้พูดบอกเล่าการคาดคะเนความเป็นไปได้ที่จะมีเงินอยู่บริเวณชอกมุม ไม่ใช่เป็นการเสนอแนะให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังกระทำตามแต่อย่างใด

จากตัวอย่างที่ยกมานี้ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านมโนทัศน์ที่สำคัญของทัศนภาวะปริพัทธก็คือมโนทัศน์เกี่ยวกับพลังบังคับ (force) กล่าวคือ ผู้พูดแสดงการพลังบังคับให้ผู้ฟังกระทำตาม พลังบังคับนี้อาจมีตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรทางสังคม เช่นระเบียบ ข้อบังคับของราชการ หรือผู้มีอำนาจแนะนำตามอาชีพ เช่น หมอ หรือผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เป็นต้น เมื่อขอบข่ายความหมายนี้ขยายมาสู่ขอบข่ายการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นการคิดคำนวณในจิตใจ (internal reasoning) ของตัวผู้พูดเอง ผู้พูดได้อาศัยข้อตั้ง (premise) เป็นพลังบังคับ (force) ที่นำไปสู่ข้อสรุป (Sweetser 1990: 67) ดังนั้น ข้อสรุปหรือการคาดคะเนต่างๆ ที่ผู้พูดแสดงในประโยคนั้น เป็นผลมาจากการที่เหตุแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ (perceptual evidence) หรือการอาศัยข้อตั้งชนิดอื่นๆ ก็ตาม เหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้ผู้พูดคาดคะเนหรือสันนิษฐานดังกล่าวโดยจำเป็น หรืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นการขยายขอบข่ายความหมายจากทัศนภาวะปริพัทธมาสู่การคาดคะเน ผู้พูดอาศัยข้อตั้ง คือ การได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย เป็นพลังบังคับ ในการคาดคะเนการติดอันดับทางวิทยาศาสตร์ไทย

(4.63) หากมีความร่วมมือจากหลายฝ่าย เชื่อว่าในการจัดอันดับความสามารถ การแข่งขันของสถาบันไอเอ็มที อันดับทางด้านวิทยาศาสตร์ไทย จะต้อง พ้นจากลำดับท้ายมาเป็นที่ 30 ต้นๆ อย่างแน่นอน

จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่คำแสดงทัศนภาวะปริพัทธสามารถใช้แสดงทัศนภาวะสัญญาณได้ด้วย นั้น เป็นเพราะมีกระบวนการทางปริชาน (cognitive processes) เข้ามาเกี่ยวข้อง นั่นคือ มีการขยายความหมายเชิงอุปลักษณ์ (metaphorical extension) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการสร้างมโนทัศน์ (conceptualization) ของมนุษย์นั้น ต้องอาศัยกระบวนการอุปลักษณ์ เราไม่ได้เข้าใจความหมายแต่ละขอบข่ายอย่างแยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่เราเข้าใจโดยการเชื่อมโยงขอบข่ายความหมายต่างๆ เข้าด้วยกัน ขอบข่ายที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมมากกว่า สามารถจับต้องมองเห็นได้ง่ายกว่า จะเป็นขอบข่ายต้นเค้า (source domain) ขณะที่ขอบข่ายที่มีลักษณะนามธรรมกว่า จะขยายความหมายไปจากขอบข่ายรูปธรรม เรียกว่าขอบข่ายเป้าหมาย (target domain) ในกรณีนี้ทัศนภาวะมีความเป็นรูปธรรมสูงกว่า เพราะเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางกายภาพและสังคมที่มีจริงในโลก (real world) ส่วนทัศนภาวะสัญญาณเป็นกระบวนการภายในจิตใจของผู้คาดคะเนทั้งสิ้น (internal mental world) จึงมีลักษณะเป็นนามธรรมสูงกว่า การขยายขอบข่ายจึงมีทิศทางจากทัศนภาวะปริพัทธมาสู่ทัศนภาวะสัญญาณ

4.4 การใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณเป็นกลวิธีในปริจเฉท

4.4.1 กลวิธีในการแสดงความสุภาพ

จากการสำรวจด้านการใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณในปริจเฉท พบว่ามีการใช้คำประเภทนี้เป็นกลวิธีแสดงความสุภาพ (politeness strategies) ในปริจเฉทลักษณะต่างๆ ดังนี้

การเสนอแนะ (suggestion making)

ในปริจเฉทเสนอแนะ ผู้พูดต้องการเสนอข้อปฏิบัติให้แก่ผู้ฟัง โดยหวังให้ผู้ฟังกระทำตาม ถือเป็นการกระทำที่คุกคามศักดิ์ศรีของผู้ฟัง (face-threatening act) จากข้อมูล พบว่า มีการใช้คำแสดงการคาดคะเนในประโยคเสนอแนะด้วย เป็นการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้พูดเสนอนั้น เป็นทางเลือกที่เป็นไปได้ อันหนึ่ง เป็นการเสนอแนะโดยไม่บังคับให้ผู้ฟังต้องกระทำตาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (4.64) วัย 4-6 ขวบ เด็กวัยนี้สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากขึ้น คุณอาจฝึกให้เขาใช้มีดทาเนยทาหน้าขนมปัง เป็นผู้ช่วยตอกไข่ เรียนรู้การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ทดลองปรุงอาหารง่ายๆ
- (4.65) วัย 7-10 ขวบ เขาพร้อมเป็นผู้ช่วยอ่านเมนูปรุงอาหาร สนุกกับการเตรียมส่วนผสมกะปริมาณ คุณอาจพาเขาไปช่วยเลือกซื้อเครื่องปรุงต่างๆ หยิบจับ เรียนรู้และอธิบายถึงข้อแตกต่างของอาหาร สีสัน ลักษณะ กลิ่น รวมถึงการคิดสูตรปรุงอาหารของเขาเอง
- (4.66) ช่วงเวลาโรงเรียนปิดเป็นช่วงหาความรู้เพิ่มเติม อาจจะเรียนกวดวิชาหรือเรียนสิ่งที่เพิ่ม คุณสมบัติส่วนตัว เช่น ดนตรี ว่ายน้ำ วัยน้า การประดิษฐ์
- (4.67) รถกระบะมิตซูบิชิ พม 1676 กทม ถ้าหากเห็นรถคันนี้แจ้ง 191 นะคะ หรือว่าอาจจะประสานมา ที่เรากก็ได้ 1137ค่ะ

การเสนอความเห็น (argumentation)

ปริจเฉทการแสดงความเห็น (argumentative discourse) เป็นปริจเฉทที่ผู้พูดและผู้ฟังถกเถียงกันเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ซึ่งอาจมีการขัดแย้งทางความคิดกัน การเสนอความเห็นจัดเป็นการคุกคามศักดิ์ศรี หรือ "หน้า" ได้ หากความคิดเห็นนั้นไปขัดแย้งกับความคิดเห็นของผู้อื่น จากข้อมูล พบว่า มีการใช้คำแสดงการคาดคะเนเพื่อลดแรงปะทะของการขัดแย้งใน 2 ลักษณะคือ แสดงความเป็นไปได้ของการมีความคิดเห็นต่าง โดยมองจากมุมมองของผู้ฟัง (hearer-oriented) และแสดงความไม่เชื่อมั่นในความเห็นของผู้พูดเอง

ผู้พูดแสดงการคาดเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับผู้ฟัง โดยแสดงความตระหนักรู้ถึงความเป็นไปได้ที่จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างได้ จัดเป็นการมองจากมุมมองของผู้ฟัง การใช้คำแสดงการคาดคะเนในปริจเฉท

ประเภทนี้ ช่วยบรรเทา (mitigate) ความไม่พอใจที่อาจเกิดขึ้นในการแสดงความคิดเห็น ดังตัวอย่างต่อไป

- (4.68) ในเรื่องที่เรามีการประชุมค.ร.ม. มีการพิจารณากันเนี่ยนะคะ ก็บอกว่ามีมติออกมาแบบนี้ ก็อาจจะเป็นส่วนที่คนกรุงเทพอาจจะมองหลายมุมก็ได้ หรือเป็นมุมเดียวกัน คล้ายๆกันก็แล้วแต่นะคะ ลองโทรศัพท์เข้ามาคุยกันในช่วงต่อไปนะคะ
- (4.69) เชื่อกันว่าวัณโรคเป็นแบคทีเรียที่มนุษย์ติดเชื้อมากที่สุดในโลก (แม้ปัจจุบันบางคนอาจจะแย้งว่าบอชยาก ว่าระหว่าง TB และ H.PYLORI มนุษย์เราติดเชื้อไหนมากกว่ากัน)
- (4.70) อรุณ บางทีนักการเมืองพูดจากันแรงๆ แต่ท่านพูดจริงๆ บางคนนักพากย์ก็อาจจะคิดเหยียด พูดยังงี้เลยหรอ

อีกหน้าที่หนึ่งของคำแสดงการคาดคะเนในปริจเฉทแสดงความคิดเห็น พบว่า ผู้พูดมักใช้คำช่วยหน้ากริยา “คง” ในประโยคที่เป็นความเห็นรุนแรง (strong) เพื่อแสดงให้ผู้ฟังเห็นว่าข้อความนั้นๆ เป็นความเห็นที่ประมวลขึ้นมาโดยตัวผู้พูด (opinion) ไม่ใช่ความจริงแท้ (truth) ที่ไม่อาจโต้แย้ง เป็นการเปิดโอกาสให้สามารถมีความเห็นแย้งได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการความสุภาพ ที่ควรมีการให้ทางเลือก (giving options)

- (4.71) ทั้งมานิต และอรไทย ทรัพย์อดุลชัย ต่างก็บอกกับเราเหมือนกันว่า โลกเราสมัยนี้การสื่อสารต่างๆ มีมากมาย ทำให้โลกกว้างๆ ดูแคบลงได้ในพริบตา คงไม่ใช่เรื่องถูกต้อง ถ้าจะขีดกรอบให้ลูกเดินอยู่ตามความชอบใจของพ่อแม่แต่ฝ่ายเดียว
- (4.72) ถึงเวลาที่บทบาทของ “สนนท.” ต้องเปลี่ยนจาก “พลังนำ” เป็น “พลังหนุน” ต่อการเคลื่อนไหวของชาวบ้านต่างหาก คงเป็นบทสรุปที่ดีที่สุด สำหรับสถานภาพทางการเมืองของขบวนการนักศึกษายุคนี้

ปริจเฉทขัดแย้ง (concessive discourse)

ในปริจเฉทที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (concessive discourse) พบว่ามีการใช้ คำแสดงการคาดคะเน ในการแสดงความเป็นไปได้อื่นๆ ของเหตุการณ์ ซึ่งผู้พูดตระหนักรู้ว่าอาจมีจริง แต่ผู้พูดไม่เห็นด้วย หรือผู้พูดไม่เห็นว่ามีความสำคัญ หรือไม่เห็นว่าจะจะเป็นปัจจัยที่จะสร้างผลกระทบต่อเหตุการณ์ในประเด็น มักพบคำแสดงการคาดคะเนปรากฏในประโยคที่แสดงความขัดแย้ง ที่มีการบ่งชี้ด้วยสันธาน “ถึงแม้” “แต่” ในบางกรณีอาจไม่มีการบ่งชี้ใดๆ เลย ต้องอาศัยการตีความจากบริบทเพื่อความ

- (4.73) หรือวันนี้รู้สึกแย่ๆ ไม่ไหวจริงๆ อยากมีคนที่เป็นแบบว่านั่งฟัง ถึงแม้แอนอาจจะให้คำแนะนำอะไรที่ดีไม่ได้ แต่ว่าแอนก็ยังฟังเค้าได้ก็โอเคพูดมายังงี้ใช้มียะคะ

- (4.74) ช่วงแรกอาจมีจำนวนผู้ใช้บริการน้อย เพราะต้องใช้โทรศัพท์ที่รองรับภาษาจาวา แต่รายได้ต่อบริการจะสูงกว่าเอ็มเอ็มเอส
- (4.75) .. โดยเฉพาะนายเนวินมีฝีมือที่รับประกันได้ และเคยอยู่กระทรวงนี้มาก่อน...แม้ในแง่การเมืองนายเนวินอาจโดดเด่นกว่า...แต่ไม่ใช่ปัญหา เพราะขึ้นอยู่กับการทำงานที่ได้รับผิดชอบมากกว่า
- (4.76) นิสัยของคนที่ชอบดอกชอนกลิ่น ดุผิวเฟิน อาจจะคิดว่าเป็นคนง่าย ๆ แต่ถ้าได้คบหาจะพบว่า เป็นคนที่มีความลึกซึ้งมาก
- (4.77) ก็มีบางเวลาเห็นในทีวีนะคะ อาจจะรู้สึกว่ายัยดูสง่างามง่าย ๆ แต่จริงๆ แล้วมันไม่ง่ายอย่างที่เรารู้สึกนะ เพราะว่านักกีฬาต้องฟิต

4.4.2 กลวิธีในโครงสร้างการสนทนา

การบ่งชี้ในการจูงใจละเมิดกฎ

บ่งชี้การจูงใจละเมิดกฎการสนทนาว่าด้วยลักษณะการเรียงร้อยถ้อยคำ (manner) กฎนี้เป็นหนึ่งในกฎการให้ความร่วมมือในการสนทนาของไกรซ์ (Grice's cooperative principles) เป็นกฎที่บอกว่าการสนทนาผู้ร่วมสนทนาควรใช้คำพูดที่ชัดเจน ไม่กำกวม ไม่หยابคาย การเรียงลำดับต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม ไม่วกไปวนมา เยิ่นเย้อ หรือยืดเยื้อ จนยากเกินกว่าผู้ฟังจะเข้าใจได้ จากข้อมูลพบว่ามีการใช้คำแสดงทัศนคติสถานะผู้สนทนาประกอบในประโยคที่ผู้พูดใช้เตือนผู้ฟังให้รู้ว่าสิ่งที่กล่าวต่อไปนี้มีลักษณะวกวน หรือเป็นคำพูดที่ไม่เหมาะสม แต่มีนัยยะว่าผู้พูดตระหนักถึงการละเมิดกฎนี้ แต่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาในลักษณะนั้นๆ

- (4.78) แหม่ม ขอย้อนนะคะ ย้อน อาจจะย้อนไกลไปนิดนึง อยากจะย้อนกลับไปถามว่าตอนเอ่อที่คุณปู่จับไม้บิลเลียดครั้งแรกนี่ตอนอายุเท่าไรคะ
- (4.79) แบบว่าพลอยฟังแล้วแบบพลอยเสียใจเหมือนกันพลอยก็พูดไปประโยคเดียวว่าฟังดูแล้ว อาจจะแรงนะคะ พลอยไม่ได้เปลี่ยนผู้ชายเหมือนเปลี่ยนผ้าอ้อม
- (4.80) ผู้ฟัง ผมก็ยังขออนุญาตยังไม่พูดถึงดีกว่า ก็ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเท่านั้น
ดีเจ ขอบคุณค่ะ สวัสดิ์ค่ะ ดิฉันอาจจะถามเพิ่มประเด็นไป เพื่อใครอยากจะคุยต่อนะฮะ
คุณแต้วสวัสดิ์ค่ะ ฮัลโหล คุณแต้วสายหลุดไปแล้วฮะ

กลวิธีการปิดการสนทนา

เป็นกลวิธีในการปิดการสนทนา จากข้อมูลพบว่ามีการใช้คำบอกทัศนะภาวะสัญญาณเพื่อขอออกจากการสนทนา (closing a conversation) พบมากในปริจเฉทการแสดงความคิดเห็น (argumentative discourse) โดยผู้พูดเป็นผู้เลือกตัวเอง (self-select) เป็นผู้ปิดการสนทนา

(4.81) ดีเจ ต้องจอด

สมชัย คันไหนไม่จอด ตำรวจต้องมีหน้าที่ในการควบคุม ผมว่าก็คงจะช่วยให้

ดีเจ น่าจะช่วยให้ได้ละ ฮะ ดีชะความคิดนี้ละ

สมชัย คงแสดงความคิดเห็นเท่านั้นละฮะ

ดีเจ ขอบพระคุณมากนะคะ สวัสดีค่ะ ขอบคุณมากนะคะคุณสมชัย

(4.82) ผู้ฟัง แล้วยังเรื่องของการทำงาน มันก็ทำงานได้สะดวกนะครับ ผมคงมีเท่านั้นครับ

ดีเจ ขอบพระคุณค่ะ

(4.83) ผู้ฟัง เรามีปอดของกรุงเทพซึ่งไม่ใหญ่นักนะครับ รองจากสนามหลวงก็ไม่ใหญ่เท่าไหน
หรือคนควรจะรักษาไว้นะครับ ผมก็คงมีความคิดเห็นเท่านั้นละครับ

ดีเจ ขอบพระคุณค่ะ

(4.84) เสมียน ได้รู้จักคุณธรรม รู้จักความสุข รู้จักแสวงหาอะไรที่มันเป็นหลักธรรมในการดำเนินชีวิต
คงเรียนรบกวนเท่านั้นละครับ

ดีเจ ขอบคุณมากนะคะ สวัสดีค่ะ นี่เป็นความคิดเห็นของคุณเสมียนนะคะ

กลวิธีการดึงความสนใจจากผู้ฟัง (hearer-appeal)

ในการสนทนา พบว่า คำช่วยหน้ากริยา "อาจ" ถูกใช้บ่งชี้ข้อความที่แสดงการดึงความสนใจจากผู้ฟังหรือผู้อ่าน ในลักษณะที่เน้นความรู้สึกนึกคิดของผู้ฟังหรือผู้อ่านในขณะที่รับสารนั้นๆ ซึ่งก็เป็นเวลาที่กล่าวถ้อยตนเอง (utterance time) ในประโยคประเภทนี้มักมีคำกริยาสภาวะจิตประเภทต่างๆ เช่น คำกริยาแสดงการกระทำของจิต ได้แก่ "คิด" "จำ" และ "ทราบ" คำกริยาการรับรู้ "ได้ยิน" และคำกริยาแสดงอารมณ์ความรู้สึก ได้แก่ "สับสน" และ "สงสัย"

(4.64) โอ้โฮ ฟังแล้ว หลายๆคนที่ติดตามในช่วงนี้ก็อาจจะคิดคล้ายกัน

(4.65) คงจำได้ บทโฆษณาสุดประทับใจสมัยตอนอยู่วัยหนุ่ม เป็นซาโจ จิกโก่กัดจากยุคหลังวัง!

- (4.66) [นมแม่ อาหารมากคุณค่าของลูกน้อย] คงทราบกันดีอยู่แล้วว่านมแม่นั้นเป็นอาหารที่ดีที่สุด
สำหรับทารกแรกคลอด
- (4.67) พวกเราที่เคยได้ยินกันมาบ้างว่า มลภาวะอากาศภายในตัวอาคารบ้านเรือนเนี่ยบางที่มันน่า
กลัวเสียยิ่งกว่ามลพิษทางอากาศที่อื่น
- (4.68) บางทีพี่น้องที่ติดตามข่าวอาจจะสับสนเพราะได้ยินคำว่าสหภาพ มีคำว่าสหภาพเข้ามา
เกี่ยวข้องด้วย
- (4.69) ก็ไม่ใช่งานราตรีสโมสรอีกนั่นละ แต่จะเป็นงานสาธารณกุศล พวกช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก
เสียมากกว่า หลายคนอาจสงสัยว่า ทำไมเธอช่างเป็นคนเก็บตัวเกินระดับปกติที่ภรรยา
นักการเมืองทั่วไปพึงเป็น
- (4.85) อย่าคะอย่าเพิ่งเลิกอ่านเพราะฟังดูแล้ว อาจจะน่าเบื่อ สิ่งแวดล้อมที่อยากจะกล่าวถึงเป็นพิเศษ
ในที่นี้คือ แนวปะการัง ผู้อ่านคงจะเคยได้ยินมาบ้างแล้ว

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทสุดท้ายนี้ จะได้เสนอการสรุปผลการวิเคราะห์ทั้งด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ ประเด็นน่าสนใจที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในอนาคตด้วย

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.1.1 รายการคำและชนิดของคำ

จากการศึกษา พบว่า ไวยากรณ์ไทยมีคำที่ทำหน้าที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณ จำแนกได้เป็น ประเภทต่างๆ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ชนิดของคำ	คำแสดงทัศนภาวะคาดคะเน
คำช่วยหน้ากริยา	ย่อม
	คง
	อาจ
อนุภาคต้นประโยค	ท่า
	ท่าทาง
	ดู
	ดูท่า
	ดูท่าทาง
คำวิเศษณ์	แน่นอน
	แน่นอนที่สุด
	บางที
	สงสัย
	น่ากลัว
	ไม่แน่
	แน่
	แน่ๆ
	แน่เลย
	เป็นแน่
	อย่างแน่นอน
	ก็ไม่ได้

ชนิดของคำ	คำแสดงทัศนภาวะคาดคะเน
อนุภาคท้ายประโยค	มั้ง (หรือ มั่ง)
	ละมั้ง (หรือ ละมั่ง ละมั้ง อะมั้ง)
	แหะมั้ง
	หรอกมั้ง (หรือ หรอกมั่ง)
	ชะละมั้ง
	มั้งนะ (หรือ มั่งนะ)

ตารางที่ 3 แสดงรายการคำแสดงทัศนภาวะสัญญาณจำแนกตามชนิดของคำ

5.1.2 ลักษณะทางวากยสัมพันธ์

คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณมีลักษณะทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญคือ

- 1) ปรากฏในตำแหน่งต่างๆ สรุปได้เป็น 2 ตำแหน่งสำคัญ คือ หน้าภาคแสดง และรอบนอกอนุภาคย์
- 2) คำบางชนิดมีตำแหน่งตายตัว แต่คำบางชนิดมีตำแหน่งเลื่อนไหล
- 4) คำแสดงทัศนภาวะไม่ปรากฏในประโยคคำถามตอบรับ-ปฏิเสธ
- 5) คำแสดงทัศนภาวะไม่มีรูปตรงข้ามที่แสดงการปฏิเสธ

5.1.3 ลักษณะทางอรรถศาสตร์

การแสดงทัศนภาวะสัญญาณหมายถึงหน้าที่ทางไวยากรณ์ที่บ่งชี้การที่ผู้พูดประเมินความจริงของสถานการณ์ ว่าสถานการณ์หนึ่งๆ จะเกิดขึ้น หรือได้เกิดขึ้นแล้ว สามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ 4 ประเภท และประเภทย่อยๆ ได้อีก ดังนี้

- 1) การแสดงความเป็นไปได้ (possibility)
 - การสมมติ (hypthetical)
 - การแสดงเหตุการณ์ตรงข้ามความจริง (counterfactual)
- 2) การแสดงความน่าจะเป็น (probability)
- 3) การแสดงหลักฐานแวดล้อม
- 4) การแสดงความมั่นใจ
 - การอ้างความจริงตามบรรทัดฐาน
 - การแสดงความมั่นใจมาก
 - การแสดงความไม่มั่นใจ

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) การกลายเป็นคำไวยากรณ์ (grammaticalization)

การศึกษาที่เกี่ยวกับการกลายเป็นคำไวยากรณ์มุ่งศึกษาพัฒนาการของคำหรือหน่วยคำเนื้อหา (lexical morpheme) ไปเป็นคำหรือหน่วยคำไวยากรณ์ (grammatical morpheme) คำเนื้อหาจัดอยู่ในกลุ่มเปิด (open class) ซึ่งหมายถึงการมีสมาชิกจำนวนมากและขยายจำนวนสมาชิกในกลุ่มได้ไม่ยาก คำเนื้อหาที่มีความหมายเฉพาะ (specific meaning) มีรายละเอียดทางความหมายของคำมาก และปรากฏในบริบทที่จำกัด ส่วนคำไวยากรณ์เป็นคำกลุ่มปิด (closed class) ซึ่งหมายถึงการมีสมาชิกจำนวนน้อยและขยายจำนวนสมาชิกในกลุ่มยาก มีความหมายกว้าง สามารถใช้ในบริบทกว้าง (generalized meaning)

เมื่อเราพิจารณาปรากฏการณ์ที่เกี่ยวกับการแสดงทัศนภาวะสัญญาณ จะเห็นได้ว่าคำช่วยหน้ากริยาและอนุภาคท้ายประโยคนั้นเป็นคำไวยากรณ์ตามความหมายนี้ และมีคุณสมบัติที่สำคัญอีกประการคือมีตำแหน่งตายตัว ขณะที่กลุ่มอนุภาคต้นประโยคและคำวิเศษณ์ยังมีลักษณะเป็นคำเนื้อหา และยังมี ความหมายเฉพาะอยู่ ใช้ในบริบทจำกัด และมีตำแหน่งเลื่อนไหล และหากนำกลุ่มอนุภาคหลักที่มีภาคแสดงบอกการคาดคะเน อาทิเช่น คาด คิด และแน่นอน ก็จะเห็นได้ว่าการแสดงทัศนภาวะสัญญาณสามารถทำได้โดยทั้งคำไวยากรณ์และคำเนื้อหา แต่คำเนื้อหาในกลุ่มนี้ก็สามารถจำกัดจำนวนได้ด้วย ความหมาย และยังพบว่าคำบางคำในกลุ่มก็มีความคำเป็นไวยากรณ์สูงกว่าคำอื่นในกลุ่มเดียวกัน เช่น คำว่า "ท่า" ซึ่งใช้ในบริบทที่กว้างกว่า "ท่าทาง" ซึ่งมักพบในบริบทหน่วยสร้างกริยาสภาวะจิตเป็น ส่วนมาก หรือกรณีคำว่า "สงสัย" ซึ่งเป็นกริยาในกลุ่มอนุภาคหลัก แต่ก็มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับคำใน กลุ่มวิเศษณ์ และเป็นไปได้ที่จะอยู่ในกลุ่มอนุภาคต้นประโยคด้วย คำแสดงทัศนภาวะสัญญาณนี้จึงเป็น กลุ่มที่น่าสนใจมากสำหรับการศึกษาการกลายเป็นคำไวยากรณ์ต่อไป

2) ประเภททางไวยากรณ์ในไวยากรณ์ไทย (grammatical category)

ดังที่ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการศึกษาเรื่องประเภททางไวยากรณ์ในภาษาไทยยังมีน้อยมาก ประเภททางไวยากรณ์ที่สำคัญอย่าง กาล การณ์ลักษณะ และทัศนภาวะปริพท์ ก็ยังไม่มีการศึกษาที่ ครอบคลุมและลึกซึ้ง ยิ่งไปกว่านั้น การที่เราพบว่าอนุภาคต้นประโยคที่แสดงทัศนภาวะสัญญาณประเภท บอกหลักฐานแวดล้อม ก็เป็นข้อน่าสังเกตว่ามีความเป็นไปได้ที่ภาษาไทยมีประเภททางไวยากรณ์ที่ เรียกว่า แหล่งที่มา (evidential) ก็เป็นไปได้ เพียงแต่ยังไม่มีการศึกษาประเภททางไวยากรณ์นี้อย่างลึกซึ้ง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าเป็นการยากที่เราจะศึกษาประเภททางไวยากรณ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยไม่มีฐานความรู้เกี่ยวกับประเภททางไวยากรณ์อื่นๆ ในระบบภาษาเดียวกัน ทั้งนี้เพราะคำบ่งชี้ ประเภททางไวยากรณ์เหล่านี้มีความสัมพันธ์กัน และมีหลายคำที่ทำได้หลายหน้าที่ โดยอาจมีลักษณะที่มี หน้าที่หลักและหน้าที่รอง เช่น คำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" ที่มีหน้าที่หลักแสดงทัศนภาวะปริพท์ แต่ก็ สามารถแสดงทัศนภาวะสัญญาณได้ด้วยในบริบทที่เหมาะสม อีกตัวอย่างคือคำช่วยหน้ากริยา "จะ" ที่มี

บริบทการปรากฏกว้างมาก นั่นคือ แสดงกาล แสดงการไม่ยืนยันความจริง และทัศนภาวะสัญญา เป็น
ต้น หากมีการศึกษาประเภททางไวยากรณ์อื่นๆ ด้วยจะทำให้เห็นระบบการบ่งชี้ทางไวยากรณ์ใน
ภาษาไทยได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น

3) การใช้คำบ่งชี้ทางไวยากรณ์เป็นกลวิธีในปริจเฉท

จากการวิเคราะห์หน้าที่ทางไวยากรณ์ในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่าการใช้คำแสดงทัศนภาวะสัญญา
ชานจำนวนหนึ่งในปริจเฉทแบบต่างๆ และมีรูปแบบการใช้ที่น่าสนใจ เนื่องจากงานวิจัยนี้ไม่ได้มีขอบเขต
ครอบคลุมการวิเคราะห์หน้าที่ในปริจเฉท การวิเคราะห์ที่เสนอไปนั้นจึงเป็นเพียงการตั้งข้อสังเกตขั้นต้น
เท่านั้น แต่จากการได้สำรวจข้อมูลที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่เป็นข้อมูลจริง ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นว่าคำเหล่านี้
ไม่ได้มีหน้าที่เพื่อแสดงระเบียบวิธีทางไวยากรณ์และบอกความหมายในระดับประโยคเท่านั้น แต่สามารถ
ถูกใช้อย่างเชื่อมโยงกัน (cohesion) และแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังได้อย่างน่าสนใจ
การศึกษาคำแสดงประเภททางไวยากรณ์โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นตัวดำเนินการระดับอนุพากย์ (clausal
operator) ยังเป็นกลุ่มที่น่าสนใจที่จะศึกษาในประเด็นของรูปแบบการใช้ในระดับปริจเฉทเป็นอย่างยิ่ง

- Akatsuka, Noriko. 1992. Japanese modals are conditionals. In Diane Brentari, Gary N. Larson and Lynn A. Macleod (eds.) *The Joy of Grammar: A Festschrift in Honor of James D. McCawley*, 1-10. Amsterdam: John Benjamins.
- Auwers, Johan Van Der and Dendale, Patrick. 2001. *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*. Amsterdam: John Benjamins.
- Auwers, Johan van der. 2001. On the typology of negative modals. In Jack Hoeksema (ed.), *Perspectives on Negation and Polarity Items*, 23-48. Amsterdam: John Benjamins.
- Bentley, Delia. 2001. Metonymy and metaphor in the evolution of modal verbs: Evidence from Italo-Romance. In Johan van der Auwers and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 1-22. Amsterdam: John Benjamins.
- Bhamoraput, Amara. 1972. Final Particles in Thai. Unpublished Master of Arts in Linguistics, Brown University.
- Boeder, Winfried. 2000. Evidentiality in Georgian. In Lars Johanson and Bo Uta (eds.), *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*, 275-328. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Bybee, Joan, Perkins, Revere, and Pagliuca, William. 1994. *The Evolution of Grammar: Tense, Aspect, and Modality in the Languages of the World*. Cambridge: Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Cermak, Frantisek. 1995. Functional system and evaluation. In Hajicova, Eva et al (eds.), *Travaux de Cercle Linguistique de Prague n.s. (Prague Linguistic Circle Papers) Vol.1*. Amsterdam: John Benjamins.
- Cheng, Robert L. 1980. Modality in Taiwanese. *Journal of the Chinese Language Teaching Association* 15-2, 45-93.
- Chung, Sandra and Timberlake, Alan. 1985. Tense, aspect, and mood. In Timothy Shopen (ed.), *Language Typology and Syntactic Description Vol 3.: Grammatical Categories and the Lexicon*, 203-258. Cambridge: Cambridge University Press.

- Comrie, Bernard. 2000. Evidentials: semantics and history. In Lars Johanson and Bo Uta (eds.), *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*, 1-14. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Coulson, Seana and Fauconnier, Gilles. 1999. Fake guns and stone lions: conceptual blending and privative adjectives. In Barbara Fox (ed.), *Cognition and Function in Language*, 143-158. California: CSLI.
- Coulson, Seana and Oakley, Todd. 2000. Blending basics. In Arie Verhagen (ed.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 175-196. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Dahl, Osten. 1985. *Tense and Aspect Systems*. Oxford: Basil Blackwell.
- Dellinger, David W. 1975. Thai modals. In Harris and Chamberlain (eds.)
- Diewald, Gabriele. 2001. A basic semantic template for lexical and grammaticalized uses of the German modals. In Johan van der Auwera and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 23-42. Amsterdam: John Benjamins.
- Enc, Muvet. 1996. Tense and Modality. In Shalom Lappin (ed.), *The Handbook of Contemporary Semantic Theory*, 345-358. Oxford: Blackwell.
- Fauconnier, Gilles and Turner, Mark. 2000. Compression and global insight. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 283-304. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Fauconnier, Gilles. 1997. *Mappings in Thought and Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Finegan, Edward. 1995. Subjectivity and Subjectivisation: an introduction. In Dieter Stein and Susan Wright (eds.), *Subjectivity and Subjectivization: Linguistic Perspectives*, 1-15. NY: Cambridge University Press.
- Frawley, William. 1992. *Linguistic Semantics*. New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Fujii, Seiko Yamaguchi. 1995. Mental-space builders: Observations from Japanese and English conditionals. In Masayochi Shibatani (ed.), *Essays in Semantics and Pragmatics: In Honor of Charles J. Fillmore*, 73-90. Amsterdam: John Benjamins.

- Gibbs, Raymond W. Jr. 2000. Making good psychology out of blending theory. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 347-358. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Givon, T. 1982. Evidentiality and epistemic space. *Studies in Language* 6: 23-49.
- _____. 1984. *Syntax : A Functional-Typological Introduction* Vol.1. Amsterdam : John Benjamins.
- _____. 1990. *Syntax : A Functional-Typological Introduction* Vol.2. Amsterdam : John Benjamins.
- Grady, Joseph. 2000. Cognitive mechanisms of conceptual intergration. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 335-346. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Gutierrez-Rexach, Javier. 2001. The semantics of Spanish permission sentences: a dynamic account. In Johan van der Auwera and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 89-114. Amsterdam: John Benjamins.
- Hengeveld, Kees and Wanders, Gerry. 1997. On the use of subjunctive and indicative verb-forms in adverbial clauses. In Jadranka Gvozdanovic' (ed.), *Language Change and Functional Explanations*, 249-271. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Hepner, Mark. 1995. Tense, aspect and modality in Bargam. *Language and Linguistics in Melanesia* 26, 1-31.
- Herman, Vimala. 1999. Deictic projection and conceptual blending in epistolarity. *Poetics Today* 20:3,
- Jacobs, Joachim. 1991. On the semantics of modal particles. In Werner Abraham (ed.), *Discourse Particles: Descriptive and Theoretical Investigation on the Logical, Syntactic and Pragmatic Properties of Discourse Particles in German*, 141-162. Amsterdam: John Benjamins.
- Jacobson, Bengt. 1980. On the syntax and semantics of the modal auxiliary had better. *Studia Neophilologica* 53, 47-53.
- Johanson, Lars. 2000. Turkic indirectives. In Lars Johanson and Bo Utas (eds.), *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*, 61-88. Berlin: Mouton de Gruyter.

- Johanson, Lars and Utas, Bo. 2000. *Evidentials : Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Jones, Andrew J.I. and Porn, Ingmar. 1986. 'Ought' and 'must'. *Synthese* 66, 89-93.
- Keller, Rudi. 1995. The epistemic weil. In Dieter Stein and Susan Wright (eds.), *Subjectivity and Subjectivization: Linguistic Perspectives*, 16-30. NY: Cambridge University Press.
- Kullavanijaya, Pranee. 1968. A Study of Preverbs in Thai. Unpublished Master of Arts in Linguistics, University of Hawaii.
- Leirbukt, Oddleif. 1997. Dimensions of epistemicity in English, German and Norwegian conditionals. In Toril Swan and Olaf Jansen Westvik (eds.), *Modality in Germanic Languages: Historical and Comparative Perspectives*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Levi, Isaac. 1977. Subjunctives, dispositions and chances. *Synthese* 34, 423-455.
- Luelsdorff, Philip A. 1997. Entailment and modality. In Raymond Hickey and Stanislaw Puppel (eds.), *Language History and Linguistics Modeling Volume2: Linguistic Modeling*, 1621-1632. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Lyons, John. 1977. *Semantics*, 2 vols. London and New York: Cambridge University Press.
- _____. 1995. *Linguistic Semantics : An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mandelblit, Nili. 2000. The grammatical marking of conceptual intergration: From syntax to morphology. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 197-251. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Menz, Astrid. 2000. Reflectivity in Gagauz. In Lars Johanson and Bo Utas (eds.), *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*, 103-114. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Nagle, Stephen J. 1997. What is double about double modals?. In Raymond Hickey and Stanislaw Puppel (eds.), *Language History and Linguistics Modelling Volume2: Linguistic Modelling*, 1513-1526. Berlin: Mouton de Gruyter.
- _____. 2000. On the semantics of the English double modals. In Christiane Dalton-Puffer and Nikolaus Ritt (eds.), *Trends in Linguistics. Words: Structure, Meaning, Function*, 217-234. Berlin: Mouton de Gruyter.

- Nida, Eugene A. 1949. *Morphology: The Descriptive Analysis of Words*. (2nd ed.) Ann Arbor: The University of Michigan Press.
- Noss, Richard B. 1964. *Thai Reference Grammar*. Washington D.C.: Foreign Service Institute.
- Nuyts, Jan. 1990. Subjective vs. objective modality: What is the difference?. In Fortescue, Michael, Peter'Hander and Las Kristofersen (eds.), *Layered Structure and Reference in a Functional Perspective: Papers from the Functional Grammar Conference in Copenhagen 1990*, Amsterdam: John Benjamins, 73-97.
- _____. 2001. *Epistemic Modality, Language, and Conceptualization: A Cognitive-Pragmatic Perspective*. Amsterdam: John Benjamins.
- Oakley, Todd V. 1998. Conceptual blending, narrative discourse and rhetoric. *Cognitive Linguistics*, 9-4, 321-360.
- Oliveira, Fatima. 2001. Some issues about the Portuguese modals *dever* and *poder*. In Johan van der Auwera and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 167-184. Amsterdam: John Benjamins.
- Palmer, F.R. 1981. *Semantics*. (2nd ed.) Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. 1986. *Mood and Modality*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. 1999. Mood and Modality: Basic Principles. In Keith Brown and Jim Miller (eds.), *Concise Encyclopedia of Grammatical Categories*. Oxford: Elsevier Science.
- Perry, John R. 2000. Epistemic verb forms in Persian of Iran, Afghanistan and Tajikistan. In Lars Johanson and Bo Utas (eds.), *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*, 229-258. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Peyasantiwong, Patcharin. 1981. A Study of Final Particles in Conversational Thai. Ph.D. Dissertation, The University of Michigan.
- Rangkupan, Suda. 2001. Linguistic characteristics of psychological perspective in Thai narrative discourse. Ph.D. dissertation, State University of New York at Buffalo.

- Rochrer, Tim. 2001. Even the interface is for sale: metaphors, visual blends and the hidden ideology of the internet. In Rene Driven (ed.), *Language and Ideology*, Vol. 2, 189-214. Amsterdam: John Benjamins.
- Rosen, Carol. 1997. Auxiliation and serialization: on discerning the difference. In Alex Alsina, Joan Bresnan and Peter Sells (eds.), *Complex Predicates*, 175-202.
- Scovel, Thomas. 1970. A Grammar of Time in Thai. Ph.D. Dissertation, University of Michigan.
- Sookgasem, Prapa. 1990. Morphology, syntax and semantics of auxiliaries in Thai. Ph.D. Dissertation, University of Arizona.
- Sriphen, Salee. 1982. The Thai Verb Phrase. Ph.D. Dissertation, The University of Michigan.
- Steele, Susan. 1975. Is It Impossible? *Language Universals*, No.18, 35-58.
- Sweetser, Eve. 1990. From Etymology to Pragmatics: *The Mind-as-Body Metaphor in Semantic Structure and Semantic Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. 2000. Blended spaces and performativity. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 305-334. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Traugott, Elizabeth Closs. 1995. Subjectification in grammaticalisation. In Dieter Stein and Susan Wright (eds.), *Subjectivity and Subjectivization: Linguistic Perspectives*, 31-54. NY: Cambridge University Press.
- _____. 1997. Subjectification and the development of epistemic meaning: The case of promise and threaten. In Toril Swan and Olaf Jansen Westvik (eds.), *Modality in Germanic Languages: Historical and Comparative Perspectives*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Ueda, M. 1996. Mood selection in Czech and Russian if-then constructions. *Language Sciences* 18-1/2, 525-548.
- Usoniene, Aurelia. 2001. On the modality of the English verbs of seeming. In Johan van der Auwera and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 185-206. Amsterdam: John Benjamins.

- Van Valin, Robert D. Jr. 1991. Functionalist linguistic theory and language acquisition. *First Language* 11, 7-40.
- Van Valin, Robert D., Jr. and Randy LaPolla. 1997. *Syntax: Structure, Meaning and Function*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Vazquez-Laslop, Maria E. 2001. Epistemic prometer and full deontic modal verbs. In Johan van der Auwera and Patrick Dendale (eds.), *Modal Verbs in Germanic and Romance Languages*, 241-264. Amsterdam: John Benjamins.
- Veale, Tony and O'Donoghue, Diarmuid. 2000. Computation and Blending. In Sena Coulson and Todd Oakley (eds.), *Cognitive Linguistics* 11-3/4, 253-282. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Vet, Co. 1998. Epistemic possibility in the layered structure of the utterance. In Mike Hannary and Machtelt A. Bolkestein (eds.), *Functional Grammar and Verbal Interaction*, 149-165.
- Wierzbicka, Anna. 1991. Cross-cultural pragmatics. The semantics of human interaction. In Werner Winter (ed.), *Trends in Linguistics : Studies and Monographs* 53, 235-240. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Zeitoun, Elizabeth, Huang, Lillian M., Yeh, Marie M., Chang, Anna H. and Wu, Joy J. 1996. The temporal, aspectual, and modal systems of some Formosan languages: a typological perspective. *Oceanic Linguistics* 35-1, 21-56.
- Ziegeler, Debra. 2000. *Hypothetical Modality: Grammaticalisation in an L2 dialect*. Amsterdam: John Benjamins.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลประโยคที่ใช้ในการวิเคราะห์จำแนกตามประเภทของคำแสดงทัศนภาวะस्थान

1. คำช่วยหน้ากริยา

1.1 ย่อม (จำนวนข้อมูลปรากฏ 52 ครั้ง)

1. เขาคิดเพียงว่าพ่อเป็นคนเลี้ยงเขามาให้มีชีวิตอยู่ได้ถึงปานนี้ สิ่งใดก็แล้วแต่ที่เป็นความสุขของพ่อ โดยที่ไม่ได้ทำให้คนอื่นต้องเดือดร้อน สิ่งนั้นพ่อย่อมทำได้ เขาคิดเพียงเท่านั้น
2. ชาวบ้านหลายคนลงนามลงนามกับการมาของคนที่มาพร้อมกับลุงเหล้า มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้ว่าในลุงเหล้ามีอะไร และในจำนวนคนที่ย่อมมีลุงไปรวมอยู่ด้วย
3. แกตอบปฏิเสธทุกครั้งที่เขาชักชวนและบ้านแกในตอนนั้นไม่มีเหล้าติดบ้าน (ต่อน้าพิง) เหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว พักนั้นแมมามาหาแทบทุกวันในตอนกลางวัน จะยกเว้นบ้างก็วันที่แกมีงานศพต้องทำที่วัด แน่่อนว่าความเอือมระอาย่อมมีอยู่บ้าง แต่ความสงสารนั้นมากมายกว่า ลุงไขจึงมีเวลานั่งคุยกับพิงเท่าที่เขาอยากคุย
4. ถ้าเขามีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว แนวโน้มก็จะโน้มเอียงมาทางยอมรับทัศนคติตามแบบครอบครัวมากกว่าเพื่อน แต่ถ้าเพื่อนมีบทบาทในชีวิตของเขามากกว่าครอบครัว ก็ย่อมเป็นของแน่ ที่เขาจะยอมรับความเห็นของเพื่อนมากกว่า บทบาทของโรงเรียน เพราะวัยนี้เขาคิดเพื่อน และค่อนข้างแยกตัวออกจากบ้าน
5. ปฏิกริยาระหว่างยายยังมีปัจจัยอื่นๆ มาเกี่ยวข้องอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นขนาดยาที่ใช้การตอบสนองของแต่ละคน ยาอยู่ด้วยกันอาจเกิดผลมากน้อยต่างกันในแต่ละคน อายุและสุขภาพของผู้ใช้ยากี่สำคัญ คนแก่หรือคนที่มียาโรย่อมมีโอกาสเกิดผลจากปฏิกริยาระหว่างยามากกว่าคนหนุ่มสาว หรือคนที่แข็งแรง
6. ร.ร.อนุบาลอุบลราชธานี เป็นอีก ร.ร.หนึ่งที่ได้รับการเลือกเป็น ร.ร.ที่มีผลงานในการอนุรักษ์พลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม ปี 2545 จากกลุ่มบริษัทหอการค้าในประเทศไทย และสมาคมสร้างสรรค์ไทย ซึ่งถ้าใครได้ไปเยือนและเห็นกิจกรรมของเด็กและครูอาจารย์ที่นี้ ย่อมอดไม่ได้ที่จะชื่นชม เพราะหลายโครงการช่วยลดมลพิษ และยังช่วยให้เด็กเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพวกเขาโดยตรง
7. "บอกได้เลยว่าไม่คิดจะอยู่เป็นโสดหรอก" เจ้าตัวขยิบยิ้มเจื่อนนารมย์อีกครั้ง ทั้งยังพูดไปถึงเพื่อนผู้อยู่ในสถานการณ์เดียวกันว่า ใครใคร่ถามให้ถามไป แต่ตัวเองต้องไม่คิดมาก ไม่กังวล พึงจำให้ได้ว่า 1.ของอย่างนี้ถึงเวลาก็มาเอง 2.ปฏิกิริยามีจริง สิ่งมหัศจรรย์ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ และ 3.เปิดช่อง 3 ดูละคร "ตราหน้า สันดาน...สาวแก่"
8. การที่คนในวงการไม่ค่อยอยากจะทำม็อบก็แสดงชัดเจนแล้ว ว่าองค์กรนั้นๆ น่าศรัทธามากน้อยแค่ไหน เราผู้ชมก็อย่าเอาใจเรา จังกับรางวัลจากองค์กรนั้นนั่น เรื่องอย่างนี้เป็นธรรมชาติ ถ้าทำดีก็ย่อมได้รับการยอมรับที่ดี อย่างรางวัล สีสัน อะวอร์ด หรือรางวัลจาก ชมรมวิจารณ์บันเทิง ก็มีการยอมรับมายาวนาน
9. เป็นเพื่อนรักกันอย่างไร ก็ไม่สำคัญเท่า 'ข้อใหญ่' ของ 'เสียเหนาะ' ผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ด้านวัฒนธรรมเป็นคนแรก หลังจากข้อได้นั่งเก้าอี้เสนาบดี ภายในไม่กี่วันของการเกษียณอายุในตำแหน่งหัวหน้ากอง ในกระทรวงคลองหลอด! เป็นก้าวกระโดดครั้งใหญ่ของ 'เจ๊อุ' จากสภาพเดิมที่แทบไม่มีใครรู้จักหน้าค่าตา! 'เสียเหนาะ' ย่อมภูมิใจ บารมีส่วนตัวในฐานะนักปั้นนายภย ยังไม่เบา แม้จะดูอับเฉาบางช่วงก็ตาม!
10. คราวนี้ใครได้ตี เก้าอี้ใหญ่กว่าเดิมก็ย่อมดีใจ แม้จะยี่แค่ไหน ก็ไม่สนหรอกอย่าง! หัวรอเบิกบาน ชื่นชมวาสนาบารมีที่ถูกชะตา 'ซื่อโละพ่อ' และ 'ข้อใหญ่'
11. 'มีชัย 2' แจ้งเกิดเต็มตัวแล้ว! อ่า! คลื่นระลอกหลังย่อมไล่คลื่นระลอกแรก เป็นวัฏจักรของความเป็นไปในโลก! จากนั้นไป 'มีชัย 1' คงสบายใจ ภารกิจในการดูแลช่วยเหลือด้านกฎหมายให้ค่ายงูเห่า จะไม่หนักหนาสาหัสเหมือนแต่ก่อน!
12. แต่ขณะที่ พล.ร.อ.ทวีศักดิ์ในฐานะประธานกรรมการจัดหาเรือโอพีวี เคยเสนอให้ยกเลิกการจัดซื้อเรือจากจีนมาแล้วในรอบแรก เพราะบริษัทนี้ตั้งเงื่อนไขใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญจากที่เคยตกลงกันไว้ก่อนหน้านี้กับกองทัพเรือ ทำให้เกิดความล่าช้าและเสียหายตามมา แน่่อนว่าหากอ่านหมากนี้ทะลุ ผบ.กองเรือยุทธการ ย่อมได้รับความไว้วางใจมากกว่า เสธ.ทร. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัว ผบ.ทร. ดุลอำนาจของตัวแทนบริษัทอาวุธในกองทัพเรือก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพราะในขณะนั้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและได้รับการยอมรับจากกองทัพมากที่สุด คือกลุ่ม นางเมลิสสา แอนเดอร์สัน
13. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัว ผบ.ทร. ดุลอำนาจของตัวแทนบริษัทอาวุธในกองทัพเรือก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพราะในขณะนั้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและได้รับการยอมรับจากกองทัพมากที่สุด คือกลุ่ม นางเมลิสสา แอนเดอร์สัน ตัวแทนอาวุธจากประเทศจีน

14. ในขณะนั้นแม้ว่า พล.ร.อ.ประเสริฐไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะว่าเป็นกลุ่มไหน แต่หลายคนคงจะได้ไม่ยากเมื่อ พล.ร.อ.ประเสริฐไม่เอาตัวเข้ากับกลุ่มตัวแทนจากอิตาลี เกมเดิมพันก็อาจยิ่งเกิดขึ้น เพราะถ้า พล.ร.อ.ชัย รุ่งเกล้าฯ กลุ่มอำนาจเก่ายอมแซบปี ขณะเดียวกัน กลุ่มตัวแทนฝ่ายตรงข้ามอยู่ลำบากมากขึ้น ตัวแทนบริษัทค้าอาวุธรายหนึ่งยอมรับว่า การเปลี่ยนตัว ผบ.ทร. มีผลต่อการดำเนินธุรกิจใต้นกของทัพเรือ เพราะหากกลุ่มอำนาจเก่ายังอยู่ เท่ากับกลุ่มอิตาลีคงเข้าไปในกองทัพเรือไม่ได้อีกหลายปี
15. สิ่งแรกที่เธอขอหลังตกลงแต่งงานคือ อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับพี่น้องของเธอ จะต้องคิดถึงก่อน เพราะคิดว่ามีกันเพียงเท่านี้" เชื่อเถอะว่า ภาษิตโบราณที่ว่า 'เลือดยอมเข้มกว่าน้ำ' นั้นไม่เคยตาย ทั้งยังเป็นวัฒนธรรมที่มีอยู่จริงในสังคมไทยทุกระดับชั้น ยิ่งในสำนึกของรัฐมนตรีกะทรวงวัฒนธรรมคนใหม่ด้วยแล้ว สิ่งนี้สูงส่งนัก
16. เดชะบุญได้ ๒ คนๆ ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียมากล่าวสวดดี นั้นแหละจึงนับว่าสมเกียรติภูมิของบุรุษอาชาไนยที่เรายกย่องเทิดทูนในโอกาสชาตกาลของท่านนครบศตวรรษ... ถ้าเราไม่บูชาคุณบุคคลที่ควรบูชา เราก็ก่อไม่เป็นคนกตัญญู ซึ่งเป็นนิมิตหมายของคนดี จึงหวังว่า ๒ คนๆ นอกจากจะเป็นคนดีแล้ว ยังเป็นคนกล้าเพื่อนำสยามรัฐนาวาไปในทางที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมอีกด้วย
17. จึงใคร่ขอเสนอให้ ๒ คนๆ แกะไขในสิ่งผิดพลาดที่รัฐบาลที่แล้วทำมา เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้คือ ๑) การที่ ๒ คนๆ จะเสนอให้มีไปรษณียากรรูปนายปรีดีหรือไม่ จะให้มีธนบัตรอันประกอบไปด้วยรูปท่านผู้นั้นและ/หรือพานรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านยอมหารือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เอง โดยที่ถ้าท่านเห็นว่าเรื่องเช่นนี้ไม่สำคัญ ก็ไม่เป็นไร ประวัติศาสตร์จะตัดสินต่อไป
18. ควรให้มีรูปบุคคลเช่นนั้นขึ้น แทนที่จะมีรูปนายปรีดี เช่น พระยาพลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) ที่กาญจนบุรี นายเตียง สิริขันธ์ ที่สกลนคร นายถวิล อุดล ที่ร้อยเอ็ด นายทองอินทร์ ภูริทัต ที่อุบลราชธานี และนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ที่นครศรีธรรมราช เป็นต้น ทั้งหมดนี้ยอมสิ้นเปลืองงบประมาณในส่วนกลางน้อย
19. เมื่อเป็นรัฐบาล และเมื่อเป็นพรรคไทยรักไทย เป้าหมายรวมศูนย์ยอมอยู่ที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคไทยรักไทย
20. หากมองยาวไปกว่านั้นก็มีกระแสว่า พ.ต.ท.ทักษิณคิดการณ์ไกลไปถึงการหวังจะดูดกลุ่มนายเวินเข้าสังกัดไทยรักไทยในการเลือกตั้งครั้งหน้า เพราะกลุ่มเวินมีถึง 8 คน ฉะนั้น หากใช้สรรพธเป็นตัวเชื่อมและเปิดโอกาสให้ทำงานเต็มที่ โอกาสที่จะฉกพื้นที่บุรีรัมย์และละแวกใกล้เคียงมาไว้ในสังกัดยอมเป็นไปได้...
21. แต่แม้จะพลาดชมข่าวดังกล่าว ด้วยปัญหาเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ขัดข้อง เชื่อแน่ว่า เสธ.ตัวจริงอย่าง 'บิกแอ็ด' ยอมรู้รายละเอียดทุกอย่างมากกว่าภาพหน้าจอ
22. อย่างที่โบราณว่าไว้ สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ ยอมมีขึ้นมีลง ไม่มีใครคงอยู่ตลอดกาล ไม่ว่าจะมีอำนาจมากแค่ไหน อย่างน้อยที่สุด ก็พ่ายแพ้ต่อสังขารที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา แล้วจะมีอะไรหรือ? อุดใจรอไว้ ไม่เกินปลายปีหน้ารับรองได้ว่ามีอะไรให้ชาวบ้านต้องอ้าปากค้างแน่ๆ! เชื้อดี! อืออือ!!!
23. แต่ถ้าเราปล่อยผ่านไปโดยไม่สร้างภูมิคุ้มกันให้ดีแล้ว ความเหงาก็สามารถแทรกเข้าไปในความรู้สึกของลูกได้ตลอดเวลา ความเหงามักมาพร้อมกับความผิดหวัง หมดกำลังใจและความเจ็บปวดจากการคาดหวังในตัวเองและสังคมรอบข้าง และยิ่งในวัยที่หัวใจกำลังผลิบานอย่างนี้ เหตุแห่งความเหงาก็ยอมมีมากขึ้นตามลำดับ
24. การฆ่าตัวตายจัดเป็นดัชนีบ่งบอกคุณภาพชีวิตของประชากรในสังคมนั้น สังคมใดที่มีการฆ่าตัวตายเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ยอมเป็นการชี้ชัดว่าสังคมนั้นน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นปัญหา หรือว่าเป็นเพราะสังคมบ้านเราทุกวันนี้น่าคนต่างอยู่ แข่งขันกันมากขึ้น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สนใจดูแลกันน้อยลง ?
25. แนนอนที่สุดอาการกลั่นปัสสาวะไม่ยอมยอมทำให้ไม่มีความสุขในชีวิตเหมือนเดิม ขาดความ มั่นใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะต้องคอยระวังตัว คุณภาพชีวิตตกต่ำ แยกทั้งสุขภาพกาย แยกทั้ง สุขภาพจิต
26. ใช้เวลากับเพื่อนใหม่ มีสมาคมของตนเอง และภายในใจลึกๆ ก็รู้สึกน้อยใจสามีที่ไม่มีเวลาให้ หากมีลูก เมื่อลูกเห็นว่า พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้ ก็มุ่งหากิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองสนใจ ไม่มีความสนิทสนมกับพ่อแม่ และอาจเป็นเด็กที่มีปัญหาได้ เมื่อเติบโตขึ้นครอบครัวเมื่อต่างคนต่างอยู่ยาวนานเข้า ความสนิทสนมกันยอมจืดจางลง ลูกอาจจะเห็นว่าพ่อ เป็นคนแปลกหน้า ภรรยาอาจเริ่มไม่ไว้วางใจสามี สามีก็รู้สึกภรรยาปล่อยลง ในที่สุดบรรยากาศความรักความอบอุ่นในครอบครัวจืดจางไป ทุกคนจะกลายเป็นเหมือนคนแปลกหน้าที่เดินไป เดินมาในบ้านหลังเดียวกัน อยู่ด้วยกัน ส่วนบ้านทุกคนอยู่ด้วยกันนั้น สมาชิกทุกคนในบ้านจะมีการใช้เวลาด้วยกัน
27. สมาชิกในครอบครัวมีความผูกพันรักใคร่และมีความสุขที่ได้ใช้ชีวิตด้วยกัน ทุกครอบครัว ควรให้ความสำคัญในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ หรือเปรียบไม่ได้กับเวลาที่นำไปใช้ในการทำธุรกิจหรือกิจกรรมนอกบ้านต่างๆ เพราะหากเรารู้สึกว่าชีวิตนอกบ้านมีความสุข สนุกกว่าอยู่ในบ้าน นั้นยอมหมายความว่า สัญญาณอันตรายของชีวิตคู่เริ่มเกิดขึ้นแล้ว

28. ถ่ายอุจจาระเป็นเลือด ปวดเกร็งในท้องต่อเนื่องยาวนาน อาการเหล่านี้ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าผู้ที่มีอาการต้องป่วยเป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่ เพราะยังมีอีกหลายโรคที่ทำให้เกิดอาการเช่นนี้ได้ ดังนั้นถ้าหากคุณมีอาการเหล่านี้ หรือมีปัจจัยเสี่ยงดังที่กล่าวมาข้างต้น การไปให้หมอตรวจย้อมเป็นวิธีที่ดีที่สุดครับ รักษาอย่างไร?
29. การเลือกวิธีในการรักษานั้นขึ้นอยู่กับว่าเป็นมะเร็งมากน้อยเพียงใด มีการลุกลาม หรือแพร่กระจายหรือไม่ และสภาพร่างกายของผู้ป่วยขณะนั้นเหมาะสมกับวิธีใดมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นกับการตัดสินใจของหมอที่รักษา กันไว้ย้อมดีกว่าแก้ครับ
30. 20 % มีความเข้าใจผิดๆ ที่ว่าการดมยาสลบทำให้ไม่อ้วน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วขณะคุณนอนหลับหลายส่วนของร่างกายยังคงต้องใช้พลังงานทั้งหัวใจ ปอด และระบบต่างๆ ซึ่งล้วนต้องใช้พลังงาน สังเกตได้จากพระภิกษุไม่ฉันเนื้อแต่เห็นอ้วนเยะเยะ นอกจากนั้นวิธีการกินอาหารวันละหลายมื้อแต่ปริมาณน้อยๆ ย้อมดีกว่ากินวันละมื้อสองมื้อแต่มีเยอะๆ
31. เรื่องลูกสาวอายุ 14 มีแฟน เป็นเรื่องที่พบได้บ่อยพอสมควร ในวัยรุ่นชายหญิงยุคปัจจุบันคงเพราะสังคมเปิดกว้างมากขึ้น ไม่มีข้อห้ามให้วัยรุ่นชายหญิงพบปะใกล้ชิดกันเหมือนสมัยก่อน ฉะนั้นโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจกันย้อมมีได้สูงขึ้น ทั้งนี้ก็เป็นเรื่องธรรมชาติที่เกิดขึ้นได้ เพราะร่างกายของเขาได้เติบโตมากแล้ว มีความเป็นเพศหญิงเพศชายเต็มที่ หรือเกือบเต็มที่เป็นอย่างน้อย เขาจึงมีอารมณ์รักชอบหรือสนใจเพศตรงข้ามแน่นอน
32. ยิ่งวิทยาการทางการแพทย์ก้าวหน้ามากขึ้นเท่าใด มาตรฐาน ตลอดจนความคาดหวังต่อผลลัพธ์ ที่ดีที่สุดของการตั้งครรภ์ก็ย้อมมากขึ้นตามไปด้วย
33. พ่อแม่ต้องให้ทั้งข้อมูลและทั้งปกป้องลูกสาว ไม่ใช่ด้วยการห้ามไปหมดทุกอย่าง ห้ามคบเพื่อน ห้ามมีแฟน ห้ามออกนอกบ้าน ห้ามไปหมดทุกอย่าง เพราะนั้นย้อมถูกวัยรุ่นสาวต่อต้าน แต่ควรช่วยเขาในการพัฒนานิสัยที่มีเหตุผล มีความยับยั้งชั่งใจ ถ้าไม่พร้อมที่จะรับผลอันจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ ของตนเอง
34. วัยรุ่นถือเป็นวัยรุ่นหวานวัยช่างเพ้อฝัน แต่ละคนย้อมปรารถนาที่จะมี "ผิวสวย..หน้าใส" ไว้วัดสายตาเพื่อนๆ กันทั้งนั้น แล้ววัยรุ่นควรดูแลผิวพรรณของตนเองอย่างไรดี ถึงจะสวย เก๋ เท่ หล่อ ในทุกอิริยาบถ พ่อที่จะอวดแฟนๆ ได้
35. ความสัมพันธ์ช่วงนี้แย่น้อยๆ เพราะความที่เขากีบเนื้อกีบตัว คิดแต่เรื่องตัวเอง สงสัย ไม่เข้าใจในทุกอย่างทุกอย่างและเปราะบางกับแรงกระทบทุกเรื่อง เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น กับคนที่ใกล้ชิดที่สุด ซึ่งก็คือพ่อ แม่ พี่น้อง ย้อมมีเรื่องให้ต้องขบคิด และจัดการให้ดี
36. หลังจากที่ปรับตัวซุกซนอยู่เมื่อ 7 ขวบ ความเบิกบานสุนทรีย์บ้านนั้น ทำให้อยากรู้ อยากทำ อยากฟัง อยากเข้าร่วม อยากเล่น ไปเสียหมด แนนอน พ่อแม่ย้อมเหนื่อยแถมเป็นพิเศษในช่วงเวลานี้ แต่ถ้าเข้าใจและย้อนวัยกลับไปสนุกกับลูกๆ พ่อแม่อาจพบว่า...วัยนี้ก็น่ามหัศจรรย์ไม่น้อย
37. เจ้าแม่ทริทวิทยายามที่จะกวาดสนามหญ้าหน้าบ้านในวันเสาร์ตอนทีพ่อแม่ไม่อยู่ หวังว่ากลับมาพอกับแม่จะชื่นชม แต่กลายเป็นว่าพ่อแม่อดกลับซะดึกเชียว ไม่ทันเห็นสนามหญ้าตัดสั้น (แม้จะแว่วๆ แหว่งๆ บ้าง) ไม่มีคำชมหรือการยอมรับ เจ้าแม่ทริทย้อมเสียความรู้สึก และก็ไม่อยากทำดีอีก อุดสาห์แอบทาลับๆ จะเซอร์ไพรซ์ซะหน่อย...แม่ทริทเลยออกไปหาเพื่อนดีกว่า
38. แต่อารมณ์ของวัย 11 ก็ถือว่าเหมือนวัย 2 วัยแห่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก่อนหน้าไปเสียทั้งหมด มันมีความแตกต่างกันแน่ ก็ลูกเขาเติบโตขึ้น มีประสบการณ์ชีวิตมากขึ้น อาการวินย้อมไม่ใช้คุณภาพแบบเดิม
39. ที่ผ่านมามาเราได้ให้ความสำคัญ...และใช้การสื่อสารให้เกิดประโยชน์มากน้อยแค่ไหนครับ...? คู่ชีวิตของเรา...ย้อมมีทั้งนิสัยดี...และส่วนที่ไม่ดีมากมาย... เราได้สื่อสารให้เขาทราบไหมครับว่า...? เรามีความรู้สึกที่ดีต่อเขาในส่วนไหนบ้าง...?
40. ส่วนใหญ่เราจะไม่ค่อยสื่อสารกัน...ปล่อยให้คู่ชีวิตเขาเข้าใจเอาเอง... ถ้าเขาเข้าใจถูกต้องก็ดีไป...แต่ถ้าเขาแปลเจตนาผิด...เข้าใจผิดละครับ จะเกิดอะไรขึ้น...? แนนอนสิ่งที่เกิดขึ้น...ย้อมไม่เป็นผลดีต่อครอบครัว...
41. อยู่ในสภาพเหมือนคนที่ซบถในความมืด ซึ่งนอกจากไม่รู้หนทางข้างหน้าจะเป็นเช่นไรแล้ว ยังมีคนที่นั่งข้างๆ คอยพูดรอกหูตลอดเวลาว่ามีเหตุผลอยู่เบื้องหน้า ขับต่อไปรังแต่จะตกเหวตายเท่านั้น เขาจึงขับไปกลัวไป และในที่สุดก็ต้องจอดไม่กล้าขับไปจนถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ สามภรรยานั้นเมื่ออยู่ด้วยกันไปนานวันเข้าย้อมรู้จักนิสัยใจคอกันดีขึ้นสิ่งไม่ดีซึ่งเคยมองข้ามหรือมองไม่เห็นก่อนแต่งงาน กลับค่อยๆ ผุดขึ้นตามวันเวลาที่ใช้ชีวิตร่วมกัน
42. คำพูดที่กลั่นกรองด้วยเหตุผลและความรัก น้ำที่เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองจะบริสุทธิ์กว่าน้ำที่ตักจากแม่น้ำลำคลองนั้นใด คำพูดที่กลั่นกรองด้วยเหตุผลและความรักย้อมบริสุทธิ์กว่าคำพูดที่ออกมาโดยไม่ผ่านความคิด แต่หากเป็นคำพูดที่ออกมาจากอารมณ์ที่ขุ่นมัว จิตใจที่โกรธแค้นและมั่วร้าย ก็จะเป็นดังสายน้ำขุ่นข้นที่ไหลเชี่ยวกรากพัดทำลายสิ่งที่ยูบย่นเส้นทางให้จมหรือเสียหายไป
43. กำลังใจเปรียบดังต้นไม้ที่ได้รับน้ำบริสุทธิ์จากสายฝนที่ฉ่ำเย็นมาหล่อเลี้ยงรากให้เจริญเติบโต ออกดอกผลงดงาม ดังนั้นสามภรรยาก็ควรที่จะฝึกกล่าวคำพูดเหล่านี้ต่อกันโดยปฏิเสธคำพูดที่เป็น "ทุกขวาตะ" ทุกประเภท เพราะนั้นเปรียบเหมือนน้ำร้อนๆ ที่ราดรดลงมาและไม่มีต้นไม้ใดยืนต้นทนทานอยู่ได้ในที่สุดต้นไม้ที่ย้อมเหี่ยวเฉาและตายลง หากเราต้องการสร้างครอบครัวที่มีความสุขตลอดไป เราต้องควบคุมปากของเราไม่ให้ตกเป็นเครื่องมือของความไม่มีเหตุผล หรือเป็นอาวุธที่ใช้ประหารหารสมาชิกในครอบครัวที่เรารัก แต่เราต้องมีคำพูดทุกครั้งทีพูดนั้นนำมาซึ่งความชื่นใจ กำลังใจและสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว

44. สำหรับจอรุ่นใหม่ ๆ ที่มีลักษณะเป็นจอแบนนั้น เชื่อว่าได้รับการปรับปรุงออกแบบพัฒนาให้มีสนามแม่เหล็กลดลง ซึ่งก็น่าใช้ยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การที่ขึ้นอยู่กับหน้าจอกอมพิวเตอร์นั้นๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ ท่านอย่างแน่นอน เพราะเมื่อลองเปรียบเทียบดูแล้ว เห็นจะไม่ต่างอะไรจากการนั่งจ้องโทรทัศน์ทั้งวัน ซึ่งจะทำให้สายตาอ่อนล้า และก่อให้เกิดโรทางตาตามมาได้อีกไม่เว้นแม้แต่สายตาสั้น
45. 2) บำรุงให้ผิวเต่งตึง เพราะผู้ชายมักจะถูกแดดถูกลมมากกว่า มลพิษจากสิ่งแวดล้อม ย่อมส่งผลร้าย ต่อสภาพผิว การบำรุงผิวไว้ด้วยโทเนอร์ (toner) จะช่วยให้ผิวคุณใสและเต่งตึงขึ้นได้
46. โรคพาร์คินสันนั้นไม่ได้กระทบกระเทือนสติปัญญาแต่อย่างใดแต่วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป เพราะทำอะไรๆ ได้ลำบากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหว การพูดจา การใส่เสื้อผ้า การกินอาหาร เขียนหนังสือ แต่ก็ต้องปรับตัวเรียนรู้และฝึกฝนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างดีที่สุด ปรับตัวปรับอารมณ์ เน้นนอนความไม่สบายทุกชนิดย่อมมีผลกับอารมณ์ กายไม่สบาย ใจจะปวดไปรงสตรขึ้นได้อย่างไร ไม่แปลกที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังจะทำให้รู้สึกอึดอัดรำคาญใจ กระวนกระวาย โกรธเกรี้ยว หรือกลัว
47. การเกิดปัญหาอาจเกิดได้เพียงครั้งแรกที่ใช้เครื่องสำอาง หรืออาจใช้เวลาเป็นเดือนหรือเป็นปีแล้วจึงเกิดปัญหาที่ย่อมได้เช่นกัน
48. ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มีบทบัญญัติที่ให้ความสำคัญต่อการศึกษาไว้หลายประการเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในมาตรา 43 วรรคแรกที่บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย
49. ท่านประธานครับในเรื่องของรัฐธรรมนูญนั้นเนี่ยมาตรา 43 ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ผมได้อ่านนะครับ บอกว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐจะต้องจัด
50. ขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ ท่านประธานที่เคารพ มาตราที่ 38 บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิกายของศาสนาหรือลัทธินิยมในศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติ พิธีกรรมตามความเชื่อของตนเอง ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดขวางความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
51. ขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ ท่านประธานที่เคารพ มาตราที่ 38 บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิกายของศาสนาหรือลัทธินิยมในศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติ พิธีกรรมตามความเชื่อของตนเอง ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดขวางความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
52. อันนี้หลายคนไม่ได้เจาะจงน้องพลอยคนเดียวนะคะก็พูดถึงคนที่เพื่อนรักกันคะ ดาราที่เป็นนักรักมีทั้งผู้หญิงผู้ชายแล้วก็มีภาพให้ดูมีภาพน้องพลอยอยู่ด้วยแล้วก็บอกว่าเมื่อเป็นนกย่อมไม่เลือกเกาะกิ่งไม้เปลี่ยนกิ่งมันเรื่อยไปกลายเป็นนกไม่เข้าคอนอนไม่เข้าคน โหนี่ขอหาแรงนะ เจอข้อหานี้แล้วเป็นไงคะ

1.2 คง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 304 ครั้ง ยกมาเป็นตัวอย่าง จำนวน 100 การปรากฏ)

1. ต่อมาเมื่อการศึกษาได้มีบทบาทมากขึ้นในตำบล นักเรียนมากขึ้นครูเพิ่มขึ้นพ่อเขากลายเป็นภารโรงอาชีพไป กินเงินเดือนของทางราชการและดูเหมือนงานทางโรงเรียนจะมากกว่าทางวัด พ่อเขาคงคิดว่าถ้าอาศัยวัดกินอย่างเก่าจะนำเกลียด เกรงคำครหาของชาวบ้าน จึงย้ายจากโรงเรียนมาปลูกกระต๊อบอยู่ท้ายวัด
2. นอกจากหอมเขียว อายุคงราวสักสามสิบไม่เกินกว่านั้น ส่วนพ่อเขาอายุห้าสิบกว่าได้แล้ว มีคำพูดเข้าหูพักบ่อย ๆ ในภายหลังว่า...
3. เมื่อได้เสียกันแล้วเขาขอตามมาอยู่ด้วย พ่อเองก็เหงา ๆ และสงสารเขาอยู่เหมือนกัน เห็นเขาเล่าว่าหนีมาจากบางกอกโน้น ญาติพี่น้องก็ไม่มี ถ้าปล่อยไปคงระหกระเหิน ไม่รู้จะลำบากลำบากยังไปบ้าง
4. จากนั้นไปเวลาร้องเพลงชาติก็จะมีเสียงขลุ่ยเป่า เสียงนึ่ง หนอง เสียงกลองประกอบทำนอง เวลาเดินเข้าห้องเรียนก็จะมีเพลงบรรเลงและกลองตีบอกจังหวะเดิน ซ้าย-ขวา-ซ้าย มันเป็นเรื่องจริงอีกอย่างหนึ่งของโรงเรียนและตำบล อีกไม่นานคงก็มีเสียงไวโอลินเข้าเคล้าเสียงขลุ่ย เสียงนึ่งหนองด้วยเพราะครูดนตรีกำลังเพียรสอนอยู่ทุกเช้า-เย็น
5. "พวกครูที่บ้านพักนี้เขามากินจากที่อื่น อย่าให้เกิดเรื่องไม่ดีไม่งามขึ้นเสียชื่อตำบลเรา" ครูใหญ่คงนึกอะไรไม่ออก ถึงได้พูดขึ้นว่า "เออละ ไปเถอะ เดียวงานจะไม่เสร็จ" แกล้งหนีหนังสือพิมพ์ขึ้นทางอ่านต่อ
6. เขาพริบสายตาจากสนามลงมองดินดำ ๆ ที่เพิ่งขุดขึ้นมา แปลงดินเหมือนกับเกิดประกายแสงยับยั้งอยู่ทั่ว เขายืนปรับสายตาอยู่สักครู่ เก็บพลั่วสาดกับจอบเข้าห้องเก็บของอย่างเดิม คงทั้งเชือกที่ขึงไว้เพื่อกลับมาทำตอในตอนบ่าย
7. "จันวันวันหนึ่งแกก็กินกันหลายหนสิ กับแม่เลี้ยงนะ" "เออ เอ็งถามทำไม" พักเริ่มรู้สึกว่ามีคนมีความหมายอันใดที่ผิดแผกออกไปจากเรื่องที่กำลังคุยกันอยู่ "เปล่าหรือก ถามดู เห็นแกบอกว่าเป็นน้ำชากับแม่เลี้ยงแล้วซุ่มคอตี ขำก็ถามว่ากินบ่อยมั๊ย ไม่มีอะไรหรือก" หนุมเกลียวคงสังเกตเห็นแววตาของพักในตอนนั้น พักมีท่าทางเหมือนกับกำลังนั่งฟังหนุมเกลียวพูด

8. พักกลับมาที่กระท่อมห่อหุ้มหนึ่ง... จาน ชามที่สั่งให้ล้างยังกองเกลื่อนอยู่บนแคร่ไม่ได้จัดการอันใด สั่งไว้ก็เหมือนไม่ได้สั่ง ม่ายสมทรงไม่ได้อยู่ในกระท่อมห่อหุ้ม ป่านนั้นนางคงเพลิดเพลิดอยู่ในเขตวัด เขาจึงต้องเก็บจานเหล่านั้นออกมาล้าง เช็ดถูแล้วทำตามคำสั่งของตัวเองซึ่งได้สั่งไว้กับม่ายสมทรงเมื่อตอนกลางวัน
9. มีเสียงซุ่มเพลงดังเล็ดลอดออกมาจากตัวนาง เป็นบทเพลงยามคำคืนของนาง... พักเองฟังไม่ออกว่าเป็นเพลงอะไร ไม่เคยได้ยินท่วงทำนองเช่นนี้มาก่อน เขาเนี่ยรู้เพียงว่านางกำลังสบายอารมณ์
10. ผมเผ้าจับเป็นก้อนแข็งเป็นสังกะตัง กลิ่นตัวโชยหึ่ง เดินใกล้ใครเขาก็ผละหนึ่ นางคงมีชีวิตอยู่ด้วยการเก็บเศษอาหารตามร้านที่คนเขากินเหลือ เจ้าของร้านมันก็จะขบไล่เพราะทำให้ลูกค้าในร้านสะอิดสะเอียน แล้วนางจะหากินที่ไหน ค่อยเข้าไปตามถังขยะ เช่นหมาข้างถนนกระนั้นหรือ
11. ผมเผ้าจับเป็นก้อนแข็งเป็นสังกะตัง กลิ่นตัวโชยหึ่ง เดินใกล้ใครเขาก็ผละหนึ่ นางคงมีชีวิตอยู่ด้วยการเก็บเศษอาหารตามร้านที่คนเขากินเหลือ เจ้าของร้านมันก็จะขบไล่เพราะทำให้ลูกค้าในร้านสะอิดสะเอียน แล้วนางจะหากินที่ไหน ค่อยเข้าไปตามถังขยะ เช่นหมาข้างถนนกระนั้นหรือ
12. งานรับจ้างตายหยูเป็นงานที่ไม่มีคนทำนอกเสียจากว่าเจ้าของสวนจะทำเอง เพราะต่างมีสวนด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครเป็นคนว่างงาน เจ้าของสวนที่ว่าจ้างพนักงานนั้นอาจจะอยากพักผ่อนบ้าง หรือไม่ก็งานอย่างอื่นที่สำคัญกว่า
13. เงินที่เขาเบิกมาจากครูใหญ่เป็นเงินของเขาเองที่ฝากไว้จากเงินบำเหน็จของพ่อและจากเงินเดือนที่เหลือทุกเดือนรวมกับเงินพิเศษที่หามาได้ พักไม่กล้าเก็บไว้กับตัวกลัวจะหาย จะซุกซ่อนไว้ภายในกระท่อมห่อหุ้มก็ไม่มีดิด เพราะกระท่อมห่อหุ้มนั้นเข้าออกได้สะดวกสบาย ครั้นจะฝากธนาคารก็ต้องถ่อเข้าจังหวัดจะเบิกจะถอนสักทีคงลำบาก และตัวเองไม่เจนนัดในจังหวัดเอาเสียเลย เคยเดินเที่ยวครั้งเดียวเมื่อครั้งไปเกณฑ์ทหาร แต่นั่นนานมาแล้ว
14. พักแบกเสื้อขึ้นมาสวมแล้วเดินออกจากหน้าห้องกระซิบ สู่ศาลาทำบุญตามทางปูนซึ่งลาดไว้จากบันไดหน้าวัด ผ่านโรงเรียน นักรรรม ผ่านมณฑป กำลังจะผ่านโรงลิเก แวะนึกถึงพ่อขึ้นมา ถ้าพ่อยังอยู่ก็คงกำลังช่นของเหมือนกัน
15. ชาวบ้านเริ่มลุกออกไปสวดมนต์นอกศาลาตักข้าวตอกใส่บาตรใส่ถ้วย ดูขลุ่ยมุนวุ่นวาย ค่อยสลับเปลี่ยนกันออกมา ใส่เสร็จแล้วกลับมานั่งพนมมือฟังพระสวดในศาลา ที่ยังไม่ได้ใส่ก็ลุกออกมาบ้าง ถ้าทุกคนออกมาพร้อมกันลานสวดมนต์คงเบียดเสียดไม่มีที่ยืน
16. พักซึ่งนั่งพนมมือฟังพระสวดอยู่ที่บันไดศาลาถือศีลลวงออกไปไล่ หมาหมูนั่นที่กำลังง่วนกัดสะบัดกันนัว เขาส่งเสียงทวาดก่อนข้างดัง คืดหวังว่าคงมีคนพอใจอยู่บ้างที่เป็นผู้เสียสละลุกขึ้นมา ในระหว่างพระกำลังสวด แต่ลืมนึกไปว่า- เป็นหน้าที่ของมึงอยู่แล้วที่จะต้องทำ.
17. หลายคนในจำนวนนี้มีคนหนึ่งม่ายสมทรงเป็นอิสสระเรีย (จากข้อสงสัยที่ตั้งกันไว้ที่บ้านตาแป้น) ม่ายสมทรงคงต้องการ "ไถอย่างว่า" ไม่หยุดหย่อน
18. พวกครูและนักเรียนต่างเงยบกริบ ยืนนิ่งเหมือนว่าตกต้องอยู่ในคำสาปให้กลายเป็นหิน แต่ในใจพวกเขาเหล่านั้นคงเต้นระทึกไม่แพ้กับพักเช่นกัน ต่างกันตรงที่ว่าพวกเขาเป็นเพียงคนดู ไม่ต้องลงมาเสี่ยงเหมือนอย่างพักซึ่งต้องระมัดระวังทุกฝีก้าวไม่ว่าจะไม่วาง แต่ด้วยคำสั่งของครูใหญ่เขาจึงต้องทำ
19. เขาคิด - ทุฆมันจริง ๆ ทุฆมันแล้ว....ไม่น่า พักถอนใจ ผลอดสายหน้าคนเดียว - มันบ้า มันบ้า.... - มันเป็นหมาบ้า นั่งเหม่ออยู่โดยไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปเท่าใดแล้ว ครูที่เดินผ่านไปมาคงเข้าใจว่าพักกำลังนั่งพักเหนื่อย ในหัวเขานั้นไม่ได้คิดถึงเรื่องเวลาที่ผ่านไปเลย เหมือนว่ามันได้หยุดก็แล้วและไม่มีมีความหมายอันใดในตอนนี
20. พักอาบน้ำพลางครุ่นคิดถึงหมาตัวที่เขาฆ่าตาย - มันไม่บ้าหรือนี่ ถ้ามันไม่บ้ามันก็ไม่ฆ่าตาย ทำไมครูถึงนึกว่ามันบ้าล่ะ เพราะครูใหญ่บอกมึงนะสิ ครูใหญ่รู้ได้ยังไงว่าหมานั้นเป็นบ้าแน่ เขาอาจจะดูจากท่าทางของมัน น้ำลายยืด หางตก ถ้าหมามันเป็นคนก็คงเหมือนกับถูกสั่งประหารโดยไม่มีความผิด
21. "นางทางมั่งก่อนดีกว่า เดียวกลับมาได้นอนเลย" ม่ายสมทรงคงเห็นด้วยหรือว่าเพราะเป็นคนว่าง่ายไม่แน่ว นางเดินลุกไปยังที่นอนของตน จัดแจงปูเสื่อเตรียมทางมั่ง
22. เสียงเพลงลูกทุ่งจากที่ฉายหนังดังก้องขึ้นทั้งดงมะพร้าว ไม่นานเสียงลิเกโหมโรงก็ดังตามขึ้นมา ม่ายสมทรงทางมั่งกันมั่งเสร็จเรียบร้อย พักฟังแต่ตัวเสร็จ เสียงกลองที่ดังระวัดโหมโรงคงเข้าไปตีระวัดอยู่ในใจนาง "ไปรียัง" นางหันมามองม่ายสมทรง ลุกลุกกล่น "เดี๋ยว ค่อยเข้าทางมั่งก่อน" พักว่า ม่ายสมทรงหน้ามอย
23. พักค่อยไล่ใจที่ไม่มีใครสนใจเขา ครั้งแรกที่เดินเข้าเขตวัดมาใหม่ ๆ เขานึกว่าสายตาทุกคู่คงจ้องมาเป็นตาเดียวเพราะนางสมทรงเดินเบียดติดแฉ บางครั้งยังเกาะแขนเกาะมือต้องคอยสลดตอก คืดว่าชาวบ้านต้องเก็บเอาไปพูดจากันอีกเป็นแน่ แต่เมื่อลอบมองดูคนโน้นคนนั้นก็ไม่มีใครให้ความสนใจจึงได้คิดว่าตัวเองหวาดระแวงไปเอง คืดได้ตั้งนี้พลอยให้งานสนุกขึ้นบ้างในความรู้สึกของเขา

24. หมู่ทั้งสี่คนเดินทางจากตัวกระต๊อบออกไปยังงานวัด ระหว่างทางเดินกลางแสงจันทร์พวกเขาพูดกันว่า : "ไอ้พี่มันคงเพี้ยน แต่
อ๊แม่มายันมันนอยาก" "ทำไมมันไม่นอนมึงเดียวกันวะ" "มันทางลือกเอาไว้มึง" "ริมันรู้ว่าเรตามมาแอบดู" "สงสัยจะรู้"
25. พวกเขาพูดกันว่า : "ไอ้พี่มันคงเพี้ยน แต่อ๊แม่มายันมันนอยาก" "ทำไมมันไม่นอนมึงเดียวกันวะ" "มันทางลือกเอาไว้มึง" "ริมัน
รู้ว่าเรตามมาแอบดู" "สงสัยจะรู้" "แต่มึงมันทางวันก่อนนี่หว่า" "อ้าว ทางไว้มึงแล้วมานอนรวมกันไม่ได้รีง" "ทำไมเมื่อ
มันถึงไม่เอากันวะ" "มันคงรู้ว่ามันมาแอบดู" "ก็เพราะมึงนะสิ เสือกติดผาดินกัน" ทั้งสี่เดินหยอกล้อเฮฮาเข้าไปในเขตวัด รวม
ปะปนกับผู้คน
26. พี่ยังนอนไม่หลับ เขานอนฟังเสียงหนังที่ดังอยู่ตลอดเวลา นึกถึงพรุ่งนี้เช้าคงมีเด็กขาดโรงเรียนหลายคน ลงถ้ามีหนังฉายสว่าง
ละก็มักจะนั่งดูกันจนมองตัวหนังไม่เห็น เพราะแสงอาทิตย์ของวันใหม่ขึ้นฉายอยู่บนจอขาว
27. ทุกครั้งที่ฝันเห็นพ่อ เขาเชื่อว่าดวงวิญญาณของพ่อยังไม่อาจสงบสุขได้ ทรายที่ศพยังไม่ถูกจัดการตามประเพณี ดวงวิญญาณ
ของพ่อคงวนเวียนอยู่เข้าปรากฏในฝัน เหมือนมาทวงถามเขาว่า เอ็งไม่คิดจะให้ข้าได้ไปผุดไปเกิดกับเขาบ้างหรือ? มีเพียงเขา
เท่านั้นที่จะต้องให้คำตอบในเรื่องนี้
28. พระจันทร์กับข้าวของแกก็จะไม่มีใครดักชิม พี่เองก็ไม่เคยกิน จากอาชีพสัปเหร่อมันแสนสกปรก คลุกคลีกับคนตาย กลิ่นเน่าเหม็น
ของศพ กราบเห็นวเห็นอะหะของน้ำเหลือง เข้า - ออกโกดังเก็บศพที่เหม็นอับชื้น หนู นอนนอนโชศพ สิ่งเหล่านี้มันรังเกียจ
แต่แกกลับคลุกคลีอยู่กับมันได้ พลอยให้นึกกลิ่นเหียนสิ่งเหล่านี้คงบร่ำให้แกกลายเป็นคนสกปรก และกับข้าวที่แกใส่บาตรคง
ต้องติดเชื้อแห่งความสกปรกนั้นมาอย่างไม่ต้องสงสัย อีกทั้งเสื้อผ้าที่แกสวมใส่อยู่นั้นก็เคยเป็นของคนตายเกือบทั้งสิ้น
29. ม่ายสมทรงเดินกลับมาพอดี ทั้งคู่จึงหยุดพูดกัน หันสายตาจ้องจับอยู่ที่นาง นางเดินถือช่อดอกไม้กระดาดสีเขียว สดแดง ซึ่งคงเก็บ
ได้ในเขตวัด เมื่อเห็นพี่นั่งอยู่หน้ากระต๊อบก็ยิ้มแฉ่งอย่างสบายอารมณ์ สายตานางหยุดอยู่ที่สัปเหร่อไข้อย่างง ๑ แต่แล้วไม่สนใจ
ส่งดอกไม้ที่ถือมาให้พี่แต่เขาไม่รับ "สวยดี" นางว่าแล้วนั่งกระแจะกันเข้าติดกับพี่ "ไปเก็บมาทำไม ไม่เห็นจะได้เรื่อง" พี่หันดู
นาง พลังกระเถิบตัวออกจาก
30. บ้านครูใหญ่เพิ่งปลูกเมื่อสามปีที่แล้วนี้เอง ย้ายมาปลูกเกือบติดถนนที่ตัดผ่าน เดิมที่บ้านของแกอยู่อีกทางหนึ่งห่างไกลกับวัด แก
คงได้ข่าวถนนก่อนคนอื่นจึงได้ซื้อที่ดินหลังวัดเตรียมไว้ ซึ่งเดิมที่ที่ตรงนั้นหาราคาแทบไม่ได้เลย เพราะเป็นเพียงป่าแสม ป่า
กระบูน ครั้นพอมีข่าวว่าถนนจะเลี้ยวผ่านมา ที่ดินแปลงที่ครูใหญ่ซื้อไว้กลับมีราคาขึ้นพรวด ๑ ราวกับมีมือมีตีนขึ้นตะกาย ถนน
ลูกรังที่เชื่อมระหว่างถนนใหญ่กับตัววัด ครูใหญ่ก็เป็นตัวตั้ง
31. พี่เร่งเดินพลางนึกกังวลถึงข้าวเย็นที่ยังไม่ได้หุง ตอนที่มานั้นเขานึกว่าคงมาพูดจาเรื่องธุระกับครูใหญ่ไม่นานนักก็กลับ ไม่นึกมา
ก่อนว่าจะต้องเปลี่ยนน้ำในบ่อให้ครูใหญ่ด้วย พอถูกใช้เข้าจริง ๑ ก็ปฏิเสธไม่ออก ไม่รู้จะบอกปัดอย่างไรได้
32. พี่เร่งเดินเร็วขึ้น นึกเป็นห่วงนางที่อยู่บ้านคนเดียวในกระต๊อบ เวลานี้จวนมืดแล้ว นางคงหิว นางอาจจะเดินตามหา นางอาจจะ
สุ่มไฟไล่ยุงในกระต๊อบแล้วลืมนดู ในหัวเขาคอนนี้มีแต่กระต๊อบและนางเท่านั้น เมื่อนึกถึงในทางที่นากลัวผีเท่าจึงเร่งขึ้นอีก
33. มีตาน้ำดาที่ไหลย้อยลงมา สบายใจขึ้นบ้างที่ได้หลังน้ำดาออกมา สัปเหร่อไข่มองอาการของพี่อยู่ แกไม่ล่วงรู้ว่าพี่กำลังคิดอะไร
แต่คนที่มือการเช่นนี้แกได้เคยเห็นมาก่อน ในทุกครั้งที่เปิดโลงดูหน้าศพ น้อยครั้งนักจะไม่มีใครร้องไห้ แกไม่รู้ว่าคนเหล่านั้น
กำลังคิดอะไร เขาคงเสียใจ - ไอ้พี่ก็คงเหมือนกัน.
34. มีตาน้ำดาที่ไหลย้อยลงมา สบายใจขึ้นบ้างที่ได้หลังน้ำดาออกมา สัปเหร่อไข่มองอาการของพี่อยู่ แกไม่ล่วงรู้ว่าพี่กำลังคิดอะไร
แต่คนที่มือการเช่นนี้แกได้เคยเห็นมาก่อน ในทุกครั้งที่เปิดโลงดูหน้าศพ น้อยครั้งนักจะไม่มีใครร้องไห้ แกไม่รู้ว่าคนเหล่านั้น
กำลังคิดอะไร เขาคงเสียใจ - ไอ้พี่ก็คงเหมือนกัน.
35. ...รูปที่ปักในกระถางโซยควัน เทียนสว่างส่องแสงอยู่ในความเงียบสงัด "บ้าย ๑ คงมีคนมา" พี่พูดกับสัปเหร่อ "ตอนนี้ไม่มีอะไร
แล้วละ คอยคนเท่านั้นเอง" สัปเหร่อหันมาบอก
36. ม่ายสมทรงคงเริ่ดอร่อยกับข้าวผัด ไม่นานนักก็กวาดเกลี้ยง แลเห็นพลาสติกที่รองข้าวเป็นมันอยู่บนกระดาดหนังสือพิมพ์ ปาก
นางมันแฉลบ มองมายังห่อข้าวของพี่ด้วยสายตาที่มีความหมายกับข้าวทุกเม็ดที่เหลืออยู่ในห่อ พี่เลื่อนห่อข้าวของเขาที่
เหลืออยู่เกือบก่อนห่อให้นาง ม่ายสมทรงยิ้มออกมาไม่ผิดกับยิ้มของเด็ก ๑ ยามดีใจ
37. พี่เดินขึ้นมานกฏิพระ ตอนนี้เงียบเหงาไร้เสียง หมาตัวหนึ่งกำลังนอนอยู่กับเศษอาหารบริเวณที่ล้างจาน ไก่แจ้สองตัวขนสีส้ม-
ดำมันเลื้อยจิกเม็ดข้าวอยู่ใกล้ ๑ หมา เด็กวัดคงหลบไปเล่นกันที่อื่นแล้ว เงียบหายไม่เห็นสักคน
38. "ยังไม่มีคนมาเลยหรือ" เขาถามสัปเหร่อไข่มองแวบหน้าซาลง "ไม่เห็นมีนี่หว่า เดียวคงมีมามึง"
39. สัปเหร่อไข่มองเปิดฝาโลงหัวออกลงวางไว้กับพื้นดินพี่เข้าชะงักดูหน้าพ่ออีกครั้ง ความรู้สึกต่าง ๑ ประดาไม้ดาโถมเข้าทำลายทำนบ
น้ำดาที่ปิดกันมานาน พี่สะอื้นฮึด ๑ น้ำตาไหลอาบ เขาไม่ได้เข็ดน้ำดาที่ถึงทันออกมา คงปล่อยให้มันร่วงไหลลง ภายหัว
กระโหลกพอบางครั้งสั้นไหวเพราะมันน้ำดาที่ไหลผ่าน...
40. "นาง! นาง!" ม่ายสมทรงสะดุ้งตื่นและคงตกใจในน้ำเสียงของพี่ นางผวาออกจากมุ้งรวดเร็วเช่นกัน ผ้าถุงหลุดลุ่ย

41. "นาง! นาง!" ม่ายสมทรงสะดุ้งตื่นและคงตกใจในน้ำเสียงของฟัก นางผวาออกจากมุ้งรวดเร็วเช่นกัน ผ้าถุงหลุดลุ่ย และนางคงนึก
รู้ในความผิดครั้งนี้ของตัว "ฉันเปล่าอนนะ" นางว่าขณะรวบผ้าถุงนุ่งกระโจมอกห่มินเหม่ตอยห่างออกจากมุ้ง "เห็น ๆ อยู่ ยัง
เถียงอีก"
42. เขาออกจากกระต๊อบมาอาบน้ำตรงที่นางสมทรงเคยอาบน้ำ ช่วงเวลาที่น้ำราดอยู่บนตัวและหัวทำให้คลายอาการมึนลงบ้างกระปรี
ประเปร่าขึ้นเปลี่ยนเสื้อกางเกงแล้วนำลังกระดุกของพ่อออกตากแดด ระหว่างอ้อมลึงอยู่ในอก ความเสียใจก็ขึ้นในจิตใจเขา แต่ไม่
ท่วมท้นเช่นวันวาน- วันที่ศพพ่อถูกไฟไหม.... คำนวณเวลาว่าพระคงฉันเพลเรียบร้อยแล้ว จึงย่องขึ้นวัดหาข้าวและกับข้าวลงมา
กินกับม่ายสมทรง
43. ฟักรีบลุกขึ้นเก็บมุ้ง เหลียวหาม่ายสมทรงก็ไม่เห็นอยู่ เร่งฉวยขันออกล้างหน้านอกกระต๊อบระหว่างที่วิกน้ำลู่ไล่น้ำไปหน้า
ความดีได้เข้ามาถามไถ่เขาขึ้นว่า : - มึงจะกล่าไปวัดหรือ คนอื่นเขาจะมองมึงอย่างไรที่ไปสายขนาดนี้ มึงลองนึกภาพดูสายตา
เป็นรอย ๆ คู่มองมาที่มึงคนเดียว เขาจะคิดยังไงกัน มึงคงนอนกับม่ายสมทรงหนักไปอย่างนั้นรีถึงได้ตื่นสาย หรือว่ามึงมันเป็น
คนไม่สนใจกับศาสนาเสียแล้ว มึงมาเพื่อจะเจอกับข้าวของเขาไปกินเท่านั้นเอง - มึงจะไปทำไม? เขาเริ่มไม่มั่นใจว่าควรจะไป
วัดหรือไม่
44. "ดูเอ็งอยู่นานแล้ว นึกว่าเอ็งคงรู้ชั่วรู้ดีบ้าง ถึงปล่อยไม่ตักเตือน นึกว่าสักพักคงเลิกไปเอง แต่เอ็งยังเดินต่ำลงทุก ๆ วัน เดี่ยวนี้ดู
กระจกบ้างหรือเปล่า เห็นบ้างไหมล่ะว่าตัวเอ็งนี่แก่ลงขนาดไหน ดูนัยกะคนอายุสักห้าสิบ เหล้ายานั้นไม่ใช่ของดีหรอกเชื่อข้า
เถอะ ถ้าเป็นของดีแล้วพระพุทธรองค์ท่านคงไม่บัญญัติขึ้นมาห้ามหรอก...."
45. "ดูเอ็งอยู่นานแล้ว นึกว่าเอ็งคงรู้ชั่วรู้ดีบ้าง ถึงปล่อยไม่ตักเตือน นึกว่าสักพักคงเลิกไปเอง แต่เอ็งยังเดินต่ำลงทุก ๆ วัน เดี่ยวนี้ดู
กระจกบ้างหรือเปล่า เห็นบ้างไหมล่ะว่าตัวเอ็งนี่แก่ลงขนาดไหน ดูนัยกะคนอายุสักห้าสิบ เหล้ายานั้นไม่ใช่ของดีหรอกเชื่อข้า
เถอะ ถ้าเป็นของดีแล้วพระพุทธรองค์ท่านคงไม่บัญญัติขึ้นมาห้ามหรอก...."
46. เป็นวันบั้งสูกุลกระดุก เขาตั้งใจจะเอากระดุกพ่อไปร่วมบั้งสูกุลด้วย วิญญาณของพ่อจะได้สุขสบาย ปายสามโมงกว่าแล้วทุกอย่าง
จึงค่อยเสร็จลง เขาคิดว่าตัวเองควรจะไปตัดผมเผ้าเสียให้เรียบร้อย พรุ่งนี้จะได้กลายเป็นคนใหม่ทั้งกายและใจ เขานึกฝันถึงใน
วันรุ่งขึ้นที่ตัวเอ็งอ้อมลึงกระดุกพ่อเข้าไปในศาลาโรงทิม ทุกคนคงพากันแปลกใจในการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพียงข้ามวันเท่า
นั้นเองที่เขากลับกลายเป็นคนใหม่ได้
47. ถ้าทุกขุทธานของฟักสามารถเห็นเป็นรูปร่างได้คงเห็นเต็มเอี้ยดอยู่ในกระต๊อบ ล้นทะลักไหลออกมาทางประตู บางทีมันอาจจะ
ท่วมทั้งตำบลแห่งนี้เสียด้วยซ้ำ....
48. "...ช่วยข้าด้วย! ข้าแย่แล้ว..." ปากพรา่เพื่อ ไขว่คว้าเรียกหาให้พ่อมาช่วย และในใจนั้น บางขณะยังได้เรียกร้องให้พระพุทธรองค์
ซึ่งสถิตอยู่เบื้องบน วิงวอนให้ท่านเสด็จลงมาดิ่งเขาขึ้นไปจากขุมมรกแห่งนี้ แต่ดูเหมือนว่าคำวิงวอนของเขาจะลอยขึ้นไปไม่ถึง
เพดานมุ้งด้วยซ้ำ ฟักจึงต้องนอนทุกข์ทรมานต่อไป
49. เข้ามิดนั้น หูเขาแว่ได้ยินเสียงหมาหอนอยู่รอบ ๆ กระต๊อบ - หรือมันได้เห็นวิญญาณของกูออกจากร่างแล้วถึงได้หอนรับ. เสียง
หมาตัวหนึ่งในนั้นมันร้องและเห่ากรไชกสลับกันเสียงของมันไม่ผิดเพี้ยนกับหมาดำตัวที่เขาตีตาย มันคงมาทวงถาม มันคงมาคิด
บัญชีในความบริสุทธิ์ของมัน
50. เข้ามิดนั้น หูเขาแว่ได้ยินเสียงหมาหอนอยู่รอบ ๆ กระต๊อบ - หรือมันได้เห็นวิญญาณของกูออกจากร่างแล้วถึงได้หอนรับ. เสียง
หมาตัวหนึ่งในนั้นมันร้องและเห่ากรไชกสลับกันเสียงของมันไม่ผิดเพี้ยนกับหมาดำตัวที่เขาตีตาย มันคงมาทวงถาม มันคงมาคิด
บัญชีในความบริสุทธิ์ของมัน
51. หลายนคนจ้องมองบนแท่น คงมีใครอยากจะทำลงเหล้าไปนั้นลงมาให้พ้นหูพ้นตา เนื่องด้วยใบเหล้ากับโกศนั้นไม่มีความกลมกลืน
กันเลย ไม่ว่าในแง่ใด ๆ แม้แต่รูปทรง อีกทั้งลึงกระดากก็ไม่มีราคาค่างวดอันใดเลยจะขึ้นมาเทียบกับโกศทองเหลือง โกศเงิน
เหล่านี้ได้ หรือแม้แต่กระดุกซึ่งอยู่ภายในนั้นก็ไม่สามารถจะมาเทียมเท่ากันได้ในความหายของราคาคคน
52. เห็นทางสว่างได้เฉพาะคนที่ตาดีเท่านั้น ส่วนคนตาบอด...แม้ว่าจะจูงม้ายืนอยู่กลางแสงจ้าก็จะมองไม่เห็นอะไรเลย..... ..วันเวลา
ได้ผ่านไป ผ่านไปโดยไม่ทั้งร่องรอยใด ๆ ไว้เบื้องหลังให้เราได้สืบเสาะค้นหาการเดินทางของมัน ว่าจะไปสู่แห่งไหนและสิ้นสุด
ลง ณ ตำบลใด มันผ่านมาแล้วจากไปโดยไม่หวนกลับมาอีกครั้ง คงทิ้งไว้แต่ร่องรอยของการเปลี่ยนแปลงให้เราได้รับรู้ มันมา
พร้อมกับสิ่งใหม่เพื่อขอแลกเปลี่ยนกับซากเก่าซึ่งมันค่อย ๆ น้จากไป....
53. วันเปิดเทอมได้มาถึงอีกครั้งหนึ่ง เป็นการเริ่มต้นของปีการศึกษาใหม่ "โรงเรียนเปิดแล้ว!" "โรงเรียนเปิดแล้ว!" เด็ก ๆ ต่างพากัน
ตะโกนบอกต่อ ๆ กันด้วยอาการร่าเริงในดวงใจดวงน้อย ๆ คงเบิกบานทัดเทียมกับเสียงที่เปล่งออกมา ในดวงตามิ่ว
กระตือรือร้นสองประกาย
54. ท้องฟ้าสีขาวมัวซัว ดวงอาทิตย์คงคร้านที่จะแหวกม่านหมอกออกมาส่องแสง....

55. แม้แต่ในเวลาคลอดน้องพวกเขาก็จะถูกกันไว้อีกแห่งหนึ่ง เด็ก ๆ อาจจะอยากรู้ อยากเห็นอยู่บ้าง แต่ผู้ใหญ่ก็เฝ้าบอกอยู่ว่ามันเป็นของสกปรก น่าเกลียด ความเชื่อเหล่านี้ถูกถ่ายทอดฝังหัวกันมา เมื่อได้เจอกับภาพที่ไม่เคยนึกฝันมาก่อนว่าจะได้เจอ พวกเขาคงตกใจกับภาพที่พบเห็น และพากันนึกว่าคงมีเรื่องสกปรก น่าเกลียดเกิดขึ้นภายในมุ้งของ "ไอ้ฟัก" แน่نون
56. ครุมาณิตย์เดินมาบอกเขาว่า "ครูใหญ่ต้องการพบ" ฟักทั้งงานที่กำลังทำเดินขึ้นชั้นบนไปห้องพักครูใหญ่ ในระหว่างเดินนึกแปลกใจกับคำว่า "ต้องการพบ" มันฟังดูแปร่งหู มีความหมายในทางเป็นงานเป็นการมากกว่า "เออ ฟัก ครูใหญ่เขาเรียกนะ" ซึ่งเขามักจะได้ยินอยู่เป็นประจำ แต่.... "ต้องการพบ" คงเป็นเรื่องสำคัญทีเดียวและคงจะมีเรื่องของลูกทิดที่ยังรวมอยู่ด้วย
57. ฟักนั้นป้อแป้เต็มที บางขณะคิดคร่ำว่าคงไปได้ไม่ถึงบ้านแน่ แต่ต้องแข็งใจเดินต่อไป พยายามที่จะกระเสือกกระสนตัวเองให้ไปถึงให้ได้ แม้ว่าบางครั้งจะต้องคลานอยู่บนโคลนเขระขระเหมือนหมาก็ตาม
58. ฟักเปิดประตูเข้ามา ร่างทั้งร่างเปียกโชก ซึ่โคลนจับเขระเป็นรอย บางแห่งมีดินติดเป็นปื้น ๆ ทั้งเนื้อทั้งตัวเต็มไปด้วยโคลนสีดำ ๆ แม้แต่หน้าซึ่งไหลย้อยลงมาจากเส้นผมบนหัวผ่านลงมาบนใบหน้าก็มีโคลนเจือปนอยู่ด้วย คิ้วขมวดเป็นทางยาว มีเลือดกรังเป็นรอยอยู่ปากแผลและงูโดนน้ำฝนชะล้าง สีแดงเข้มจึงละลายเรื่อยลงจาง ๆ ไหลลงมาเป็นทางตรงทางคิ้ว
59. ฟักได้สูญเสียจิตใจส่วนนี้ไปโดยสิ้นเชิง หรือแม้ว่าจะจะเรียกกลับคืนมาได้ก็คงมีสภาพไม่เหมือนเดิม และต้องอาศัยเวลานานมากทีเดียวว่าจะเยียวยาให้กลับปกติ
60. ในเงินเดือนอนวดนี้เขาไม่ได้หักฝากครูใหญ่เหมือนเช่นทุกเดือนที่ผ่านมาเพราะเขาคิดว่าต่อแต่นี้ไปคงมีแต่จะเบิกเพียงอย่างเดียวเท่านั้นเนื่องจากทางใดจะมาให้เก็บออมได้อีก
61. ฎีกใหม่ทีวัดเสร็จลงหมดแล้ว เหลือเพียงงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ช่างกำลังตามเก็บอยู่ซึ่งคงเรียบร้อยในวันสองวันนี้คณะกรรมการวัดร่วมประชุมกำหนดหมายให้วันทอดกฐินปีนี้เป็นวันฉลองฎีกด้วยพร้อมกัน...
62. ร่างกายซูบผอมแห้ง แต่ท้องกลับนูนป่องมาเหมือนผู้หญิงตั้งท้อง บนท้องท้องนั้นเห็นเส้นเลือดนูนขึ้นเป็นริ้ว ๆ มีหน้าขำมทั้งสองข้างยังห้อยตุ้ยเหมือนกับนมหญิงสาวเริ่มแตกพานเสียอีก บางคนตั้งข้อสังเกตตามตาเห็นว่าไอ้ฟักมีเต้านมมีท้อง อีกไม่นานมันคงคลอด
63. เขากวาดสายตามองไปยังห้องรับแขก เห็นลูก ๆ ครูใหญ่และเมียกำลังนั่งอยู่หน้าจอโทรทัศน์ซึ่งฟักมองเห็นเพียงจอสีเหลี่ยมสีขาวนวล ทั้งหมดนั่งเพ่งจอโทรทัศน์อย่างไม่สนใจใครเลย ฟักคิดว่าครูใหญ่คงอยู่บ้านเพราะวันนี้เป็นวันเสาร์ หรือถ้าเข้าไปจังหวัดก็ควรจะกลับมาได้แล้ว
64. "ฉันจะล้อเล่นทำไม เสียเวลาฉันด้วย" สีหน้าครูใหญ่เคร่งขรึม ฟักคิดว่ามันชักไม่ชอบมาพากลเสียแล้ว ครูใหญ่คงคิดไม่ซื่อกับเงินของเขาแน่ "ครูจะโกงผมอะไร" ฟักถามเสียงจริงจึ่งขึ้นมาบ้าง
65. ในใจนั้นยังก้ำกึ่งกันอยู่ว่าเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จกันแน่ คิดถึงความสูญเสียที่เพิ่งได้รับ ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าเจอเหตุการณ์เช่นนี้ ไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจมาแม้แต่น้อย มีแต่ความหวังที่แบกมาเต็มเปี่ยมทั้งบนใบหน้าและในดวงใจว่าวันนี้คงได้เงินกลับไปเก็บไว้ซื้อเหล้ากินอีก หลงละเมอเพ้อติใจว่าเงินจำนวนห้าพันกว่านี้คงจะทำให้มีเหล้ากินได้อีกหลายเดือนกว่าจะหมด
66. ทุกคืนก่อนเข้านอนนางมักจะเอามือค่อยลูบคลำมันราวกับต้องการตรวจสอบสมบัติล้ำค่าชิ้นนั้นยังอยู่หรือเปล่า ค่าคินนั้นนางคงปลดไปโรงใจจึงจัดแทงหาปากที่ซุกซ่อนไว้ออกมา บรรจงทวาดปากให้แดงเด่นขึ้น ทัวรอบรูปปากเริ่มเขระขระเต็มด้วยสีแดง
67. นอนนึกถึงหน้าพ่อในความฝันฟักคิดว่าพ่อคงเป็นห่วงเขาที่ไม่มีงานทำจึงพยายามจะหาเงินมาให้ใช้ เขาบอกกับพ่อในใจว่าไม่ต้องห่วงหรอก เขายังมีเงินอยู่ที่ครูใหญ่อีก....
68. ในขณะที่กำลังเก็บมุ้งอยู่นั้นเริ่มสังเกตตัวเองว่ามีรอยเปื้อนสีแดงอยู่ตามตัว ครั้งแรกเขาคิดว่าคงเป็นเลือดยุงที่นอนทับ แต่เมื่อเอามือป้ายดูกลับลื่น ๆ ติดมือขึ้นมา ยกขึ้นดมมีกลิ่นหอมแปลก ๆ เขาไม่เคยได้กลิ่นนี้มาก่อนเลยในชีวิต ยังนึกงงอยู่ว่าตัวเองไปเปื้อนมันมาได้ยังไง แต่ในที่สุดเมื่อหาคำตอบไม่ได้ก็ไม่สนใจมัน
69. หลงวามอนเห็นฟักนั่งเงียบ ไม่ได้โต้ตอบแก้ตัวอะไรท่านคงนึกว่าฟักได้สำนึกผิดแล้ว จึงเดินจากไป....
70. สับหรีอไขตากัดเตือนฟักด้วยน้ำเสียงห่วงใย สุดความสามารถที่จะร่วมเดินไปด้วยได้ เพราะแกนั้นเป็นเหมือนคนนอกที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แกนึกห่วงขึ้นมาถ้าก้านั้นถามท่านองว่า "อ้าว...แล้วสับหรีอเลือกมาด้วยทำไม?" จึงได้แต่นั่งมองส่งร่างโซเซของฟักที่เดินพ้นหน้าบ้านออกไป เอาใจช่วย หวังว่าก้านั้นคงเชื่อมั่น....
71. "มีอย่างที่ไหน หาวว่าครูใหญ่โกงเงิน..." ยังหัวเราะชอบใจอยู่ "ฉันว่าไอ้ฟักนั้นมันคงแค้นที่โดนไล่ออก เลยหาเรื่องป้ายสีครูใหญ่" เสียงป้าเชื้อวากับผัว นั่นนะสิ...คนอย่างครูใหญ่จะโกงใครเป็น แกดียังกะพระ" เสียงป้าลาโยออกมาเห็นชั้นม้าง
72. "นี่คงหมดเงินเข้าแล้วสิ ถึงได้เล่นลูกไม้กับครูใหญ่" ป้าลาโยคาดคะเนเอาแล้วพูดต่อว่า "...คนอย่างมันนะเรอะจะมีเงินตั้งสี่ห้าพัน..." "จะไปซื้ออะไรมัน ขนาดหลวงพ่อมันยังโกหกเอาได้ นับประสาอะไรกับคนอย่างเรา ๆ ไอ้เวรนี้มันพูดได้ทั้งนั้นแหละ มันมีปากมันนี่จะพูดก็พูด...."

73. หมวดสมชายหัวเราะเบา ๆ คงขบขันกับคำพูดของฟักที่ไม่เอาเรื่องครูใหญ่ แยกพยักหน้าเนือยให้ฟักแล้วเดินทอดน่องกลับไป....
74. ในตอนแรกนั้นฟักเข้าใจว่าตัวเองไม่มีอะไรจะสูญเสียอีกแล้ว แต่เขาคงลืมไปว่ายังมีเหลือ อีสรภาพอีกอย่างหนึ่งที่เป็นสมบัติของเขา แต่บัดนี้ฟักได้สูญเสียสมบัติอันนั้นแล้ว สูญเสียกับการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และความฉ้อฉลที่กฎหมายเอื้อมมือเข้ามายุ่งเกี่ยวไม่ถึง....
75. แต่ฟักยังคงนั่งอึ้ง มองที่จำหอมอย่างขอความปรานีต่อเขา ในดวงตานั้นวิงวอนว่า -อย่าให้ข้าต้องทำอย่างนั้นเลย. แต่จำหอมคงอ่านสายตาไม่ออก หรือว่าจำไม่ประสงค์ที่จะอ่านก็มีทราบได้ "ถ้าไม่กราบขอขมาครูใหญ่ก็ไม่ต้องออก..."
76. ฟักอ้าวออกมาอีก แต่ครั้งนี้ น้ำลายมีรสกร่อยและคาเขาเนื้กสังหรณ์ใจจึงเอามือป้ายน้ำลายลงมาตุ้ใกล้ ๆ กับแสงตะเกียง ในฝ่ามือที่หยายสอกับแสงตะเกียงนั้นมีเลือด เลือดสีแดงปนเปมากับน้ำลายใสเหนียว เขานึกเอวามันคงเป็นเลือดที่ออกจากไรฟันจึงถ่มทิ้งลงบนพื้นดิน แล้วเริ่มตูดพันบริเวณGRAMเพื่อเรียกเลือดออกมาดูให้แน่ใจ เอาลิ้นตูดพันGRAMตูดพันส่งเสียงจ๊วบจ๊าบอยู่คนเดียว สักครูจึงถ่มน้ำลายลงฝ่ามือแต่ก็ไม่มีสีแดงแห่งเลือดที่คาดเดาเอาไว้แม้แต่น้อย ส่องดูกับแสงตะเกียงจนแน่ใจ ก็ไม่เห็นริ้วแห่งเลือด
77. เขานึกถึงหมาที่ได้ตายไปในวันนั้น นึกถึงเวรกรรมที่ได้ก่อไว้ในชีวิตที่ได้ผ่านมานี้เขามีบาปติดตัวอยู่ ๓ อย่าง : ฆ่าหมาโกหกหลวงพ่อดิมสุรา ถ้าตายไปเขาคงตกนรกเพราะบาปกรรมอันนี้ แต่ที่คนอื่นได้ก่อกรรมไว้กับเขาเล่า มันมากมายกว่าที่เขาได้ทำไว้เสียอีก และถ้าเป็นจริงเขาคงจะได้เจอกับคนที่รู้จักอีกมากมายในนรก...และเขาจะคอย
78. แต่เขาไม่มีแรงที่จะลุกขึ้นมาหิยขวิด หมดเรี่ยวแรงแม้แต่จะเงยขึ้นมอง นอนหายใจวรินอยู่ บางขณะก็อ้าวออกมา ปากเปื้อนเปรอะด้วยเลือด.... ม่ายสมทรงอาบน้ำเสร็จเดินเข้ามาภายในกระท่อมนางคงตกใจกลัว จึงผลุนผลันเข้าที่ของนาง เตรียมทางมุ้งนอนไม่หัวหมหน้ากระຈก ไม่นั่งคอยฟักให้หมาหลับ ไม่คอยที่จะร่วมนอนมุ้งเดียวกับฟักเหมือนเช่นทุกคืน
79. เขานอนหายใจวริน ร่างสันน่อย ๆ "...ห..น..า..ว..ว..." ได้ยินเสียงเบา ๆ ออกมา เขาจะบอกให้ใครฟังกันเล่าในเมื่อเขาไม่ใช่เด็กอีกแล้ว ถ้าเขาเป็นเด็กนอนอยู่กับพ่อที่โรงลิเก พ่อคงหาผ้าห่มมาคลุมให้พร้อมกับเอื้อมมือมากอดเขาคงอบอุ่นกับอ้อมอกของพ่อ และคงคลายความหนาวเย็นลงแต่ที่เขาโดดแล้ว...เขานอนอยู่เพียงเดียวดาย ใครกันเล่าจะหาผ้าห่มมาคลุมให้เขาหายหนาว....
80. เขานอนหายใจวริน ร่างสันน่อย ๆ "...ห..น..า..ว..ว..." ได้ยินเสียงเบา ๆ ออกมา เขาจะบอกให้ใครฟังกันเล่าในเมื่อเขาไม่ใช่เด็กอีกแล้ว ถ้าเขาเป็นเด็กนอนอยู่กับพ่อที่โรงลิเก พ่อคงหาผ้าห่มมาคลุมให้พร้อมกับเอื้อมมือมากอดเขาคงอบอุ่นกับอ้อมอกของพ่อ และคงคลายความหนาวเย็นลงแต่ที่เขาโดดแล้ว...เขานอนอยู่เพียงเดียวดาย ใครกันเล่าจะหาผ้าห่มมาคลุมให้เขาหายหนาว....
81. เขานอนหายใจวริน ร่างสันน่อย ๆ "...ห..น..า..ว..ว..." ได้ยินเสียงเบา ๆ ออกมา เขาจะบอกให้ใครฟังกันเล่าในเมื่อเขาไม่ใช่เด็กอีกแล้ว ถ้าเขาเป็นเด็กนอนอยู่กับพ่อที่โรงลิเก พ่อคงหาผ้าห่มมาคลุมให้พร้อมกับเอื้อมมือมากอดเขาคงอบอุ่นกับอ้อมอกของพ่อ และคงคลายความหนาวเย็นลงแต่ที่เขาโดดแล้ว...เขานอนอยู่เพียงเดียวดาย ใครกันเล่าจะหาผ้าห่มมาคลุมให้เขาหายหนาว....
82. ถ้าเขาตกลง สัปเหร่อไปคาดหวังไว้ว่า ถ้าครูใหญ่รับปากจะจัดการให้เรื่องทุกอย่างคงเรียบร้อย และศพของฟักก็ได้เผาตามประเพณี....
83. ทั้งครูมานิตย์และการโรงต่างชะเง้อคอยครูใหญ่ คอยที่จะให้แก่ได้มาร่วมช่วยอีกแรง จนสัปเหร่อเกือบเสร็จสิ้นงานอยู่แล้วครูใหญ่ก็ยังไม่วายมา ครูมานิตย์และการโรงคงเข้าใจว่าเขายู่บ้างในคำพูดของครูใหญ่ที่ว่า "...ผมไปล้างหน้าก่อน" ครูมานิตย์และการโรงเข้าใจตรงกันว่าล้างหน้าเสร็จแล้วครูใหญ่คงจะมาช่วยอีก แต่ในความเป็นจริงแล้วเมื่อครูใหญ่ไม่เคยพูดสักคำว่าจะกลับมาช่วยอีก....
84. นางเดินออกจากกระท่อมนางมายุ่งค้นหาฟักของนาง นางคงนึกสงสัยอยู่ว่าคนพวกนั้นจะพาฟักของนางไปกักขังไว้ที่แห่งไหนหนอ....
85. ดูซิพอไอ้ฟักตายครูใหญ่ยังมีเมตตาเผาศพให้มันอีก ถ้าครูใหญ่ไม่รับปากจะเผาให้ มันก็ต้องนอนแหง่อยู่ในป่าช้าไม่ได้ผุดได้เกิด.... ฟักจะรู้ไหมว่า....ดวงวิญญาณของเขาก็เป็นหนี้ครูใหญ่อยู่ ท่ามกลางเสียงโหยจันเรื่องราวนี้มายสมทรงก็ยังค้นหาฟักของนางต่อไป อย่างไม่ย่อท้อ ไม่เกรงกลัวความเหน็ดเหนื่อย นางคงเดินชอกชอนหาด้วยหน้าตามอมแมม ผมเผ้ายุ่งเหยิง มีหน้าซำที่ปากยังเปื้อนเปรอะสีแดงของแท่งทาบปากอยู่ทั่วแม้แต่ที่คางและแก้มด้วยว่าโดนผ้าผูกปากถูกไถไว้จนและเทอะผ้าถุงที่ตีนจนจนขาด ห้อยรุ่งริ่ง นางเดินกระเซอะกระ- เซิงค้นหา
86. และบ่อยครั้งที่นางต้องกลับมาค้นหาที่ป่าช้าอีก ปากก็ตะโกนเรียก "....แก! แก! แก! แก!...." อยู่ล้นบริเวณวกกลับมาระคตบอยู่บ่อย ๆ คงหวังว่าจะเจอฟักนั่งกินเหล้าอยู่ภายในนั้น แต่ก็ว่างเปล่า มีร่องรอยของฟักให้เห็นอยู่ก็เพียงคราบเลือดที่ติดกรังอยู่บนแคร่....
87. บรรดาหนุ่ม ๆ ต่างโอบล้อมนางไว้กลางวง และวงนั้นค่อย ๆ แคบเข้ามา.... "ไปหาไอ้ฟักกันใจเล่า ไม่ต้องกลัว...." "ไป ข้าจะหาไป...." ขณะที่หนุ่ม ๆ ใกล้เข้ามา นางก็ได้ยินเสียงเหล่านี้เือกปากที่เหยยของแต่ละคน ด้วยอะไรบางอย่างที่นางคงนึกถึงอันตรายซึ่งจะมีต่อตนเอง ม่ายสมทรงจึงคอยระแวงมองมาอย่างดูร้าย มองคนที่จะเข้ามาแตะต้องตัวนาง

88. ม่ายสมทรงจึงคอยระแวงมองมาอย่างคร่ำครวญ มองคนที่เข้ามาจะต้องตัวนาง ม่ายสมทรงวิ่งพรวดตรงมา คงหมายจะแหวกวงล้อมออกไป แต่ร่างของนางต้องหยุดชะงักลง ด้วยว่าหนุ่มคนหนึ่งได้เข้ารวบตัวนางเอาไว้ จากนั้นทั้งหมดก็เข้ากลุ่มรุมจับ แม้ว่าม่ายสมทรงจะพยายามดิ้นรนต่อสู้เพียงใดก็ไม่สามารถจะหลุดรอดไปได้
89. และเขาควรจะมีใจด้วยซ้ำ ว่างานศพเขาเป็นงานแรกในตำบลแห่งนี้ที่ผู้คนมีสิทธิ์แต่งตัวตามสบายได้.... พักตายแล้ว.... พักตายแล้ว.... เขาจึงไม่รู้วิธีเผาศพเขานั้นเป็นการส่งงานชิ้นสุดท้ายของผู้รับเหมา ต่อคณะกรรมการวัด....ถ้าเขารู้เขาคงปลื้มใจ....
90. เขามีตวันหนึ่งมีเสียงแข่งแซ่ที่หน้าบ้าน คุณตื่นขึ้นก็เห็นพ่อกับแม่เปิดประตู เรือนลงไป จึงลุกขึ้นลงเรือนตามลงไปด้วยความสงสัย มีเกวียนเทียมวัวสาม เล่มจอดอยู่ที่ถนน ทำให้คุณเข้าใจว่าคงพากันไปหาปลาร้าเหมือนพวกก่อน ๆ แต่เมื่อเห็นลงแก้วกับลุงสีฟ้า เมียเข้ามาจับมือพ่อกับแม่ คุณจึงรู้ว่าเขาพา
91. วันนั้นถึงจะไม่ได้อะไรจากโคกหนองใหญ่ แต่พ่อก็ยังไม่ลดความพยายาม คุณนึกในใจอยู่ว่าเมื่อกลับไปถึงเรือนแม่คงว่าพ่ออีกแน่ ๆ เมื่อถึงทุ่งนา พ่อบอกว่างูสิงชอบลงจากเพื่อยไม้มาตกแดดในตอน เช้าตรู่กับตอนเย็นแสงแดดอ่อน ๆ บางทีมันก็ขึ้นจากกู เพราะมันหนีภัยลงไป อยู่ในกูก็มี ไม่นานนักพ่อก็พบงูสิงอยู่บนเพื่อยไม้ต้นข่อยข้างจอมปลวก
92. สายไปกวดเลขกับครูสมศรี ปายมีเรียนเทควันโคตกับครูโคตได้ ตกเย็นก่อนกลับบ้าน แวะเรียนสนทนาภาษาจีนเบื้องต้นซะหน่อย... โห้ย...หนูมุกเลยไม่ได้หยุดคิดเลยว่า เอ...เราชอบอะไรไม่ชอบอะไร เป็นอย่างไรไปเรื่อย ๆ แล้วอีกหน่อยจะให้คิดเองก็คงยาก
93. เมื่อลงลู่วิ่งแข่งตอน สपोर्टเดย์ ที่โรงเรียนสัปดาห์ก่อน เจ้าต้นได้เป็นตัวแทนชั้น เขาวิ่งสุดชีวิต ถึงเส้นชัยแล้วยังวิ่งย้อนกลับมาดูที่ครูกรรมการว่า ผมทำเวลาดีไหม ขณะคนแก่ที่นาที่ นึกดี ๆ คงเห็นภาพนักกีฬาป.3 ป.4 คว่าข้อมือครูดานาฬิกาจับเวลา
94. เนื่องจากที่ผ่านมามีผู้บริหารสถานศึกษาหลายรายแสดงความเห็นว่าควรจะให้นักเรียนชั้น ม.ต้น สามารถไ้ผมยาวได้ ซึ่งตนก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ แต่การยอมสัสมหรือทำอะไรที่ยุ่งยากมากเกินไปคงเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างแน่นอน.
95. ทั้งนี้จะมีการเสนอ ข้อดีและข้อเสียของแต่ละรูปแบบ คาดว่า วันที่ 10 ม.ค. คงมีข้อสรุปบางเรื่องที่น่ายกยัดตัดสินใจ และบางเรื่อง คงต้องหารือกันต่อไป
96. ปัญหาการฉ้อฉลอ้างว่ามีมากขึ้นในช่วงปี 2545 ที่ผ่านมา และคิดว่า จะยังมีมากขึ้น เพราะแต่ละปี อบต. ได้รับจัดสรรบข จัดซื้อจัดจ้าง อบต.ละ 3 ล้านบาท ยังไม่รวมบข อื่นๆ ซึ่งหากมีการฉ้อฉลคงมีเม็ดเงินหมุนเวียนมหาศาล
97. อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะรูปแบบแอดมิชชันจะออกมาเป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยก็คงรับได้ แม้ว่าจะไม่ให้ใช้ GPA-PR เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกก็ได้ หรือจะใช้สอบอย่างเดียวเช่นที่ผ่านมา
98. สำหรับแนวทางของแอดมิชชัน ตนคิดว่าเป็นเรื่องทางวิชาการ ที่ทุกคนมีสิทธิ์เสนอความคิดเห็น สุดท้ายการตัดสินใจอยู่ที่เด็ก ผู้ปฏิบัติคือมหาวิทยาลัย ทำได้หรือไม่ก็ต้องพบกันครึ่งทาง แต่ขอเสนอให้ยกเลิกการสอบสุดขั้วและให้อิสระมหาวิทยาลัยเปิดรับนิสิตนักศึกษาเองคงทำได้ เพราะเด็กก็ต้องวิ่งรอกสมัคร 15-16 แห่ง และคนเก่งก็จะติดหลายแห่งและเกิดการสละสิทธิ์.
99. กรณีที่ภาคประชาชนเกรงว่าแพทย์สภาชุดใหม่ จะปกป้องผลประโยชน์ด้วยตนเองนั้น คิดว่าทุกคนคงทำหน้าที่อย่างดีที่สุด และเรื่องใดไม่เป็นธรรมก็สั่งทบทวนได้
100. เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการขอสงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับวิถีสถานะของครู ในส่วนของตำแหน่งผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ และศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ เพื่อขอให้มีการพิจารณาในที่ประชุมวุฒิสภาวาระ 2 และ 3 เนื่องจากกลักรับกับข้าราชการประเภทอื่น ส่วนตำแหน่งครูนั่น วิถีสถานะคงเหมือนเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงคือ ครูครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

1.3. อาจ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 362 ครั้ง ยกมาเป็นตัวอย่าง 100 การปรากฏ)

1. แต่หล่อนก็ไม่เคยสร้างความเดือนร้อนให้ใคร ไม่เคยทำร้ายใคร นอกจากทำตาวานหรือส่งยิ้มให้ผู้ชายที่นางมีโอกาสได้เห็น อาจหมายรวมไปถึงพระหนุ่ม ๆ บางองค์ด้วย
2. นี่เป็นครั้งแรกที่จะต้องลงมือฆ่าสัตว์ตัดชีวิตของมันเป็นซึ่งไม่เคยก่อกรรมทำเข็ญให้เขาเลย....ย่องเข้าไป ยิ่งใกล้เข้าทุกขณะ พวกยืนดูต่างนั่งเฝ้า อากาเร็งอาจทำให้พวกเขาหลิ่วหัวใจไปชั่วครู่ก็เป็นได้
3. และนี่เองพักจึงมองขวดเหล้าด้วยสายตาว่า - มึงเป็นเพื่อนแท้ของกู. แม้ว่าเมื่อคิดเช่นนี้แล้วจะรู้สึกเสียใจอยู่บ้าง แต่กลับบอกตัวเองไม่ถูกว่าเสียใจเรื่องอะไร และมาจากส่วนไหนของจิตใจ บางทีอาจจะเป็นเสียงแห่งความดีที่อ่อนล้าลงร้องเรียกตัวเขาให้เดินกลับมา มันอาจเป็นสำนึกสุดท้ายของความดีที่กำลังสิ้นใจ
4. 'ตั้งใจจะบอกให้นางสมทรงเก็บกวาดยกสำรับไปเก็บ เช็ดกองอ้วกบนแคร่เขากองนางด้วยเสียงเบา ๆ อย่างคนสิ้นแรง ลิ่นเหมือนจะแข็งทื่อไม่ยอมกระดิกเสียงที่ออกมาจึงฟังไม่รู้เรื่อง ม่ายสมทรงยังคงนั่งมองกองอ้วกอยู่ไม่ยั้งเขยื้อน บางทีนางอาจตกใจกับสิ่งที่ได้เห็นจนทำอะไรไม่ถูก

5. สายตาที่มองมาเหมือนเช่นคนอื่น ๆ มอง - ไม่ ไม่ ครูใหญ่จะไม่มัวมองดูด้วยสายตานั้นเด็ดขาด แกเป็นคนดี แกไม่ได้มอง
ก้อย่างนั้น. พักนึกโทษสายตาตัวเองว่าบางที่อาจพร่าพรายเพราะอยากเหล้า หรือว่าแสงในที่ค่อนข้างน้อยจึงทำให้สับสนครูใหญ่
เปลี่ยนแปลง
6. เขาไม่ปรปักษ์พูดอะไร อาจเป็นด้วยเจ็บระบมในปากจนไม่อยากพูด ประกอบกับเขาไม่มีอะไรจะพูดนอกจากยิ้มแหย ๆ ออกมา
เท่านั้นเอง.... และจากเหตุการณ์ในคืนนั้นเป็นต้นมาทำให้เขาเจ็บขมขื่นลงกว่าเดิมอีกจนเหมือนกับคนไปเบื้อ.... ม่ายสมทรงคงจะ
พอรู้บ้างว่าจะไรได้เกิดขึ้นกับพัก นางอาจรู้จากบาดแผล รู้จากร่องรอยปูดโปนที่นางเห็น
7. พวกเขาพร้อมที่จะเป็นพยานให้กับครูใหญ่ทุกคน เพราะเป็นความจริงที่เฝ้าฝักมันสบประมาทครูใหญ่ ครูใหญ่ตอบว่าไม่อยากจะ
ทำมัน กลัวจะเป็นบาปกรรมติดกันไป อีกอย่างก็สงสารมันด้วย คนเคยเห็นหน้ากัน ชอบพอกันมาก่อน ครูใหญ่ยังบอกเพิ่มเติม
อีกว่า มันกินเหล้ามาก ๆ อาจทำให้ประสาทหลอน ไม่อยากถือสา ปลอมมันเถอะถ้ามันยังไม่สำนึกตัวอีกก็ค่อยว่ากันใหม่
8. วังให้ได้ครึ่งละ 30 นาที แล้วร่างกายจะชินไปเอง ควรดื่มหน้าบริสุทธิ์อย่างเพียงพอ ทั้งก่อน และหลังจากการวิ่งประมาณ 1 ชั่วโมง
เพราะการวิ่งจะทำให้ร่างกายเสียเหงื่อมาก น้ำที่ดื่มเข้าไปจะช่วยลดภาวะการขาดน้ำได้ หรืออาจเลือกดื่มน้ำเกลือแร่เพื่อทดแทน
เกลือแร่ที่ร่างกายสูญเสียไปกับเหงื่อหลังจากการวิ่งได้ด้วย
9. เพิ่มเวลาเดินให้ยาวนานขึ้น ประมาณ 45 - 60 นาทีต่อวัน ก็จะถือว่าเพียงพอสำหรับการออกกำลังกายด้วยวิธีนี้ บางคนก็
ต้องการเพิ่มความหนักในการออกกำลังกายวิธีนี้อาจเพิ่มน้ำหนักด้วยการสวมถุงน้ำหนัก 1-2 กิโลกรัม ลงไปที่ข้อมือ ข้อเข่า บั้น
เอว หรือข้อเท้า ก็จะทำให้ร่างกายต้องออกแรงขณะเดินมากขึ้น
10. ก่อนเริ่มกระโดด ต้องอบอุ่นร่างกาย และยืดเส้นยืดสายเพื่อปรับร่างกายให้พร้อมกับการออกแรงหนักๆ อย่างน้อยประมาณ 5
นาที ภายหลังจากเสร็จก็ควรคลายกล้ามเนื้อ และปรับร่างกายให้เย็นลงอีกประมาณ 5 นาทีโดยการลดความเร็วในการกระโดดให้
ค่อยๆ ช้าลงจนหยุด ในช่วงแรกอาจเริ่มจากกระโดดน้อยๆ ประมาณ 5 นาทีหรือเท่าที่ร่างกายทนไหว แล้วค่อยๆ เพิ่มเวลาให้
นานขึ้นทีละน้อยๆ ในแต่ละวัน พยายามทำให้ได้ถึง 30 - 45 นาที ต่อครั้ง สม่ำเสมอทุกวัน จะเห็นผลดียิ่งขึ้น
11. รวมทั้งเครื่องยกน้ำหนักแบบสถานีที่ได้รับการออกแบบมาแล้วว่าเหมาะสมกับการฝึกกระชับร่างกายเฉพาะส่วนต่างๆ ให้เลือก
เล่นหลายรูปแบบ โดยแบบนี้จะเน้นพัฒนาที่กล้ามเนื้อมัดใหญ่ อีกข้อดีคือการใช้พบปะเพื่อนร่วมอุดมการณ์เดียวกันมากมาย
ทำให้ไม่ท้อถอยในการเพาะกล้ามเนื้อ แต่หากใครที่ขยันออกกำลังกายเป็นกิจวัตรก็อาจซื้อหาอุปกรณ์ไปเล่นที่บ้านเป็นส่วนตัวก็ยิ่งได้ แต่
ต้องลงทุนสูงหน่อย
12. Tips: การยกน้ำหนักให้ได้ผลนั้น กล้ามเนื้อต้องออกแรงยกน้ำหนักที่เกินกว่าปกติอย่างต่อเนื่อง และต้องทำงานให้ตลอดช่วงการ
เคลื่อนไหวของข้อต่อ โดยที่ผู้ฝึกต้องทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ที่สำคัญควรอยู่ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ เป็นการออก
กำลังกายที่อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกล้ามเนื้อได้มากที่สุด
13. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงมีความแตกต่างกันโดยลักษณะนิสัยและลักษณะการเลี้ยงดูของเราอีกต่างหากโดยไม่ได้ตั้งใจ แม้
มักจะมีความรู้สึกระหว่างกันกับลูกสาวมากกว่าลูกชาย แม้แต่พ่อก็มักจะคุยเรื่องเล่น เรื่องความสนใจต่อโลกรอบตัวมากกว่า
จะมานั่งคุยเรื่องความรู้สึกกับลูกชาย
14. มื้อเย็น ทุกคนอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา หายเหน็ดเหนื่อยหน้ามันกันแล้ว บรรยากาศสบายๆ อย่างนี้ รับฉวยโอกาสค่ะ ชวนคุย
ซักถามถึงเรื่องที่โรงเรียน เพื่อน เรื่องที่บ้านตอนที่พ่อหรือแม่ยังไม่กลับ โยงถึงความรู้สึกของเขาต่อคนอื่น ๆ และสถานการณ์
ต่างๆ ในบ้านที่มีลูกช้อยๆ อาจใช้การพูดคุยเรื่องความรู้สึกส่วนตัวนี้ในวงข้าวไม่ได้ผล เด็กช้อยจะบอกความรู้สึกของตัวเองได้
อย่างสบายใจมากกว่า ในยามที่คุยกับพ่อหรือแม่คนเดียวคนเดียวหนึ่งเพียงลำพัง
15. เด็กช้อยจะบอกความรู้สึกของตัวเองได้อย่างสบายใจมากกว่า ในยามที่คุยกับพ่อหรือแม่คนเดียวคนเดียวหนึ่งเพียงลำพัง ถ้าใน
บรรยากาศสบายๆ ซอแนคำถามอย่างกลมกลืนไปในชีวิตประจำวัน เด็กๆ เขาไม่ค่อยตอบ ลองชวนเด็กๆ เล่นเกมคำถามบรรยาย
ความรู้สึกกันในบ้านสิคะ อาจสร้างบรรยากาศให้ตลกเหมือนกับการเล่นเกมโชว์ทางทีวี โดยมีคุณเป็นคนถามให้ลูกเล่นเป็นคนตอบ
16. แม่ให้แจ่มเป็นคนทนายว่า อะไรจะทำให้แม่ เป็นห่วง ได้บ้าง " แม่จะเป็นห่วงมาก ถ้าโรงเรียนเลิกแล้วแจ่มไม่กลับบ้านตรงเวลา
ไม่ได้โทร.บอกแม่ด้วยว่า หนูอยู่ที่ไหน ปลอดภัยดีหรือเปล่า" ถ้าแม่เคยดูแจ่มมาก่อน คำดูว่าของแม่ในเวลาที่กำลังโกรธอาจไม่
ทำให้ลูกเข้าใจได้เท่ากับเวลาอารมณ์สงบ แพททริกความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อสารผ่านบรรยากาศของการเล่น
17. การเล่นเกมนี้ด้วยกัน ช่วยดึงแจ่มออกจากการเฝ้าคิดถึง แต่ความรู้สึกของตัวเองฝ่ายเดียว เขาได้หัดคิดถึงความรู้สึกของคนอื่นๆ
บ้างแล้วละค่ะ เพื่อให้ลูกเรียนรู้ว่า แต่ละคนรู้สึกแตกต่างในสิ่งเดียวกันได้ เราอาจเพิ่มความยากของเกมไปอีกระดับหนึ่งได้ ด้วย

การให้ลูกนึกถึงว่า " ไหนลูกลองบอกซิว่า เวลาทำอะไรแล้วลูกรู้สึกดี แต่แม่รู้สึกไม่ดี" เอิร์ทตอบว่า " เวลาที่เอิร์ทไม่ช่วยล้างจาน...มั้งครับ" เพราะเอิร์ทไม่ชอบเรื่องล้างจาน หนีไปเล่นบ่อยๆ แม่ก็ดูเขาบ่อยๆ ยิ่งดูยิ่งต่อต้าน

18. .. ส่วนอารมณ์มันเกี่ยวกับการแข่งขัน ที่พร้อมจะแข่งขันทุกอย่างที่ขวางหน้าอย่างวัยสิบเอ็ด อะไรๆ ก็แข่งจะ...แข่งสอบ แข่งวิ่งเปี้ยว แข่งเตะบอล แข่งเล่นเกม แข่งตอบโจทย์คณิตศาสตร์ ฯลฯ อาจลดลงไปบ้าง เพราะเขาจะลดความรู้สึกอยากท้าทาย และอยากทำ อะไรเกาะกลุ่มไปกับเพื่อนมากกว่าจะกระโดดลงไปแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตาย
19. การรักษาโรคข้อเสื่อมส่วนใหญ่จึงมุ่งไปในการลดการเจ็บปวด ลดการอักเสบ ลดการพิการ และให้ใช้งานได้มากขึ้น โดยการใช้ยาต้านการอักเสบ หรือฉีดสเตียรอยด์ที่เหมาะสม อาจใช้กายภาพบำบัดร่วมด้วย ยาที่จะช่วยชะลอการเสื่อมของข้อได้จริงๆ ยังไม่มี แต่ปัจจุบันนี้เห็นว่าข้อเสื่อมจนหมดสภาพใช้งานได้ ก็ใส่ข้อเทียมแทนได้
20. สรุปว่าโรคเกาต์ที่เป็นตอนสูงอายุมักจะไม่วุ่นแรงแทบที่เป็นตั้งแต่อายุน้อย 5. โรคเกาต์เทียม คนสูงอายุเป็นกันมาก โดยเฉพาะคนอายุ 70 ปีขึ้นไป ไม่ได้เกิดจากกรดยูริก แต่ เกิดจากการมีผลึกปูนเกาะที่ข้อ ทำให้เกิดการอักเสบรุนแรง เช่น ที่ข้อเข่า ข้อมือ หรือที่ข้อตะโพก บางคนที่มีข้ออักเสบเฉียบพลัน อาจมีไข้สูง และซึม ส่วนคนที่เป็นหลายๆ อาจใช้วิธีดูดน้ำไขข้อซึ่งมีผลึกหินปูนแคลเซียมไฟโรฟอสเฟตออกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และฉีดยาสเตียรอยด์เฉพาะที่ รวมทั้งให้ยาต้านการอักเสบร่วมด้วย
21. 5. โรคเกาต์เทียม คนสูงอายุเป็นกันมากโดยเฉพาะคนอายุ 70 ปีขึ้นไป ไม่ได้เกิดจากกรดยูริก แต่ เกิดจากการมีผลึกปูนเกาะที่ข้อ ทำให้เกิดการอักเสบรุนแรง เช่น ที่ข้อเข่า ข้อมือ หรือที่ข้อตะโพก บางคนที่มีข้ออักเสบเฉียบพลัน อาจมีไข้สูง และซึม ส่วนคนที่เป็นหลายๆ อาจใช้วิธีดูดน้ำไขข้อซึ่งมีผลึกหินปูนแคลเซียมไฟโรฟอสเฟตออกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และฉีดยาสเตียรอยด์เฉพาะที่ รวมทั้งให้ยาต้านการอักเสบร่วมด้วย
22. จากระบบประสาทอัตโนมัติไม่สมดุล โรคกระดูกก้นคอ โรคเนื้อสมอง โรคหัวใจ ความเครียด ความเศร้า ก็มีส่วนมากอย่างไม่น่าเชื่อในการเกิดโรคข้ออักเสบ คนที่เป็นแรกๆ จะเป็นเพียงข้างเดียว และเจ็บปวดมาก โดยเฉพาะเวลากลางคืนนอนแล้วพลิกตัวทับไหล่ข้างที่ติด เจ็บปวดจนนอนไม่ได้ แต่น่าแปลกคือโรคมักจะหายเองได้ แต่บางคนอาจเป็นปึกว่าจะหาย รักษาได้โดยใช้ยาและกายภาพบำบัด
23. 7. โรคปลายประสาทถูกพังผิดกดทับ ส่วนใหญ่จะมีอาการมือชา เท้าชา บางคนมีกล้ามเนื้อลีบอย่างเห็นได้ชัด เวลาใช้มือถือหรือจับอะไรนานๆ จะเกิดอาการชา กล้ามเนื้ออ่อนแรงจนของหลุดจากมือ บางครั้งอาจเป็นตอนกลางคืนขณะนอนก็ได้ เกิดขึ้นเพราะพังผิดที่ข้อมือไปกดทับเส้นประสาท
24. 8. โรคกระดูกบาง หรือกระดูกพรุน เมื่ออายุมากขึ้นเนื้อกระดูกจะน้อยลงหรือบางลง ที่เรียกว่ากระดูกพรุน แต่ละคนกระดูกจะบางไม่เท่ากัน กระดูกก็เหมือนอวัยวะอื่นๆ เมื่ออายุมากขึ้นก็อาจหักได้ง่าย เช่น ในคนที่ปลั่งกระดูกสันหลังยุบทรุดตัวลง บางครั้งพบว่าหักล้มเพียงเล็กน้อยข้อตะโพกก็หักได้ ข้อมือก็หักได้
25. ปัญหาการหักงอของกระดูกในคนที่เป็โรคกระดูกพรุนมักจะมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น การทรงตัวของผู้สูงอายุ บางคนหักได้ง่าย อาจเกิดจากปัญหาจากสมอง สภาวะกล้ามเนื้ออ่อนแรง สายตามองเห็นไม่ดี หูเสื่อมสภาพ เป็นต้น
26. 13. โรคปวดก้นคอ และโรคปวดหลังส่วนล่าง โดยทั่วไปมาจากการเสื่อมสภาพของหมอนรองกระดูกสันหลัง ทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของข้อสันหลังที่คอ และหลังไปด้วย จะมีอาการปวดคอปวดหลังเป็นระยะๆ หรืออาจปวดเรื้อรังก็ได้ บางครั้งอาจมีอาการปวดร้าวและชาลงแขนขาได้ เนื่องจากกระดูกสันหลังกดทับรากประสาท
27. 13. โรคปวดก้นคอ และโรคปวดหลังส่วนล่าง โดยทั่วไปมาจากการเสื่อมสภาพของหมอนรองกระดูกสันหลัง ทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของข้อสันหลังที่คอ และหลังไปด้วย จะมีอาการปวดคอปวดหลังเป็นระยะๆ หรืออาจปวดเรื้อรังก็ได้ บางครั้งอาจมีอาการปวดร้าวและชาลงแขนขาได้ เนื่องจากกระดูกสันหลังกดทับรากประสาท
28. 14. โรคปวดกล้ามเนื้อจากการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ ตำแหน่งที่เจ็บปวดเป็นได้ทั้งบริเวณคอ บ่า ไหล่ หรือหลังและต้นขา ฯลฯ อาการปวดจากโรคนี้อาจเกิดขึ้นได้เพราะมีความเครียด หรือความเศร้าร่วมด้วย ในผู้สูงอายุอาจเกิดภาวะทางจิตใจเหล่านี้ได้ ทำให้ระบบประสาทอัตโนมัติเสียศูนย์การควบคุมทำให้นอนไม่หลับ มีการเกร็งของกล้ามเนื้อ การเกร็งของกล้ามเนื้อนี้มีทั้งชนิดเฉียบพลัน และชนิดเรื้อรัง แต่ชนิดเรื้อรังไม่ค่อยพบในผู้สูงอายุ หากว่ามาจากสาเหตุทางจิตใจ
29. 14. โรคปวดกล้ามเนื้อจากการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ ตำแหน่งที่เจ็บปวดเป็นได้ทั้งบริเวณคอ บ่า ไหล่ หรือหลังและต้นขา ฯลฯ อาการปวดจากโรคนี้อาจเกิดขึ้นได้เพราะมีความเครียด หรือความเศร้าร่วมด้วย ในผู้สูงอายุอาจเกิดภาวะทางจิตใจเหล่านี้ได้ ทำ

ให้ระบบประสาทอัตโนมัติเสียศูนย์การควบคุมทำให้นอนไม่หลับ มีการเกร็งของกล้ามเนื้อ การเกร็งของกล้ามเนื้อนี้มีทั้งชนิดเฉียบพลัน และชนิดเรื้อรัง แต่ชนิดเรื้อรังไม่ค่อยพบในผู้สูงอายุ หากว่ามาจากสาเหตุทางจิตใจ

30. การเกร็งของกล้ามเนื้อนี้มีทั้งชนิดเฉียบพลัน และชนิดเรื้อรัง แต่ชนิดเรื้อรังไม่ค่อยพบในผู้สูงอายุ หากว่ามาจากสาเหตุทางจิตใจก็ต้องแก้ไขทางจิตใจ ให้หายเครียด คลายกังวล แก่ความซึมเศร้า ด้วยการให้กำลังใจ และอาจใช้ยาช่วยด้วย การใช้วิธีบำบัดธรรมชาติก็น่าจะได้ผล เช่น การใช้ความร้อนประคบ การนวด การออกกำลังกายที่เหมาะสม ก็น่าจะคลายความปวดเกร็งให้ดีขึ้นได้
31. ความเจ็บปวดจากโรคข้อกระดูก เป็นความเจ็บปวดที่ทรมาณมากชนิดหนึ่ง ก่อความไม่สบายตัวที่อาจทำให้สภาพจิตใจของผู้สูงอายุแย่ลงได้ โดยเฉพาะคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
32. การต้องดูแลรับผิดชอบตนเองในบางเรื่อง ก็ถึงเวลาเริ่มออกสำรวจทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว เพราะทุกอย่างล้วนน่าสนใจ พอถึงกับช่วงเวลาที่ทั้งหญิงชายมีร่างกายแข็งแรงขึ้น เริ่มคิดและจินตนาการได้มากขึ้น มีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น โลกที่เปิดกว้างรอบอยู่นอกบ้าน เชื้อชวนให้วัย 8 ขวบ ออกค้นหา เขาอาจออกไปซื้อของใกล้ๆ บ้านได้บ้าง และก็มีขนมแหวะเกล็ดกลืนนั้นโน่นข้างทาง หรือออกไปสังสรรค์กับเพื่อนวัยใกล้เคียงกันในหมู่บ้านมากขึ้น
33. วัย 8 ขวบ ยังอาจทำให้คนรอบๆ ข้างรู้สึกว้าว "ทำไม...เจ้าต่อมันถึงได้พูดจา 'เวอร์อย่างนี้' นั่นก็เพราะการที่เขารู้สึกว่าได้ขึ้น ทำให้อารมณ์ดีออกจะเกินจริงไปบ้าง ให้สนุกสะใจเล่น และขณะเดียวกันก็ได้ลองศัพท์ใหม่ที่มาจากรโรงเรียนด้วย " บอลเมื่อคืน...ดร.หนู ใครไม่ได้ดูนะ ไปตายดีกว่า..." แม่ได้ยินเข้าอาจคอยน คิดว่ามันถึงขนาดนั้นจริงหรือ เรื่องแบบนี้อาจปล่อยได้บ้าง แต่ก็ไม่ใช่ปล่อยจนลูกคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะพูดคำสบถคำได้ไม่มีใครถือ
34. นั่นก็เพราะการที่เขาได้รู้สึกว่าได้ขึ้น ทำให้อารมณ์ดีออกจะเกินจริงไปบ้าง ให้สนุกสะใจเล่น และขณะเดียวกันก็ได้ลองศัพท์ใหม่ที่มาจากรโรงเรียนด้วย " บอลเมื่อคืน...ดร.หนู ใครไม่ได้ดูนะ ไปตายดีกว่า..." แม่ได้ยินเข้าอาจคอยน คิดว่ามันถึงขนาดนั้นจริงหรือ เรื่องแบบนี้อาจปล่อยได้บ้าง แต่ก็ไม่ใช่ปล่อยจนลูกคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะพูดคำสบถคำได้ไม่มีใครถือ
35. แม้ว่าบางครั้งเขาจะอยากกลับไปเป็นเด็กเล็ก แต่หลายครั้งเขาก็จะดูเป็นเด็กโตมีความคิด และจัดการกับตัวเองได้ดีขึ้น เรื่องเขานอน อาบน้ำ กินข้าว ทำการบ้าน ดูจะไม่ต้องเตือนกันมาก เขากำลังเรียนรู้ถึงอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น เขาสำรวจทั้งพ่อ แม่ คนในบ้าน คนที่ได้พบ พ่อแม่อาจได้ยินสิ่งที่ไม่คาดคิด... " ไม่จำ พี่น้าข้างบ้านเขาเป็นเมียน้อยเสียหรือ" แม่เงยเล็กน้อย ก่อนจะหาทางอธิบายให้ลูกเข้าใจว่า เรื่องของชาวบ้านไม่ใช่งานของเราทุกงานเสมอไป
36. เขาสำรวจทั้งพ่อ แม่ คนในบ้าน คนที่ได้พบ พ่อแม่อาจได้ยินสิ่งที่ไม่คาดคิด... " ไม่จำ พี่น้าข้างบ้านเขาเป็นเมียน้อยเสียหรือ" แม่เงยเล็กน้อย ก่อนจะหาทางอธิบายให้ลูกเข้าใจว่า เรื่องของชาวบ้านไม่ใช่งานของเราทุกงานเสมอไป " พ่อตงงาน แล้วเครียดหรือ ทำไมเราไม่ช่วยกันหาทางออกครับ" วัย 8 ขวบอาจพูดได้ทำนองนี้ เขารับรู้สิ่งที่เขาไปรอบตัวได้ แม้ว่าจะไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถช่วยได้จริงๆ ในเรื่องที่เกิดขึ้นในบ้าน หรือสังครรอบตัว
37. เขาพร้อมรับและพยายามจะเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้ดีขึ้น ฟังและคิดมากขึ้น มีสัมพันธ์ภาพกับผู้คนได้มากขึ้น...แต่กับแม่ ความสัมพันธ์อาจไม่ดีนัก อาจเห็นว่าแม่เป็นคนที่ไม่ได้ใส่ใจเอาเสียเลย แต่ส่วนใหญ่แล้ว วัย 8 ขวบเป็นช่วงเวลาที่เด็กๆ ได้คิดและแสดงออก พร้อมก้าวสู่โลกกว้างมากขึ้นนั่นเอง
38. " อโรคยา ปรมาลาภา" ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่ในความเป็นจริงคงไม่มีใครเสี่ยงได้ บางคนอาจมีโรคประจำตัวที่ต้องกินยาตลอดชีวิต บางคนอาจมีหลายโรค และรักษากับหลายหมอ บ้างก็ซื่อๆ ยากินเอง
39. " อโรคยา ปรมาลาภา" ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่ในความเป็นจริงคงไม่มีใครเสี่ยงได้ บางคนอาจมีโรคประจำตัวที่ต้องกินยาตลอดชีวิต บางคนอาจมีหลายโรค และรักษากับหลายหมอ บ้างก็ซื่อๆ ยากินเอง
40. " อโรคยา ปรมาลาภา" ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่ในความเป็นจริงคงไม่มีใครเสี่ยงได้ บางคนอาจมีโรคประจำตัวที่ต้องกินยาตลอดชีวิต บางคนอาจมีหลายโรค และรักษากับหลายหมอ บ้างก็ซื่อๆ ยากินเอง คุณคงเคยได้ยินมาบ้างแล้วว่าการใช้ยาบางชนิดร่วมกันอาจเกิดอันตรายได้ หรืออาจทำให้ผลการรักษาลดลง บางชนิดใช้ด้วยกันแล้วทำให้ผลการรักษาดีขึ้น การใช้ยาต่างๆ ร่วมกันเป็นเรื่องต้องใส่ใจว่ายาแต่ละชนิดมีผลกระทบกันหรือไม่
41. " อโรคยา ปรมาลาภา" ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่ในความเป็นจริงคงไม่มีใครเสี่ยงได้ บางคนอาจมีโรคประจำตัวที่ต้องกินยาตลอดชีวิต บางคนอาจมีหลายโรค และรักษากับหลายหมอ บ้างก็ซื่อๆ ยากินเอง คุณคงเคยได้ยินมาบ้างแล้วว่าการใช้ยาบางชนิดร่วมกันอาจเกิดอันตรายได้ หรืออาจทำให้ผลการรักษาลดลง บางชนิดใช้ด้วยกันแล้วทำให้ผลการรักษาดีขึ้น การใช้ยาต่างๆ ร่วมกันเป็นเรื่องต้องใส่ใจว่ายาแต่ละชนิดมีผลกระทบกันหรือไม่

42. ประเภทแรกเกี่ยวข้องกับการออกฤทธิ์ของยา (ภาษาทางยาเรียกว่า ปฏิกริยาทางเภสัชพลศาสตร์ Pharmacodynamic interactions) เกิดจากยาที่ใช้ร่วมกันมีฤทธิ์ในการรักษา หรือมีอาการข้างเคียงคล้ายกัน หรือตรงข้ามกัน หมายความว่าถ้าได้ยาที่มีฤทธิ์ หรืออาการข้างเคียงคล้ายกันมันก็จะเสริมฤทธิ์กัน ถ้ามากเกินไปก็อาจเกิดอันตรายได้ แต่ถ้าได้ยาที่มีฤทธิ์ตรงข้ามกันก็อาจเกิดการหักล้างฤทธิ์กันได้ไม่มากนัก
43. (ภาษาทางยาเรียกว่า ปฏิกริยาทางเภสัชพลศาสตร์ Pharmacodynamic interactions) เกิดจากยาที่ใช้ร่วมกันมีฤทธิ์ในการรักษา หรือมีอาการข้างเคียงคล้ายกัน หรือตรงข้ามกัน หมายความว่าถ้าได้ยาที่มีฤทธิ์ หรืออาการข้างเคียงคล้ายกันมันก็จะเสริมฤทธิ์กัน ถ้ามากเกินไปก็อาจเกิดอันตรายได้ แต่ถ้าได้ยาที่มีฤทธิ์ตรงข้ามกันก็อาจเกิดการหักล้างฤทธิ์กันได้ไม่มากนัก
44. การรับประทานยาแก้แพ้ร่วมกับยานอนหลับ หรือยาคลายเครียดจะเสริมฤทธิ์กดประสาทจนอาจเกิดอันตรายได้
45. ยาอีกตัวหนึ่ง (ภาษาทางยาเรียกว่า ปฏิกริยาทางเภสัชจลนศาสตร์ Pharmacokinetic interactions)เปลี่ยนแปลงในการดูดซึม การกระจาย การเปลี่ยนแปลง หรือการขจัดยาออกจากร่างกายของยาอีกชนิดหนึ่งที่ให้ร่วมกัน ทำให้มีปริมาณยาออกฤทธิ์ในร่างกายเพิ่มขึ้นหรือลดลง อาจเกิดอันตรายจากยาในร่างกายที่มากเกินไป หรืออาจได้ผลการรักษาที่ไม่ดีพอ
46. ยาอีกตัวหนึ่ง (ภาษาทางยาเรียกว่า ปฏิกริยาทางเภสัชจลนศาสตร์ Pharmacokinetic interactions)เปลี่ยนแปลงในการดูดซึม การกระจาย การเปลี่ยนแปลง หรือการขจัดยาออกจากร่างกายของยาอีกชนิดหนึ่งที่ให้ร่วมกัน ทำให้มีปริมาณยาออกฤทธิ์ในร่างกายเพิ่มขึ้นหรือลดลง อาจเกิดอันตรายจากยาในร่างกายที่มากเกินไป หรืออาจได้ผลการรักษาที่ไม่ดีพอ
47. ยาลดการหลั่งกรด ที่มีชื่อสามัญทางยาว่า ซิเมทิดีน(cimetidine) ใช้ในโรคกระเพาะอาหาร และลำไส้เล็ก หรือใช้ร่วมกับยาแก้ปวดข้อเพื่อป้องกันอาการข้างเคียงต่อกระเพาะ ซิเมทิดีนมีปฏิกริยาสำคัญกับยาหลายชนิดโดยไปยับยั้งการเปลี่ยนแปลงของยาเหล่านั้นที่ตับ เช่น ยายาหยอดลมธีโอฟิลลีน(theophylline) อาจทำให้ระดับยาธีโอฟิลลีนในเลือดสูงเกิน จนเกิดอาการคลื่นไส้อาเจียน ใจสั่น ถึงเกิดอันตรายต่อหัวใจได้
48. วัคซีนเป็นโรคติดต่อที่อันตราย ถ้ามีคนในครอบครัวเป็นต้องช่วยดูแลให้รับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ หากเกิดเชื้อดื้อยาขึ้นมาแล้วจะรักษายากมาก ในขณะเดียวกันการใช้ยาร่วมกันก็อาจทำให้เกิดอาการข้างเคียงต่อดั้มได้มากขึ้น แต่การใช้ร่วมกันมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ซึ่งผ่านพิจารณาของหมอแล้ว
49. ถ้ามีคนในครอบครัวเป็นต้องช่วยดูแลให้รับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ หากเกิดเชื้อดื้อยาขึ้นมาแล้วจะรักษายากมาก ในขณะเดียวกันการใช้ยาร่วมกันก็อาจทำให้เกิดอาการข้างเคียงต่อดั้มได้มากขึ้น แต่การใช้ร่วมกันมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ซึ่งผ่านพิจารณาของหมอแล้ว ปฏิกริยาระหว่างยาบางชนิดก็เกิดขึ้นเร็ว คืออาจเกิดทันทีที่ให้ยาาร่วมกัน บางชนิดก็เกิดช้าอาจใช้เวลาหนึ่งถึงสองสัปดาห์
50. ในขณะเดียวกันการใช้ยาร่วมกันก็อาจทำให้เกิดอาการข้างเคียงต่อดั้มได้มากขึ้น แต่การใช้ร่วมกันมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ซึ่งผ่านพิจารณาของหมอแล้ว ปฏิกริยาระหว่างยาบางชนิดก็เกิดขึ้นเร็ว คืออาจเกิดทันทีที่ให้ยาาร่วมกัน บางชนิดก็เกิดช้าอาจใช้เวลาหนึ่งถึงสองสัปดาห์
51. ปฏิกริยาระหว่างยาบางชนิดก็เกิดขึ้นเร็ว คืออาจเกิดทันทีที่ให้ยาาร่วมกัน บางชนิดก็เกิดช้าอาจใช้เวลาหนึ่งถึงสองสัปดาห์ ปฏิกริยาระหว่างยายังมีปัจจัยอื่นๆ มาเกี่ยวข้องอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นขนาดยาที่ใช้ การตอบสนองของแต่ละคน ยาที่เดียวกันอาจเกิดผลต่างกันในแต่ละคน อายุและสุขภาพของผู้ใช้ยากี่สำคัญ คนแก่หรือคนที่มีหลายโรคย่อมมีโอกาสเกิดผลจากปฏิกริยาระหว่างยามากกว่าคนหนุ่มสาว หรือคนที่แข็งแรง
52. ทั้งหมดที่พูดถึงนี้จะเห็นว่าปฏิกริยาระหว่างยามีทั้งข้อดีข้อเสีย บางอย่างแก้ไข หรือป้องกันได้ บางอย่างก็ทำนายยากว่าจะเกิดกับใคร อันตรายที่เกิดขึ้นเล็กน้อยแตกต่างกันไป ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยของตัวเองเมื่อต้องใช้ยา ขอแนะนำว่า อย่าใช้ยาตามผู้อื่น เพราะถึงแม้จะมีอาการเหมือนกันแต่สาเหตุ อาจแตกต่างกัน หรือขนาดยาที่ใช้ต่างกัน
53. จะเห็นว่าปฏิกริยาระหว่างยามีทั้งข้อดีข้อเสีย บางอย่างแก้ไข หรือป้องกันได้ บางอย่างก็ทำนายยากว่าจะเกิดกับใคร อันตรายที่เกิดขึ้นเล็กน้อยแตกต่างกันไป ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยของตัวเองเมื่อต้องใช้ยา ขอแนะนำว่า อย่าใช้ยาตามผู้อื่น เพราะถึงแม้จะมีอาการเหมือนกันแต่สาเหตุ อาจแตกต่างกัน หรือขนาดยาที่ใช้ต่างกัน
54. ทุกครั้งที่ให้ยาควรจำชื่อยาโดยเฉพาะชื่อสามัญทางยา อ่าน และเก็บฉลากยาไว้ด้วย เมื่อไปพบแพทย์หรือเภสัชกรควรบอกด้วยว่าคุณเคยแพ้ยาอะไร และใช้ยาอะไรเป็นประจำอยู่บ้าง มีโรคประจำตัวอะไร ถามข้อควรระวัง หรืออาการข้างเคียงที่อาจเกิดจากยาที่ได้

55. ได้รับการประกันโอกาสที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันและมีคุณภาพ ครุมีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพตนเอง และสังคม ก็ให้การยกย่องว่าเป็น"ปูชนียบุคคล" ทุกส่วนในสังคมเข้ามาร่วมกันจัดการศึกษา และหากทุกอย่างยังคงรวมศูนย์ อยู่ในส่วนกลาง ฝันที่จะสานปฏิรูปให้ถึงฝั่งคง อาจหมด สิทธิเป็นความจริง "เขตพื้นที่การศึกษา" จึงต้องเกิดขึ้นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการ
56. พ.ร.บ.ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ จะทำให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (สรภ.) ซึ่งเป็น 1 นิติบุคคลที่ดูแล รก. 41 แห่งหายไป เนื่องจาก พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งกำหนดให้ รก. มีฐานะเป็นนิติบุคคลยังไม่เกิด เมื่อปรับโครงสร้างใหม่จะเกิดปัญหา ดังนั้นต้องมีการกำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อหาหน่วยงานอื่นมาทำหน้าที่ สรภ. หรืออาจให้ สรภ. ทำหน้าที่ต่อไป
57. เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ทำหนังสือชี้แจง กรณี "เหตุเกิดที่ศาลปกครอง" นำเสนอเรื่องการดำเนินงานของสำนักงานศาลปกครองว่า มีเรื่องอื้อฉาวในการเข้าอาคารสำหรับเป็นที่ทำการศาลปกครองขอนแก่น และกรณีมีผู้ขอคู่มือการปฏิบัติงานของตุลาการศาลปกครอง อาจทำให้มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง อันจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ จึงขอชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้
58. ปรากฏว่า มีการจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการฝึกอบรม หรือให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่ตุลาการฯใหม่ โดยคณะทำงานของตุลาการฯไว้หลายครั้ง ซึ่งถือว่า เป็นเอกสารภายในและเป็นเอกสารที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ ไม่พึงเผยแพร่ต่อบุคคลภายนอก เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองจึงถือว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามนัยมาตรา 15 (3) แห่ง พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ
59. ซึ่งปีที่ผ่านมากรณีการเสียชีวิตของเด็ก 3 รายในโรงเรียน จึงมีการตั้งคณะทำงานเพื่อร่างข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของสนามเด็กเล่น พร้อมกับมีการจัดทำสนามเด็กเล่นตัวอย่างที่มีความปลอดภัยให้ คร. นำไปนำร่อง พร้อมกับให้ คร. สำรวจสนามเด็กเล่นในโรงเรียนทั่วประเทศที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก เพื่อทำการปรับปรุงสนามเด็กเล่นที่มีความปลอดภัย.
60. ผศ.ดร.อภิชาติกล่าวว่า นอกจากนั้น การศึกษาใน หอดทดลองยังพบว่า ข้าวสุกดังกล่าวมีการดูดซึมดีกว่า เมื่อทดลองโดยเติมน้ำปลามะนาวลงไปจาก 14% เป็น 31% ซึ่งผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ข้าวที่มีสีม่วงเข้มมีการดูดซึมธาตุเหล็กได้ดี ทั้งนี้ อาจเนื่องจากมีองค์ประกอบที่ดีอื่นๆ เช่น โปรตีนและสารอื่นๆ อาจเป็น ตัวช่วยส่งเสริมการดูดซึม แต่ทั้งนี้ ก็ยังจะต้องศึกษา ในขั้นตอนต่อไป
61. ในปัจจุบัน คร.ก็เปิดทางให้ครูทำผลงานได้ถึงระดับศาสตราจารย์ แต่ในข้อเท็จจริงนั้นก็ยังไม่มีใครทำได้ถึงระดับนั้น ดังนั้น คร.จึงเห็นว่าหากบางตำแหน่งที่บางฝ่ายยังไม่สบายใจ และอาจทำให้ตำแหน่งอื่นๆ ลาช้าไปด้วยก็อาจต้องตัดออก แต่ไม่ใช่เป็นเพราะไม่เห็นความสำคัญ
62. เนื่องจากอาจารย์จะเปลี่ยนสภาพจากข้าราชการไปเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย การทำงานกำหนดเป็นสัญญารายปี อาจารย์มหาวิทยาลัยอาจไม่มีความเป็นอิสระทางวิชาการ รวมไปถึงการตรวจสอบการทำงานของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร เพราะผู้บริหารอาจเลิกสัญญาจ้างอาจารย์ก็ได้ จึงจำเป็นต้องกำหนดแนวทาง ความเป็นอิสระทางวิชาการของอาจารย์ให้ชัดเจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรสะท้อนอยู่ในร่าง พ.ร.บ.ด้วย แต่ที่เสนอขึ้นมากลับไม่มีปรากฏ
63. ผลการวิเคราะห์โดยนักดาราศาสตร์ด้านดาวหาง ได้คาดหมายอนาคตดาวหางนีทออกเป็นสองทางคือ ดาวหางนี้จะมีความสว่างมากขึ้นจนอาจมีโอกาสมองเห็นได้ในเวลากลางวัน หรือดาวหางนีทอาจแตกสลายก่อนที่จะเข้าใกล้ดวงอาทิตย์
64. ผลการวิเคราะห์โดยนักดาราศาสตร์ด้านดาวหาง ได้คาดหมายอนาคตดาวหางนีทออกเป็นสองทางคือ ดาวหางนี้จะมีความสว่างมากขึ้นจนอาจมีโอกาสมองเห็นได้ในเวลากลางวัน หรือดาวหางนีทอาจแตกสลายก่อนที่จะเข้าใกล้ดวงอาทิตย์
65. หลายคนอาจจะหาว่าผมบ้องนะครับ แต่ผมหยิบขึ้นมาแล้วก็ดื่ม แล้วก็ยื่นให้เขา ผู้หญิงบางคนอาจจะมองว่าบ้าหรือเปล่านั้นผมผ่าฟันคอเขาแล้วยื่นให้แต่วิธีการที่เราหยิบ การที่เราดื่ม แล้วก็ยื่นให้เขามันเป็นอารมณ์จริงๆ นะครับ แต่ผมไม่แนะนำให้ใครทำอย่างผมนะ อาจโดนผู้หญิงตบได้
66. " เรียกว่าความสัมพันธ์ของกบ-บรู๊ค ณ วันนี้กำลังอยู่ในช่วงรับหนึ่งใหม่ ส่วนสถานการณ์แฟนคลับของทั้งคู่เนี่ยบรู๊คบอกว่า "แฟนคลับก็ปกตินะครับผมเชื่อว่าอย่างแฟนๆละคร ที่ตามเวลาไปโชว์ตัวที่ต่างๆอย่างทีมงานกาชาดผมก็ไปกับกบก็เจอกันตลอดก็ไม่เห็นมีอะไร ส่วนบางคนที่อยู่ต่างจังหวัดติดตามข่าวสารบางทีมันอาจผิดพลาดกันและเข้าใจกันผิดก็มีส่งมาต่อว่าก็มี
67. " ณ วันนี้เหมือนมีโอกาส ได้ทำงาน ได้เล่นละคร เล่นหนัง ได้ทำงานอย่างที่เรา "ผมรู้สึกมีความสุขกับการทำงาน ณ วันนี้ แม้ว่าวันแรกๆ อาจรู้สึกมีความขัดแย้งกับวงการ แต่ถึงวันนี้มันเป็นอาชีพที่ผมนัด เป็นอาชีพที่ผมรัก แล้วทำให้ผมสามารถเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ด้วยน้ำพักน้ำแรงอย่างสุจริต" คิดเสียอย่างนี้ก็ทำให้มีพลังในการทำงานต่อไป

68. ช่วงนั้นคุณแม่แพร่ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ขายบัตรเข้าชมในฟาร์มจระเข้ (สมุทรปราการ) แพร่ก็มักจะตามแม่ไปด้วยบ่อย ๆ ก็จะเจอสัตว์หลายชนิด โดยเฉพาะช้างที่แพร่มักจะเล่นกับเค้าน้อยที่สุด เพราะช้างเป็นสัตว์ที่น่ารัก ฉลาด แต่ตอนเค้านอนก็จะนำกลั้วหนอยก็จะพยายามออกห่าง เพราะเราไม่รู้ว่าจะอารมณ์เค้าเป็นอย่างไร ซึ่งอาจเป็นอันตรายกับตัวเราได้
69. ยามเมื่อวัยหนุ่มสาวเริ่มล่วงเลย อายุอานามก็พร้อมใจกันสวนทาง เพิ่มขึ้น สุขภาพร่างกายที่เคยดีก็ไม่เต็มร้อยเหมือนก่อน อีกทั้งกำลัง วังชา ก็ค่อย ๆ ลดน้อยถอยลง ยิ่งหลังเกษียณ หลายคนกังวลกับชีวิต ที่ไม่มีอะไรทำ เคยทำงานทุกวัน พบปะเพื่อนฝูง มีสังคม ชีวิตกลับ เงียบเหงาแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ความวิตกเหล่านี้ อาจบั่นทอน จิตใจ บางคนอาจรู้สึกชีวิตว่างเปล่า ไร้คุณค่า ไปเสีย พาลให้สุขภาพ แย่ได้ง่ายๆ
70. หลายคนกังวลกับชีวิต ที่ไม่มีอะไรทำ เคยทำงานทุกวัน พบปะเพื่อนฝูง มีสังคม ชีวิตกลับ เงียบเหงาแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ความวิตกเหล่านี้ อาจบั่นทอน จิตใจ บางคนอาจรู้สึกชีวิตว่างเปล่า ไร้คุณค่าไปเสีย พาลให้สุขภาพ แย่ได้ง่ายๆ
71. คนจนหรือรวย ไม่สามารถเลือกได้ว่าจะป่วยเป็นโรคถูกหรือแพง หากป่วยด้วยโรคที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ก็จะจนเหมือนกัน เช่น ถ้าเราไม่มีเงินเก็บเป็นล้านบาท เมื่อป่วยเป็นโรคไตวาย ท่านอาจต้องเสียชีวิตทั้งๆที่อาจยืดชีวิตได้ถ้ามีเงินซื้อบริการการฟอกไตไปได้เรื่อยๆ หรือเปลี่ยนไตเพื่อทำให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
72. ตรวจเท่าที่กองทุนหลักประกันสุขภาพบริหารได้ดีแล้ว สำนักงานประกันสังคมก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะยังคงภารกิจในการให้สิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพแก่ผู้ประกันตนอีกต่อไป ทั้งที่คนอื่นบริหารได้ดีกว่า และยังมีภารกิจอื่นอีกมากมายที่ร่อประกันสังคมไปพัฒนา หลายคนอาจบอกว่า ไม่ได้ขัดแย้ง แต่??? ทำให้คุณภาพดีก่อนแล้วค่อยรวม แต่การจะทำอย่างนั้นได้กฎหมายต้องเปิดโอกาสให้รวมกันบริหาร
73. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพของแต่ละวิชาชีพกองการประกอบโรคศิลปะไม่มีหน้าที่ดูแลแต่อย่างใด แต่จะประสานไปยังสภาวิชาชีพต่างๆ คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานก็เช่นกัน มิได้ไปแทรกแซงหรือลิดรอนอำนาจของสภาวิชาชีพแต่อย่างใด และการที่แพทย์ตั้งข้อสังเกตถึงกระบวนการสอบสวนเบ็ดเสร็จ แต่อาจลืมไปว่าแพทยสภาเองก็ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน คือออกข้อบังคับเอง สอบสวนเอง พิพากษาเอง และลงโทษเอง
74. คำกล่าวหาอีกอันหนึ่งคือการที่องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ประกอบวิชาชีพเป็นเสียงข้างน้อย จะทำให้แพทย์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาคำร้องเรียน เนื่องจากคณะกรรมการจะไม่เข้าใจหลักการแพทย์อาจตัดสินลำเอียงเข้าข้างผู้บริโภค
75. ส่วนในกรณีสถานพยาบาลของรัฐ ตั้งแต่ปี 2539 มีกฎหมายความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีสาระพอสรุปได้ว่า เมื่อผู้เสียหายจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานของรัฐ ผู้เสียหายไม่สามารถฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลแพ่งได้โดยตรง แต่สามารถฟ้องหน่วยงานต่อศาลแพ่งได้เท่านั้น หรือผู้เสียหายอาจยื่นเรื่องให้ส่วนราชการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา และหากสรุปว่ารัฐต้องรับผิดชอบใช้ รัฐอาจไล่เบี้ยเอาากับเจ้าหน้าที่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จงใจละเมิด หรือประมาทอย่างร้ายแรงได้
76. เมื่อผู้เสียหายจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานของรัฐ ผู้เสียหายไม่สามารถฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลแพ่งได้โดยตรง แต่สามารถฟ้องหน่วยงานต่อศาลแพ่งได้เท่านั้น หรือผู้เสียหายอาจยื่นเรื่องให้ส่วนราชการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา และหากสรุปว่ารัฐต้องรับผิดชอบใช้ รัฐอาจไล่เบี้ยเอาากับเจ้าหน้าที่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จงใจละเมิด หรือประมาทอย่างร้ายแรงได้
77. รัฐมนตรีชุดนี้ทำงานเป็นทีมเวิร์กกันดีเหลือเกิน การปรับคณะรัฐมนตรีคงเป็นเพียงการปรับ ครม.กันเล็กๆ น้อยๆ เพียงให้เข้ารูปการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมเท่านั้นเอง เรื่องการปรับคณะรัฐมนตรี ด้วยผลการประเมินประสิทธิภาพของรัฐมนตรีดูเจียบๆ ไปเสียแล้ว! ก็มีเสียงร่ำลือเหมือนกันว่า จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหนึ่งอาจถูกเปลี่ยนตัว เพราะผลงานไม่เข้าตานายกรัฐมนตรี แต่รัฐมนตรีคนนั้นเป็นสมาชิกคนสำคัญของกลุ่มวังน้ำเย็น!
78. กระทั่งในศาลยุติธรรมยังมี ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกาเช่นเดียวกับกรณีของร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม หรือกรณีการตัดสินใจของ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ที่ยังไม่ส่งข้อเสนอของพรรคประชาธิปัตย์ที่ยื่นให้สร้าง พ.ร.บ.ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเพราะเห็นว่า มาตรา 49 และ มาตรา 50 อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญก็มีความเห็น "ต่าง" ปรากฏให้เห็นเหมือนดอกไม้ร้อยดอกบานพร้อมพริ้ว ร้อยสำนักประชันเสียงด้วยความคึกคัก
79. นำประหลาดที่กระบวนการสรรหาทั้ง 2 กระบวนการเลือกสรรมาได้เช่นนี้ ในขณะที่อดีต กกต. กลับไม่มีผู้ใดได้รับการเลือกสรรเข้ามาแม้แต่เพียงคนเดียว ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอาจใช้ดุลพินิจว่า กกต. ชุดเก่า มีข้อบกพร่องมาก จึงไม่อยากให้เข้ามาดำเนินการต่อก็เป็นได้
80. แกะรอย"แม่ค้าอาวูธ"ทร. ชักโยป่วนโศทหาร ชนวน"ณรงค์ ยุทธวงศ์"ทั้งบอมบ์ คัลยา ประชาชาติ กรณี พล.ร.อ.ณรงค์ ยุทธวงศ์ อดีต ผบ.สส. บอมบ์ทั้งท้ายก่อนพ้นเก้าอี้ใหญ่สนามเสือป่าว่า การแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารระดับสูงในบางกองทัพอาจมีพ่อค้า

แม้คำอาวฐเข้ามาเกี่ยวข้องจนทำให้เป็นปัญหาคำกล่าวของชายชาติทหารเยี่ยง พล.ร.อ.ณรงค์ เท่ากับเป็นการยอมรับต่อสาธารณชนว่า การแต่งตั้งโยกย้ายครั้งล่าสุดนี้มีปัญหาเกิดขึ้นจริง ๆ

81. "เสนาะ เทียนทอง : คนจริงหัวใจหลอมเพชร" เมื่อปี 2544 ว่า ตลอด 30 ปีที่ใช้ชีวิตคู่เป็นกระจกเงาของกันและกันกับเสนาะนั้น ทำมานานๆ ครั้งถึงจะเห็นภาพเธอปรากฏเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็ไม่ใช่งานราตรีสโมสรอีกนั้นละ แต่จะเป็นงานสาธารณกุศล พวกเขาช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยากเสียมากกว่า หลายคนอาจสงสัยว่า ทำไมเธอช่างเป็นคนเก็บตัวเกินระดับปกติที่ภรรยานักการเมืองทั่วไปพึงเป็น ในขณะที่ตัวเธอกลับค้นพบว่า ตัวเองไม่เหมาะที่จะออกสังคมเพราะเป็นคนพูดตรงไปตรงมา และชอบความเป็นธรรมชาติ
82. ตั้งแต่เรื่องเรียนถึงกระทั่งเรื่องการเมือง ทั้งเม็ดเงินและกำลังใจล้วนแล้วแต่ได้รับการเติมเต็มจากป้าผู้มีวิสัยทัศน์และใจอกกว้างขวางคนนี้ "กับหลานดิฉันดูแลเหมือนลูก" อูไรวรรณเคยบอก การปฏิบัติตัวต่อเครือญาติของสามีให้เสมอเหมือนเครือญาติตัวเองสำหรับคนอื่นอาจเป็นเรื่องธรรมดา แต่สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมคนใหม่คนนี้ เธอให้ความสำคัญยิ่ง
83. รัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมจะตั้งชื่อถนนสายเอเชียว่า ถนนปรีดี พนมยงค์ไม่ได้เจียวหรือ รัฐบาลพิบูลสงครามยังตั้งชื่อ ถนนพหลโยธินได้ ให้เป็นเกียรติแก่ท่านที่นำประชาธิปไตยมาให้ไทยในสายทหารของปี ๒๔๗๕ ๒) รัฐบาลบรรหาร ศิลปอาชาสามารถทำให้สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดราชธานีขึ้นนั้น คนในจังหวัดนั้นอาจชื่นชอบ แต่การที่ผู้นำรัฐบาลเอาภาษีอากรของคนทั้งประเทศไปทุ่มให้บ้านเกิดของตนยิ่งกว่านั้น ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมละหรือ
84. ตั้งแต่เมื่อนายปรีดี ประชุมร่างกฎหมายให้มาเป็นคณะกรรมการการกฤษฎีกานั้น ท่านต้องการให้รับใช้ประเทศชาติยิ่งกว่ารัฐบาล แต่เจตนาของนายท่านผ่านไปแล้ว หากก่อให้เกิดสถาบันประดิษฐ์รัฐธรรมนูญขึ้น น่าจะรับใช้ราชการและส.ส.นอกสังกัดรัฐบาลได้ โดยอาจให้เป็นศูนย์ศึกษาวิจัยทางนิติปรัชญา เพื่อเกื้อกูลประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่าได้อีกด้วย
85. หากเวลานั้นท่านผู้นั้นยังไม่ได้อยู่ในรัฐบาล ถ้าจะร้องเรื่องนี้ขึ้นใหม่ในรัฐบาลปัจจุบัน ด้วยความร่วมมือกับรัฐสภา ก็น่าจะสร้างอนุสรณ์ในทางนามธรรมให้นายปรีดีได้ เพื่อความเป็นไทยของราชการ ไม่แต่ในประเทศนี้ หากสำหรับภูมิภาคนี้เลยทีเดียว ความข้อนี้ ถ้า ชวนชม เห็นดีเห็นงามด้วย อาจมอบหมายให้ใครในรัฐบาล หรือในคณะที่ปรึกษาเข้าไปดำเนินการก็ได้
86. "รัฐบาล พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 คืออาวฐว่าด้วยการ "กระชับ" ในทางการเมือง เป็นการกระชับกระทั่งเกิดเสียงตะโกนดังกึกก้องในโรงพยาบาลนครศาลาเฉลิมกรุงกล่าวหาว่า "ปรีดีฆ่าในหลวง" อันเป็นท่วงทำนองเดียวกันกับการกระชับ "จำลองพาคคนไปตาย" ข้อสังเกตของ พ.ต.ท.ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์ อาจเป็นความต่อเนื่องจากข้อสังเกตของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในรายการ "นายกฯ ทักษิณคุยกับประชาชน" ในเรื่องเสียงกระซิบบรรดแก่ที่โจมตีรัฐบาลและต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
87. ข้อสังเกตของ พ.ต.ท.ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์ อาจเป็นความต่อเนื่องจากข้อสังเกตของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในรายการ "นายกฯ ทักษิณคุยกับประชาชน" ในเรื่องเสียงกระซิบบรรดแก่ที่โจมตีรัฐบาลและต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อาจเป็นเรื่องนำหัวร่อและประเมินว่าไม่อาจจะเกิดผลอะไรหากว่ารัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีผลงานอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ
88. ...ตอนนั้นนายเนวินจึงได้แค่ รมช.พาณิชย์ เมื่อ พ.ต.ท.ทักษิณขอเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีช่วยพาณิชย์ในโควตาชาติไทย นายบรรหาร ศิลปอาชา จึงออกปากด้วยตัวเองว่าขอให้เนวินนั่ง รมช.เกษตรฯ และ พ.ต.ท.ทักษิณก็ไม่ปฏิเสธ การไม่ปฏิเสธของ พ.ต.ท.ทักษิณ ยิน ไม่ใช่เพราะไม่มีทางเลือก แต่อาจมองข้ามข้อดี...ประการหนึ่งนายเนวินกับนายสรอรรถ เคยเป็นนายเก่า-ลูกน้องกันมาก่อนในฐานะเลขานุการนายสรอรรถในช่วงเล่นการเมืองใหม่ๆ และทั้งสองยังสังกัดกลุ่ม 16 ด้วยกันมาก่อน ความสนิทสนมอาจเสริมให้การทำงานเดินหน้ามากขึ้น...
89. การไม่ปฏิเสธของ พ.ต.ท.ทักษิณ ยิน ไม่ใช่เพราะไม่มีทางเลือก แต่อาจมองข้ามข้อดี...ประการหนึ่งนายเนวินกับนายสรอรรถ เคยเป็นนายเก่า-ลูกน้องกันมาก่อนในฐานะเลขานุการนายสรอรรถในช่วงเล่นการเมืองใหม่ๆ และทั้งสองยังสังกัดกลุ่ม 16 ด้วยกันมาก่อน ความสนิทสนมอาจเสริมให้การทำงานเดินหน้ามากขึ้น... โดยเฉพาะนายเนวินมีฝีมือที่รับประกันได้ และเคยอยู่กระทรวงนี้มาก่อน
90. ประการหนึ่งนายเนวินกับนายสรอรรถ เคยเป็นนายเก่า-ลูกน้องกันมาก่อนในฐานะเลขานุการนายสรอรรถในช่วงเล่นการเมืองใหม่ๆ และทั้งสองยังสังกัดกลุ่ม 16 ด้วยกันมาก่อน ความสนิทสนมอาจเสริมให้การทำงานเดินหน้ามากขึ้น... โดยเฉพาะนายเนวินมีฝีมือที่รับประกันได้ และเคยอยู่กระทรวงนี้มาก่อน...แม้ในแง่การเมืองนายเนวินอาจโดดเด่นกว่า...แต่ไม่ใช่ปัญหา เพราะขึ้นอยู่กับภาระงานที่ได้รับผิดชอบมากกว่า

91. นอกจากนั้น ยังฝากบอกนักข่าวประจำกระทรวงว่าให้เตรียมทำความเข้าใจกับครอบครัว หรือแฟน ให้เรียบร้อยเสียก่อน เพราะต่อจากนี้ไปการทำงานของกระทรวงจะหนักขึ้น เพราะรัฐมนตรีจะทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด หากไม่รีบทำความเข้าใจกับครอบครัวก็อาจเกิดปัญหาตามมาภายหลังได้
92. รอย ตีน กับตันทีมแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ดเผยทีมได้เผชิญหน้ากับการท้าทายครั้งยิ่งใหญ่เท่าที่เคยเจอมา หลังเกมจบลงที่มารดริด นี่ก็ถือเป็นเกมฟุตบอลเพียงๆ ผู้คนอาจคาดหวังพวกเราว่าไม่มีอะไรต้องสูญเสีย ทีมรึล มาดริดมีความเชื่อมั่นว่าถ้ายังพวกเราได้สัก 3-4 ลูก ก็จะสามารถถล่มได้ถึง 4-5 ลูก
93. เซฟฟิลด์ ยูไนเต็ด ออกมาประกาศเตือนทีมคู่แข่ง อย่าริประมาทพวกเขาโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ผลงานของคัปบ้าโดตเดนขึ้นตามลำดับ แกมยังเป็นผู้ยิงประตูชัยเข้า "ยูงทอง" ลีลส์ ยูไนเต็ด ร่วงตกรอบก่อนรองชนะเลิศ และมาเจอกับอาร์เซนอล หัวหอกวัย 22 ปี กล่าวว่า "อาร์เซนอลอาจไม่เคยได้ยินชื่อเสียงของทีมเรา สิ่งนี้แหละที่อาจทำให้พวกเขาต้องตกตะลึง เพราะเรามีนักเตะที่สามารถทำประตูได้จากทุกตำแหน่ง เหมือนอย่างไมเคิล บราวน์ ที่ยิงไปแล้วถึง 17 ประตู ทั้งที่เล่นในตำแหน่งมิดฟิลด์ ฉะนั้น อะไรก็เกิดขึ้นได้ในเกมนี้"
94. อย่างไรก็ตามข่าวดีก็คือ ฮูโก วีอาโน่ มิดฟิลด์ทีมชาติโปรตุเกสที่บาดเจ็บเจ็บจนไหลหลุดในเกมที่เล่นให้ทีมชาติโปรตุเกสชุดอายุต่ำกว่า 21 ปีพบอังกฤษ เมื่อ 27 มี.ค. ได้รับการยืนยันว่าอาการบาดเจ็บไม่รุนแรงนักและกลับมาลงสนามซ้อมเบาๆ ได้แล้ว เช่นเดียวกับนิคอส ตาปาสาส ปราการหลังทีมชาติกรีซ และทั้งสองอาจมีชื่อน้อยในฐานะผู้เล่นสำรองในการเปิดเซนต์ เจมส์ ปาร์ก รับการมาเยือนของแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ดในวันเสาร์นี้ด้วย
95. ที่เวทีมวยชั่วคราว สนามกีฬาอินทนิล มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ ดำเนินการถ่ายทอดสดทางช่อง 7 สี เวลา 16.00-18.00 น. ล่าสุดนายเอกรัตน์ ชัยโชติช่วง โปรโมเตอร์กีฬาริเวียรโรโปรโมชัน เผยว่า ดร.อำนาจ ยศสุข นายกสมาคมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประธานจัดการแข่งขัน ห่วงวิตกหวัตรณะหรือโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง อาจแพร่ระบาดเข้ามาเมืองไทย ผ่านนักชก ตากาล็อกที่มีสิทธิ์ติดเชื้อจากผู้โดยสารบนเครื่องบิน โดยกำชับให้เตรียมจัดหาแพทย์ตรวจอย่างละเอียดเพื่อความปลอดภัยแก่ทุกฝ่าย
96. อย่างไรก็ตาม เฟอร์กูสัน เชื่อว่า การทำประตูของ ฟาน นิสเตลรอย นั้น เป็นจุดพลิกผันที่ทำให้โอกาสผ่านเข้ารอบของทีมสีแดงยังไม่ดับวูบลงอย่างสิ้นเชิง "อย่างน้อยเราก็ได้ประตูทีมเยือนกลับไป ซึ่งอาจมีประโยชน์ในเกมอีก 2 สัปดาห์ข้างหน้า ที่จะกลับไปเล่นในถิ่นโอลด์ แทรฟฟอร์ด ของเรบ้าง"
97. ส่วนประเทเยวชนจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 1-6 พ.ค.ประกอบด้วย ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ไทย ไทเป คาซัคสถาน และเกาหลี ระบบแบบพบกันหมด นัดเปิดสนามไทยจะพบกับ ไทเป และคัดเอา 2 ทีมสุดท้าย เข้าไปแข่งขันชิงแชมป์โลก เดือน ก.ย.ซึ่งมาเลเซียรับเป็นเจ้าภาพ แต่เนื่องจากความไม่พร้อมหลายอย่าง ประเทศไทยอาจขอเสนอตัวเป็นเจ้าภาพแทน
98. ผู้ช่วยของเฮอร์วาร์ด อูลิเยร์ ได้แจ้งข่าวดีให้แฟนเดอะค็อปทราบว่าจะไม่เกิดพิตลงเล่นวันเสาร์นี้แน่นอน เกมเตะที่โอลด์แทรฟฟอร์ดสร้างความเจ็บปวดให้ทุกคนที่เป็นชาวเมอร์ซีย์ไซด์พอสมควร ทั้งเชลซีและเอฟเวอร์ตัน คู่ปรับของเมืองต่างก็คว้าชัยชนะกันมา ลิเวอร์พูลจึงต้องเร่งเพื่อได้เล่นแชมเปียนลีกฤดูกาลหน้า มัลบริงก์อาจมาจากฟูแล่ม สตี๊ด มัลบริงก์ กองกลางชาวฝรั่งเศสเข้าร่วมทีมฟูแล่มเพราะมอง ดิกาน่า ได้กล่าวเป็นนัยพร้อมดีจากฟูแล่ม หลังจากดิกาน่าจะออกจากสโมสรในช่วงซัมเมอร์
99. มัลบริงก์กล่าวว่า ตอนนี้เหลือสัญญาเตะไม่น้อยกว่า 3 ปี แต่ก็มีความเป็นไปได้สูงที่จะไปจากสโมสรเมื่อจบฤดูกาลนี้ นอกจากนี้ยังมีนักเตะอีกหลายคนที่จะหมดสัญญาเช่นกัน และคงไม่ได้รับการต่อสัญญา ได้แก่ แอนดี้ เมลวิลล์, เม็ก เทย์เลอร์, ลี คลาร์ก และ จอห์น กอลลินส์ ส่วนนักเตะอีกส่วนหนึ่งที่อาจหาทีมใหม่เล่น นอกเหนือจากมัลบริงก์ ได้แก่ ซิลเว้ง เล็กวินสกี, หลุยส์ ซาฮา และ อแลง โกมา
100. โดยสภาพแวดล้อม และอาหารการกินที่เผชิญอยู่ทุกวันนี้ เราได้รับมลพิษมากมายพออยู่แล้ว แต่ด้วยพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้นของบางคน เช่น สูบบุหรี่ หรือดื่มแอลกอฮอล์ ยิ่งทำให้ปริมาณวิตามินซีในร่างกายนั้นลดต่ำกว่าปกติ จนอาจทำให้อวัยวะและระบบการทำงานต่างๆ ในร่างกายอ่อนแอลง เปิดโอกาสให้โรคต่างๆ รุมกันเข้าหากันเป็นได้

2. อนุภาคต้นประโยค

2.1 ท่า (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 12 ครั้ง)

- [15:04:42] Phorn: เตี้ยนี่เป่งรายพะ ชอบพูดไรฮาๆ [15:05:16] Kat: อ้าววววววชิชะ [15:05:40] Phorn: 5555555555555555 ท่าอากาศจะร้อน [15:05:55] Kat: อากาศร้อนเหตุใดข้าจึงต้องร้อนตามอากาศด้วยเล่าแม่นางเสียวอ้อ [15:06:44] Kat: ก๊ากกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกก [15:06:48] Phorn: ก้อเพราะว่าท่านก๊วยเจ๋งทำทางจะไม่สมประกอบ
- "แล้วแม่เลี้ยงแก่ละ เขากินด้วยรีเปลา" หม่อมเกลียวถามยิ้ม ๆ หันมายิ้มให้ซิดคล้ายกับว่ามันเป็นจำอวดที่เขาสร้างขึ้น เพื่อลูกคำที่คอยรดได้ครึกครื้นเป็นการฆ่าเวลา "เค้ย ทำไมจะไม่เคย" พักขึ้นเสียงสูงรู้สึกตัวตัวเองเป็นฝ่ายได้เปรียบ- อะไรกัน นังรถเข้าจังหวัดเพื่อไปกินน้ำชา ไอ้พวกนี้ทำอะไรจะสติไม่ดี" แล้วแกชอบกินน้ำชากันตอนไหน" "ว่างก็กิน ไม่แน่หรอก แต่ข้ากินทุกวันตอนก่อนนอนกินแล้วซุ่มคอยตี" พอสิ้นเสียงพักตอบ หม่อมเกลียวถึงกับหัวเราะก๊ากออกมา หัวเราะอยู่คนเดียวจนตัวสั่น คนอื่นที่ได้ฟังพลอยแอบยิ้มไปด้วยในความหมายสองแง่สองง่ามของไอ้เกลียว "ซุ่มคอย ซุ่มคอยจริง ๆ เหรอะ ซุ่มคอยนะ"
- เกลียวยังคงหัวเราะอยู่ "เอ้อ แปลก ไม่เห็นจะน่าขำตรงไหน ก็ซุ่มคอยจริง ๆ นะสิ เอ็งนี่ทำอะไรจะไม่เคยกินชะละมัง" ในน้ำเสียงของพักนั้นเหมือนดูแคลนเกลียวอยู่กลาย ๆ "จันวันวันหนึ่งแกก็กินกันหลายหนสิ กับแม่เลี้ยงนะ"
- พักเหวี่ยงไหลซิก ๆ ออกมาตามตัวและแขน คั้นยวบยิบทั้งแผ่นหลังคล้ายกับมีมดตอมไต่อยู่ภายในเสื้อ แฉงใจแบกต่อไป ส่วนสัปเหร่อเดินแบกด้านหัวไม่บ่นอะไร ทั้ง ๆ ที่ดูอายุและสังขารของแกท่าจะย่ำแย่แต่กลับยังแข็งแรง
- 'หากคุณกินได้มากขึ้นเมื่อดูโทรทัศน์ไปด้วย หรือชอบอ่านหนังสือไปกินไป ก็ทำไปเถอะ หรือกินกับใครแล้วกินได้มากก็แอบกระซิบเขา แล้วชวนไปบ่อยๆ ท่าจะดี
- ตัวอย่างนะคะ จะปยุปปลอม 400 ล้านมันก็เรื่องเล็ก แต่ว่าไอ้ที่โกงไปแล้ว 3-4 หมื่นล้านไอ้บ่อบาบัดน้ำเสียก็กลายเป็นเรื่องเล็กไปอย่าให้ข้าเล็กไปกลบข่าวใหญ่ แล้วก็ 14-15 องค์กรเขาขอเลิกพระราชบัญญัติขายชาติ ก็ถูกให้พวกขายวัวขายควายกลบชะทั้งวันทั้งวันเลย ไม่รู้อะไรกัน จัดลำดับข่าวความสำคัญข่าวกันสักหน่อยก็ท่าจะดี
- [23:30:24] Phorn: ทามายเทอชอบคนใหม่ไฉละ [23:32:08] Ja: มายง่า [23:32:38] Phorn: ก้อคนเก่าก้อคนนานนะ ไม่ทำใจไฉ [23:33:40] Ja: ก้อยังมะลืมนสิทหรอกกกก แหมม [23:34:01] Phorn: คนใหม่โตกำปะ [23:35:42] Ja: เตะกำ [23:36:04] Phorn: เทอนี่ลืตคิวมากเลย [23:37:00] Ja: เอาเหอะ คนนี้ท่าจะแห้ว [23:37:26] Phorn: ไหมอะ [23:39:08] Ja: มะรู้เตะ มันเส้า [23:39:17] Phorn: อ้าวววววววววววว ยังไม่รู้ไรเลย เส้าแหละ [23:39:43] Ja: รู้ว่าเค้าคงไม่ชอบอะ แต่มันพูดไม่ถูก [23:40:39] Phorn: อ้าวววว รู้ได้ใจ [23:41:46] Ja: ก้อเคยถามอะ [23:42:24] Phorn: เค้าโนเหร่อ [23:42:55] Ja: อืม
- [21:32:22] Phorn: 555555 [21:32:23] Ja: พร เต่วเรามาสอนใหม่ละ หิวข้าวว 5555 [21:32:26] Phorn: ได้ [21:32:28] Ja: ท่าไม่ได้อีกละ [21:32:29] Phorn: ยากอะ [21:32:33] Ja: ท่าจะนานน [21:32:36] Phorn: 555555555555 [21:32:36] Ja: บาย ๆ ๆ [21:32:38] Phorn: อืม แต่งนะ
- [19:17:21] Phorn: นี่เตี้ยก้อไปด้วยกันอีกเดือนหน้า มิตะ [19:17:24] Phorn: ไปดีพี่เล้ง ท่าจะหนุก คนไปเยอะ [19:17:40] Leng: เหอะ ๆ บอกแล้วร้ยว่าดูก่อนนะ อาจจะไป [19:17:54] Leng: ต้องถามไฉ่กับก่อน ว่ามันจะไปป่าว ถ้ามันไป ก้อคิดว่าจะไปนะ อยากเจอพรมากกกกเลย [19:18:14] Phorn: จิงป่าววววววววววววว [19:18:28] Phorn: พี่ต่ายบอกไปให้ได้นะ อยากเจอพร 5555555555
- [20:38:21] Phorn: อืออออ ไม่เอาแหละ งง คุยเอ็มดีกานะ เดือนหน้าคนท่าจะไปเยอะ [20:49:38] Leng: หรอ [20:49:54] Phorn: ไปดีพี่ อยากเจอ หนุก ๆ ด้วยกัน [20:50:21] Leng: เออ..บอกว่าดูก่อน [20:50:32] Phorn: ถ้าไปได้ไปน้าาาาาาา อยากให้ไปเจจจจจจจจจ
- จะปยุปปลอม 400 ล้านมันก็เรื่องเล็ก แต่ว่าไอ้ที่โกงไปแล้ว 3-4 หมื่นล้านไอ้บ่อบาบัดน้ำเสียก็กลายเป็นเรื่องเล็กไป อย่าให้ข้าเล็กไปกลบข่าวใหญ่ แล้วก็ 14-15 องค์กรเขาขอเลิกพระราชบัญญัติขายชาติ ก็ถูกให้พวกขายวัวขายควายกลบชะทั้งวันทั้งวันเลย ไม่รู้อะไรกัน จัดลำดับข่าวความสำคัญข่าวกันสักหน่อยก็ท่าจะดี ดีเจ เอาเป็นว่าคนฟัง คนอ่านนี่ต้องมานั่งจับลำดับเองก็เลยให้คุณสุโขเนียเป็นคนจัดลำดับเอง

2.2 ท่าทาง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 12 ครั้ง)

2
 3
 4
 5

1. เอ๋ทั้งสี่คนไปเสนองานกับค่ายเทพต่าง ๆ ก่อนถูกมียะคะ ฮิวโก้ คว้าผม แหม่ม แล้วมีปฏิกิริยาของทางค่ายเทพเค้าว่ายังไงบ้าง อยากจะเปลี่ยน concept หรือว่าอะไรของเราเรารีเปล่า ฮิวโก้ คือเรื่อง คือพูดตรง ๆ นะครับ เค้าคงอยากจะขายผมเป็นนักร้อง คนเดียว นั่นก็คือปัญหาแรก ชื่อก็ไม่ค่อยชอบ แนวดนตรีก็ดูจะขายไม่ออกอะไรเงี้ย หนูแหม่ม สิบสี่ไม่เอาไม่ชอบ ฮิวโก้ อะสิบสี่ไม่เอา เอาเป็นนางชื่อฝรั่งดูดีกว่าอะไรเงี้ย
2. การแข่งขันที่ใช้ปัญญาเป็นอีกเรื่องที่ 9 ขวบชอบ ปัญหาอะไรเอ่ย หรือปัญหาทำคิด ปัญหาทวนอารมณ์ ดูจะฮิตกันกว้างขวางในกีวนป.4 ป.5 ทั้งหญิงชาย
3. สำหรับทีมชาย นายสมบัติ คุรุพันธ์ กล่าวว่า ดูจะมีความหวังมาก เพราะล้วนเป็นนักกีฬาที่มีประสบการณ์สูง ผ่านศึกใหญ่มามาก ทั้งในเอเชียนเกมส์, ซีเกมส์แชมป์เอเชีย, เอวาชินชิงแชมป์เอเชีย และชิงแชมป์โลกรอบคัดเลือกโซนเอเชีย
4. ช่วงนี้เป็นช่วงที่อากาศแห้ง บางวันเย็น บางวันก็ร้อน ทำให้ร่างกายต้องปรับตัวมากเป็นพิเศษ เป็นโอกาสที่จะเป็นหวัด แหม่มยังอยู่ในเทศกาลเลี้ยงสังสรรค์ ได้พบปะผู้คนมากมาย จึงอาจติดหวัดกันได้ง่ายตายเสียด้วย "หวัด" ดูจะเป็นโรคที่อยู่คู่มนุษย์มาตลอดจนเคยชินไปเสียแล้ว แต่ก็ยังมีแง่มุมน่าสนใจอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการรักษาที่มีให้เลือกทั้งแผนปัจจุบัน และแบบทางเลือก (Conventional & Alternative treatment) รวมถึงแนวทางจะป้องกันตัวเองจากหวัด
5. หนูแหม่ม นอกจากเรื่องของกีฬาที่โดดเด่นแล้วนะคะ อีกเรื่องหนึ่งที่ดูจะไม่เป็นรองใครเลยอันนี้เป็นความโดดเด่นเฉพาะตัวนะคะ ต้องถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวจริง ๆ ที่หลาย ๆ คนพากันอิจฉาคุณปุ๊กกันเป็นแถว เพราะว่ามันดูปุ๊กได้พากรรายนล่าสุดด้วยสิบเก้าปีมาพูดคุยกับเราด้วย

2.4. ดูท่า (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. หนูแหม่ม อยู่มีดอยเต๋าด้วย นัท ในรถนะคะมีคลาสเซทเทปดอยเต๋า อยู่ไปหามาได้ยังไงเนี่ย คิดได้ยังไง แอน แบบว่าขอเพื่อนเลยแบบไปหาดอยเต๋ามาให้หน่อยปวกเทปแบบซีดีแล้วซีดีอีกก็เอาอะไรเงี้ยงี้ แหม่ม ชอบมากรู้แล้วล่ะว่าชอบจริง ๆ นะดูท่า นัทอนุรักษ์มาก

2.5. ดูท่าทาง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 2 ครั้ง)

1. "ตั้งแต่ทำงานนี้มาฝนชอบ อย่างรายการแมกกาซีนออนไลน์ี่ มันเป็นอะไรดีเล็ก ๆ เป็นเกร็ดความรู้อะไรอย่างนี้ มันทำให้เราได้มีประสบการณ์ และก็มีความรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าวันนี้มีอะไรเกิดขึ้นมีงานที่ไหนสนุกดี แต่ที่ฝนสนใจอีกอย่างก็คือเป็นผู้สื่อข่าวแต่ดูท่าทางคงยากน่าดูเลย ก็ยังไม่รู้ว่าจะมีโอกาสจะเป็นผู้สื่อข่าวหรือไม่ เพราะ ฝนไม่ได้เรียนมาทางนี้ซะด้วยสิ"
2. ญู2- น่ารักไวย แต่ทำมันบอกเลยนะอะทั้งเหล่าทั้งเบียร์ ญู1- ดูท่าทางจะชั่วมาก ญู2- เฮ้ยแต่เมื่อก่อนมันบอกว่ามันไม่ชั่วมากเลยนะ มันคบแฟนมาเจ็ดปีอะ

3. คำวิเศษณ์

3.1 แนนอน (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 33 ครั้ง)

1. วัดเป็นเสมือนศูนย์รวมของผู้คนในตำบลแห่งนี้ ลูกเกิดก็ต้องมาวัด ให้หลวงพ่อดังชื่อให้ตามวันเดือนปีของเด็กที่เกิดเพื่อให้เป็นสิริมงคลกับตัวลูก ส่วนพวกที่มีลูกหลานอายุครบบวชก็ต้องมาบวชที่วัด จำพรรษาอยู่ที่วัด แนนอน คนตายก็ต้องเอาศพมาเผาที่วัด ใครจะพบปะสังสรรค์ กำนันจะประชุมลูกบ้านต่างต้องมาที่วัด
2. ในสายตาของพวกเขาที่มองพ่อกับแม่เลี้ยง มันเป็นเรื่องของคนอื่น มันเป็นเรื่องเพียง 'เกร็ด' มิใช่ 'แก่น' ของชีวิต พวกเขาจะต้องมีเรื่องของตัวเองอีกที่จะต้องคิด ไหนเรื่องหน้าที่การงานในอนาคต พ่อ, แม่, ฯลฯ แนนอน เรื่องราว ๆ ของพ่อกับแม่เลี้ยง จึงเป็นแค่เรื่องครั้นครังเพื่อผ่อนคลายเท่านั้นเอง...
3. ของทุกอย่างถูกจัดเตรียมไว้เพื่องานศพพ่อ เพื่อประเพณี ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง เขาอยู่อย่างเดียวคือวันที่จะมาถึงเท่านั้นเอง งานศพอาจจะเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง แต่ก็เป็นเรื่องเศร้าหมองสำหรับคนที่เกี่ยวข้อง แนนอน ทุกคนเกิดมาแล้วต้องตาย นั่นเป็นกฎของธรรมชาติ ทุกคนรู้อยู่กับใจดีและพยายามยกขึ้นมามีประโยชน์ประโลมตัวเองเมื่อถึงคราวที่ต้องสูญเสียคนที่รักไปให้กับธรรมชาติ
4. พักถ่มตาตะคอกถาม "แกมาทำไมที่นี่" คนที่กำลังตักบาตรพระงักมือหันมามอง เมื่อเห็นพ่อกำลังถามมายิ้มย่น จึงหันกลับไปม่ายสมทรงหน้าสลดลง อากาศกลั้วแลนเข้าสู่ตึกอยู่ในใจนาง แปรเปลี่ยนออกเป็นกิริยา "ไป กลับบ้านไป!" เขาออกปากไล่ กลิ่นเหล้าคลุ้งหลายคนที่อยู่ในบริเวณนั้นหันมอง แนนอน คนที่อยู่ในศาลาก็มองอยู่เช่นกัน ม่ายสมทรงเดินหนีห่างออกไป แต่ไม่วายที่จะหันกลับมามอง
5. พักพะว่าพะวง เลือกตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเลือกอยู่ฝ่ายไหนดีระหว่างความอยากเหลวกับคำที่รับปากไว้กับหลวงพ่อบางทีก็เขววนเข้ากับอีกฝ่ายหนึ่ง บางครั้งก็ฝึกฝักฝักฝายเดิมดูเหมือนการต่อสู้ภายในจิตใจที่คุกรุ่นมาแต่ตอนบ่ายนั้น บัดนี้กำลังทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ แนนอน ทั้งสองฝ่ายจะไม่มีการประนีประนอมกันเด็ดขาด พักต้องซัดลงไปเลยว่าเขาจะเลือกอยู่ฝ่ายไหนกันแน่
6. แต่ถ้าวรคอบครัวไม่ได้ปลุกฝังเรื่องนี้ไว้เข้มแข็งมั่นคงดีพอ เด็กบางคนในวัยนี้ ก็อาจจะได้รับอิทธิพลทางจริยธรรมมาจากเพื่อน สื่อ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่เขาพบเห็นในสังคม ซึ่งเป็นบวกหรือเป็นลบ ก็ขึ้นอยู่กับเพื่อน สื่อ หรือปัจจัยอื่นนั้นว่า บอกสาระแบบใดกับเขา แนนอน ถ้าความเห็นของพ่อแม่มากับเพื่อนไม่ตรงกัน ถ้าเขามีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว แนวโน้มก็จะโน้มเอียงมาทางยอมรับทัศนะตามแบบครอบครัวมากกว่าเพื่อน
7. ถ้าใครมองว่าอย่างหนุ่มสาว อย่างเอม เป็นหนังสือที่เป็นไปในแง่ลบ คุณก็สรุปกันง่ายเกินไป คุณชอบพูดอยู่เสมอว่าหนังสือแนวนี้จะชอบสร้างปัญหาให้เกิดคดีข่มขืนขึ้น ซึ่งผมว่าไม่จริงเลย ตั้งแต่ผมทำหนังสือมาเป็น 10 - 20 ปี ผมยังไม่เคยมีคดีที่คนออกไปข่มขืน แล้วบอกว่าเพราะอ่านหนังสือหนุ่มสาวมา อ่านเอมมา "แต่แนนอน ผมยอมรับว่าไอ้หนังสือเช็กซ์เนี่ย มันก็มีไอร์แลนด์ล่างที่มันเสนอบทความที่มันยั่วยุกามารมณ์อย่างเต็มที่เลย ไม่ได้มีเป้าหมายอื่นเลย มันก็มี
8. อีกประการที่ทำให้คนประเมินผลผลิตของเขาค่ำไว้ก่อนเสมออีกคือ บิณฑ์นั้นเป็นผลผลิตจากยุคมีดของภาพยนตร์ไทย ยุคที่ถ่ายหนัง 1 เรื่องปิดกล้องแค่ 10 วันเท่านั้น นั่นทำให้หนังอย่างกระสือ...กลายเป็นหนังที่หลายคนร้องยี้เมื่อบิณฑ์ประกาศที่จะทำ แนนอน หนังไม่ลงตัวนักในทุกส่วน ทั้งเรื่องของความหวะ ความสยอง ความสนุก หนังลึกล้ำมากจนหลายคนมองว่าบิณฑ์จะเอาดีได้ยากในฐานะของผู้กำกับ
9. คุณพ่อคุณแม่ช่วยส่งเสริมเขาได้ด้วยวิธีการกระตุ้น เชิญชวน หรือพาไปหาแหล่งที่จะช่วยให้เขาเรียนรู้การสะสมได้ดีขึ้น การเล่นของวัยสิบขวบ แนนอน ต้องชอบเล่นกลางแจ้งเป็นที่หนึ่งอยู่แล้ว แต่เล่นในบ้านก็ไม่ปฏิเสธโดยเฉพาะถ้ามีเพื่อนมาเล่นด้วย
10. พวกเขาจะอ่อนไหว เติบโตด้วยความกระวนกระวายใจ ทั้งรู้สึกไม่พอใจกับความเป็นตัวของตัวเอง แล้วก็อยากจะหนีจากตัวเอง พวกเขาต้องการความเข้าใจและความช่วยเหลือ ที่จะช่วยประคองให้เขาผ่านช่วงวัยนี้ไปได้อย่างเข้มแข็ง การดูแลชีวิตประจำวัน แนนอน พวกเขาชอบอยู่ในห้องหรือที่ทางส่วนตัวของตัวเอง ไม่ให้ใครเข้ามายุ่งสักเท่าไร ใครอย่าเข้ามาวุ่นวาย...
11. ก่อนหน้านั้นเรารู้กันถึงบุคลิกลักษณะของวัย 8 ขวบ ว่าเขาและเธอเริ่มเบิกบานสู่โลกนอกบ้านมากขึ้น หลังจากที่ปรับตัวขลุกขลิกอยู่เมื่อ 7 ขวบ ความเบิกบานสู่โลกนอกบ้านนั้น ทำให้อยากรู้ อยากทำ อยากฟัง อยากเข้าร่วม อยากเล่นไปเสียหมด

แนนอน พ่อแม่ย่อมเหนื่อยแถมเป็นพิเศษในช่วงเวลานี้ แต่ถ้าเข้าใจและย้อนวัยกลับไปสนุกกับลูกๆ พ่อแม่อาจพบว่า...วัยนี้ก็น่ามหัศจรรย์ไม่น้อย

12. พ่อแม่คงจะต้องแสดงบทบาทมากขึ้นในการตอบสนองต่อพัฒนาการแบบวินัย ของพวกเขา โดย ประการแรก เราจำเป็นต้องมองข้ามอารมณ์บางอย่างที่ขึ้นลงนี้ไปก่อน แล้วมองให้เห็นพลังด้านสร้างสรรค์ของวินัยนี้ให้ได้ เพราะถ้าเราเห็นแต่ด้านที่ติดลบ เราก็จะปฏิเสธต่อเขาอย่างติดลบ ซึ่งแน่นอน มันไม่ยุติธรรมกับพวกเขา
13. เวลาเรารักเขา...เราได้สื่อให้เขาทราบไหมครับว่าเรารักเขา...? เพื่อเขาจะได้ภูมิใจ...และมีความสุข... ส่วนใหญ่เราจะไม่ค่อยสื่อสารกัน...ปล่อยให้ลูกรู้ชีวิตเราเข้าใจเอาเอง... ถ้าเขาเข้าใจถูกต้องก็ดีไป...แต่ถ้าเขาแปลเจตนาผิด...เข้าใจผิดละครับ จะเกิดอะไรขึ้น...? แน่นอนสิ่งที่เกิดขึ้น...ย่อมไม่เป็นผลดีต่อครอบครัว...
14. ลูกชายดิฉันเมื่อวานอยู่เตียงสับสน...วันนี้ย้ายไปเตียงไหนคะ" พยาบาลหันมามองหน้า...แล้วส่ายยิ้ม..."ลูกชายคุณเหวอ...เหวอ...เหวอ...ตายไปแล้ว..." เป็นไงครับ...? พังตุ้งแล้วดีไหมครับ...? ยายจะสนใจตายไปพร้อมกับนางพยาบาลที่ให้อาหารนั้นเลย...เราจะใช้วิธีแจ้งข่าวร้ายอย่างไรจึงจะดีกว่านี้ครับ...? แน่นอนครับ...ก่อนที่จะบอกว่าตาย...เราต้องเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น...เพื่อเตรียมอารมณ์...และใช้คำพูดที่นุ่มนวลกว่า...
15. คนที่เป็นโรคพาร์คินสันนั้นไม่ได้กระทบกระเทือนสติปัญญาแต่อย่างใดแต่วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป เพราะทำอะไรๆ ได้ลำบากขึ้น ไม่จะเป็นการเคลื่อนไหว การพูดจา การใส่เสื้อผ้า การกินอาหาร เขียนหนังสือ แต่ก็ต้องปรับตัวเรียนรู้และฝึกฝนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างดีที่สุด ปรับตัวปรับอารมณ์ แน่นอนความไม่สบายทุกชนิดย่อมมีผลกับอารมณ์ ภายไม่สบาย ใจจะปรอดโปรงสดชื่นได้อย่างไร
16. ... structural metaphor เช่นอะไรสะท้อนมันนี้ มันก็จะเป็น cultural ใช้ไหมคะขณะที่ orientational metaphor เนี่ย physical แล้วเพราะ up-down การที่มนุษย์ยืนแล้วใช้สองขาแล้วยืนตัวตรงต่างกันยังงั้น มันทำให้เรามี up-down เป็น mention เนี่ยอย่างชัดเจน และที่แน่นอนออนทอรัสที่เข้ามาเทียบกันอันนี้ระหว่าง interaction ระหว่างมนุษย์และ มนุษย์กับสิ่งของอื่น ๆ มนุษย์เป็นดิเพอเรทสิ่งต่าง ๆ รอบตัวอย่างไร ซึ่งการจะมองว่าอะไรเป็นสิ่งที่บ่ง ก็เป็น cultural อย่างหนึ่งเหมือนกันใช้ไหม
17. จริง ๆ แล้วเราพูดถึงอะไรจำขึ้นใจเนี่ยมันคือไปเกี่ยวข้องกับความหมายของอะไร เรื่อง เรื่องของความจำ จากที่ว่ามีความจำอยู่บ้างบางส่วนนะ แล้วก็มาเพิ่มขึ้นที่เราก็มาคิดกันว่าสารไม่มีเลยได้ไหม....ก็ได้ แต่ส่วนที่สำคัญคือส่วนที่เพิ่มขึ้นก็คือส่วนที่เป็นสกีมานะคะ ก็คือการเพิ่มขึ้นนั่นเองแต่แน่นอนการขึ้นลงเหล่านี้ก็ เนื่องจากสกีมาของ ของการเป็นนิพนธ์แล้วก็ไปโอ้เกริกกับเรื่องของ container อย่างที่บอกใช้ไหม
18. บรรณารักษ์: เขาก็พูดภาษาเหมือนกัน แต่อย่างหนึ่งนะ ถ้าคนภาคเหนือคุยกันแล้วมาพูดภาษากลางเนี่ย ดัดจริต ถ้าจะบอกว่าหมั่นไส้เอา สุตา: แต่ถ้าสมมติเราขึ้นโพเดียม จะพูด speech ในสถานการณ์นั้น อาจจะมีแต่ครูภาคเหนือหรือว่าเป็นกลุ่มนักธุรกิจคนเหนือจะคะ บรรณารักษ์: ก็ต้องพูดภาษากลาง นอกจากว่าคุณจะไปหาเสียงแน่นอนคุณต้องพูดเหนือ สุตา: ทำไมคะ บรรณารักษ์: เพื่อให้เข้าถึงประชาชน เพื่อให้รู้สึก informal
19. จารุวรรณ ยังไม่ได้ชัดเจนใช้ไหมคะว่าควรจะเป็นตรงส่วนไหน ตรงจุดไหน ดีเจ เท่าที่รู้มาบอกว่า จริงๆแล้วเนี่ยเขาบอกว่ามันน่าจะเป็นตรงเนี่ย ส่วนรถไฟเนี่ย แหละ แถวสนามกอล์ฟ เพราะจริงๆแล้วสนามกอล์ฟการรถไฟมีทั้งหมดประมาณ 375 ไร่ ที่นี้ก็บอกว่าจะใช้เนื้อที่ถึง 100 กว่าไร่ แน่นอนมันก็ต้องปาเข้าไปตั้งครึ่งหนึ่ง ถูกไหมฮะ เกือบครึ่งหนึ่งละ เขาก็บอก มันก็ดูเป็นสวนสวยนะ ใช้ไหม
20. Phorn: เลิกมันชวนพรอคุยะฮู้กะฝรั่งของมัน ถามพรอว่าอยากคุยไหม พรอบอกมายยยยยยย จะคุยกะเก้อย่างเดียว [22:38:31] Ja: อะนะ เลิกชอบ ช หรืออ [22:38:38] Phorn: ไบ ทั้ง 2 อะ ช ต้องฝรั่งนะ นำเข้า 555555 [22:39:07] Ja: อะนะ มีงี้ด้วยเว้ย [22:40:47] Phorn: แน่นอน มานอินเตอร์ 5555 วันนี้ดาหลกะ [22:41:03] Phorn: มีเกย์เข้ามาทักพรว่าเปงคนได้ป่าว พรบอกว่าคนกุงเดิบบบบบบ
21. ก็มีแค่ 3 ประเด็นที่ผมมีความคิดเห็นอยู่ ดีเจ มันน่าจะแก้ได้ใช้ไหมถ้า 3 ประเด็นนี้ผ่าน จำลอง ครับ น่าจะแก้ได้ คือความผิดน่าจะอยู่ที่ส่วนราชการนะครับ ไม่ใช่อยู่ที่คนขับรถด้วย เพราะหย่อนยานเหลือเกิน ดีเจ เออ ส่วนราชการก็คือ ขนส่งจังหวัดที่จะดูแลตรงนี้ จำลอง ครับผม แน่นอนครับ ไม่ใช่ 100 % ครับ ล้าน % ครับ ดีเจ ถือว่าเป็นล้าน % เลย จำลอง ครับผม
22. หัวเรื่อง ระดับความรู้ของส.ส. ไทย ดีเจ นี่เขามีประสบการณ์จริงงั้นเนี่ยในการที่บอกว่า แน่นอนคนที่จะเป็นผู้แทนจะต้องมีคะแนนเสียง คะแนนเสียงจากก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน จากหัวคะแนน จากอะไรก็แล้วแต่เนี่ย นี่เขาพูดเรื่องจริงเอาอย่างงี้ดีกว่า ถ้าเกิดเรามีฐานเสียงบับเนี่ย คุณจะเป็นหน้าอินหน้าพรมมาจากไหนก็ไม่สนใจละ ผมจะลงปุป นี่เขาได้เลย กับการที่อีกคนอาจจะจบปริญญาตรีมาแข่งกับเขาเนี่ย แผ เขาเอาจริงมาพด

3.2.แนนอนที่สุด (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 4 ครั้ง)

1. ความเสื่อมถอยในการควบคุมการขับถ่ายของกระเพาะปัสสาวะ เกิดการไหลซึมของปัสสาวะโดยไม่ตั้งใจ ซึ่งไม่ถือเป็นโรค แต่เป็นการบ่งชี้ว่าระบบในร่างกายบางส่วน โดยเฉพาะกระเพาะ- ปัสสาวะ กล้ามเนื้อหูรูด ท่อปัสสาวะ และกล้ามเนื้อช่องเชิงกราน หรือกระบังลมทำงานไม่สัมพันธ์กันเหมือนอย่างที่เคยเป็น แนนอนที่สุดอาการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ย่อมทำให้ไม่มีความสุขในชีวิตเหมือนเดิม ขาดความ มั่นใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน
2. คุณเคยถูกใจคิดบ้างไหมถึงการกินยากับอาหาร ว่ายาบางอย่างนั้นไม่ถูกกับอาหารบางชนิด กินยาพร้อมกับน้ำส้ม หรือนม หรือน้ำอัดลมได้หรือไม่ ทั้งนี้ยาหลายๆ ตัวออกฤทธิ์ได้แตกต่างกัน ซึ่งอาหารที่เรากินเข้าไปอาจมีผลอย่างมากต่อประสิทธิภาพของยาก็เป็นไปได้เหมือนกัน แนนอนที่สุดต้องมียาบางชนิดไม่ถูกกับอาหารบางประเภทเป็นแน่ ปฏิกริยาของยากับอาหารจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับชนิด ขนาด และรูปแบบของยาก็กิน
3. ก็ปรากฏว่าในบันทึกตรงนี้ท่านประธานครับ เพื่อให้ปรากฏไว้อย่างน้อยๆปช. ก็ฟังอยู่ จะได้เห็นว่ามันไม่ชอบมาพากลแนนอน เพราะหนึ่ง คณะกรรมการเนี่ยครับ คณะกรรมการหลังจากที่มีการทักท้วงเรื่องสเปคอะไรหลายอย่าง เขาก็พยายามทำคำชี้แจงอย่างที่ผมเรียนแต่ต้นว่า เขายืนยันว่าจะเอาระบบนั้น และแนนอนที่สุดเมื่อมีคนร้องก็ชอบที่จะได้มีการได้สวน สอบสวน ในนี้เป็นหลักฐานชัด บันทึกไว้ว่า ข้อหนึ่ง บันทึกความเห็นของที่ปรึกษา ตั้งคณะที่ปรึกษาขึ้นอีกชุดหนึ่งนะ เพื่อดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเครื่องฉายดาวตามคำสั่ง
4. ประธานที่เคารพ ในทางการเมือง เวลาเราจะตรวจสอบอะไรเนี่ย ท่านประธานจะเห็นว่า ข้อมูลส่วนมาก ท่านประธานก็เป็นผู้แทนหลายสมัย ข้อมูลส่วนมากเราจะได้มาจากคนที่แพ้ประมุข ประมุขแล้วสู้ไม่ได้ ก็หาเรื่องสารพัด แล้วก็หอบเอกสารมาให้ฝ่ายค้าน ซึ่งแนนอนที่สุดทุกยุคได้ข้อมูล แต่เราต้องมาตรวจสอบก่อนว่าจริงไม่จริง

3.3 ไม่แน (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 7 ครั้ง)

1. สุดา: Rochester เฮอร์อะ วรณมา: No No ไม่ใช่ Rochester น้องเค้าอยู่ West Virginia คนนั้นพูดภาษาอังกฤษยังออกทองแดงเลย แต่น้องเค้าก็ไปเรียนปริญญาเอก หวานจะเปรียบเทียบกับอะไรล่ะ สุดา: ไม่แนหวานก็มีปัญหาทำแค่นี้พอ เพราะว่าหวานก็ไม่ได้เอาคะแนนด้วยพี่วรรณ
2. Phorn: อ้าว เวจ พี่เล้ง ไม่ทำจ้ [19:19:01] Leng: อะ ต่ายอยากเจอพร ไม่อยากเจอพี่ จานพี่ไม่ไปดีกว่า [19:19:37] Phorn: เฮ้ยยยยยยยยย พี่ต่ายเค้าก็ดีใจ ที่บอกว่าไม่แนพี่ไปต่ายอะ [19:20:13] Leng: โช้แค่ดีใจ ทำมัยไม่เสียใจจะน่าน [19:20:23]
3. Phorn: แล้วถ้าไปนอนไหนอะ [21:13:06] Leng: น่านดิ...ปัญหา [21:13:23] Leng: ถึงดูยัวว่าเก็บไปป่าว ถ้ามันไปจะไปนอนห้องมัน [21:13:29] Phorn: มานอนกะพรโง่ หมายถึงว่าไปพักที่เดียวกานอะนะ [21:13:40] Leng: แต่ไม่แนอาจจะไปนอนไม่ได้สิไปว่ามันต้องคืนห้องเพื่อนมันหนีหัว [21:13:47] Leng: ที่ไหน [21:14:17] Phorn: ก้อพรดูใกล้ๆ อีกที ว่าจะไปนอนคอนโดเพื่อน ที่ลาดพร้าว 48 หรือว่า ไปนอนบ้านของแฟนเพื่อน ที่แจ้งวัฒนะ 21:14:28]
4. Phorn: แต่ยังไม่รู้ว่าจัดที่ไหนอะ [21:14:48] Phorn: นี่แหละกั [21:14:56] Leng: พี่ว่าไปลาดพร้าวดีกว่านะ แบบว่าถ้าพี่ไป แต่เอ...ก้อไม่แนพี่อาจจะไม่ไป [21:15:07] Phorn: สะดวกกะเธอ [21:15:19] Phorn: ที่ลาดพร้าวมานะบ่งที่พักของเพื่อนที่ มี. ใจคือมานอยากไปด้วย [21:15:31] Leng: อาจจะสะดวกกว่า [21:15:33] Leng: อะนะ [21:15:34] Phorn: แต่ในห้องมานมีเพื่อนอยู่อีก 2 คน [21:15:36] Leng: มีน่านละ [21:15:42] Phorn: เค้าไม่ชอบวุ่นวาย
5. ฉลุย แต่อย่างเงีเขาจะไวโยไหมอะ ส.สจะไวโยไหม ดีเจ อันนี้ประชาชนต้องการยังงัยโซใหม่ ถ้าเราต้องการบอกเอางั้นคุณอยู่ 2 สมัยพอแล้วนะมากกว่านั้นไม่ได้แล้ว เราก็ต้องส่งเสียงออกมาโซใหม่อะ ฉลุย ถูกไหมอะ แล้วเขาก็จะไวโยอีก ดีเจ อาจจะไวโย ฉลุย ไป block เขาอะ ไม่ให้เขามีสิทธิ ดีเจ ไม่แน ถ้าประชาชนพูดมากๆเขาอาจจะฟังนะ ฉลุย ก็ดีอะ เพื่อเปิดโอกาส แต่ก็จะเสียค่าที่ถ้าเผื่อมีคนติบบริหารก็เสียค่าเหนื่อย โซใหม่อะ ดีเจ
6. คุณได้สิมไว้หรือ ทำหายไบนะคะ ก็สามารถที่จะใช้หมายเลขโทรศัพท์นี้ได้คะ 02-6446990 แล้วก็จะมีเสียงตอบรับอัตโนมัติ คุณผู้ฟังก็สามารถที่จะกด 5081 ได้เลยนะคะ จะมีคุณกชกรจะมาดูแลเกี่ยวกับเรื่องราวของหายนะคะ พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลกับคุณตรงนี้ เพราะฉะนั้นเวลาคุณทำของหายอย่างกังวลใจจนมากเกินไป ให้เวลาสัก 2-3 วัน ไม่แนของที่หายไปอาจจะมาอยู่ที่รายการร่วมด้วยช่วยกัน ก็มีหลายรายคดีโทรศัพท์กันเข้ามาแล้วก็เป็นของที่เขาทำหายจริงๆนะคะ ก็ถือว่าทำให้คนในสังคมมีน้ำจิตน้ำใจ เก็บของได้ก็ไม่ได้คิดว่าเป็นของๆตัวเอง แม้ว่าจะเป็นของมีค่ามากเพียงใดก็ตาม ก็สามารถนำมาคืนเจ้าของได้นะคะ
7. หนูแหม่ม ดิฉันเองก็อยากจะสารภาพโดยตาใสๆของดิฉันนะคะ เพราะว่าดิฉันก็ไม่เคยฟังเพลงของทั้งสี่ท่านเลย ดิฉันก็คงคิดว่าคนในกรุงเทพที่ทุกท่านเข้าใจว่าคนกรุงไม่ฟังเนี่ย เพราะอะไรร้องเล่นให้เราฟังน้อยได้มัยคะ ฮิวโก้-เพื่อนๆ ได้ ลองดูละกัน หนู

แฮมม เราจะทำกันค่ะ เมื่อไม่แน่ออกนี้ไปรายการสมาคมชมดาวเป็นส่วนหนึ่งที่สะกิดให้คนในกรุงเทพฟังเพลงของสลิธ เชิญ
คะ แฮมม เห็นหน้าตาทำทางของพวกเค้าแล้วนะคะ เห็นได้ชัดเลยคะว่าพวกเค้ามีความสุขที่ได้ทำในสิ่งที่พวกเค้ารักจริงๆ

3.4 บางที (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 61 ครั้ง)

1. ดวงวิญญาณของพ่อคงวนเวียนอยู่เข้าปรากฏในฝัน เหมือนมาทวงถามเขาว่า เอ็งไม่คิดจะให้ข้าได้ไปสุดไปเกิดกับเขาบ้างหรือ? มีเพียงเขาเท่านั้นที่จะต้องให้คำตอบในเรื่องนี้ นางสมทรงนั้นไม่เคยถามถึงเรื่องเผาศพที่วานี้เลย บางทีนางอาจจะลืมเลือนไปแล้วก็ได้ว่า เคยมีผิวซ้อฟู และชายคนนั้นเป็นพ่อของคนนี้นางอาศัยอยู่ด้วย
2. แต่จะปรึกษาใครดีเล่านอกจากตัวเองและนางสมทรง นางนั้นจะปรึกษาหาเรื่องงานการอันใดได้ ดีแต่นั่งอ้าปากหวนคอยฟังความเห็นเท่านั้นเอง มีข้อเสนอของนางอยู่อย่างหนึ่งที่พอรับฟังได้ แต่ไม่ใช่คนที่มีฐานะอย่างพี่จะทำได้ นางอยากให้มีลูกในงานด้วย นางอยากดูนอกจากเรื่องลูกแล้วก็ได้ช่วยออกความคิดเห็นอะไรบางทีนางจะเป็นอย่างที่เคยว่าไว้ก็ได้ว่า ม่ายสมทรงได้ลืมไปแล้วว่าศพที่จะเผานั้นเป็นผิวของนาง คนตายนั้นเคยทำให้ยามคำคินของนางไม่ต้องวุ่นวายเหมือนที่เป็นอยู่....
3. "เอาเสียหน่อสิ จะได้คลายเครียดลงบ้าง" แก้วพาลงส่งแก้วเหล้าให้พี่ก พักรับมายกขึ้นดื่มเข้าไป กลืนเหล้าหมื่นขึ้นรสชาติบาดคอว่าจะไหลผ่านลงแสนลำบากยากเย็น พะอืดพะอมกลืนใจดื่มจนหมด ไม่รู้ว่าผีหาชาติตนตัวไหนดลจิตดลใจให้ดื่มมัน บางทีอาจเป็นเพราะความกลัดกลุ้มที่สูมอยู่ในใจเป็นตัวชี้้นำทาง หน้าตาพี่กเหยเก สงแกวเป่ลาคินให้ลู่ไข สัปเหร่อรินน้ำชาในปั้นซึ่งเย็นแล้วส่งให้ พี่กรับถ้วยมาจจนหมด มันช่วยล้างอาการบาดคอให้คลายลง
4. "ถ้าพ่อเขาไม่เอาเมียมา ป่านนี้ข้าก็บวชแล้ว ถ้าข้าบวชนะลุงนะ" พักตอบเขาลุงไขให้สนใจฟัง เพราะสายตาของแกมองอยู่ที่เชิงตะกอน "ถ้าข้าบวชนะลุง รับรองปาดิโมกข์นี้ข้าจะเอาให้ได้พระชาเดียว บางทีที่ข้าจะเข้าไปเรียนเปรียญในบางกอกด้วย ได้มหาแล้วค่อยกลับมาอยู่ด้วยเรา ฮี้อข้าไม่กลัวหรอก ขอให้ข้าได้บวชเถอะ นี่ข้าไม่ได้บวชนี้เพราะพ่อแท้ ๆ ถ้าข้าได้บวชนะระเระ ปาดิโมกข์นะเสร็จข้า..."
5. ในระหว่างนั้นมีเขาคนเดียวอยู่ในโลกส่วนตัว และนี่เองพี่กจึงมองขวดเหล้าด้วยสายตาว่า - มึงเป็นเพื่อนแท้ของกู. แม้ว่าเมื่อคิดเช่นนี้แล้วจะรู้สึกเสียใจอยู่บ้าง แต่กลับบอกตัวเองไม่ถูกว่าเสียใจเรื่องอะไร และมาจากส่วนไหนของจิตใจบางทีนางจะเป็นเสียงแห่งความดีที่อ่อนล้าลงร้องเรียกตัวเขาให้เดินกลับมา มันอาจเป็นสำนึกสุดท้ายของความดีที่กำลังสิ้นใจ หนทางแห่งความดีที่ทอดเหยียดยาวออกไป เขาเดินมานานโขทีเดียว ไม่เคยระแวงว่าจะใกล้สักขนาดไหน
6. ถ้าทุกขุทธานของพี่กสามารถเห็นเป็นรูปร่างได้คงเห็นเต็มเอี้ยตอยู่ในกระต๊อบ ล้นทะลักไหลออกมาทางประตู บางทีมันอาจจะท่วมทั้งตำบลแห่งนี้เสียด้วยซ้ำ....
7. มีเพียงสังขะที่ไหว้กับหลวงพ่อก่อนเท่านั้นเป็นกำลังใจ เขาออกจะไม่แน่ใจด้วยว่าถ้าเขาจับปากไว้กับคนอื่นที่ไม่ใช่หลวงพ่อก เขาจะทนมาได้ขนาดนี้หรือไม่ บางทีนางอาจจะกลับไปกินมันอีกตั้งแต่นั้นไม่ทันเย็นก็เป็นได้ พืชสงมันร้ายกาจนัก ทารุณต่อร่างกายและจิตใจอยู่ตลอดเวลา เหลือเพียงกำลังใจที่เด็ดเดี่ยวเท่านั้นที่ยังคงอยู่สู้กับมัน ร่างกายเขาก่อนเปลี่ยนไม่มีแรงทุกขณะ
8. เดินตัวสั่นออกมาบ้านปากนอกกระต๊อบ กลับเข้ามา ตั้งใจจะบอกให้นางสมทรงเก็บกวาดยกสำรับไปเก็บ เช็ดทองอ้วกบนแคร่เขา บอกนางด้วยเสียงเบา ๆ อย่างคนสิ้นแรง ลั่นเหมือนจะแข็งทื่อไม่ยอมกระดิกเสียงที่ออกมาจึงฟังไม่รู้เรื่อง ม่ายสมทรงยังคงนั่งมองทองอ้วกอยู่ไม่ยั้งเขยื้อน บางทีนางอาจตกใจกับสิ่งที่ได้เห็นจนทำอะไรไม่ถูก หรือนางอาจจะแปลกใจว่าทำไมวันนี้พี่กไม่ยอมนอนให้นางกอดเหมือนเช่นทุกคืน
9. ฝนยังคงตกปรอย ๆ ไม่ขาดสาย รวบรวมว่ามันได้ยึดครองตำบลแห่งนี้ไว้แล้ว ไม่มีใครรู้ว่ามันจะหยุดเมื่อไหร่ บางทีนางจะเป็นพรุ่งนี้ มะรืนนี้ เดือนหน้า ปีหน้า หรือว่าอาจจะหยุดในช่วงโมงข้างหน้านี้ก็ได้ ไม่มีดวงตะวัน ไม่มีแสงแดด ไม่มีเงา มีแต่สีขาวอมเทาปกคลุมอยู่ทั่ว ไม่เห็นดวงตะวันว่าเคลื่อนล้อยขึ้นลอยอยู่ตรงไหน มีแต่หน้าพิกาที่โรงเรียนเท่านั้นที่พอจะตั้งสมมติฐานเอาไว้ว่าตำแหน่งของดวงตะวันควรอยู่ที่ใด....
10. พักได้เห็นใบหน้าของครูใหญ่ที่เงยขึ้นเมื่อครู่นี้ เขาไม่เคยเห็นสีหน้าเช่นนี้มาก่อนเลย สายตาที่มองมาเหมือนเช่นคนอื่น ๆ มอง - ไม่ ไม่ ครูใหญ่จะไม่มัวมองกูด้วยสายตาอย่างนั้นเด็ดขาด แกเป็นคนดี แกไม่ได้มองกูอย่างนั้น. พักนึกโทษสายตาดูตัวเองว่าบางทีอาจพร่าพรายเพราะอยากเหล้า หรือว่าแสงในนี้ค่อนข้างน้อยจึงทำให้สีหน้าครูใหญ่เปลี่ยนแปลง
11. ม่ายสมทรงก็ช่างดีเหลือแสน นางมีชีวิตอยู่กับพักโดยไม่เรียกร้องสิ่งใดให้สิ้นเปลืองเงินทองเลย นางยังคงอยู่ตามวิถีทางที่นางเป็นอย่างเสมอดันเสมอปลาย บางทีนางอาจจะพอใจด้วยซ้ำที่ภายในกระต๊อบของนางเวลานี้มีสมบัติเพิ่มขึ้นอีกมากมาย และเพิ่มมากขึ้นทุกวันด้วย จานแตก ชามปั้น แก้วราว กะลา ดอกไม้กระดาด กระจ่างเครื่องดีม ฯลฯ

12. ปากสีแดงเธอที่เข็ดขึ้นกลับเบิ้ลเหมือนจะร้องไห้ พักให้หนึ่งสัปดาห์ปากของนางเบื่อนะไรมา แต่เขาก็ไม่ได้ถามนอกจากว่า "นางมีตั้งคัมัย" คิดเข้าข้างตัวเองว่าบางที่นางอาจจะชุกซ่อนเงินที่เหลือจากชื่อของไว้บ้าง "ตั้งค้ออะไร" ม่ายสมทรงไม่วายสงสัย "ตั้งค้อที่ชื่อของได้นะ" ม่ายสมทรงสายหน้า ไม่สนใจกับคำถามของพนักงานตรงเข้าหาสมบัติที่พักรอทั้งไว้กระจุยกระจายอยู่บน แครหน้าตาตื่นราวกับเกรงกลัวว่าสมบัติล้ำค่าของนางจะถูกพิกเอาออกไปทิ้งข้างนอกอีก
13. -เพราะมึงนั่นแหละ ที่ทำให้มันต้องตาย. ลุงไข่เดินคิดมาตลอดทางถึงความผิดของแก มันเหมือนเป็นบาปมหันต์ที่ต่อไปนี้จะติดตรึงอยู่ในใจตลอดเวลาที่นึกถึงพิกและตราบาปนี้คงจะประทับรอยไว้กับแกไปอีกนาน บางที่...อาจจะนานจนกว่าชีวิตของแกจะล่วงลับตามพิกไปก็เป็นได้...
14. พอถึงริมป่าคุณก็ตะลึงจ้งจ้ง เพราะริมบ่อมีแต่ครุวางอยู่ ส่วนเอี้ยยคำกองหายไป หรือที่คิดจุ่นจะมาชวนเอี้ยยคำกองไปจับกันเหมือนเอี้ยยคำกองจับบุญ หลาย... เมื่อตอนอยู่กลางทุ่งเอี้ยยคำกองยังบอกว่าบางที่ที่คิดจุ่นจะมาหาที่ บ่อน้ำ จะอยู่ไหนหนอ คุณถามตัวเอง
15. ความจริงอารมณ์โกรธ อารมณ์กลัว ไข่ว่าจะหายไปเลยเป็นปลิดทิ้งดอกนะ ยังมีอาการฉุนเฉียวบ้าง กลัวบ้าง เพียงแต่ปฏิบัติกริยาในปีนีไม่รุนแรงเท่าปีก่อน เวลาโกรธมากๆ ไม่ไว้วางใจ แต่อาจจะตอบสนองด้วยการเรียบ ขมขมิบอยู่ในลำคอ หรือกระแทกเท้าเดินออกไปเงียบๆ บางที่อาจจะโกรธจัดจนร้องไห้บ้าง แต่ไม่มากนักหรอกค่ะ เพราะวัยนี้ไม่ใช่วัยน้ำหูน้ำตา...โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย เขาจะรู้สึกว่าเขาโตแล้ว ต้องไม่ร้องไห้ให้ใครเห็น...
16. "ตอนเก็บตัวมีอยู่ครั้งหนึ่งที่บ่ต้องถอดรองเท้าทั้งไว้เพราะต้องไปซ่อมเต็นท์ ก็ปรากฏว่ามีคนเอาตะปามาใส่ไว้ในรองเท้าบ่ม พอเราใส่เข้าไปก็ร้องโอ๊ย! เลย แต่โชคดีเลียดไม่ไหลเพราะบังเอิญมันไปโดนตรงจุดที่เราไม่ได้ใช้เหยียบ ถามว่ามีคนแกล้งหรือเปล่า พุดยากนะบางที่มันอาจจะหล่นลงมาจากเพดานก็ได้มั้ง บ่มึงคิดมากไป (หัวเราะลั่น)"
17. ถ้าเราแก้ไขหนักแก้ไข หรือถ้าไม่ทัน วันรุ่งก็มาขอโทษก็ได้...เสร็จรายการทุกวันพอขับรถกลับบ้านก็จะนึก เมื่อที่เราไม่น่าพูดอย่างนี้เลย บางที่คนอื่นอาจจะไม่รู้สึก แต่เราเองรู้สึกได้ เพียงแต่ว่าเห็นแล้วเราจะทำอย่างไรกับมัน จะเศร้าหรือจะตั้งใจแก้ไขให้มันดีขึ้น ผมก็เช็คเรื่อย ๆ และแก้ไขให้มันดีขึ้น"
18. ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธ แต่ยังมีความจริงอีกด้านหนึ่งที่น่าสนใจกว่า นั่นคือว่า ถ้าใครได้รู้จัก 'เจ็ญ-อุไรวรรณ' คนนี้ดีเพียงแค่กระต๊ากเดียวที่นักการเมืองกลุ่ม 'วังน้ำเย็น' รู้จัก บางที่คุณอาจจะขอบคุณทั้งทักษิณ ชินวัตร และเสนาะ เทียนทอง ภายหลังก็ได้ สำหรับตัวอุไรวรรณเอง นับจากนี้คงต้องพิสูจน์ตัวเองด้วยผลของงาน
19. เป็นเรื่องของค่านิยม ที่ถ้าบริษัทใดได้รับการคุ้มครองจากคนกลุ่มนี้จะเป็นที่เกรงขามของผู้ไม่ประสงค์ดีทั้งหลาย ขณะเดียวกันขอเตือนสติไว้ด้วยว่า บริษัทเอกชนเหล่านั้นต้องมั่นใจพอในตัวบุคคลที่ได้เลือก เป็นธรรมชาติของสังคมที่ต้องมีทั้งคนดี-ไม่ดีปะปนกันไป ที่ผ่านมามีหลายกรณีชี้ให้เห็นว่า บางที่คนเหล่านั้นกลับสร้างความหายนะให้ได้เช่นกัน ดังกรณีคดี 'คนมีสี' ลอบอุ้มนักบวชชของบริหารบริหารมาก่อสร้างชื่อดัง ช.การช่างที่กำลังเป็นข่าวในขณะนี้ (unmarked)
20. เดวิส เลิฟ ประคองตัวคว้าแชมป์ได้เพียงรายการเดียว ขณะที่ ไทเกอร์ คว้าแชมป์ได้ถึง 28 รายการ จากทั้งหมด 30 รายการ การทำ 8 อันเดอร์ในวันสุดท้าย ก่อนคว้าแชมป์ เดอะ เพลย์เยอร์ส แชมป์เปี้ยนชิพ เมื่อ 2 สัปดาห์ที่แล้ว ทำให้ เดวิส เลิฟ เดอะเธิร์ด มั่นใจว่า เขาเรียกฟอร์มสุดยอดคืนมาได้แล้ว และบางที่ ในวันอาทิตย์ที่ 13 เมษายนนี้ เขาอาจได้ฉลองวันเกิดครบรอบ 39 ปีด้วยการคว้าแชมป์ เดอะมาสเตอร์ส ก็เป็นไปได้
21. ทีมหลังสิ้นสุดฤดูกาลนี้ มิตรฟิลด์เชิงสูงรายนี้ถูกตีกานำชื่อตัวมาร่วมทีมเมื่อ 2 ฤดูกาลก่อนด้วยค่าตัว 4 ล้านปอนด์และโชว์ฟอร์มการเล่นได้อย่างน่าประทับใจ และเคยมีข่าวว่าเจอร์ราร์ด ฮูลลิเยร์ สนใจอยากคว้าตัวไปร่วมทีมด้วย อย่างไรก็ตามมัลบริ่งก็ต้องการเล่นให้กับทีมที่ให้โอกาสลงเล่นเป็นตัวจริงอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งบางที่อาจจะไม่ได้รับโอกาสเช่นนั้นเมื่อย้ายไปร่วมทีม "หงส์แดง" - ข่าวสด
22. ผู้จัดการ Thursday, April 10, 2003 อาร์แซน เวนเกอร์ ผู้จัดการทีม อาร์เซนอล เห็นดีเห็นงามกับ เซอร์ อเล็กซ์ เฟอร์กูสัน กุนซืออทีม แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด ระบุว่าศึกษาฟูฟ่า แชมป์เปี้ยนส์ ลีก มีความสำคัญเหนือทุกสิ่งและบางที่อาจจะมากกว่าฟุตบอลโลกด้วยซ้ำ
23. ผู้จัดการทีม อาร์เซนอล เห็นดีเห็นงามกับ เซอร์ อเล็กซ์ เฟอร์กูสัน กุนซืออทีม แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด ระบุว่าศึกษาฟูฟ่า แชมป์เปี้ยนส์ ลีก มีความสำคัญเหนือทุกสิ่งและบางที่อาจจะมากกว่าฟุตบอลโลกด้วยซ้ำ เซอร์ อเล็กซ์ เฟอร์กูสัน กุนซืออทีม แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด แสดงความคิดเห็นว่าศึก ยูฟ่า แชมป์เปี้ยนส์ ลีก มีความสำคัญเหนือทุกสิ่งและบางที่อาจจะมากกว่าฟุตบอลโลก

24. * สถานการณ์อย่างนี้หนักไหม สำหรับคนเป็นพ่อแม่ นักจิตวิทยาท่านบอกว่า "หนักไม่น้อย" พ่อแม่จึงควรมีวิธีทำใจไม่เครียดไป
กับเขา สำหรับพ่อหรือแม่ที่เลี้ยงลูกตามลำพัง อาจจะต้องหาหลักพึ่งบ้าง เช่น เพื่อน ญาติ ครู ฯลฯ ที่พอจะช่วยแก้สถานการณ์ใน
บางครั้ง เพราะถ้าเผชิญอยู่คนเดียว บางทีก็อาจจะทุกข์ เครียดขึ้นมาได้ *
25. มีเซ่นนั้นแล้วทั้งสาม ภรรยา และสมาชิกในครอบครัวจะมุ่งให้เวลากับสิ่งที่ตนเองสนใจโดยไม่สนใจสมาชิกคนอื่น ครอบครัว
จำนวนมาก ไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับบรรยากาศที่ได้ใช้เวลาทำกิจกรรมร่วมกันมานานแล้ว บางทีอาจจะเป็นเวลาเกือบสิบปีแล้วที่
ไม่ได้รับประทานอาหารด้วยกัน ไม่มีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กันอย่างแท้จริง ทุกคนมีสภาพต่างคนต่างอยู่ ไม่มีความใกล้ชิดกัน
26. ในกลุ่มที่เจริญเติบโตได้ดี ร่างกายจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง โดยทั่วไปองศาตและอุณหภูมิจะสูงขึ้น มีขนขึ้น
ปกคลุมในบริเวณดังกล่าว ในวัยนี้บางทีจำโลกก็มีอาการผกผันขึ้นเป็นครั้งคราว โดยที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับอารมณ์เพศ
หรือการกระตุ้นทางเพศใดๆ จากภายนอกเลยก็ได้ บางทีมันอาจจะเกิดขึ้นเพราะอารมณ์กลัวหรืออารมณ์โกรธก็เป็นได้
27. เราอาจสังเกตความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นขณะเล่นกีฬาหนักกว่า ว่าความเจ็บปวดแต่ละแบบมีสาเหตุมาจากการออกกำลังกายผิดท่า
อย่างไรบ้าง บางทีอาการเจ็บปวดเพียงเล็กน้อยของคุณ กำลังถูกละเลยไป ทั้งที่กำลังจะนำคุณไปสู่ความเจ็บป่วยขั้นร้ายแรงที่
คาดไม่ถึงก็เป็นได้
28. ใช่ ๆ ง่ายปากอ่าว นี่ไง เพราะมันมาลุ่มที่หลัง อันนี้ดีเลยเพราะว่า ที่เราพูดเนี่ย ลุ่ม ลุ่มปากอ่าวเนี่ย เราอาจจะคิดว่ามันเป็นไ
นะ เต๋t metaphor หรือเปล่า เราจะลิสต์ไว้ลุ่มปากอ่าวในพจนานุกรมแปลว่าอะไร แต่ที่จริงมันไม่ใช่ เพราะเราสามารถจะแยก
ออกมาเนี่ยดูสิ มาเป็นทั้งสองประโยคพูดถึงอ่าวคำนึงนะ บางทีเราอาจจะไม่ได้เข้าใจในครั้งแรกก็ได้ เราต้องอ่านทั้งหมดถึงเราจะ
เข้าใจว่ามันเกิด metaphor อะไรใช้ metaphor อะไรขึ้นมา
29. speech ก็มี say กับ word say นี่เป็นอะไรดี สุริยะ พูด อาจารย์ น่าจะเป็นพูดใช่ไหม เพราะกล่าวนั้นมันแคบกว่า ความหมายที่
กว้างๆหน่อย ทั่วไป น่าจะเป็นเรื่องพูดมากกว่า do ก็ทำ happen สุริยะ เกิดขึ้น อาจารย์ เกิด ซึ่งบางทีเราอาจจะใช้เกิดขึ้น ก็
จะเป็น a lot ของมันใช่ไหมคะ
30. "ายังเป็นชาวบ้านเค้าก็จะพูดเหนืออยู่แล้ว ขนาดคนภาคกลางที่ไปทำงานที่นั่น เค้าก็จะพยายามพูดเหนือกับชาวบ้าน แล้วอีก
อย่างก็คิดว่าภาษาเหนือมันฟังไม่ยาก เค้าจะพยายามพูดเหนือกับชาวบ้าน ฉะนั้นชาวบ้านจะไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องการสื่อสาร
นอกจากว่าคนนั้นจะมาจากไหน ถ้าเป็นคนภาคกลางนะ บางทีอาจจะฟังไม่รู้เรื่องต้องให้คนอื่นมาช่วยฟัง แต่โดยทั่วไปเนี่ยการ
สื่อสารไม่ค่อยมีปัญหาหรอก
31. * สุตฯ: คิดว่าถ้าเค้าพูดภาษากลางได้ชัดเจนเนี่ย พี่วรรณคิดว่าเค้าจะไม่อาย เป็นไปได้ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่อาย ที่จะให้ความเห็น
อะไรออกทีวีไหมคะ ถ้าเกิดคิดว่าเค้าอายเนี่ย อายเพราะเค้าพูดภาษากลางไม่ได้เข้ามามาตรฐานอย่างนั้นนะเพราะะ วรรณฯ: ที่
เวลาออกทีวีอย่างนั้น หรือบางทีเค้าก็ไม่รู้ว่าเค้าจะสื่ออะไร จะสื่อยังไง เค้าก็จะใช้ ภาษาเหนือ กลายมาเป็นใช้ศัพท์แบบใช้พูดป
กันนะ เหนือปภาคกลาง
32. สุตฯ: แล้วอย่างนี้พี่วรรณคิดว่า เค้ามีปัญหาในการเรียนรู้ใหม่ เรียนรู้การรับความรู้ที่เราใช้ภาษากลางเป็นสื่อให้เค้านะ วรรณฯ:
ไม่มี แต่ที่เนี่ยการฟัง การอ่านเนี่ยมันก็เกิดความเข้าใจ แต่เวลาพูด เหมือนอย่างเวลาเรา บางทีเราจะฟังภาษาอังกฤษได้ดี กว่าเรา
พูดใช่ไหม สุตฯ: ได้ดีกว่าแต่ว่ามันไม่ได้ดีมากพอเราจะนำความรู้ที่เราสื่อเนี่ยไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ว่าไหมคะ
33. มันมีการสื่อสารด้วยวิธีอื่นๆเช่น ท่าทาง กิริยา หรือแม้แต่การไม่พูด มันมีความหมาย แต่หวานไม่รู้ว่ในเมื่อมันไม่มีการสื่อสาร
ตรงนี้ที่มากพอที่คนอื่น เค้าจะนำไปใช้ พวกนักภาษาก็ดันไม่ท้านะ ที่นักการสื่อสารที่เค้าควรจะมาร่วมเห็นความสำคัญตรงนี้ ก็
มัวแต่ไปศึกษาแต่พวกเรื่อง media, t.v. วรรณฯ: พี่ว่า เพราะว่าบางทีนะความสนใจคนอย่างนี้ น้อยางนี้ หมายความว่าตรง
นั้น มันยังไม่เจอทางตัน ยังมีอะไรให้เดินต่อ ก็เลยเหมือนกับว่าทางนี้มันยังไม่มีการเริ่ม
34. วรรณฯ: พี่ว่า เพราะว่าบางทีนะความสนใจคนอย่างนี้ น้อยางนี้ หมายความว่าตรงนั้น มันยังไม่เจอทางตัน ยังมีอะไรให้เดิน
ต่อ ก็เลยเหมือนกับว่าทางนี้มันยังไม่มีการเริ่ม แล้วคนที่เข้าใจเรื่องอย่างนี้ได้ลึกที่สุดนะ พี่ว่าก็จะเป็นคนที่เหมือนกับว่า
เล่นเรื่องนี้ แล้วก็ไปศึกษา psychology เพราะว่าบางทีเนี่ย psychology ถ้าเค้าไม่ได้มาศึกษา เค้าจะไม่ทางรู้ปัญหาเลยว่า เค้า
จะมองไม่ออก อย่างไรที่มันถึงคิดนะ พี่มองไม่ออกเลย
35. เป็นหลายอาทิตย์แล้วใช่ไหมคะ อ้อย ใช่คะ แล้วอันนี้นั้นจะก็จะอยู่ทั่วไปเมื่อปีที่น้ำเยอะก็ประมาณ 1-2 เดือนเนี่ยอยู่แล้วที่ทำ
อะไรกินไม่ได้นะ 2 เดือนอยู่แล้ว ดีใจ เพราะฉะนั้นขอให้ทางความช่วยเหลือเขาไปบริการชาวบ้านด้วยนะ อ้อย แบบว่าช่วย
บริการ แบบว่า อย่างทุกวันนี้ที่บริการกันนี่ก็คือ บางทีเหมือนว่าเป็นสายพรรคการเมือง เป็นพรรคเป็นพวกอะไรอย่างเงี้ย คือไม่
ทั่วๆหน้าไปอย่างนั้นนะ มีความรู้สึกว่าเป็นอย่างนั้นนะ

36. ผู้หญิงขับรถคนเดียว บอกก่อนถ้าเกิดไปเสียในที่เปลี่ยว เราไม่คุ้นสถานที่ อย่าเพิ่งอยู่ แล้วลงไปดูรถด้วยตัวเอง บางทีอาจจะมีปัญหา ล้ออะไหล่ก่อน มีโทรศัพท์มือถือใช้ใหม่ ปกติทุกคน ทุกวันในชีวิตในเมืองหลวงทุกคนต้องมีโทรศัพท์มือถืออยู่แล้ว เนี่ยจะหะโทรศัพท์แจ้งเพื่อนแจ้งอะไรไว้ก่อนว่าเราอยู่ตรงไหน
37. ยังไงคุณหวานนี่แกก็จะต้องรักคุณศักดิ์เขาเนี่ย เลย แต่ทำทางคุณศักดิ์คงไม่เล่นด้วย ถ้าเล่นด้วยคงมีอะไรกันมานานแล้ว นี่ แกก็พยายามอยู่เนี่ย เห็นคุณ เห็นคุณวิภาดาบอกว่าคุณหวานเนี่ยทำทางอยากจะทำตัวเข้าแลก เหมือนกับว่าอยากจะทำอะไรสักทีหนึ่ง อะไรเงี้ยะ ญ2- บ้า บางทีเขาติดใจจะกะพี่ว่า เอาอีกหลายทีนะกะ ช- ของอย่างนี้ใช้ใหม่ครับ ได้ทีหนึ่ง ก็ถึงว่ามีคำว่า วัวเคยคำม้าเคยขี่ใจครับ
38. ช- objective คืออะไรที่จะทำ ญ1- แต่พี่ไม่อยากให้เป็นแบบสนิทกันมาก เพราะว่าพี่รู้สึกว่าการที่ไปแล้วที่อดไป ตอนที่เราพูดกันแบบเพื่อนกันเองเนี่ย ปรากฏว่ามัน อิม เรืองมัน ไอ้ตรงส่วนที่พี่สนใจเนี่ยมันไม่ค่อยมี มองเห็นไม่ได้ เพราะว่าความสนิทสนมใน บางที ที่พี่คิดว่าสิ่งหนึ่งที่พี่ พี่ พี่พี่อยากจะได้ แต่ว่าพี่ไม่ได้ พี่คิดว่าพี่ไม่ได้เน้นใจ พี่จะต้องทำสิ่งที่ แสดงว่าคำสิ่งที่พี่ไม่ชัดเจน
39. ญ2- แต่เวลาเล่าแบบนี้ รู้สึกเกร็งจะพูดจริง ๆ นะ ไม่รู้สึกเป็นธรรมชาติเลยที่เล่าขนาดรู้จักกันเอง ที่เล่ารู้สึกแปลก ๆ รู้สึกออกไทย ที่วิธีของสามยังไปไม่รู้จะมันรู้สึกแปลก ๆ อะ ญ1- แล้วทำไงให้มันไม่รู้สึก ญ2- เพราะมันต้อง บางทีมันต้องไม่มีเทป ช- ไม่หรอก ญ2- พี่ต้องไปแอบเครื่องเทปเลยรู้มัย ถ้าอยู่ในเหตุการณ์จริงอะแต่มันก็ไม่ได้
40. ช- เออใช่ ญ2- พูดไปมันก็เสียสำหรับเราอะ ช- เออ เพราะว่าแบบเป็นคนช่างเมาส์ ช่างนินทา ญ2- แล้ว แล้วเรารู้จัก.. ญ1- คนในตัวละครนี้ดีไหม ควรจะรู้จักใช้มัย ญ2- ถ้าควรจะรู้จัก เราก็คงไม่ต้อง ไม่ต้องใส่ความคิดเห็นเราไปดีกว่า เพราะว่าเรื่อง บางทีแค่เราเห็นรูปหยิ่งเงี้ยะ ถ้าเกิดเรารู้จักกับครอบครัวเนี่ย กำลังจะแบบแตกแยกเงี้ยะ เราก็ตอบดีกว่ากำลังแตกแยก
41. น้องสาวคุณนี่ปอนเขียวอะไรยังเงี้ยะ ฉั่น ฉั่นก็เลยฟัง ๆ ดูเขี่ยเหมือนกับว่าเหมือนกับเขาประซัดเรื่อง เรื่องร้ายอะไรของ ผู้หญิงคนเนี่ยเนี่ย คือไม่เข้าใจอะ ทำไม่ต้องไปประซัด ฉั่นก็เลยแบบเออฟังใหญ่เลยอะ ช- อ้าวแล้วน้ำเสียงเขาเป็นไงประซัดมากเลยเธอ ผู้หญิงเขาความหลังกันละมั้งเธอ ญ2- เนี่ยนะ บางทีที่ผู้หญิงคนนี้อาจจะร้ายคนเดียวก็ได้ แต่ว่าเขาอาจจะเห็นแก่ตัวไม่จูนเจื่อน้องสาวไม่จูนเจือครอบครัวคนข้างบ้านก็เลยทนไม่ได้ก็ได้
42. บางทีมันจะสับสนระหว่างตัวจริงกับภาพลักษณ์ ผมว่านักแสดงหลายคนคงจะรู้สึกแบบนี้ หนูแหม่ม สับสนเหมือนกัน ฮิวโก้ ครับ ผม แหม่ม เหมือนว่าชอบบทที่เราเล่นในละคร ฮิวโก้ มันเป็นทั้งบททั้งภาพที่เรามองจากข่าวในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆ ที่จะเขียนเรื่องบันเทิง บางทีมันอาจจะไม่ตรง กับตัวจริง เออบางทีมันก็ต้องการปิดบังบ้างนะอะ ไม่ว่ามันจะเป็นเรื่องส่วนตัว
43. หนูแหม่ม สิบสี่ไม่เอาไม่ชอบ ฮิวโก้ อะสิบสี่ไม่เอา เอาเป็นวงชื่อฝรั่งๆดีกว่าอะไรยังจี้ คือคือมัน หนูแหม่ม คุณเล็กนี่เหมือนกับว่ามีบางบริษัทพยายามที่จะแยก ฮิวโก้ มีครับ เขาก็เคยเห็นตั้งแต่แรกแล้วครับว่าอะไรขายได้ อะไรผลประโยชน์ได้ ซึ่งบางทีก็กลัวว่า บางทีที่ค่ายเพลงลืมไปแล้วว่าทำงานศิลปะครับ ไม่ใช่ขายสินค้าอย่างเดียว ซึ่งมันต้องมีบ้างนะครับ
44. ปูไข่ ถ้าเป็นไปได้อีกจะพยายามไปฟิตเนสหรือไปวิ่งอะไรยังจี้ครับ เพราะว่าบทเวลามันจะพอสขึ้นมาแล้วยังจี้ด้วยเทียบกับน้ำหนักตัวของเราแล้วนะครับ มันประมาณ 500-600 กิโล ก็ต่างกับคนประมาณ 10เท่า หนูแหม่ม เราเอาไม่อยู่นะถ้าเราไม่แข็งแรง ปูไข่ ใช่ครับ บางทีที่เค้าพอสขึ้นมาแล้วยังจี้ครับ ถ้าเกิดเราไม่ฟิตจี้ครับ ถ้าเราเกิดพลาดท่าตกลงไปยั้งจี้ มันจะอันตราย
45. แหม่ม นี่นอกจากว่าจะเซียร์เต็มที่แล้วนะกะ ยังไปเป็นสวัสดิการให้กับทัพภักพานักกีฬาทั้งหลาย รวมไปถึงสื่อมวลชนด้วย กบ เวลาสื่อมวลชนเค้าจะมาทำข่าวน้องกับทีมของพี่มาทั้งหมดเนี่ย คือ บางทีพี่ๆเค้าก็ยังไม่ค่อยรู้เวลาที่ไปซีเกมส์ไรยังจี้ก็จะไม่เห็น ว่าคนไทยหรือว่าชาติอื่นอะไรยังจี้พอพี่เค้ามาถึงเค้าก็จะถ่ายเลย พี่ทุกคนเค้าก็จะถ่ายเลย เราก็จะบอกว่าพี่ไม่ต้องถ่ายไม่ใช่ของ เรา
46. หนูแหม่ม เป็นแนวหนั แนวป๊อป แนวซอๆ เพลงน่ารัก แหม่ม เพลงเศร้าๆซึ้งๆ เอ่อ นัท แอนนี่คือจะเน้นไปทางลูกทุ่งเลยละ ลูกทุ่งนี้ได้ทุกเพลง หนูแหม่ม ลูกทุ่งนี่บางทีคนชอบก็ร้องง่ายนะ แอน คือคือแอนมองว่าลูกทุ่งมีเสน่ห์ในความรู้สึกของแอน แอนจะเป็นคนชอบดูมิวสิกวิดีโอลูกทุ่งอะไรยังจี้
47. แอน คือคือแอนมองว่าลูกทุ่งมีเสน่ห์ในความรู้สึกของแอน แอนจะเป็นคนชอบดูมิวสิกวิดีโอลูกทุ่งอะไรยังจี้ หรือเค้าทำอะไรกันน่ารักๆใสๆอะไรยังจี้ มันก็ตกลงนะ บางทีแบบว่าข่าวในนั้นนะพี่เคยดูมัย หนูแหม่ม ใสๆน่ารัก ซื่อๆ ซื่อๆ แอน แล้วเพลงเค้าจะแบบว่าเค้าคิดได้ยังไงนะเพลงหมากัดหรือว่าคุณลาโย มาเรียกชื่อนคุณลาโยอะไรยังจี้
48. แหม่ม ถูกต้องมัยคะน้องแอน แอน ก็แหม่เดี๋ยวนี้นันก็ตัดๆไปบ้างแล้ว นัท โอ้ยปกติเนี่ยแบบว่าจะสับยี่สิบรายการนะกะ แอน ไม่หรอกคือแบบที่เห็นสูงๆ บางทีที่คนสูงยังงี้ก็ดูดีนะกะกะ หมายถึงนี่มองภายนอกอย่างเดียวนะกะแล้วก็ดูสะอาดสะอ้านขาวๆจี้ๆ แล้วก็ดูสะอาดอะไรยังจี้กะ ไม่ได้มีเหตุผลอะไรกะ

49. แอนฟังดูแล้วแวนรู้สึกว่ บางทีนั่งถามนั่งฟังเพลงนี้ในรถใช้มียะก็จะคิดว่าเอ๊ะฉันรักเค้าเพราะอะไรนะอะไรยังงี้ เนี่ยหรือเค้ารักฉันเพราะอะไรมันมหาเหตุผลไม่ได้เวลามีคนมาถามว่ารู้สึกดีต่อกันอย่างไรหรือทำไมยังงั้นมันตอบไม่ได้ แต่รู้แต่ว่า นัท มีเรื่องราวอะไรมั่งคือบางทีมันยังงี้ แอน เอออะไรยังงี้ นัท มันบอกเรื่องราวไม่ได้นะคะว่าแบบว่าเอ้ยมันประทับใจอะไรเรื่องอะไรเป็นประเด็นเป็นหัวข้อเรื่องอะไรยังงี้
50. เมื่อเห็นกีฬาเทนนิสเนี่ยมันเป็นกีฬาที่ไม่มีการกระทบกระแทก ในขณะที่เล่นเนี่ยอันตรายจากการแข่งขันโดยผู้เล่นด้วยกันเนี่ยมันก็ไม่มี ก็เลยเลือกกีฬาเทนนิสเนี่ยให้ลูกได้เล่น เนื่องจากความเป็นห่วงนะว่าการบาดเจ็บจะเกิดขึ้นในขณะที่เล่น บางทีอาจจะต้องพิจารณาอะไรยังงี้ก็ได้นะส่ะก็เลยเลือกกีฬาเทนนิสเนี่ยส่ะ
51. ไม่พอใจเจ้าหน้าที่ไม่พอใจลูกน้อง โดยไม่คำนึงถึงว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นงานหลักในหน้าที่ของท่านนั้นจะกระทบกระเทือนขนาดไหน ท่านประธานที่เคารพครับแค่คำวิภาควิจารณ์ของสื่อมวลชนนั้นก็ไมขัดเจนหรือครับ บางทีอาจจะไม่ใช่เป็นเช่นนั้นก็ได้ ท่านปลัดอาจจะมึเหตุผลอย่างอื่นก็ได้
52. ไม่ใช่ข้าราชการไปแล้วตกลงกันไม่ได้ก็กลับมาถามรัฐมนตรี บางครั้งรัฐมนตรีไปแล้วตกลงไม่ได้ก็ต้องกลับมาถามข้าราชการเหมือนกัน เพราะอะไร เพราะบางครั้งรัฐมนตรีไม่ใช่จะรู้ทุกเรื่องไปหมด เรื่องของการปฏิบัติของข้าราชการระดับล่างเนี่ย บางทีรัฐมนตรีเนี่ยจะครับท่านไปรู้ซะหมดทุกอย่างเดี๋ยวกี้ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจหาว่าไปล้วงลูกอีก
53. สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของ สปช. มีงบประมาณทั้งสิ้น 405 ล้านบาทเศษ มีคนเข้าไปเกี่ยวข้องมากมายในการขายชุดนักเรียนให้กับ สมช. จะมีพ่อค้า มีห้างร้านต่างๆ บางทีพี่น้องที่ติดตามข่าวอาจจะสับสนเพราะได้ยินคำว่าสหภาพ มีคำว่าสหภาพเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย แน่แน่นอนครับ สหภาพพวกนี้ก็มีพวกเหมือนกัน แบ่งกันเป็นกลุ่มๆ ไม่ได้เป็นพวกเดียวกันทั้งหมด
54. ผู้ประกอบการเขาเดือนผมมานะครับว่า ให้ดูให้ดีๆว่า ลายมือชื่อเป็นใครเซ็นมาครบทุกคนไหม เพราะบางคนที่บอกผมว่า บอกว่าไม่มีทางที่เขาจะทำอย่างนั้นเด็ดขาด บางทีอาจจะถือ อาจจะผิดไปอีกข้อหามาครับท่าน คือปลอมแปลงเอกสาร ไม่แนะครับถ้าใช้วิธีนี้ หลังจากถูกปฏิเสธไม่ยอมจ่ายเงิน 10 % สองอาทิตย์ต่อมาก็เริ่มปรากฏข่าวขึ้นตามหน้าหนังสือพิมพ์ว่าจะล้มสเป็คมอก.
55. ท่านประธาน ผู้อาวุโสในพรรคประชาธิปไตยท่านหนึ่งบอกผมว่า การทำหน้าที่รักษาปกป้องผลประโยชน์ของชาติ หรือการเป็นคนดีนั้นบางทีก็กระทบกระเทือน ท่านบอกว่าอย่าไปห่วงไปไหว เหมือนเวลาพระพรมน้ำมนต์ไปเนี่ย ถ้าคนดีก็เจย แต่มีจะลุกขึ้นมาเดินครับท่านประธาน
56. แต่ฝ่ายการเมืองนี่ครับ ฝ่ายหาประโยชน์ครับอยากจะเพิ่มเติม อยากจะหาประโยชน์โทษนะครับ ระบบนี้เป็นระบบ Analog ผมขออนุญาตอ่านนะครับ บางทีก็พูดแล้วก็อาจจะทำให้ เรามั่นไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์โดยแท้ ต้องหาข้อมูลมากแม้ว่าจะเรียนจบฟิสิกส์ก็ตาม
57. เขาก็มีท้องฟ้าจำลองแบบโดมแบบไทย ขนาด 18 ถึง 21 เมตรเหมือนกัน และเขาใช้เครื่อง Analog นี่คณะกรรมการเขามั่นคงเขามั่นใจว่า เขาจำเป็นแน่นอนผมพูดตรงนี้บางทีมันไม่มีการอ้างอิงจากต่างประเทศเพราะเราไม่ได้ผลิตเอง
58. แว่ววิลล ดิดหมดเลยละ ก็จะมีบางคนเค้าเอาเงินไปซื้อของที่เค้าอยากได้ สัญญา เช่น แว่ววิลล แพชั่นอะไรพวกนี้ เวลาซื้อแพชั่นใหม่มาจะทำงานแล้วเค้าเอาเงินไปซื้อ เพราะบางทีเค้าไม่อยากจะขอพ่อแม่ สัญญา อ้อ หมายถึงว่าเด็กคนอื่นเนี่ยที่ไม่ได้อยู่กับคุณน้าประจำ แต่ว่าขายประเวณีนี้อะไรกันเนี่ย อาจจะไม่ใช่ยากจนไม่มีจะอยู่จะใช้ แต่อยากใช้ของแพง ยังงั้นรีไปล่าชะ ของแบรนด์เนมของหรูหรา มียี่ห้อ
59. สัญญา อ้ออย่างเพิ่งเสียใจด้วยกันก่อน นักข่าวเองก็เคยคุยกันว่ามันไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายแล้วก็บางทีพ.นั้นอาจจะไม่ใช่คุณก็ได้บ.ก็อาจจะเป็นคนอะไรก็ได้ไม่รู้ก็เรามองในแง่ดีก่อน พลอย คุณอะไรก็ไมรู้ มองในแง่ดีก่อนแล้วกัน
60. พลอย มันก็ไม่ใช่เป็นธรรมชาติเหมือนกันแต่บางทีนะมันเป็นเรื่องจริงนะคะถ้าคนเราคนเรานิสัยไม่ดีทำตัวไม่ดี ก้าวร้าวไม่มีความเคารพกับผู้อื่นอะไรยังงี้ ใครจะอยากสนับสนุนใครจะอยากยื่นมือช่วยเหลือละคะ ก็ไม่มี บางทีเค้าคิดว่าพลอยเป็นเด็กอย่างนั้น สัญญา นี่คือปัญหาพอสมควร พลอย ปัญหาพอสมควรแต่ก็ไม่มากนักสำหรับพลอย
61. สัญญา ไม่มีผลใช้มียะ ไม่ได้เกี่ยวกับตรงนี้ พลอย พลอยคิดว่าพลอยไม่เกี่ยวพลอยแยกแยะอะไรถูกได้ แต่ว่าบางทีมันก็รู้สึกขาดอะไรไปบางอย่าง สัญญา มีบ้าง พลอย เวลาแบบเห็นเพื่อนยังงี้จะพอไปค้างบ้านเพื่อนแล้วแบบเพื่อนเค้าเป็นลูกสาวโง่คะ พ่อเค้าทอดมามีมาหอมมาโอ้ลูกเรียนเหนื่อยมียะ โอ้เป็นโง่กินข้าวรียัง

3.5 แน่ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 47 ครั้ง)

1. "ไปรียังวะเกลียว ไอ่ห่านานแล้วนะไวย เตี่ยวขากลับจากจังหวัดคนก็เต็ม กลัวขาดทุนไปได้" ป้ากับลุงที่นั่งอยู่ในรถพักพืดเห็นด้วย "เตี่ยวที่ยังตรงออกแน่ ไยเย็น ๆ ลงมากินไอ่เลี้ยงกินน้ำขวดก่อนก็ได้...พี่ก็" คนขับซึ่งเป็นเด็กหนุ่มนั่งตะโกนตอบแล้วกลับก้มลงมองตารางหมากรุก ชิดลงมาจากรถเดินมาข้าง ๆ แล้วบ่นเบา ๆ เข้าหูคนขับ "ไอ่ห่า เทียงไม่ออกโดนเตะ!"
2. เสียงฟ้าฝนครางครืน ๆ ราวกับระเบิดเสียงหัวเราะกันอย่างสนุกสนานกับภาพที่เห็นยามนี้ ฟักนั้นป้อแป้เต็มที บางขณะคิดคร้ามว่าคงไปได้ไม่ถึงบ้านแน่ แต่ต้องแข็งใจเดินต่อไป พยายามที่จะกระเสือกกระสนตัวเองให้ไปถึงห้องได้ แม้ว่าบางครั้งจะต้องคลานอยู่บนโคลนเซอะระเหี่ยเหมือนหมาก็ตาม เขายังคงพาร่างบอบช้ำเคลื่อนไหวไปข้างหน้า แม้ว่าเงาเงาจะเชื่องช้าเช่นไส้เดือนน้อย....
3. "ฉันจะล้อแกล้งเล่นทำไม เสียเวลาฉันด้วย" สีหน้าครูใหญ่เคร่งขรึม ฟักคิดว่ามันชักไม่ชอบมาพากลเสียแล้ว ครูใหญ่คงคิดไม่ซ้อกับเงินของเขาแน่ "ครูจะโกงผมอะไร" ฟักถามเสียงจริงจิงขึ้นมาบ้าง "อ้าว...พูดให้สวายนะนายฟัก ทำไมปากพล่อยอย่างนี้ล่ะ ฉันบอกแล้วว่าฉันไม่เคยรับฝากเงินแก่ไว้"
4. เขาป่นพึมพำประชดประชันตัวเองอยู่คนเดียว -นี่ไง...ความจริง มึงไม่มีเหล้าจะแดกนี่แหละความจริง เรื่องนี้ต้องมีคนเชื่อมึงแน่ว่าเป็นความจริง. ม่ายสมทรงกลับเข้ามาภายในกระต๊อบ เมื่อเห็นฟักนั่งอยู่อย่างงั่งยั่มหวานมาให้ แต่ครั้นได้เห็นสมบัติของนางกระจายเกลื่อนอยู่บนแคร่สีหน้าก็เปลี่ยนไป
5. เอ็งต้องติดอีกสามเดือนเป็นอย่างน้อย ดัดสันดานซะบ้าง..." เสียงจำห่อมเกรียด ถมึงตาใส่ฟักแล้วเดินจากไปเสียงรongsเท้ากระทบพื้นกระดานดังก๊ง ก๊ง -สามเดือน...สามเดือน กูต้องอยู่ในกรงสามเดือน ตาย...กูต้องตายแน่ แล้วนางสมทรงล่ะจะอยู่กับใคร ไอ่ครูใหญ่ถ้ากูออกไปได้หละมึง ไอ่เหี้ยนี้ จะทำยังงัยกับมันดี...
6. ในปี 2546 นี้ จะเป็นระยะเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ ถึงแม้จะคาดการณ์ว่า โครงสร้าง ศร.ใหม่ที่มี 5 แห่ง จะมีผลบังคับใช้ประมาณเดือน พ.ค.-มิ.ย. แต่การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้นแน่ รว.ศร. กล่าวต่อไปว่า ตนยังมอบให้ ดร.กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดศร. และผู้ที่เกี่ยวข้องไปดูการจัดทำงบประมาณปี 2547 เรื่องเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี
7. เพราะหากให้ยุบ สรภ. แทนที่ที่ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ บุคลากร 2 ใน 3 ต้องไปทำงานในสถาบัน มีเพียง 1 ส่วนที่ไปทำงานใน สกอ. ในขณะที่ภารกิจเดิมยังอยู่ครบ รับรองว่าการบริหารงานของราชภัฏวุ่นแน่ ประกอบกับปีนี้มีอธิการบดี ปร.ภ.ครบวาระถึง 30 สถาบัน จากที่มีอยู่ทั้งหมด 41 สถาบัน
8. "การเตรียมให้มีชุดलगก่อนเนี่ย เป็นการฆ่าตัวตายเลยครับ (หัวเราะ) มันจะไม่ตลก คือผมผ่านละครเวทีสถาบันฯ แล้ว เคยครับ मुखแป๊ก จังหวะที่เราคิดว่าข้าแน่ แต่เขา หนึ่งๆ เลย เราก็อะ...อย่างไรวะเนี่ย การเล่นละครมันเหมือนการทำรายการสดเหมือนกันนะ มันจะมีปฏิกริยาทันที บางทีเล่นมุข คนหนึ่งเราก็เสียความมั่นใจไปส่วนหนึ่ง แต่ถ้านั่นมันเกิดขึ้นเอง สดๆ จังหวะดี ๆ มันจะตลกมากเลย"
9. "สมัยเมื่อ 7 - 8 ปีที่แล้วที่เราจะออกจีเอ็มเคาร์ มีคนบอกไอ้...จะไหวอะไรนะ หนังสือรถเต็มตลาดไปหมดแล้ว ซึ่งตอนนั้นมีประมาณ 30 เล่ม เราก็โอเค ถ้าคุณพูดอย่างนั้น แสดงว่าคุณวางตัวเองไว้ที่อันดับ 31 เพราะฉะนั้นคุณอย่าออกเถอะ คุณแจ่งแน่...แต่สำหรับผมๆ คิดว่าอย่างช้าๆ แล้ว ผมจะต้องอยู่ที่อันดับ 3 ผมถึงจะออก
10. แต่ไหนแต่ไร จันจิรา จูแจ่ง มักโดนเพื่อนสนิท มิตรไกล่ลยติดตามด้วยความอยากรู้เป็นประจำว่าเมื่อไหร่จะแต่งงานเสียที และคำตอบที่ให้กลับเป็นประจำคือ ไม่รู้สิ อย่างไรก็ดี สาววัย 35 ปี ไม่ลืมหูลำบับต่อว่า แต่ถ้าเจอคนถูกใจนะแต่งแน่ "บอกได้เลยว่าไม่คิดจะอยู่เป็นโสดหรอก" เจ้าตัวขอยืนยันเจตนารมณ์อีกครั้ง
11. ที่แรกว่าจะจัดคอนเสิร์ต มหัศจรรย์ วัน จิ่ กิง จา 19 เมษายนนี้ แต่เพราะหวัตมรณะแพร่ระบาดทั่วๆ สยาม สังวริบุตร แห่งดีดีวีดีโอ โปรดักชั่น เลยตัดสินใจเลื่อนไปก่อน น่องๆ หนูๆ ไม่ต้องร้อง เพราะใจๆ ในไมซ์ "สุดสาคร" ก็มาแน่ ดูรายการแฟนพันธุ์แท้มานาน
12. จนวันหนึ่งหลังครบรอบ "เบิร์ธเดย์" เมื่อ 30 กันยายน นายชูชีพยังพูดที่เล่นที่จริงอย่างอารมณ์ดีกับนักข่าวว่า 'มาอายุวันเกิดผมแต่มีข่าวจะปรับ (ออก) ทุกวัน...' คนไกล่ลยติดบอกว่านายชูชีพมันใจว่าไม่โดนแน่ เพราะนายเสนาะยืนยันด้วยวาจา แต่ไฟที่ออกมาทำเอานายชูชีพถึงกับ...อึ้ง และมีอาการหัวฟัดหัวเหวี่ยง เหตุที่นายชูชีพไม่ไหวเพราะรู้สึกถูกละเลยโดยตลอด...ว่าจะไม่โดนปรับออก
13. 'เนชั่นสุดสัปดาห์' จะไม่เสียเวลานำพาท่านผู้อ่านไปทำความเข้าใจกับนักการเมืองนายพลคนนี้แน่ ถ้าไม่เกิดกระแสข่าว 'นายทหารนอกแถว' อีกครั้ง ภายหลังที่นายทหารชื่อดังอย่าง พ.ท.หิมาลัย ศิวพรรณ เปิดตัวแถลงข่าวเข้าเป็นที่ปรึกษาบริษัท จี-พาเพนท์ จำกัด ดูแลปัญหาการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลงให้กับบริษัทจีเอ็มเอ็มแกรมมี่ เมื่อปลายสัปดาห์

14. "ซูเปอร์บอล" สดดีใจที่ชนะอุซเบกิสถานได้ ยอมรับรอบเพลย์ออฟหนักแน่นเจอแต่ทีมระดับโลก ส่วนยอดคุณพ่อ "ชนะชัย" ซีอาร์ที คอร์ตมีส่วนให้ไทยคว้าชัย แย้มรอบเพลย์ออฟเว็ลด์กรู๊ปอยากเจอ "อังกฤษ" ในไทย
15. ส.ปิงปอง เก็บตัวเจียบไม่ขอส่งนักกีฬาลูกแดงออกนอกประเทศ หลังกระแสข่าว "หวัตมธนะ" ระบาด ที่สำคัญผู้ปกครองไม่ไว้วางใจในสถานการณ์เวลานี้ ในขณะที่ซีเกมส์ยังเชื่อมั่นว่า "ทอง" จากทีมชายน่าจะรักษาผลงานเอาไว้ได้แน่ ส่วนเรื่องการจ้างโค้ช แม้ "จิน" จะเป็นต้นกำหนดของใช้หวัตมธนะ ยืนยันกรานที่จะขอใช้บริการช่วง 3 เดือนก่อนไปเวียดนาม "
16. แกรี่ เนวิลล์ กล่าวว่า "เราไม่สามารถเข้าใจพวกเขาได้เลย ผู้คนมักพูดว่าเราย่ำเกรงพวกเขามากจนเกินไป พร้อมทั้งกลัว แต่มันไม่เป็นเช่นนั้นแน่ บางครั้งคุณต้องยกย่องพวกเขา พวกเขาเล่นฟุตบอลได้อย่างมหัศจรรย์ และได้แสดงออกมาให้เห็นแล้ว"
17. ขณะที่ ราโดเมียร์ อันทิช บิ๊กบอสทีมเจ้าบุญทุ่ม สานกลับ บอกนัด 2 ได้เจอของจริงแน่ มาร์เชโล ลิปปี้ เทรนเนอร์แชมป์เก่า กัลโช เซเรีย อา อิตาลี ออกมาเปิดเผยอย่างเปิดเผยหลังลูกทีมทำได้แค่เสมอกับ บาร์เซโลนา 1-1 ทั้งๆ ที่ได้ประตูออกไปก่อนตั้งแต่ต้นเกมจาก เปาโล มอนเตโร ก่อนจะถูก ฮาเบียร์ ซาบีโอลา กองหน้าดาวรุ่งทีมชาติอาร์เจนตินา ยิงตีเสมอในช่วงท้ายเกม
18. ส่วนเยาวชนหญิงปะทะ ไทยเป ประธานผู้ฝึกสอน มั่นใจสาวไทยฉลุยเข้าร่วม "เว็ลด์คัพ" แน่ ซี ญีปุ่น เกาหลี นำกลั้วสุด แต่มั่นใจเทคนิคและความสามารถลูกทีมจะไปโลดแล่นรอบสุดท้าย
19. กิจกรรมต่างๆ * งานบ้าน วิทยาลัยสามยอมรับการช่วยงานบ้านขึ้นบ้าง ไม่ต่อต้านเท่าไร ไม่ถึงกับเอางานเอากการกระดือหรือรับ "เดี่ยวทำอะไร..." ผลัดผ่อนแต่ก็ยินดีทำ ถ้าพ่อแม่มอบรับเวลาของเขาได้ก็ไม่ต้องปากเปียกปากแฉะ อย่าทบทวนไม่ได้แล้วบ่นหรือลงมือทำเสียเอง ปล่อยให้เขาทำเถอะค่ะ ถึงจะนานเป็นชาติก็ตามที เพราะเขาทำแน่ รับปากแล้วเขารับผิดชอบ...
20. ช่วงวัย 7 ขวบ จึงเป็นวัยที่ต้องการคำชมเชย เพื่อให้กำลังใจเสริมแรง "ค่อยๆ ทำนะคะ แม้ว่าหนูทำได้แน่ เพราะหนูมีความตั้งใจ" ความรู้สึกที่ต้องการความมั่นใจในตนเองอย่างนี้ จะปรากฏให้เห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ คุณพ่อคุณแม่อย่าเบื่อกที่จะเสริมสร้างกำลังใจให้เขา อย่ารำคาญ ถ้าได้ยินคำรำพันประเภทไม่มั่นใจตัวเอง
21. สงครามที่น้องก็แค่สนามรบย่อยๆ แต่ถ้าพื้นฐานมีความไม่ลงรอยอยู่แล้ว ต่อให้วัยสิบขวบที่ว่าไม่ค่อยยุ่ง ก็ยังยุ่งจนได้นั้นแหละ แต่ไม่หนักหน่วงเท่าตอน 9 ขวบแน่ หากเวลาที่สงครามสงบ มีสันติภาพในบ้าน พี่น้องมักเล่นกันได้ดี วัยสิบขวบมักจะชอบดูแลน้องที่อายุน้อยกว่า 5 ขวบ วัยที่ห่างกันมาก ทำให้ยอมรับกันได้ดีกว่า
22. บทบาทพ่อแม่ (และครู) ทำด้วยยากน้อยนะจะ จะทำอะไรให้เป็นที่พักผ่อนพอใจของเขา จะทำอะไร ก็ทราบไม่ให้เขาตามอารมณ์ตัวมากเกินไป...กลัวลูกไม่เป็นตัวของตัวเอง ก็เลยปล่อยเขาไปตามพัฒนาการล้วนๆ ...ไม่ใช่แน่ กลัวลูกวินจนติดเป็นนิสัย เลยเกิดสงครามปราบฮ่อ...บ้านระเบิดเป็นซึกๆ เลย...??
23. พ่อแม่ (และครู) ทำด้วยยากน้อยนะจะ จะทำอะไรให้เป็นที่พักผ่อนพอใจของเขา จะทำอะไร ก็ทราบไม่ให้เขาตามอารมณ์ตัวมากเกินไป...กลัวลูกไม่เป็นตัวของตัวเอง ก็เลยปล่อยเขาไปตามพัฒนาการล้วนๆ ...ไม่ใช่แน่ กลัวลูกวินจนติดเป็นนิสัย เลยเกิดสงครามปราบฮ่อ...บ้านระเบิดเป็นซึกๆ เลย...?? พ่อแม่คงจะต้องแสดงบทบาทมากขึ้นแน่ในการตอบสนองต่อพัฒนาการแบบวันๆ ของพวกเขา
24. วัย 11 ขวบ เขาเป็นกันอย่างนี้ทั่วโลก * ถ้าเรามองที่แง่บวก ยุ่งยาก วุ่นวาย น่าเบื่อ เราจะมองเห็นแต่ด้านแย่ๆ มองไม่เห็นด้านดี ซึ่งก็คือ เรามีโอกาสปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมกับลูก ผลลัพธ์ไม่ดีแน่ * เขาป่วนที่บ้าน แต่เขาจะดีที่โรงเรียน คุณครูบอกว่าพ่อแม่ทุกบ้านมาบ่น แต่คุณครูไม่เห็นเด็กที่ถูกบ่นจากที่บ้าน แยกที่โรงเรียนสักคน *
25. ปวดหัวเกี่ยว อะไรกับซิมเคร้า? ไอ้ประเภทปวดหัวตอนปลายเดือน แต่พอต้น เดือนก็ไปปวดในผับในคาเฟ่ (อย่าเกินดีสองนะ) คงไม่เกี่ยวกับ โรคซิมเคร้าแน่ แต่ถ้าปวดอยู่บ่อยๆ นอกจากปวดหัวแล้ว เดี๋ยว ก็ปวดโน่น ปวดนี่ เป็นๆ หายๆ อยู่เรื่อย นี้อาจจะเริ่มเกี่ยวก็ได้
26. ผมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าความรู้สึกของการที่จะไปเป็นผู้แทนของไทยเรายังพูดไทยไม่ชัด หลาย ๆ เรื่องคงตามมา ในกิจกรรมอันนั้นนะ ผมว่ามันต้องมีความรู้สึก ใช้ความรู้สึกที่ไม่มั่นใจต้องเกิดขึ้นแน่อะไรทำนองนั้น อันนี้ไม่พูดถึงว่าเอกลักษณ์ในเรื่องภาษาที่เราได้อยู่ในแง่ของภาษาจีนแต่ในแง่ของการใช้ประโยชน์ของภาษามันก็ไม่มีปัญหา
27. ถ้าอยากจะทำจริง ๆ ป้าขอเถาะค่ะเพราะท่านรับอาสาว่าบ้านเมืองเข้ามามีปัญหา จะมาแก้ไขปัญหามาให้ช่วยประชาชนเทียมหน้าเทียมตา ขอเกาะข้างตรงนั้นเถาะค่ะ นะคะ สร้างรัฐสภาสุขภาพจิตดีมากเลย คณะรัฐมนตรีทุกท่านที่จะไปประชุมตรงนั้น อากาศดีแน่ อย่าเบียดเบียนประชาชนเลยนะค่ะ ขอบคุณค่ะ

28. [20:57:40] Phorn: ถ้าไม่โทร แล้วคนเยอะด้วย ทำไงอะ [20:57:53] Leng: ก็นั่งรอไปเร็ว ๆ รับรองได้โต๊ะ [20:58:00] Leng: แต่ถ้าช้า [20:58:01] Phorn: มียืนด้วยเหรอ [20:58:05] Leng: รับรองไม่ได้แน่จ้ะ [20:58:06] Phorn: หยั่งกะรถเมล์ [20:59:50] Leng: อืม ก็นั่งเยอะก็ยืน แทบจะไม่ได้นั่งเหมือนเล่นเก้าอี้โดนดี
29. อิศระ ต้องเปิดโอกาส ประชาธิปไตยให้ไหมอะ เนี่ยคนเรา เดี่ยวคุณวิไลขออีกครั้งนะ ผมขออีกนิดหนึ่ง อีกข้อหนึ่งเนี่ยมันอย่างจี้คนที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมยอมรับว่าระดับข้อแปดเนี่ย เขาร่างเข้ามาเพื่ออะไร เพื่อตัวเขาเองนะฮะ ในจากสามัญชนของประชาชน ผมมองนะ
30. แล้วหนูก็สอบถามค่ะ คนที่อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกันนะคะ ก็ได้ความว่ามีคนท้องอยู่ค่ะ แต่ว่าหายไป 2-3 วันแล้ว ไม่พบ คือ ไม่อยู่บ้านนี้มา 2-3 วันแล้ว แต่ว่ามีคนท้อง รูปร่างตรงตามที่เรบอกทุกอย่างนะคะ ที่นี้เราก็มั่นใจว่าบ้านหลังนี้ใช่แน่ แต่เบอร์โทรศัพท์มันเป็นของอีกบ้านหนึ่ง แล้วก็คนเฝ้าบ้านของบ้านนี้ก็เป็นคนนครเหมือนกัน
31. ดีเจ ก็คือ ได้คุยทางโทรศัพท์ คั่นสนีย์ ค่ะ ก็ไม่แน่ใจนะ ก็คือ เขาคูณเณรเราไม่รู้ว่าเป็นที่เรามาไปเฝ้าหรือว่าอีกหลังหนึ่งแน่ ก็เลยมาอีกบ้านหนึ่ง บ้านเลขที่ 1/156 เนี่ย ก็โทรศัพท์คุยกัน ก็เลยอ้อนวอนเขา บอกว่าขอให้คุณลงมาหน่อยเถอะว่าจะใช้คุณจนจิราจริงหรือเปล่า พอลงมาแล้วมันไม่ใช่
32. ดีเจ อ้อ นี่เราทราบชื่อสามีด้วยเหรอ คั่นสนีย์ ทราบค่ะ ดำรวจให้หนูมาเมื่อคืนนี้ค่ะ เขาอยากจะให้หนูช่วยดูว่ามีเขาคนนี้อยู่บ้านตรงไหน เพราะว่าโทรศัพท์มันไม่รู้ว่าเป็นอยู่ตรงไหนแน่ แต่อยากได้ที่อยู่เขา แต่เราเช็คไม่ได้ ไม่รู้ว่าเป็นรายการพอจะเช็คได้ไหม
33. ญ2- กูว่าพุงนี้คนต้องเยอะกว่าวันนี้แน่เลย เดี่ยวพุงนี้คุณฮาเล็มก็ไปอีก ญ1- กูเอาแป้งแป้งแก้มกัน ญ2- กูกลัวมันไม่โทรมาแล้ว ญ1- ทำโมอะ ญ2- แต่มันบอกกูแล้ว ญ1- ก็ไม่ได้เป็นแฟนกันนี่หว่า ขอเป็นเพื่อน บ้า
34. น้อง- อาจารย์หม่อมเคยตกกระไดแล้วใช้ปะ พี่- เออ แกมาบ่นอยู่นั่นแหละว่าแก แกบอกไอ้คนที่ทำ คนที่คิดไม่มีสมอง น้อง- แกลั่นทีเดียวนะพี่ยาวเลยใช้ปะ พี่- เออ น้อง- ถ้าแกมึงบ่นก็ควรจะทำใหม่ให้หะ พี่- ใช่ ๆ แกเทศน์ ถ้าแกมึงบ่น แกเรียกแกบ่นว่ามันเป็นไอ้ ไอ้เห็นหะ เห็นใช้ไหมที่มันจะเป็นพื้นเป็นอิฐ แล้วก็มีการเบี่ยงนะ บอกที่เป็นหินตรงนั้นอะ ตีอยู่
35. แล้วพี่สาละเป็นยังไปบ้างครับ ญ2- พี่เธอก็ยังทำงานอยู่ที่เดิม รับราชการไปเรื่อย ๆ ซ- เออครับ ไม่สนุกหรือครับ รับราชการน่าจะดีนะครับอย่างจ้ ญ2- ก็เหมือนกับเช้าสามเย็นสาม ซ- หนู ทั้งเช้าทั้งเย็นได้ตั้ง 2 ชม แล้วนะครับเนี่ย ดีกว่าบางคนที่ทำทั้งเช้าทั้งเย็นเนี่ย ยังไม่ถึงสามเลยนะครับ
36. ก็พอผู้ชายขี้มัย ก็เรียกแบบมาตริยอตรักอะไรเงี้ยแล้วผู้หญิงก็แบบ ผู้หญิงก็บอกว่า อย่า อย่ามาเรียก อ้อ ไม่ใช่ผู้ชายนะ พุดบอกว่าจะให้เรียกมาตริยอตรักหรือ อะไรยังเงี้ยะ คงเรียกคงเรียกไม่ได้แน่ถ้าสามีคุณมา ญ2- แล้วสามีได้ยินไหม สามีเขาดูหรือ ญ1- เดี่ยวก่อนนะ ขอ...เออฟัง ๆ ดูเหมือนกับแบบว่าเขาก็พูดบอกว่า เอออะไรนะ เดี่ยวสามีมาได้ยินอะไรยังเงี้ยะ
37. หนูหม่อม หมายถึงอยากมีงานแล้ว แต่พยายามจะไปขอยู่กับคนอื่นแต่เค้าไม่ให้อยู่ ก็เลยทำวุ่นกันเองเลย ตั้งขึ้นมากันเองเลย แล้วชวนคุณใหม่กับคุณโตมาอยู่ได้ยังไงคะ ปอนด์ ครับ ใช่ อ้อ พอเราได้สองคนแล้วขี้มัยครับ เราก็มานั่งคิดว่างานดนตรีมันต้องมีอะไรบ้างนะครับ หนูหม่อม ไม่พอแน่สองคน ปอนด์ ครับ ใช่ครับ ผมก็พอเล่นเบสได้ ดาเล็กเค้าก็ชอบร้องเพลง
38. ถ้ารู้ว่ามีปัญหาแล้วยังดำเนินการต่อไปแล้วบอกว่าค่อยไปแก้ไขปัญหากันในวันข้างหน้าแล้วเนี่ย ผมคงทำไม่ได้แน่ท่านประธานครับถ้ารู้ว่าจะทำแล้วจะมีปัญหาจะต้องหากระบวนการในการป้องกันแก้ไขปัญหาให้ดีที่สุด อย่างน้อยที่สุดเนี่ยถ้าจะเกิดปัญหานั้นมาก็ให้ปัญหานั้นมันมีผลกระทบน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้
39. แต่ตลอดเวลาที่เธอเติบโตมาสิบกว่าปีนะคะ เธอคิดถึงตลอดเวลาเลยคิดไปเองว่าคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก พี่น้องไม่รัก ญาติพี่น้องไม่มีใครรักเลย สัญญา ไม่มีความสุขอย่างนี้ นารากร ไม่มีความสุขเลยคะ ความคิดอย่างนี้ทำให้เธอเรียนชั้นม.1 ไม่จบ เมื่อออกจากโรงเรียนแล้วไม่เรียนก็ติดยาบ้า สุดท้ายก็ต้องไปค้าประเวณี แล้วสุดท้ายก็ถูกตำรวจจับไปอยู่บ้านเกร็ดตระการค่ะ แยกไปกว่านั้น
40. สัญญา ไหนลองทำคุณสุธาวิรัตน์สิครับ ดุ่ย เออเนคะไม่ว่าเออรัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงใครจะมาบริหารอะไรใครจะทำหน้าที่อะไรที่ไหนดะคะ หนอยอยู่ที่เดิมแน่นอนเนคะ อรุณ ทำไมยังอยู่เนคะครับ ทำไมคุณหนอยยังได้เป็นรัฐมนตรีสาธารณสุขเหมือนเดิมละครับ ดุ่ย ที่หนอยอยู่ที่เดิมเนี่ยเนคะ เพราะว่าหนอยคิดไม่แพ่งคะ 30บาท สัญญา 30บาทรักษาทุกโรค เหมือน เหมือน
41. สัญญา ตัวผู้พากย์มีสิทธิ์มีเสียงอะไรขนาดไหนครับ พี่ๆน้องๆ พี่โย หรือว่าน้องเต็น น้องทุเรียน น้องๆ อรุณ สามารถช่วยกันได้ สัญญา เออเสียงนี้ผมพุดไปอันตรายังงี้มีมัยอะ อรุณ มีอะ รอบสุดท้ายนี่คือผู้พากย์อะ สัญญา เกลารอบสุดท้าย แยกกับเชิญ เกลารอบสุดท้ายใช่ครับ สัญญา แล้วเคยมีมัยครับผมว่าผมไม่เอาดีกว่าคำนี้อะไรยังงี้ อรุณ มีเค้าเปลี่ยนเองเลย

42. สัญญา หมายถึงว่าคนไม่ พลอย คนจะไม่ลืมง่าย ๆ สัญญา คนไม่รู้จักพลอยเลยอ่านแล้วก็จะนึกว่าอัน้องพลอยเค้าต้องเป็นคน ยิงจั่นแน่เลย พลอย เราเป็นคนยิงจั่นอะไรยังงี้ สัญญา เส้นละครเลิฟชั่นแล้วก็ขับรถไปหาเค้าที่บ้านอีกอะไรยังงี้ใช้มียกลายเป็นยังงั้นไปเลย
43. นารารกร ขำกับพระเอก พลอย พลอยค่อนข้างทำใจ พลอยพลอยพลอยเค้าถามว่าพลอยรู้แล้วใช่มั้ยว่าเดี๋ยวต้องมีข่าวแน่กับอนันดา แอฟลิงแฮมอะนะ คือกับอนันดานี้พลอยเป็นเพื่อนกันมาก่อนแล้วก็เคยตกเป็นข่าวด้วยกัน
44. พลอยคือพลอยกับแม่แดงพลอยก็สนิทแล้วก็รู้สึกรักเหมือนแม่คนนึง คือแม่แดงจะคอยให้คำปรึกษากับพลอยตลอด คือตอนแรกแม่แดงก็บอกไว้เลยเนี่ยว่าตั้งป้อมไว้แล้วเด็กคนนี้ได้ข่าวมาเยอะ สัญญา จอแจแน่ พลอย จอแจแน่ มันต้องต้อแน่เลย แต่พอมาคูเนี่ยแม่แดงเค้าก็เป็นคนตรงๆเหมือนกับหนูมีอะไรก็พูดอะไรยังงี้ละ แล้วก็แม่แดงคงเห็นความประพฤติหนูด้วยแม่แดงก็เลยรู้ว่า
45. คือตอนแรกแม่แดงก็บอกไว้เลยเนี่ยว่าตั้งป้อมไว้แล้วเด็กคนนี้ได้ข่าวมาเยอะ สัญญา จอแจแน่ พลอย จอแจแน่ มันต้องต้อแน่เลย แต่พอมาคูเนี่ยแม่แดงเค้าก็เป็นคนตรงๆเหมือนกับหนูมีอะไรก็พูดอะไรยังงี้ละ แล้วก็แม่แดงคงเห็นความประพฤติหนูด้วยแม่แดงก็เลยรู้ว่า
46. แน่ละสิ มาดึมันเสียใจ เพราะมันรู้ว่าเรื่องนี้ทำให้คุณกรเสียใจอย่างหนักที่มันต้องไปแต่งงานกับเศรษฐี
47. แน่ละคุณควรจะเรียนรู้จักกับโรคนี้ ให้มากขึ้น และต้องรู้วิธีปรับตัวเข้ากับ สิ่งท้าทายที่คุณกำลังเผชิญอยู่นี้ด้วย

3.6 แน่ๆ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 21 ครั้ง)

1. อย่างที่โบราณว่าไว้ สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ ย่อมมีขึ้นมีลง ไม่มีใครคงอยู่ตลอดกาล ไม่ว่าจะมียศอำนาจมากแค่ไหน อย่างน้อยที่สุด ก็พ่ายแพ้ต่อสังขารที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา แล้วจะมีอะไรนะหรือ? อุดจระไว ไม่เกินปลายปีหน้ารับรองได้ว่ามีอะไรให้ชาวบ้านต้องอ้าปากค้างแน่ๆ! เชื่อดิ! อออิ!! บทความทางการเมือง นิตยสารนันทน์สุดสัปดาห์ ปีที่ 11 ฉบับ 542 วันที่ 21-27 ตุลาคม 2545 (www.nationweekend.com) pol_art15
2. ฟังระลึกไว้ว่า สิ่งต่าง ๆ ที่พ่อแม่บอกและสอนลูกนั้น จะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย หากปราศจากซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน และความสัมพันธ์ที่ดีก็ไม่มีทางเกิดขึ้นได้ ถ้าไม่รู้จักรักเขา มีคนพูดไว้ว่า " เราจะไม่ฟังคนที่เราไม่สนใจใยดีด้วยหรอก" แน่นอนว่ากับลูก พ่อแม่ไม่รู้สึกลูกอย่างนั้นแน่ๆ เพราะฉะนั้น...ฟัง...(ชะต๊ะ) * พ่อแม่ แบบนี้แหละโดนใจวัยทีน ทำในสิ่งที่สอนลูก เด็กเขาจะเรียนรู้จากที่พ่อแม่ทำ ไม่ใช่คำพูด หลายคนห้ามไม่ให้ลูกสูบบุหรี่ แต่ตัวเองพ่นควันใส่หน้าลูกอยู่ทุกวัน...สักวันลูกก็จะเป็นอย่างเดียวกัน
3. คุณจะเศร้า เราจะไม่พูดว่า ถ้าเกิดคุณทำอย่างงี้แล้วจะเสียใจ เป็นคำพูดที่เราปรามาสกันไว้เนี่ยนะ จริงๆแล้วบอกว่าแล้วจะเศร้าเราก็คงจะไม่พูดแน่นอน เพราะฉะนั้นเศร้ามาแทนในความหมายนี้ไม่ได้ เศร้าไม่มี sense นี่แล้ว ตรงนี้ถ้าเกิดเราแบบนี้ได้ ไซ้ไหมคะ เราก็พิสูจน์แล้วว่า เศร้ากับเสียใจไม่ได้เป็น synonym กันแน่ๆ มันเป็นคำ 2 คำที่มีความหมายแตกต่างกันแต่มันจะ overlap ในบางส่วนของความหมายซึ่งอาจจะใกล้เคียงกันมากในบางส่วน อย่างเช่น บอกว่า บางสิ่งบางอย่างที่บอกว่าไม่เกิดขึ้นเนี่ย ที่จริงแล้วการที่มีบางสิ่งบางอย่างไม่เกิดขึ้น แล้วมันไม่ใช่แค่ความเศร้าความเสียใจ แล้วมีอย่างอื่นอีกไหม ทุกข์ ใจ ขมขื่นใจ มีไหม
4. อย่างแบบว่าตั้งแต่เขต คือเขตอำเภอพรหมนี้มันแย่มากเลยว่าง่ายๆ ดีใจ ท่วมกันหมดเลยว่าง่ายๆจั่นเถอะ อ้อย คุณวิไล อย่าง เกษตรสิงห์เนี่ย มิดถึงหลังคาเลยนะอะ ดีใจ โอ้โฮ ยังเจอปัญหากันอยู่นาน เป็นหลายอาทิตย์แล้วไซ้ไหมหะ อ้อย ไซ้หะ แล้วอันนี้ มันจะก็จะอยู่ทั่วไปเมื่อปีที่น่าจะเอะก็ประมาณ 1-2 2 เดือนแน่ๆอยู่แล้วที่ทำอะไรกินไม่ได้นะอะ 2 เดือนอยู่แล้ว ดีใจ เพราะฉะนั้นขอให้ทางการช่วยเอาน้ำไปบริการชาวบ้านด้วยนะอะ
5. Phorn: ต่อได้แหละ นี่ไปซื้อ ชม เนื้อมา เผื่อจะดีขึ้น [22:18:22] Ja: อืมม มะค่อยหลุดแล้วนิ กิกิ [22:18:59] Phorn: อืมมมม อันนี้เสียตังค์เลยดิเลย [22:19:54] Ja: เล่นแล้วจนแน่ๆ [22:20:10] Phorn: อืมมม เดี่ยวรอเน็ตจุฬาเข้าได้ก่อน [22:20:15] Phorn: ไม่รู้มันแพงราย [22:21:18] Ja: อะนะ เราใช้ฟรีตลอด เว็คๆ [22:21:34] Phorn: อะนะ มันก็อเนอะนะ [22:21:52]
6. Phorn: หลายที่เธอ [20:58:18] Ja: ก้อสมัคร จำไม่ได้อะ [20:58:24] Ja: เลิกงาน เที่ยงคืน ใครจะเอา บ้า [20:58:41] Phorn: เริ่มอะ [20:58:49] Ja: 10 โมง [20:59:03] Phorn: ดีหะ [20:59:05] Phorn: ดีแหละ ไม่เอาอะ 5555555555 [20:59:19] Ja: มะไหวว ฉานต้อตายแน่ๆ 6 วันด้วยนะ หุตุวันเดียว มะไซ้ เสาคิดด้วย [20:59:41]
7. Ao: อยู่ใกล้ใครก็เป็นแบบนั้น พรว่ามะ [19:00:51] Ao: อืม [19:01:12] Phorn: เธอ ว่าพี่ แต่เค้าต้องมีอิทธิพลกะเรานะ [19:01:36] Ao: ก็ไม่เชิงนะ พี่อะอิทธิพลแรงกว่า [19:01:54] Phorn: 5555555555 แฟนรุ่นไหนอะ [19:02:00] Ao: กะคนนั้นะ

เพราะแบบ หงอเลย แบบ งอแงไม่ได้เจอแน่ๆ [19:02:25] Phorn: อายุอะพี่ [19:02:33] Ao: พี่หรือ 23 [19:02:38] Phorn: เก๊ๆจ [19:02:43] Ao: 20 [19:02:49]

8. Phorn: เหรอ เรียนที่ไหนอะ [19:20:42] Ao: พี่เลยเซ็งเอามากๆ [19:20:44] Phorn: หัวหมากหรอ [19:20:45] Ao: อ้าว บางนาด้วย ยิ่งถ้าเรียนหัวหมากยังดีนะแบบมีอะไรก็ติดต่อง่ายบ้านใกล้ๆ พี่เบื่อหลายเรื่องก็เลยกลายเป็นไม่อยากจะเรียนไปเลย [19:21:33] Phorn: ไปโรงเรียน [19:21:41] Ao: ยาวเยื้อยแน่ๆถ้าอธิบายให้ฟังว่าเป็นไง [19:22:05] Phorn: พี่ไปเรียนใน ไกลอะ [19:22:12] Ao: รตดู [19:22:16] Phorn: โหหหหห [19:22:17] Ao: บางวันก็รดตัวเอง [19:22:19] Phorn: ไกลมากเลยนะ [19:22:24] Ao: อิม [19:22:27]
9. อ่าไฟ น่าจะเปิดประเด็นทีนี้เนี่ย นี่ก่อนข่าวเนี่ย เห็นคุณวิไลสนใจสมาชิกคนที่บอกว่าจะเลือกฝ่ายบริหารโดยตรงเนี่ย อันนี้ลุงจะทำนายไว้ว่า ในอนาคตประเทศไทยเนี่ยจะต้องมีการเลือกตั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติโดยตรง เหมือนอย่างที่คุณบอก ในอนาคตนะ อันนี้จะต้องเป็นแน่ๆ เพราะว่าเรา เวลานี้มันวุ่นวายเหลือเกิน คือถ้าเลือกโดยตรงแล้ว คือแยกเด็ดขาดฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติเนี่ย คือ ไม่ต้องมีพวกในฝ่ายนิติบัญญัติ นิติบัญญัติไม่มีสิทธิ์ขึ้นไปอยู่ฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นทั้งสองฝ่ายทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ฝ่ายนิติทำหน้าที่ของตัวเอง ออกกฎหมาย แล้วก็คอยควบคุมฝ่ายบริหาร ถ้าบร
10. 'เห็นทะเลาะกันอยู่เรื่อยเลย เมื่อ เมื่อ ไม่ใช่เมื่อเช้าสิ ก็ต้องบอกว่าเมื่อเที่ยง เมื่อเที่ยงก็ตื่นขึ้นมาถึงเล้งอยู่กับแม่แกลเลย เรื่องนี้แหละครับ เรื่องที่ว่าไปกินเหล้ามาแล้วก็อยากได้คุณศักดิ์ ญ2- มันเป็นการนอกหักอะเนอะ สงสัยพี่ว่าเขายังหลงรักกันอยู่ละมัง ช- โอ้ยยย เขาหลงรักเนี่ย แน่ๆ อะครับ ยังไงคุณหวานนี่แกก็จะต้องรักคุณศักดิ์เขาแน่ๆ เลย แต่ท่าทางคุณศักดิ์คงไม่เล่นด้วย ถ้าเล่นด้วยคงมีอะไรกันไปนานแล้ว นี่แกก็พยายามอยู่เนี่ย เห็นคุณ เห็นคุณวิภาดาบอกว่าคุณหวานเนี่ยท่าทางอยากจะทำอะไรเข้าแลก เหมือนกับว่าอยากจะได้สักทีหนึ่ง อะไรเงี้ยะ
11. ญ2- แล้วทำให้เราเห็นว่า เออเนี่ย เขาน่าจะมีอะไร ผู้หญิงก็บอกอย่ามาเรียกฉันอย่างงี้เลย ช- อ้าว ญ2- ก็คือมันอาจจะจะเป็นอะไรอะ คือเขาก็อาจจะจากกันด้วยยังรักอยู่ผู้หญิงก็อาจจะมิได้กับผู้ชายอยู่ ช- อาจจะไม่ใช่อย่างงั้นละมัง ญ2- โอ้ย ไม่มีทาง จากไปด้วยเงินแน่ๆ ช- แหมเธอ เขาอาจจะถูกล็อตเตอรี่รวยมาได้ ญ2- ไม่จริงหรอก ถ้าเขา ลักษณะคำพูดของเขาที่คุยกันมาเนี่ยมันเป็นเรื่องที คนที่มีความสัมพันธ์กันมาก่อน พูดไปกัดไป
12. เพราะผมรู้สึกว่าคุณวิไลมีความชอบและความจำเป็น ถ้ามันจำเป็นต้องทำก็ทำ ถ้าชอบก็ทำ แต่ถ้าไม่จำเป็นและไม่ชอบคงไม่ทำ ครับผม แหม่ม ก็จะไม่ทำ แต่มีอยู่อย่างหนึ่งนะคุณผู้ชมที่เราทราบว่าคุณเล็กจะต้องชอบแน่ๆแต่จะเป็นอะไรนั้นตามไปชมพร้อมๆกันเลยละ ฮีวโก๊ ก็วันนี้ก็พามาถึงร้านที่ผมกับเพื่อนชอบมากินกันนะครับ ก็เดี๋ยวลองไปดูว่ามีอะไรบ้างที่ขึ้นชื่อที่นั่นละ ลองสั่งมากินกันดู ที่ขึ้นชื่อที่สุดก็ต้มโคล้งปลาตุ๋นอย่างนะชะ
13. คุณจะช้าแหละสองคนนี้เหรอ หนูแหม่ม อ้อเป็นการทดสอบคะนองชา ดิฉันอยู่ใช้ใช้คำพูดแรงไปนิดหนึ่ง เป็นการทดสอบ อาจจะทดสอบดูนะว่าเพื่อนซี้สองคนเนี่ยซี้สนิทกันแบบแน่นแค่ไหน ต้องเปิดหัวใจมาดูกันเลย ช่วงหน้าเจอกันละ แหม่ม ชักคุ้ยคุ้ย หนูแหม่ม ฟังเพลงแค่ควักหัวใจออกมาก็รู้แล้วใช่มั้ยคะว่าดิฉันเป็นหมอพรทิพย์แน่ๆ แหม่ม แต่แต่ว่าคุณจะทำยังไงกับเคสนี้คะ หนูแหม่ม ช้าแหละ ช้าแหละ เราจะทดสอบคะ แหม่ม ใช้วิธีไหนคะคุณ หนูแหม่ม เราจะทดสอบว่าสองสาวนี้เป็นเพื่อนสนิทกันจากเรื่องของความรักสายรักงามอันดับแรกก่อน
14. รู้จักคุณพ่อแฉ่รีเปลา แว่ววิลม ไม่คะ สัญญา ได้ติดต่อกับแฟนมั๊ยครับหลังจากท้อง แว่ววิลม ก็ไม่ได้ติดต่อกะเพราะว่าคิดว่าเราอยากจะทำเลิกละกันเราต้องไม่ติดต่อกะ สัญญา หมายถึงว่าไม่ยุ่งกับสังคมเดิมเลย แว่ววิลม คะ สัญญา เพื่อนเก่าที่ชวนกันไปเสพยาก็จะไม่ติดต่อกะ แว่ววิลม คะ นารากร ความคิดที่อยากจะทำเลิกละแล้วแล้วละสิ่งที่เราเคยคิดมาทั้งยาทั้งอะไรต่ออะไร มันเริ่มจากอะไรคะ แว่ววิลม ก็ตอนแรกเริ่มจากความผิดก่อน แต่ว่าก็ได้แค่คิดแต่เริ่มไม่ได้ทำอะไรงี้ นารากร ที่บอกว่าไปคิดอยู่ในบ้านเกร็ดตระการ
15. จริงๆแล้วไม่ค่อยเหมือนเท่าไรหรอกครับ ท่านบักจิวเนี่ย แต่พากย์ไปพากย์มาเค้าก็บอกว่าเสียงผมมีเสน่ห์ครับ อาจจะไม่ค่อยเหมือนแต่เดี๋ยวนีกลายเป็นเอกลักษณ์ไปแล้วครับ แกรับเชิญ ก็จนตัวจริงต้องพยายามดัดเสียงให้เหมือนละครครับ จะเลียน เต้น นี่ชื่อเพลงนี้ผมว่ามีชื่อดีจะมีแนวโน้มขั้วเดียวละชะ แกรับเชิญ เพลงแน่ๆ แกรับเชิญ เพลงมาก แกรับเชิญ จำเลยทีหนึ่งอยู่ที่นี่ สัญญา คุณเพลงอาจจะเป็นอย่างที่ติเลยว่าจะจะไม่ใช้กันพากย์มาก่อน มันต้องมาหัดเพื่อจะเป็นคนนั้นคนนี่
16. เอะสูงส่งอยู่กับพวกพี่ๆเค้าก็ไม่ได้ค่อยพูดจากันมากนักไม่ค่อยสนิทกัน สัญญา แล้วห้องแต่งตัวมันจะไปยังใครคนอื่นมันจะพลอยห้องแต่งตัวนี่คือบ้านหลังที่ถ่ายเนี่ยเป็นบ้านของค่อนข้างเป็นคนมีชื่อเสียงเป็นคนใหญ่คนโต พลอยอย่างทีพลอยพูดแล้วพลอยมีศักดิ์ศรีพลอยไม่ทำอะไรงั้นน่าเกลียดอะไรที่โง่งมในห้องแต่งตัวแล้ว ห้องแต่งตัวเล็กนิดเดียวคือพลอยไปไหนพลอยก็ให้คือพลอยให้เกียรติสถานที่เค้าพลอยไม่มีทางที่จะทำอะไรอย่างนั้นแน่ๆ สัญญา อ้อคุณเลยไม่รู้สึกรู้ว่าต้อง พลอย ไม่อยากยอมรับ สัญญา เอ้อเคยแก่ข่าวอะไรมั๊ยเวลามีข่าวอะไรยังงี้แกมั๊ยครับ พลอย พลอยเคยแก่กะคะแต่เหมือนพอพลอยพูดอะไรอีกอย่างเนี่ยเค้าไปเข้าใจอีกอย่างหนึ่ง

17. พลอย ใช้แค่แต่พลอยบริสุทธิ์ใจว่าพลอยกับอนันดาเนียเป็นแค่เพื่อนกันเค้าเป็นคนน่ารัก เป็นคนแบบว่าพุดคุยอะไรด้วยแล้วเราแบบสบายใจคือพลอยชอบคุยกับคนเยอะๆ แลกเปลี่ยนความรู้สึกกันแล้วเค้าฝรั่งเนี่ยเค้าจะมีความคิดที่แตกต่างกันอีกแบบหนึ่ง ใช้แล้วก็ทำให้ใจไว้แล้วพลอยพูดไว้เลยว่าพลอยทำใจแล้วคือมันต้องเป็นแน่ๆยังพลอยก็คงต้องเข้มแข็งนะะคะก็ต้องทน สัญญา มองยังใจครึบกับสมมตินะผมเดาว่าอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดข่าวแบบนี้ก็คือเรียกข่าวโปรโมทละครมีใครแสดงคู่กับใครก็จะมีข่าวมาเรื่อยๆ ไม่ใช่เฉพาะคุณพลอยนะครับ คนอื่นก็มีดังเยอะตั้งแยะนะชะ มองยังไปกับเรื่องแบบนี้คิดว่าธรรมดาเลย
18. ภาพพจน์อะไรเหล่านี้ผู้คนรอบข้างไม่นับเอาผู้คนรอบข้างที่เราไม่รู้จักเลยมีผลอะไรกับเราบ้างเคยเจออะไรบ้าง พลอย ก็เคยเจอมาเรียกว่าอะไรยังจ๊ะ สัญญา ไม่รู้จักกันเลยนะ พลอย ไม่รู้จักกันเลยละ สัญญา ไม่ได้ไปทำอะไรให้เค้าเลยนะ พลอย ก็พูดคำหยาบนะะคะ คือพลอยพูดออกทางรายการไม่ได้แน่ๆ แต่ว่าเป็นคำหยาบ สัญญา หมายถึงว่าอะไร เดี๋ยวมาแล้วเค้าก็ว่าคุณเลยยังงั้นหรือ พลอย คือว่าดอกไม้ดอกไม้ไม่ะคะ อีแล้วก็ดอกไม้ไม่ะคะ
19. เวลาเราร่วมงานกับกองละครเรื่องไหนเรื่องไหนก็ไม่มีปัญหาอะไรใช้มั้ยครับ พลอย ก็ไม่มีปัญหาค่ะคือประมาณว่าใจดีละคะอย่างอ๊ะเพื่อนๆที่มารายการเนี่ยอาจจะไม่เคยพุดคุยกับพลอย ไม่เคยเจอพลอย ก็ไม่รู้จักพลอย แต่ถ้าเรามาคลุกคลีกันเนี่ยทำงานด้วยกัน พุดคุยกัน สัญญา ถึงจะรู้นิสัยเค้ายังงั้นๆ พลอย อยู่กันในห้องถ่ายทั้งวันทั้งคืนเนี่ย รู้เลยพลอยเป็นคนยังงั้น
20. [22:51:27] Kat: พรไม่เหนียวหรือ เอออีกอะเป้งไรไม่รู้นะพร มีบิงหาแน่ๆ [22:51:50] Kat: โทหาเรอบอกไม่เป้งไรแต่ส่งแมสมาว่าโซแซท [22:52:01] Phorn: แล้วเนื้อเมลเป้งงาย [22:52:20] Phorn: เมื่อกี้กะให้ทักซีไปบ้านทอหะพอตีมาทางนั้น [22:53:14] Kat: 5555555555555555 [22:53:14] Kat: หรือ คิกโทหาพรปะ [22:53:34] Kat: ไว้พรลองโทหาเค้าที่คิดว่ากลับบ้านหะยาง [22:53:50]
21. Kat: บับบราย อยากก็เตี้ยหมี หายจายเข้าเป้งสปากัดตี หายจายออกเป้งพิชซ่า [23:48:22] Phorn: อย่าพุดหัวอยู่ [23:48:46] Kat: กันหายจายตีฝ่าดูเตี้ยอ้วน Session Start: 22 April 2003 [18:07:10] Kat: เฮ้วๆๆๆๆๆๆๆๆ ไม่มีทักเว้ย [18:07:17] Phorn: แน่ๆๆๆๆๆๆๆๆๆ ไม่อ่านหนังสือ [18:07:26] Phorn: มีบัน [18:08:05] Phorn: แคท ทักแล้วไปไหน [18:08:25] Kat: ตายแล้วปายไหนด55555555555555 [18:08:59] Phorn: เวงก้า ไปบ้านแคท [18:09:17]

3.7 แน่เลย (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 17 ครั้ง)

1. สวัสดิ์คะ อีกสายหนึ่งคุณสมเกียรติ สวัสดิ์คะคุณสมเกียรติ เชิญเลยคะ สมเกียรติ ครับผม ตรงนี้ก็คือ เดี่ยวผมขอพุดไ้ตรงที่จุดเกิดเหตุหนึ่ง เพราะว่าผมผ่านทุกวัน ถ้าผมแท่งลือตเตอร์ ผมต้องถูกรางวัลที่หนึ่งแน่เลย ดีใจ เพราะคาดการณ์ว่าต้องมีสมเกียรติ เพราะว่าผมว่า ตรงนั้นสักวันมันต้องเกิดอะไรเพราะผมผ่านทุกวัน
2. ชาญยุทธ์ ใช้ครับ ลงมา กำลังจะไปทำงานไม่เจอรถแล้ว ไปแจ้งที่ ส.น ดินแดงไว้เรียบร้อยแล้ว ดีใจ แจ้งไว้เรียบร้อยแล้วนะ ลือคเกียรติลือคะอะไรดีแล้วหรือยังครับ ชาญยุทธ์ อ้อ ลือคคะแล้วก็ถูกแจกลองที่ติสเบรคหน้าด้วย คาดว่าคงจะต้องถูกยกไปแน่เลย ไม่งั้นก็ถอดล้อไปเลย
3. ดีใจ อยากจะขอบคุณใครบ้างเอ่ย ชไมพร อยากขอบคุณที่รายการนี้ละคะ ร่วมด้วยช่วยกัน และทีมงาน 7 สีคะ ดีใจ คะ ไปทั้งร่วมด้วยช่วยกัน ไปทั้งสะกิดข่าว สงสัยคืนนี้ก็ได้ดูสะกิดข่าวแน่เลยเนี่ยะ ชไมพร ทุกๆคนทุกๆฝ่ายที่ช่วยคะ คืออย่างน้อยๆก็มีกำลังใจแล้วก็อบอุ่นใจว่ามีคนอยากช่วยเยอะคะ
4. ญ1- ไม่เป็นไร สวยดี...เจ็กน่ารักนะเนะ แล้วทำไมมึงบอกมันไม่น่ารัก ญ2- แล้วทำไมคราวนั้นกูบอกไม่น่ารักอะ เคยเห็นรูปอื่นนอกจากรูปนี้ไหม เคยหรือ ญ1- อิม ะ มีอีกรูปนึง ญ2- อ้อ แสดงว่าเห็นรูปนั้นแน่เลย ญ1- มันหายสาบสูญไปแหละ ไอ้โสเป็นน้องอกในสอง บอกมึงยัง ญ2- ไอ้โส เป็นน้องอก
5. ญ1- พุดถึงดีสองอีกปะ ญ2- เอามาเผื่ออีกม้วนหนึ่ง แต่ตอนแรกกะจะเอาไปที่นั่นด้วยเงิ ตรอกอะ ซัดหมด เฮ้ยทำไมไฟแวบ ะ อ้อ นี่กว่าถ่านจะหมด ญ1- แบตจะหมดหรือ ญ2- ไม่ ญ1- กำลังอัด? ญ2- มันแวบตามเสียงพวกเรานะแน่เลย ญ1- จริงด้วย บัญญาอ่อน อะไรอีกอะ ล้างแป้งยังไม่ออกอีกหรือ ญ2- ไปอาบใหม่ไป ญ1- ไม่เอานี้
6. ญ2- แล้วเดี๋ยวพรุ่งนี้เราก้เอาดินสอพองมาโปะหน้า ญ1- เอาเหอะ ะ ญ2- กู เดี่ยวกูเขียนยันต์เลยบนหัวเหม่ง ญ1- ข้าไอ้คนที่... ญ2- กูเกลียดอีนันมากเลย มาปาดเหม่งกู ญ1- ข้า แล้วพุดตีมือมันเลยมึงอะ ญ2- จริงหรือ ญ1- เออ ญ2- โปะเหม่งกูหมดเลยอะ ญ1- โคตรข้าเลย ญ2- กูว่าพรุ่งนี้คนต้องเยอะกว่าวันนี้แน่เลย เดี่ยวพรุ่งนี้คุณฮาเล็มก็ไปอีก ญ1- กูเอาแป้งนกกูแก้แค้น
7. ญ1- ก็ข้าหันมามองเงิ ญ2- เออ แล้วทำไมมึงถึงคิดว่าเป็นคนเสียด้า ก็ตอนแรกมึงบอกว่าจะทักหรือ กูบอกว่าต้องกลุ่มนี้แน่เลย แล้วมึงบอกว่ากูว่าต้องเสื้อดำแน่เลย ญ1- ใช่ปะ ญ2- ก็เออเงิ ญ1- เออ ก็มันหันมาเงิ มึง กูเห็นมันหันมาอะ ว่าเหมือนมันรออยู่เงิ มัน ะ หันมาดูข้างหลังอะ

8. ญ1- ก็เขาหันมามองไง ญ2- เออ แล้วทำไมถึงถึงคิดว่าเป็นคนเสียด่า ก็ตอนแรกมีงบบอกว่าจะหักเหรอ ญบอกว่าต้องกลุ่มนี้แน่เลย แล้วมีงบบอกว่าต้องเสียด่าแน่เลย ญ1- ใช่ปะ ญ2- ก็เออไง ญ1- เออ ก็มันหันมาไงมีง ญเห็นมันหันมาอะ ว่าเหมือนมันรออยู่ไง มัน ๆ หันมาดูข้างหลังอะ
9. พี่- ตรงไหนอนุสาวรีย์เหรอ น้อง- เออ แถว ๆ พญาไท พี่- เหรอ จริงอะ พรหมาก็โหมง น้อง- มาหกโหมงกว่า ๆ พี่- เออ ก็เหมือนกันนี่ หว่า ไม่สังเกต หลับมึง เออหลับแน่เลย น้อง- แล้วมาลงตรงไหนอะ ตรงโรงเรียนเตรียมเหรอ พี่- อิม น้อง- สุดสายเหรอ พี่- ไม่สุด แต่มันเขียนว่ามาบุญครอง แต่เดี๋ยวมันก็ไปต่ออีกอะ
10. น้อง- ตรงนี้ไม่มีคนลุยเลยนะพี่ขวัญ พี่- เขามีร้อมกันทั้งนั้น น้อง- เออ พี่- ไม่น่าทำพื้นแบบนี้เลยอะ ฝนตกแล้ว... น้อง- ลีน พี่- เสียว น้อง- ถอดรองเท้าเดิน พี่- นี่ถ้าอาจารย์หม่อมเห็น อาจารย์หม่อมตำหนิให้แน่เลย น้อง- อาจารย์หม่อมเคยตกกระไดแล้วใช่ปะ พี่- เออ เกมมาบ่นอยู่นั้นแหละว่าแก แกบอไอ้คนที่ทำ คนที่คิดไม่มีสมอง
11. ถ้าถักผ้าพันคออะ ถักอะถักได้ แต่ว่าพอจะจบอะ จบไม่ได้ ก็เลยถักค้างไว้อย่างงั้นอะ แล้วที่จบ จบไม่ได้ แล้วบอกว่าตอนที่จบอะ ตอนที่ทำสงอะ เพื่อนทำให้ไง ไม่น่าให้เพื่อนทำให้เลย เพื่อนทำเองจะได้รู้ใจเพราะเพื่อนทำให้มันก็เลยไม่รู้จบไม่ได้ น้อง- พรว่า กลับไป ม. นะ ฝนตกแน่เลย พี่- ช่วงนี้เหรอ ยังมี น้อง- ก็ไม่เหมือนนุเลย เนอะ ใช่เปล่าวะ พี่- ไม่ใช่ พรอะพูดใส่เปล่าวะ เฮ้ย ๆ ยังไงวะ ก็เลยกลัวอีก
12. น้อง- เขาอยู่ด้วยไหม พี่- อยู่ ๆ เขารอ แล้วที่นี้ อาจารย์สุจิตราที่อยู่ เพราะว่าจะมารอล็อกห้องไง แล้วที่นี้ก็เห็นแบบไอ้เนี่ย ม. ธรรมชาติอะ เออขึ้นเลย ก็มันไปรังสิตใช่ไหม มันจะผ่าน ที่ไหนได้ไปอีกทางนึง ทางบ้านพรแน่เลย เออเอาแล้วเว้ย มันผ่านไป นะก็ไม่สนใจอะไรหรอกนะ เพราะมันเห็นมันผ่านใช่ปะ อ้าว ไม่ผ่านด่านหุ่นเหรอ เออช่างมันเถอะ
13. ช- ทำไมอะ เขามีความหลังยังงี้ไหนเล่าสิ ไหนเล่าสิ ญ2- สงสัยแฟนเก่าแน่เลย ญ1- ก็แบบ ก็ ก็เห็นเรียกใช้มัยบอกคุณนาย อะไรสักอย่างเนี่ยนะ ก็เลยบอกสวัสดีพอแบบเรียก เรียก เรียกผู้หญิงคนนั้นนะคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ย คุณนายเจ้หรืออะไร เจ๊ยะ ไตยีนไม่ถนัด คุณนายเจ้หรืออะไรเจ๊ยะ
14. ญ2- คุณหวานแกยิงได้ใจละสิ ไม่มีใครปราบแกอยู่สักคน ช- มันของแน่พี่แห้วไม่คิด... ญ1- แล้วไง แล้วพอ แล้วพอ พอคุณ หวานแกพูดเรื่องกางเกงในแม่แกไม่แบบกรี๊ดเลยเหรออะ เป็นฉั่น ฉั่นกรี๊ดแน่เลย ลูก ลูกสาวมาพูด ญ2- หรือเขาเคยเห็นแม่เขา ทำมาก่อน ญ1- อู๋ยยย ทำไมพูดได้ขนาดนั้น
15. บอกว่าไอ้ยี้เตี้ยคนก็ลิม ไม่ลิมง่าย ๆ ทรอกอะเรื่องยังงี้ เรื่องข้าวเหนียวโอเคสัญญา หมายถึงว่าคนไม่ พลอย คนจะไม่ลิมง่าย ๆ สัญญา คนไม่รู้จักพลอยเลยอ่านแล้วก็จะนึกว่าอ๋อพลอยเค้าต้องเป็นคนยังงี้แน่เลย พลอย เราเป็นคนยังงี้แน่นอนอะไรยังงี้ สัญญา เล่นละครเลิฟซีนแล้วก็ขั้บรตไปหาเค้าที่บ้านอีกอะไรยังงี้ใช้มัยกลายเป็นยังงั้นไปเลย
16. พลอย เงินไม่ฝากในบ้าน เงินฝากในแบงค์กะ นารากร อออันนี้รู้แล้ว พอลอยนี้รู้แล้ว พลอย อันนี้พลอยรู้กะ นารากร ต้องซื้อ แบงค์แน่เลยใช้มัยกะ แล้วเค้าบอกว่านางเอกวัยรุ่นคนนี้เป็นคนที่มิดิตลาวไฉ่เรื่องผู้ชายมาแต่ไหนแต่ไรจนหายเจ็บไปซักพัก แต่ มีแม่มาออกโรงได้แทน
17. คือตอนแรกแม่แดงก็บอกไว้เลยเนี่ยว่าตั้งป้อมไว้แล้วเด็กคนนี้ได้ข่าวมาเยอะ สัญญา งอแงแน่ พลอย งอแงแน่ มันต้องตื้อแน่เลย แต่พอมายุ่งเนี่ยแม่แดงเค้าก็เป็นคนตรงๆเหมือนกับหนูมีอะไรก็พูดอะไรยังงี้กะ แล้วก็แม่แดงคงเห็นความประพฤติหนูด้วย

3.8 เป็นแน่ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 3 ครั้ง)

1. ครั้งแรกที่เดินเข้าเขตวัดมาใหม่ ๆ เขานึกว่าสายตาทุกคู่คงจ้องมาเป็นตาเดียวเพราะนางสมทรงเดินเบียดติดแฉ บางครั้งยังเกาะ แขนเกาะมือต้องคอยสไลด์ออก คิดว่าชาวบ้านต้องเก็บเอาไปพูดจากันอีกเป็นแน่ แต่เมื่อลอบมองดูคนโน้นคนนั้นก็ไม่มีใครให้ความสนใจจึงได้คิดว่าตัวเองหวาดระแวงไปเอง คิดได้ดังนี้พลอยให้งานสนุกขึ้นบ้างในความรู้สึกของเขา
2. ทั้งนี้ยาหลาย ๆ ตัวออกฤทธิ์ได้แตกต่างกัน ซึ่งอาหารที่เรากินเข้าไปอาจมีผลอย่างมากต่อประสิทธิภาพของยาที่เป็นไปได้ เหมือนกัน นั่นเองที่ผู้ต้องมียาบางชนิด ไม่ถูกกับอาหารบางประเภทเป็นแน่ ปฏิกริยาของยากับอาหารจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับชนิด ขนาด และรูปแบบของยาที่กิน (เช่น ยาเม็ด ยาน้ำ หรืออื่นๆ)

3. Phorn: หรือใช่พะ เราไม่รู้ว่ที่สำเพ็งไปงายอ่า ไม่ได้ไปนานแหละ [16:37:48] Kat: แถวดีโอสยามอะรู้จักปะ [16:38:11] Phorn: รู้ แต่เราไม่ได้ไปหลายปีแล้ววววว [16:38:13] Kat: เออไปสนามหลวงถูกก็รอดตายและพร แถวนั้นอะบอกครายก็กรุงจักสำเพ็งเป่งเน [16:38:48] Phorn: ไปถูก เราไปบ่อย เพราะเราอยู่ใต้ต้นมะขาม

3.9 เป็นแน่แท้ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. เพราะฉะนั้นหนังช้างเพื่อนแก้ว...ที่บัณฑิตประกาศว่าจะทำเป็นเรื่องที่ลงจิตลบทางเครดิตตั้งแต่เริ่มต้น เพราะหลายคนเชื่อว่าหนังคงจะออกมาไม่ดีไปกว่ากระสือเป็นแน่แท้ แต่หลายคนอาจจะอึ้งและรู้สึกผิดคิดในการฉายรอบสื่อของเรื่องนี้ จนต้องตั้งข้อสงสัยว่า นี่คือนักที่เคยทำกระสือจริงหรือ

3.10 ป็นแน่นอน (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. เพราะฉะนั้นเนี่ยถามว่า ถามว่าหลักการที่เสนอมานี้เนี่ยะครับ สภาแห่งนี้รับไปแล้วนั้น สภาฯรับไปถูกต้องมัย เห็นด้วยในหลักการหรือไม่ ถ้าไม่เห็นด้วยในหลักการสภาคงไม่รับพระราชบัญญัติการศึกษาเป็นแน่นอนครับท่านประธานครับ การที่ที่ต่อมาก็คือว่าในส่วนของ ในส่วนของกฎหมายเนี่ยะครับท่านประธานครับที่บอกว่าจะทำตามกฎหมายเนี่ย ตามกฎหมายพรบ.การศึกษาเนี่ย เวลาท่านพูดท่านต้องบอกว่ารัฐบาลนี้จะทำตามเจตนารมณ์ของพรบ.การศึกษาแห่งชาติ เจตนารมณ์

3.11 อย่างแน่นอน (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 16 ครั้ง)

1. ผู้บริหารสถานศึกษาหลายรายแสดงความเห็นว่าควรจะให้นักเรียนชั้น ม.ต้น สามารถไ้ผ้มยวได้ ซึ่งตนก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ แต่การย้อมสีผมหรือทำอะไรที่ยูกยากมากเกินไปคงเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างแน่นอน.
2. ซึ่งหากมีความร่วมมือจากหลายฝ่าย เชื่อว่าในการจัดอันดับความสามารถ การแข่งขันของสถาบันไอเอ็มดี อันดับทางด้านวิทยาศาสตร์ไทย จะต้องพ้นจากลำดับท้ายมาเป็นที่ 30 ต้น ๆอย่างแน่นอน
3. เทียบกับดาวตลกที่เป็นที่รู้จักกันในระดับโลกอย่าง "บ๊อบ โฮป" รวมทั้ง "โรวัน แอตกินสัน" (Rowan Atkinson) หรือที่รู้จักกันในนามของ "มิสเตอร์ บีน" แล้วมาตรวจวัดที่ออกมาคงจะไม่หนีห่างกันสักเท่าไรอย่างแน่นอน
4. ทว่าการคัดเลือกของผู้ที่ให้รางวัลด้วยการรวมเอาตั้งแต่ผู้ประกาศข่าว ผู้ดำเนินรายการ และพิธีกรรายการโทรทัศน์เข้าด้วยกันโดยไม่แบ่งแยกชายหญิงเหล่านี้ยืนยันได้ว่าผู้ชายคนนั้นต้องมีอะไรเป็นที่น่าสนใจอย่างแน่นอน
5. แม้การทำหน้าที่วันแรก (วันที่ 2 ที่รายการออกอากาศ) ถึงจะไม่มื่อะไรติดขัด แต่เจ้าตัวก็รู้สึกได้ว่าการทำหน้าที่ต่อๆ ไปนั้นไม่ใช่เรื่องที่ย่างดยอย่างแน่นอน
6. "อ้อย ไม่มีปัญหาครับ คนไทย 60 ล้านคน เคยเชียร์ตอนพวกผมชกมวยมาแล้ว พอพวกผมมาร้องคิดว่าย่างน้อย 3 ล้านคน ก็คงฟังเพลงของพวกผมอย่างแน่นอน" สมรักษ์เริ่มต้นคุยอย่างไม่ยอมอมฟอร์ม
7. คาดว่า คู่วิระพล กับ ฮูโก้ เตียนโซ่ จะเป็นคู่มวยที่ดุเดือดในรอบปีที่คอมวยโลกทั้งหลายต้องติดตามชมอย่างแน่นอน
8. กียอมรับว่า ทีมของเขาเล่นได้ไม่ดีนักในครั้งแรก แต่ก็ช่วยรวมใจกันกลับมาเล่นได้ดีในครั้งหลัง พร้อมทั้งประกาศชมขวัญทีมมัลลายด้วยว่า ในเกมหน้า ยูเว่ ต้องเจอกับ บาร์ซาคนละทีมกับเกมนี้อย่างแน่นอน
9. เวลานี้ถือว่าทีมของเราน่าอยู่ 1-0 ในครั้งแรก และผมก็มั่นใจว่า ทัพ "เนรัชซูรี" จะผ่านเข้าสู่รอบตัดเชือกได้อย่างแน่นอน
10. ยอดคุณชื้อของอีเวอร์ตัน แห่งพรีเมียร์ลีก อังกฤษ แสดงความมั่นใจสุดขีดด้วยการออกมากล่าวว่า พวกเขาจะสามารถทำอันดับแซงเชลซี เพื่อคว้าโควตาฟุตบอลยูฟ่า แชมเปียนส์ลีก มาครองได้อย่างแน่นอน
11. อุปนายกฝ่ายเทคนิคสมาคมกีฬาบิลเลียดแห่งประเทศไทย กล่าวว่า เกมกับ แมทธิว ถือว่ายากพอสมควร เนื่องจากลูกแม่นของเราเป็นรองอย่างแน่นอน โอกาสชนะจึงค่อนข้างลำบาก ถ้าหาก ต้อง ได้สักสองเฟรมก็ถือว่าดีแล้ว
12. แม้จะไม่มีอาการเจ็บปวดทรมาน เหมือนโรคทั่วๆ ไป แต่ถ้าถามต่อไปว่าอ้วนแล้วจะเกิด อะไรขึ้น หรือมีผลอะไรตามมาบ้างจากความอ้วน คำตอบก็คือ จะมีผลเสียกับสุขภาพร่างกาย และทาง สุขภาพจิต ด้านสังคมอย่างแน่นอน
13. อีกตัวอย่าง (ซึ่งพ้นวัยทารกไปแล้ว) คือวันแรกที่ลูกรู้จักมองหาของที่ถูกซ่อน มันคือวันแรกที่ลูกบรรลุความรู้ที่ว่าสารเป็นของจริง ซึ่งไม่มีทางสูญหายอย่างแน่นอน อาจจะเปลี่ยนที่หรือถูกซ่อนแต่ไม่หายเด็ดขาด ความหมายคือพ่อแม่ไม่มีวันหายด้วย

14. อย่างไรก็ดีตาม การที่ขึ้นอยู่กับหน้าจอกอมพิวเตอร์นานๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ ท่านอย่างแน่นอน เพราะเมื่อลองเปรียบเทียบดูแล้ว เห็นจะไม่ต่างอะไรจากการนั่งจ้องโทรทัศน์ทั้งวัน ซึ่งจะทำให้สายตาอ่อนล้า และก่อให้เกิดโรคทางตาตามมา ได้อีกไม่เว้นแม้แต่สายตาสั้น
15. [20:29:04] Yu: ไร้มีโอกาสดังจะไปเยี่ยมแม่เค้า พี่ไม่ได้คิดไรแล้ว พี่คิดว่าพี่ลืมเล็กได้แล้ว อย่างแน่นอน [20:29:34] Yu: พี่เจอคนถูกใจแล้ว
16. คนที่เป็นลูกค้าก็ได้โปรดเข้าใจด้วย คนที่มากำขายเขาไม่ยากมีเรื่องกับลูกค้าอย่างแน่นอนนะคะ ก็ขอให้ลูกค้าได้เข้าใจแล้วก็ออกไปสูบข้างนอก

3.12 ก็เป็นไปได้ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 18 ครั้ง)

1. บางคนชักว่าคำนางมากขึ้นทุกที แต่ก็ไม่กล้าทำอะไรนางลงไป อาจด้วยกลัวในสายตาของฝ่ายสมทรงที่มองมากก็เป็นได้ แวดตาของนางที่อู ๆ ขวาง ๆ พิกุล บ่งบอกถึงความไม่เกรงกลัวผู้ใด
2. นี่เป็นครั้งแรกที่จะต้องลงมือฆ่าสัตว์ตัดชีวิตของมินซึ่งไม่เคยก่อกรรมทำเข็ญให้เขาเลย....ย่องเข้าไป ยิงใกล้เข้าทุกขณะ พวกยืนดูต่างนั่งเงียบ อากาเกร็งอาจทำให้พวกเขาลืมหัวใจไปชั่วครู่ก็เป็นได้ - ฟาดซี่ - ฟาดซี่ - ฟาดลงไปเลย - เอ้อ ตรงนั้นแหละ นั่น - ซ้ำ ซ้ำสิ เสียงเหล่านี้ดังอยู่ในใจของผู้ดูแต่ละคน
3. ท่านอาจจะไล่ให้ไปอยู่ที่อื่น ในหัวของพี่ยังมีคำถามเหล่านี้วนเวียนถามตลอดเวลา แม้แต่ในขณะที่กินข้าว ในที่สุดก็คิดในแง่ดีเข้าว่าท่านอาจจะเรียกใช้ทำงานวัดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เป็นไปได้ คิดดังนี้แล้วจึงค่อยคลายกังวล
4. เขาอาจจะไม่แน่ใจด้วยว่าถ้าเขาขับปากไว้กับคนอื่นที่ไม่ใช่หลวงพ่อก็จะทรมานได้ถึงขนาดนี้หรือไม่ บางทีอาจจะกลับไปกินมันอีกตั้งแต่มินยังไม่ทันเย็นก็เป็นได้ พิศสงมน์ร้ายกาจนัก
5. หรือว่านางอาจจะนึกว่าที่พี่ออกปากไล่ นั่นเพราะความเมานถึงขีตนางจึงไม่ถือสา หรือนางอาจจะไปไหนไม่รอดแล้ว บางทีชีวิตนางได้เดินทางจนมุมที่นั่น สิ้นสุดลง ณ ตำบลแห่งนี้ก็เป็นได้ ใครเล่าจะล่วงรู้....
6. "ดังคือไรของแก" ครูใหญ่ถามอีกครั้งด้วยน้ำเสียงไม่สนิทนัก พิกุลหายวับเมื่อถูกถามคำถามนี้ นึกว่าครูใหญ่อาจจะลืมเพราะงานยุ่งก็เป็นได้ จึงช่วยรื้อฟื้นความจำด้วยคำพูดที่ว่า "เอ้อ...ที่ผม...อ้อ...ฝากครูใหญ่เอาไว้จะครับ..."
7. ลุงไข่เดินคิดมาตลอดทางถึงความผิดของแก มันเหมือนเป็นบาปมหันต์ที่ต่อไปนี้จะติดตรึงอยู่ในใจตลอดเวลาที่นึกถึงพี่และตราบาปนี้คงจะประทับรอยไว้กับแกไปอีกนาน บางที...อาจจะนานจนกว่าชีวิตของแกจะล่วงลับตามพี่ไปก็เป็นได้....
8. หลายนางอาจจะรู้สึกว่าการพาช้างมาโชว์ในเมืองไม่ใช่เรื่องของการทรมานช้างที่ใครๆคิด เพราะ ถ้าไม่เข้าเมืองมาหากิน ห่วงความช้างและช้างอาจจะอดตายก็เป็นได้ ซึ่งความตายนั้นออกจะหนักหนามากกว่าเสียอีก
9. กิจกรรมทั้งหมดนี้เหมาะมากสำหรับผู้สูงวัยแต่หัวใจวัยรุ่น เลือกสักกิจกรรมสักละ แล้วคุณจะได้พบกับความสุขของชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง จากที่ผ่านมามีโอกาสได้สัมผัสก็เป็นได้ คุณจะรู้สึกหนุ่มสาว กระฉับกระเฉง สุขภาพดีขึ้นอีกโข...ไม่เชื่อลองดู
10. ในขณะที่อดีต กกด. กลับไม่มีผู้ใดได้รับการเลือกสรรเข้ามาแม้แต่เพียงคนเดียว ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอาจใช้ดุลพินิจว่า กกด. ชุดเก่า มีข้อบกพร่องมาก จึงไม่ยากให้เข้ามาดำเนินการต่อก็เป็นได้ แต่คำถามที่ตามมาคือทำไมผลการคัดเลือกจึงออกมาหลายตาเช่นนั้น
11. และบางที ในวันอาทิตย์ที่ 13 เมษายนนี้ เขาอาจได้ฉลองวันเกิดครบรอบ 39 ปีด้วยการคว่ำแชมเปญ เคอะมาสเตอร์ส ก็เป็นไปได้ ส่วนม้ามิดที่นำกล้ว คือ รีทีฟ ภูเข่น
12. สิบบุหรื หรือดื่มแอลกอฮอล์ ยิ่งทำให้ปริมาณวิตามินซีในร่างกายนั้นลดต่ำกว่าปกติ จนอาจทำให้อวัยวะ และระบบการทำงานต่าง ๆ ในร่างกายอ่อนแอลง เปิดโอกาสให้โรคต่าง ๆ รุมกันเข้าหากันก็เป็นได้
13. แต่หากว่าในหนึ่งปีคุณเกิดมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นทีละ 5-10 กิโลกรัม อย่างนี้ผมขอแนะนำว่าควรปรึกษาแพทย์ เพราะตามปกติของคนเราเพิ่มขึ้นปีละ 1-2 กิโลกรัมเท่านั้น แสดงว่าอาจมีปัญหาทางสุขภาพก็เป็นได้ เช่น โรคภัยไข้เจ็บบางอย่าง หรือยาบางชนิดที่ทำให้อ้วน
14. ในวัยนี้บางทีเจ้าโลกก็มีอาการผกผันขึ้นเป็นครั้งคราว โดยที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับอารมณ์เพศหรือการกระตุ้นทางเพศใดๆ จากภายนอกเลยก็เป็นได้ บางทีมันอาจจะเกิดขึ้นเพราะอารมณ์กลัวหรืออารมณ์โกรธก็เป็นได้
15. ในวัยนี้บางทีเจ้าโลกก็มีอาการผกผันขึ้นเป็นครั้งคราว โดยที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับอารมณ์เพศหรือการกระตุ้นทางเพศใดๆ จากภายนอกเลยก็เป็นได้ บางทีมันอาจจะเกิดขึ้นเพราะอารมณ์กลัวหรืออารมณ์โกรธก็เป็นได้ (ปรากฏการณ์แบบนี้มักจะหายไปเมื่อโตเป็นวัยรุ่นเต็มตัว แต่มีบ้างประปรายในวัยสิบเอ็ดสิบสอง) พอฮอโมนเพศเริ่มทำงาน ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงกลไกทางสมองก็ได้รับผลกระทบไปด้วย

16. บางทีอาการเจ็บปวดเพียงเล็กน้อยของคุณ กำลังถูกละเลยไป ทั้งที่กำลังจะนำคุณไปสู่ความเจ็บป่วยขั้นร้ายแรงที่คาดไม่ถึงก็ได้
17. อาหารที่ทำให้แพ้ก็มีได้ มากมาย เช่น ไข่ อาหารทะเล ปลา กุ้ง ปู (น้ำจืดก็เป็นได้) ถั่วลิสง ถั่วเหลือง
18. แต่เรื่องอย่างนี้มีอาการแตกต่างกัน เพราะผิวของแต่ละคนแตกต่างกัน ซึ่งอาจแพ้สารประกอบไม่เหมือนกันก็ได้ บางคนใช้เครื่องสำอางราคาแพง เกิดอาการแพ้ พอลองใช้ที่ราคาถูกลงอาจจะดีกว่าก็เป็นได้ครับ ปัญหาจากเครื่องสำอางจริง ๆ แล้วส่วนมากเป็นการระคายเคืองมากกว่าการแพ้

4.13 นักลัว (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. "เอ็งฝากเงินไว้กับเขานี้มีใครรู้เห็นบ้างละ" "รู้กับมัน ข้าไว้ใจมัน ไม่นึกเลยว่ามันจะทำข้าได้" "ลงแบบนี้นักลัวจะสูญเสียแล้ว...ลองไปหากำนันยอมดูซิ เมื่อเขาจะช่วยเหลือได้ ข้าไม่รู้อะไรช่วยยังได้..."

4.14 สงสัย (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 26 ครั้ง)

1. พอพักอาบน้ำเสร็จก็เลยหลับไป ครูมานิดยี่สิบได้พูดขึ้นบ้าง "พวกนายไปล้อมัน ทำทางมันคิดมาก" "เฮ้ย ล้อกันเล่นธรรมดา" เสียงครูบรีฮว่า "พักมันคงไม่โกรธมั้ง เรื่องแค่นี้เอง สงสัยมันหึงมากกว่า นายเลือกไปเห็นนมเมียมัน" ครูก็ตืดพูดแล้วหัวเราะ รวดน้ำล้างสบู่ออกจากลำตัว
2. ส่วนบนบ้านบรรดาคอสุราตั้งวง เป็นที่สนุกสนานครื้นเครง เสียงสรวลเสเฮฮาแว่วมาว่า "มันตืดลึกละแล้ว" "สงสัยอีนี่มันเป็นฮิสที่เสีย มันชอบยืมให้ผู้ชาย" "ก็ไอ้พักมันเคยเสียที่ไหนเล่า กินเข้าไปทีเลยตืดใจ"
3. แอเป็นคนดูคนนานแล้วยากมากนะที่จะชนะใจแอได้ แอก็เกือบจะมีแฟนเป็นตัวแทนแล้วแต่ผลสุดท้ายก็ไม่ใช่ซะ แต่ขอไม่บอกแล้วกันนะ เพราะ อะไรถึงไม่ใช่? เล่นบอกกันอย่างนี้ สงสัยแอมืออะไรในใจหรือเปล่า? เราแอบออกไป เจ้าตัวรีบบอกว่าไม่มีอะไร แต่เป็นเพราะสังเกตเห็นหลาย ๆ คู่พอเป็นแฟนแล้วก็ทะเลาะกันทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยทะเลาะกันเลย
4. ถึงวัย...ใจอ่อนไหว หน้าแม่ร้อนผ่าว เมื่อเผชิญ...เผชิญ (จริง ๆ) ไปได้ยืนลูกสาวคุยโทรศัพท์กับเพื่อนชาย รายละเอียดฟังไม่ถนัดนัก แต่ที่พอสรุปได้และเก็บไปปนกับพ่อก็คือ " สงสัยลูกเราจะมามีแฟน ทำไงกันดีล่ะ " ใจเย็น ๆ ก่อนแม่ คงไม่มีอะไรหรอก วัยรุ่นก็อย่างนี้แหละ มีเพื่อนผู้ชายก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา เราคอยดูอยู่ห่าง ๆ ก็พอ" พ่อสวมบทนักจิตวิทยาวัยรุ่นปลอมแม่ ทั้งที่ตัวเองก็กังวลไม่แพ้กัน
5. บางทีน้องพี่ก็ติด น้องพี่ก็มาอยู่กรุงเทพมหานคร บางทีภาษาไทยภาคกลางมันก็หลุดออกมาด้วย บางทีเค้าลืมไป เอ๊ะถ้าหลายคำที่ก็รู้สึกแหม่ง ๆ จะเริ่มรู้สึกหมันไส้ สุดา: สงสัยหวานไม่ค่อยสำเร็จล่ะหว่าฮ่อนี้ วรรณภา: ลองเปลี่ยนไหมสิ แล้วลองมาสัมภาษณ์พี่ใหม่ สุดา: ไม่เอาหรือครบถ้วนเวลา วรรณภา: ไม่เป็นไร สุดา: มันไม่ได้หรอก เพราะพี่วรรณก็ตอบเท่าที่พี่วรรณรู้สึกจริง ๆ ไม่ใช่ไม่รู้ หวานว่ามันยังเป็นหัวข้อที่ทำได้แต่ไม่ใช่สำหรับกลุ่มประชากรนี้ คนที่มีการศึกษาสูง
6. พี่วรรณรู้สึกว่าเขาคง อายอย่างเนี่ย ทั้งที่จริง ๆ ตัวพี่วรรณไม่ได้อายเพราะพี่วรรณไม่ต้องอาย เพราะพี่วรรณพูดได้ คล่อง แต่พี่วรรณรู้สึกไปกับเค้า ว่าสงสัยคนนั้นพูดตืด ๆ ขัด ๆ เค้าคงอายที่พูดกลางได้ไม่ดีพอ วรรณภา: แล้วก็เราเห็นท่าทางเค้าไง ท่าทางอย่างนี้ ที่เราบอกว่าคือการอาย เชน อาจจะอายนี้มันอาจจะมากไปนิด อาจจะแค่เขิน ๆ ไม่คล่อง
7. [19:24:35] Ja: เมื่อวานไปเจอพี่คนที่เคยเล่าให้ฟังมาด้วย [19:25:00] Phorn: ที่ชอบอะเทอหรือ [19:26:21] Ja: เหลอ ๆ มะรู้ [19:26:45] Ja: สงสัยแม่งม่าว กอดฉาดตั้งหลายรอบ เขิลลลล [19:27:00] Phorn: กอดแล้วไม่มีรูปปากพะ [19:27:55] Ja: เออ ฉาดนะ ตกจาย แต่ก้อเกรงจาย ทำเป้งกอดตอบ
8. ไตรภพ จันพวกเธอนี้แดนตายจริง ๆ เลย นะผ่านรอดมาได้นี่ก็ออกมียในสงครามเนี่ยคนตั้งสามพันคนเค้าสู้กัน นึกออกใช่มั้ยลูก เค้าพันกันโขงเซ้ง ๆ และเหลือรอดมาเก้าคน นะโอโหไม่น่าเชื่อเลย สงสัยเธอจะสู้ดีที่ สุดเลยนะ เพราะเธอแต่งชุดนักรบจริงๆ คนอื่นเค้าไม่ได้แต่งมีชุดแต่งอยู่คนเดียว
9. [14:56:40] Phorn: พี่เรนหนนน น่ารักจางเลยยยยยยย [14:56:53] Phorn: เรียกตัวเองเรน ๆ ๆ น่ารักกกกกกกก ตาหลกด้วย [14:56:55] Rain: อารายเธอ เกาหัว เรย ตาหลก ดงไหนเนี่ย [14:59:48] Rain: สงสัยน้อง พร จะหมดมก ละ 555555 ให้ดอกละกาน [15:00:06] Phorn: ดอก?????? ดอกไม้ดีพี่ อย่าตัดคำ [15:00:15] Phorn: ไม่ได้หมด เหงพี่เย็บ ก้าววน
10. [21:08:03] Phorn: คงซึ้งจิง [21:08:22] Leng: อิม..น่าจะ ...ทำมัยเซ้งก้อไม่รู้ สงสัยไม่มีครายคุยด้วยมั้ง [21:08:36] Leng: วันนี้ของพี่ก้อออนกันพริบเลย คุยไม่ทันจิง ๆ [21:08:43] Phorn: ไม่หอกมั้ง [21:08:53] Phorn: อาจจะเบื่อกันในซท [21:09:13] Leng: มั้ง

11. ตีเจ อยากจะขอบคุณใครบ้างเอ่ย ชไมพร อยากขอบคุณที่รายการนี้ละค่ะ ร่วมด้วยช่วยกัน และทีมงาน 7 สีค่ะ ตีเจ ค่ะ ไปทั้งร่วมด้วยช่วยกัน ไปทั้งสะกิดข่าว สงสัยสินนี้ก็ได้ดูสะกิดข่าวแนเลยเนี่ยะ ชไมพร ทุกๆคนทุกๆฝ่ายที่ช่วยค่ะ คืออย่างน้อยๆก็มีกำลังใจแล้วก็อบอุ่นใจว่ามีคนอยากช่วยเยอะค่ะ
12. ทำไมไม่มีคนเลยโรงนี้ (พอดีเดินมาถึงโรงอาหาร) อ้อ สงสัยเขาสอบสัมภาษณ์ดีกรวมรีเปลาเนี่ย ดีกรวมอะ คนแถวนี้เลยไม่ค่อยมี พี่- อ้าวก็วันจันทร์ก็เขาก็สอบอะ อักษรอะ สอบสัมภาษณ์เหมือนกันแล้วเมื่อวานก็สอบสองวัน แล้ววันนี้มาทำอะไรกัน
13. น้อง- ครึ่งหนึ่งในชีวิต เขาบอกว่าผู้หญิงต้องสวยอยู่สองวัน วันรับปริญญากับวันแต่งงาน สงสัยได้สวยวันเดียว พี่- เออใช่ ๆ น้อง- ไม่แต่งใจ ตามเลย พี่- ไม่อะ ขึ้นคาน อ้าว น้อง- เออ กระโดดขึ้นง่ายเดี๋ยวนี้ พี่- ก็ผู้ชายมันเล่นเอาพวกเดียวกันไง ผู้หญิงก็เลยเหลือ
14. เมื่อเที่ยงก็ตื่นขึ้นมากลางลืมนอนอยู่กับแม่แกลเลย เรื่องนี้แหละครับ เรื่องที่ว่าไปกินเหล้ามาแล้วก็อยากได้คุณศักดิ์ ญู2- มันเป็นอาการคนอกหักอะเนอะ สงสัยพี่ว่าเขาคงยังหลงรักกันอยู่ละมัง ช- โอ้ยยย เขาหลงรักเนี่ย แน่ๆ อะครับ ยังไงคุณหวานนี่แกก็คงจะต้องรักคุณศักดิ์เขาแน่ๆ เลย แต่ทำทางคุณศักดิ์คงไม่เล่นด้วย ถ้าเล่นด้วยคงมีอะไรกันไม่นานแล้ว
15. สงสัยเมื่อสองสามคืนก่อนเราอนตึกอะเราไปงานมา งานแต่งงาน
16. ญู1- เอาใหม่ดีกว่า เอาใหม่ สงสัยการบอกว่าเป็นคนไม่รู้จักรักเนี่ยจะไม่ มันไม่ work นะ พี่คิดว่า ญู2- ใช่ จริง ๆ ดูธรรมชาติสักคนไม่รู้จักรักก็ไม่กล้าพูดเรื่องอะไรอย่างนี้
17. ช- เหรอ จันคุณนายเจ็งก็เป็นนางเอกนะสิ ญู1- สงสัย แต่ไอ้เนี่ย สามเป็นชาตีส ช- เหรอ ญู2- ได้สมบัติละสิตอนหลัง
18. แต่ก็ไม่ได้ออไปไหน ค้าง แอบฟัง ก็แบบทำทางแบบแปลก ๆ อะดูคุยกันแบบมีความหลังกันมาอย่างไงไม่รู้อะ ช- ทำไมอะ เขามีความหลังยังงี้ไหนเล่าสิ ไหนเล่าสิ ญู2- สงสัยแฟนเก่าแนเลย ญู1- ก็แบบ ก็ ก็เห็นเรียกใช้มัยบอกคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ยนะ ก็เลยบอกสวัสดิ์พอแบบเรียก เรียก เรียกผู้หญิงคนนั้นนะคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ย คุณนายเจ็งหรืออะไรเงี้ยะ ได้ยินไม่ถนัด คุณนายเจ็งอะไรเงี้ยะ พอผู้หญิงคนนั้นหันมาแบบหน้าแบบถอดสีเลยอะ
19. ญู1- แล้วผู้หญิงดูร้ายไหม ดูเป็นผู้หญิงร้ายเหรอ ช- อู๊ย ไม่เหรอกก็ดูจาก เขาหันมาตกใจนะ เขาไม่ได้ดูร้ายนะเขาดูเหมือนกับว่าเขา...สงสัยนะเธอ คือเขาต้องเป็นแฟนกันมาก่อนแน่ ๆ เลยอะ ญู2- อะไร ทำไมเธอถึงคิดอย่างนั้น ช- ฟัง ฟังฉันจบความ คุณกรแกพูดบอกอะไรนะ มาตรียอดรักอะไรอย่างเงี่ยเธอ อู๊ย คนธรรมดาเขาจะมาพูดกันทำไมโดยตรงยอตรงก็ต้องมีอะไรกันมาก่อนเธอ เนี่ยแหละ
20. แต่ก็ไม่รู้จะว่าสามีแกเนี่ยเป็นใคร แต่สงสัยเรียกคุณนาย ๆ อย่างเงี่ย สงสัยสามีแกเป็นเจ็ก แต่งงานกับเสียแก่ ๆ เธอ
21. แต่ก็ไม่รู้จะว่าสามีแกเนี่ยเป็นใคร แต่สงสัยเรียกคุณนาย ๆ อย่างเงี่ย สงสัยสามีแกเป็นเจ็ก แต่งงานกับเสียแก่ ๆ เธอ
22. ช- อู๊ย ฉันได้ยินมาอีกนะเธอว่าคุณกรบอกกับคุณนายเจ็งว่าเนี่ย เมื่อกี้ถ้าเห็นถ้าผัวัยคุณนายเจ็งมาเห็นหยิ่งเงี่ยนะ สงสัยตัวเขาจะเดือดร้อน เพราะได้ยินมาว่าผัวัยคุณนายเจ็งเนี่ยร้ายมาก
23. ช- อู๊ย..ก็คงจะหยิ่งนั่นแหละนี่ฉันได้ยินมาอีกนะเธอว่าคุณศักดิ์เนี่ย เขาบอกคงจะคุณหวานแกพูดบอกสงสัยคุณศักดิ์เนี่ยแกคงจะคิดว่าคุณหวานคงหลงรักคุณศักดิ์เต็มประดา อู๊ย..แต่คุณวิภาดาแกสวนเลยนะคะว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ อู๊ย..คุณหวานแกทนไม่ได้
24. นาวาการ ใช้ รู้แล้วละว่าน้องพลอยกับน้องนุ่นนี่สวยเหมือนใคร แม่ ขอบคุณมากค่ะ นาวาการ คุณแม่เนี่ยเองนี่พูดจริง ๆ ค่ะ ตอนสาว ๆ สงสัยคุณแม่จะสวยกว่า แม่ เออไม่ทราบ นาวาการ ไม่ทราบ แม่ แต่ก็หุ่นคล้ายๆเค้าละค่ะ นาวาการ สวยค่ะสวยจริง ๆ พลอย ตอนนี้อาจจะสวยน้อยกว่าตอนสาวพลอยเห็นรูปใส่ชุดว่ายน้ำโอโห
25. [17:26:02] Lek: คอยังอะมึงอะ take timesจิง [17:26:16] Phorn: โอ้ยยยย มีอะไรจิง [17:26:21] Lek: 5555 [17:26:24] Phorn: เค้าเซ็ทไม่ว่างอะ [17:26:30] Lek: อ้าว ไม่ที่หน้าจอกูมันว่างวะ หรือวะ สงสัยของกูจะเสีย [17:27:13] Phorn: เออออออ [17:27:28] Lek: จันๆ ลองอันนี้ดี ในmsnเลย [17:28:01] Phorn: kewl [17:28:02] Lek: มันว่าง [17:28:04] Phorn: แปลว่าไร [17:28:09] Lek: แต่ไม่ยอมคุย อะไรวะ
26. [23:28:50] Phorn: จะตัดแล้วเหรอ [23:29:18] Kat: โกล้และ [23:29:28] Kat: อ้อสงสัยอด [23:29:34] Phorn: ไม [23:30:49] Kat: จาตัดและน้อ [23:31:05] Phorn: อ้าววววววววววเหงาเลยแต่ไปเหอะเอ็กกกกกกกกกกกกก

4. คำลงท้าย

4.1 มั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 49 ครั้ง)

1. พอพักอาบน้ำเสร็จค่อยหลับไป คุรุมาณียังได้พูดขึ้นบ้าง "พวกนายไปลื้อมัน ทำทางมันคิดมาก" "เฮ้ย ลื้อกันเล่นธรรมดา" เสียงคุรุปริชาว่า "พักมันคงไม่โกรธมั่ง เรื่องแค่นี้เอง สงสัยมันหึงมากกว่า นายเลือกไปเห็นนมเมียมัน" คุรุก็ตติพูดแล้วหัวเราะ รวดน้ำล้างสบู่ออกจากลำตัว
2. นางนี้ก็ชอบดอกไม้เหมือนกัน ยิ่งดอกพุทธรักษาแดงด้วยละก็เห็นไม่ได้ทีเดียว ไม่รู้เป็นอะไรว่าปากก็ไม่ใช้ ไม่เคยเห็นอาละวาดสักที แต่ชักไม่น่าไว้วางใจเสียแล้ว นึกยังโงะถึงเปิดนมให้คุรุปริชาดู เมื่อหัวค่านี้อย่างจะมาขออนอนด้วยอีก ชักยังโงะอยู่ ฮึบ...ไม่มั่ง คงไม่ใช่อย่างนั้นหรอกน่า ริวว่ามันลั้งเพราะมันอยากกะ พอตายไปตั้งเดือนกว่าแล้วนี่หว่า ไอ้ทำกันนี้เขาวามันเสพติดนะ ถ้าวางได้ เคยแล้วมันเลิกไม่ได้ง่าย ๆ
3. "ไม่รู้สวนคนอื่นโดนบ้างหรือเปล่า ไม่มีใครจับได้" "นั่นนะสิ ไอ้ห้าข้าก็เคยจ้างมัน" "แปลกนะ ในบ้านในช่องก็มี ไม่น่าจะมาทำ ประเจิดประเจ้ออย่างนี้" "มันอยากเปลี่ยน...เปลี่ยน...อะไรนั่นเอ๊ย...เออ ๆ เปลี่ยนบรรยากาศ ทำกันแต่ในบ้านทุก ๆ วันมันเซ็ง มันมั่ง ลองกลางสวนกลางแปลงดูบ้าง" พวกคอสราคุยกันเสียงหัวเราะเอกริน ๆ ยิ่งเมากยิ่งมันคุยกันไม่พ้นเรื่องอย่างว่าของพัก กับมายสมทรง
4. ตรงกรอบหน้าต่างมีหัวของคนผลุบหายเข้าไป หนุมทั้งสี่คนเดินห่างจากตัวกระตือบออกไปยังงานวัด ระหว่างทางเดินกลางแสงจันทร์พวกเขาพูดกันว่า : "ไอ้พักมันคงเพลีย แต่ไอ้แม่มายนั่นมันอยาก" "ทำไมมันไม่นอนมั่งเดียวกันวะ" "มันทางหลอกเอาไว้มั่ง" "ริมนี่รู้ว่าเราตามมาแอบดู" "สงสัยจะรู้" "แต่มั่งมันทางวันก่อนนี่หว่า" "อ้าว ทางไว้อองหลังแล้วมานอนรวมกันไม่ได้ไง" "ทำไมเมื่อก่อนถึงไม่เอากันวะ" "มันคงรู้ว่ามันมาแอบดู"
5. ความคิดหนึ่งจึงสวนถามตัวเองขึ้นมาว่า : - ทำไมเขาถึงเชื่อมั่งง่ายนักวะ? ถ้าถามนี้เองทำให้ความสุขที่มีมาตลอดเย็นต้องชะงักลง - เขาเชื่อมั่งอะ - เขาเชื่อมั่งจริงรึเปล่า? - เขาหลอกมั่งมั่ง ความสุขที่เคยลอยขึ้นสูงสุดกำลังค่อย ๆ ร่วงลงมา ด้วยคำถามและเหตุผลที่พิกาคำตอบให้ตัวเอง - เขาจะหลอกกูทำไมวะ ก็มั่งมันให้เขาทำนี่ - ถึงเขาไม่เชื่อ กูก็ต้องให้เขาทำอยู่แล้ว
6. วันนี้ไม่มีใครว่างเลย คุรุใหญ่ล่ะที่รับปากเป็นมันเหมาะว่าจะมาป่านนี้ยังไม่เห็นหน้า พักร้อนรุ่มใจ "ยังไม่มีคนมาเลยหรือ" เขาถามสัปเหวี่ยงชะงวักขึ้นหน้าซาลง "ไม่เห็นมีนี่หว่า เตี่ยคงมีมั่งมั่ง" เมื่อใกล้เวลาเข้ามา เขาจึงตัดสินใจเดินไปตามคุรุใหญ่ที่บ้านของแก ลูกชายคนโตบอกกับพักว่า : "พ่อเขาพาแม่ไปโรงพยาบาลตั้งแต่ตอนเช้าแล้ว" พักเดินกลับจากบ้านคุรุใหญ่ด้วยความผิดหวัง
7. "เงินที่กูฝากมั่งไว้ มั่งโก่งกูไข่มั้ย!" พักถามเสียงดัง "เออ...ดี มั่งจะเอาเกียติมาแลกกับเงินก็ช่างมั่ง กูจะโพทะนาให้ทั่วตำบลเลย ว่ามั่งโก่งเงินกู ไอ้หน้าขี้โก่ง!" พักชี้หน้าคุรุใหญ่ "ไอ้ห่านี่ เอาชะดีมั่ง" คุรุใหญ่เดินริมาที่ประตูบานเล็ก พอเปิดประตูออกมาก็เห็นพักวิ่งปุลง ๆ จากไปแล้ว.... ไกลจากบ้านคุรุใหญ่พอสมควรพักจึงหยุดยืนหอบ หดสันทุกอย่างแล้ว สันเนื้อประดาตัว ยังเหลือแต่ความคับแค้นเท่านั้นที่มีอยู่
8. พักเดินหนีขวิดเหล่าแ่นระแ่นออกมา...จากไปไม่ผิดกับหมาตัวหนึ่ง ที่โดนคนเตะเปิดไล่.... เมื่อค่อยหลังแล้วป่าเชื้อจึงพูดขึ้น "ไม่อยากจะให้มันหรอก แต่ทนร้าคาญไม่ไหว" "ไอ้มันจะบ้าหรือเปล่าก็ไม่รู้" เสียงดาแม่นั่งตึงข้อสังเกต "ประสาทมันกลับมั่ง..." ผัวป่าเชื้อพูดแล้วหัวเราะ
9. เพื่อให้ลูกเรียนรู้ว่า แต่ละคนรู้สึกแตกต่างในสิ่งเดียวกันได้ เราอาจเพิ่มความยากของเกมไปอีกระดับหนึ่งได้ ด้วยการให้ลูกนึกถึงว่า "ไหนลูกลองบอกซิว่า เวลาทำอะไรแล้วลูกรู้สึกดี แต่แม่รู้สึกไม่ดี" เอิร์ทตอบว่า "เวลาที่เอิร์ทไม่ช่วยล้างจาน...มั่งครับ" เพราะเอิร์ทไม่ชอบเรื่องล้างจาน หนีไปเล่นบ่อยๆ แม่ก็ดุเขาบ่อย ยิ่งดุยิ่งต่อต้าน แม่ลองใช้คำถามต่อไปว่า "แล้วลูกว่าแม่จะรู้สึกยังไงล่ะทีนี้" "แม่ก็จะโกรธ อารมณ์เสีย"
10. ทั้งๆ ที่บูมก็ไม่ใช่เทสต์ฝรั่งนะ แต่คนไทยไม่กล้าจับเพราะเราเรียนเก่ง (หัวเราะ) ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมผู้ชายไทยถึงกลัวผู้หญิงเก่ง หรือว่าบูมจะกล้าแสดงออกมากเกินไป(หัวเราะ) อย่างบางทีอาจารย์บอกให้มารายงานบูมบูมจะวิ่งออกไปหน้าห้องคนแรกเลย ก็อาจจะหน้ากลัวมั่ง (หัวเราะ) ถึงแม้เรตติ้งหนุ่มไทยจะตกไปบ้าง แต่สำหรับฝรั่งน่าน้ำข้าวแล้วกลับชักแถวจับบูมเป็นว่าเล่น ด้วยเหตุนี้ก็เลยทำให้เกิดกระแสข่าวลือว่าบูมใช้ชีวิตอิสระเสรีชนิด "ฟรีเช็กส์"กับผู้ชายที่โน่น
11. พี่ตึก เจษฎาภรณ์...(หน้าเริ่มแดง) แล้วแอเคยได้ยินอยู่บ้างๆ พี่เขา แออะหึย...(หน้าแดงมาก) ตันเต้นสุดๆ คือปลื้มพี่เขาอะ ปลื้มแค่นั้นเอง" เจ้าตัวเงินจนเราเกิดอาการเกรงใจที่จะถามต่อ ก็เลยเฉไฉไปคุยเรื่องหน้าตา เพราะเพิ่งจะสังเกตเห็นว่านางเองคนนี้

- ค่อนข้างจะมีใบหน้าที่แตกต่างกัน... "เหมือนอัลตราแมนมั่ง...(หัวเราะ) หน้าแอมเหมือนหลายอย่างมากตั้งแต่ตอนป.5- ป.6 นี่ก็ตอนการ์ตูนอัลตราแมนมาแรงมากก็หน้าเหมือนจัสมิน
12. เด่น เต๋อ เทพ พอเล่นได้สัก 3 เดือนกว่าๆ คนเริ่มรู้จักชื่อ ได้ออกทีวีก่อนหน้านี้ช่อง 4 บางขุนพรหม จากนั้นก็ไปเล่นหนังเทพบุตร ตี๋ตึงโหน่ง มันเกิดพลุดตมขึ้นมา ต่อมาก็เล่นหนังมาเรื่อยเล่นเยอะจนจำไม่ได้ ก็มีทหารเรือแก่นกะลาสีเล่นกับนักดาหนังก็ อือฮาเหมือนกัน เด็กสมัยนี้อาจจะยังไม่รู้ 20 กว่าปีมาแล้วมั่ง" สันยุคนั่น เต๋อ เทพ กลายเป็น "ซูเปอร์โจ๊ก" "ที่นี้ต่างคนก็มีลูกมีเมียตอนหลังก็มาแยกออกจากที่เด่น ก็อยากทำอะไรที่เป็นของตัวเองบ้าง...
 13. หลายคนอาจจะสงสัยว่าใครกันเป็นคนแรกที่เรียก เทพ โพธิ์งามว่า "ป้า" และที่มาของการไม่สวมถุงเท้าคืออะไร? เรามีคำตอบ... "มันก็ต้องป้าแล้วมั่งมันจะ 60 แล้วเนี่ย...(หัวเราะ) คือคำว่าป้าเนี่ยมาจากไอ้จำ (จำ ญาสมรินทร์) ก่อนเลยมันเรียกที่แรกแรกก็แปลกๆ นะ มันไม่เคยมีใครเรียกสักที พอเรียกที่แรกก็ตกใจเหมือนกันแหละ เฮ้ย..กูเป็นพ่อมันแล้วหรือวะ แต่เดี๋ยวนี้ เออ...ดีซอ... ก็ดีเหมือนกัน มันก็เข้ากับเราอยู่แล้ว ที่นี้ก็เรียกป้ามาเรื่อยๆทั่วประเทศ
 14. ถ้าจะมีวัยสิบสามบางส่วนที่ยังทำอะไรกับพ่อบ้าง อาจเป็นการเล่นกีฬา ดูหนัง ฟุดคุย ถ้าพ่อช่วยเรื่องการเรียน จะยอมรับได้ ดีกว่าแม่ อย่างไรก็ดี เด็กผู้ชายอาจจะออกไปไหนๆ กับพ่อเพียงลำพังบ้าง แต่กับแม่นะหรือ...ยากหน่อยมั่ง แม้แต่การไปรับ-ส่งที่โรงเรียน ก็ เป็นเรื่อง ได้... เขาไม่ชอบ...รู้ไหม เพราะฉะนั้นอย่าเข้าไปจ่อจรดในโรงเรียน
 15. " หากกระดามาวาดรูปเล่นสิจ๊ะ " " ไม่อะ วาดไม่เป็น วาดที่ไรก็ไม่สวย " ถ้างั้น...ดูวิดีโอ ทอย สตอรี่อีกรอบไหมละ " โห...แม่รอบที่สิบแล้วมั่ง เป้อจะตาย " เอ๊ะ! แล้วจะเอาไง โหน่งไม่ นี่ก็เอ้อ" ไฉนจ๊ะ เพราะความเปื้อนของเด็กๆ ไม่ได้มาจากปัจจัยภายนอก แต่เกิดจากภาวะในจิตใจ ยิ่งพ่อแม่หาวิธีให้มากเท่าไร ก็เท่ากับไปปิดโอกาสที่เขาจะแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 16. สุดา: แล้วภาษาเหนือที่จริงมีตัวเขียนที่เป็นล้านนา วรรณภา: มี สุดา: แล้วใช้ที่ไหนบ้าง วรรณภา: เดี่ยวนี้ใช้ในคัมภีร์มั่ง ใช้น้อย ไม่มีเลย นอกจากคนที่จะศึกษา แล้วก็จะใช้ในสำหรับคนที่ศึกษาเรื่องภาษาหรือประวัติศาสตร์ หรือว่าในหนังสือสวดมนต์ของพระ อย่างเวลาที่สวดมนต์ ถ้าพระเป็นคนเหนือ ก็จะสวดเป็นภาษาเหนือ
 17. แหม ตอนนั้นนะ ผมนึกถึงนะ เราจส.100 นะ ไปเดินกันนะ ออกกำลังกายกันซะใหม่ แล้วคุยทักทายกับแคตตีนะ ผมอยากให้พี่แม่วลองไปเดินผ่านแคตตีวันนั้นมั่ง บิ๊กแม่วจะได้เข้าใจประเด็นนี้มั่ง ไอ้สวนรถไฟเนี่ย จส.100 เป็นหัวหอกอีกเหมือนกันนะอะ กว่าที่จะสงบศึกแคตตีกับ กทม นะ ตรงนี้เพราะฉะนั้นสมาชิกจส.100 หลายๆท่านก็เลยไม่ค่อยเห็นด้วย
 18. แหม ตอนนั้นนะ ผมนึกถึงนะ เราจส.100 นะ ไปเดินกันนะ ออกกำลังกายกันซะใหม่ แล้วคุยทักทายกับแคตตีนะ ผมอยากให้พี่แม่วลองไปเดินผ่านแคตตีวันนั้นมั่ง บิ๊กแม่วจะได้เข้าใจประเด็นนี้มั่ง ไอ้สวนรถไฟเนี่ย จส.100 เป็นหัวหอกอีกเหมือนกันนะอะ กว่าที่จะสงบศึกแคตตีกับ กทม นะ ตรงนี้เพราะฉะนั้นสมาชิกจส.100 หลายๆท่านก็เลยไม่ค่อยเห็นด้วย
 19. ดีเจ เทคโนโลยีต่างๆ 349 ถูกต้องครับ ไปสร้างความเจริญที่นั่นกันเลย ดีเจ เป็น video conference ไปเลยอย่างนี้หรืออะ ไม่จำเป็นต้องตัวไปก็ได้มั่ง อย่างงั้นหรือเปล่า ฮัลโล คุณ 349 สายหลุดไปเลยนะอะ เดี่ยวต่อมาใหม่แล้วกันนะอะ บอกแนะนำไป ไกลๆเลย ไปสร้างที่อีกที่หนึ่งไปเลย
 20. มงคล ผมไม่เห็นด้วยอะที่จะไปสร้าง คือ ผมก็ต้องการปอดของกรุงเทพมากกว่า เพราะคิดว่าในเมืองใหญ่ๆทุกเมืองในหลายๆประเทศของโลกนี้ เขาก็พยายามที่จะเก็บพื้นที่สีเขียวไว้ให้กับแหล่งชุมชนใหญ่ๆนะอะ อันหนึ่ง แลอีกอันหนึ่งก็คือว่า ปมคิดว่าอเมริกาก็คงจะไม่สร้าง White House ใหม่มั่ง ดีเจ ของเขาก็เป็นอย่างนั้นนะอะ มงคล อิม ในหลายๆประเทศเขาคงไม่ทำกันอย่างนั้นนะอะ คือความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐบาลของหลายๆที่มันอยู่ที่ความเก่าแก่กันนะอะ ดีเจ อิม มีอายุมานานอะไอย่างนั้นนะอะ
 21. จริงๆแล้วถ้าเกิดใครที่เคยไปสนามกอล์ฟรถไฟเนี่ย ก็จะมีสวนรถไฟ สนามไตรฟอล์ฟและก็มีสวนจตุจักรซะใหม่ซะ ที่คนไปพักผ่อน แล้วก็มีส่วนของ ปตท.ใช้ใหม่ซะที่อยู่มุนั้น ถัดด้านหมอดิดก็จะมีของทหารไทยมั่งคะที่อยู่ตรงนั้นด้วย
 22. [23:56:14] Phorn: ไม่ไปไหนหรือฟุ้งนี้ [23:56:31] Ja: ช่างมัน เล่นต่อไป เหนื่อยๆ [23:56:38] Ja: ไปมั่ง [23:57:17] Phorn: เอาตั้งค้ที่ไหนออกพะ [23:57:40] Ja: โกลันแล้ว [23:57:48] Ja: ไปธุระอะ แบบเดียวกลับ เพราะ อาจไปพักยา [23:57:54] Ja: ยังมะบอกที่บ้านเลย [23:58:16] Phorn: มีอีกนะ [23:58:21] Phorn: ถ้าไม่ไปพักทงไม่รีบกลับ 5555555555
 23. ไตรภพ ดีมากเลย พี่เค้าดูพี่เค้าคงดีใจ เฟิร์นล่ะคะอยากเป็นอะไร เฟิร์น เอ่อก็อยากเป็นนักร้องคะ แบบพี่แอน นั้นหนา บุญหลง คะ ไตรภพ อ้อ อาจจะเป็นเพราะว่าหน้าตาเธอเหมือนเค้ามั่ง จริงๆ จริงๆ ตอนเค้ามาออกรายการเราตอนสมัยเด็กก็หน้าตาอย่างเธอนี้แหละ เฟิร์น เหรอคะ ไตรภพ จริงๆ หรือเค้าเป็นครูเธอ เฟิร์น คะ ก็เป็นครูด้วยคะ
 24. [15:38:16] Phorn: พี่ๆ ว่าคำถามที่ว่า อาบนํ้ายัง กิงข้าวยาง นี่มันเป่งปาย [15:39:29] Yu: แล้วมันเป่งปาย งงวะ [15:39:52] Phorn: ก็ถ้าพี่เล่นเน็ดมาเจอพรทุกวันแล้วพรถามพี่ทุกครั้ง ที่เจอว่า อาบนํ้ายังเนี่ย กิงข้าวยาง มันเป่งปาย [15:41:59] Yu:

เป่งห้วงสุขภาพเกรงว่าจะซุบมั้ง [15:42:31] Phorn: แล้วถ้าคิดว่า จะถามไม แม่ตรูยังไม่ถามเลยอะอันนี้รำคาญปะ [15:43:03]
Yu: ไม่มีอะไรจะทักมั้ง ก็เลยทักแบบนี้ คำถามพื้นฐาน

25. [15:39:52] Phorn: ก้อถ้าที่เล่นเน็ตมาเจอพรทุกวันแล้วพรถามทีทุกครั้ง ที่เจอว่า อาบนํ้ายังเนีย กิงข้าวยาง มานเป่งปาย [15:41:59] Yu: เป่งห้วงสุขภาพเกรงว่าจะซุบมั้ง [15:42:31] Phorn: แล้วถ้าคิดว่า จะถามไม แม่ตรูยังไม่ถามเลยอะอันนี้รำคาญปะ [15:43:03] Yu: ไม่มีอะไรจะทักมั้ง ก็เลยทักแบบนี้ คำถามพื้นฐาน [15:43:23] Phorn: อืมม
26. [21:59:32] Leng: นั่งหนู ไปไสมาเพ็งจะเจอ [21:59:48] Phorn: ไมอะ มีไร ค่อยๆ อยู่เอ็งอาจหลุดนะ เพราะไม่มันเป่งราย [22:00:10] Phorn: มีไรพี่ [22:00:26] Leng: ป่าว คอยในเลส มีสาวมาจีบ [22:01:05] Phorn: ไหนอะอยู่ห้องไหน [22:01:14] Leng: ไปแล้วมั้ง ชื่อ..sign [22:01:45] Phorn: แล้วพี่จะอยู่ห้องไหน
27. [20:21:29] Leng: ทำมัยอะ พี่ก้อรอคุยกะเรา ดูซิ [20:21:37] Phorn: เตี่ยวะนะ [20:21:39] Leng: น้อยใจ เซอะ [20:23:18] Phorn: พี่ที่พรบ็อคเอาไว้ เค้ามามีบะ เลยกอดทีก้า [20:24:01] Leng: อ้อ ครายหว่า [20:24:22] Phorn: พี่ก็ส พี่จี้ ไรจ๊ะ [20:25:23] Leng: อะนะ กะจะหาสาวคุยแก้เหงาใจมั้ง [20:25:33] Phorn: มีแต่หนุ่ม [20:25:38] Phorn: นี่ไง สาวเนี่ยยยยยยยยยยย 5555555555 [20:25:58] Leng: แหะ
28. [21:08:03] Phorn: คงแข็งจิง [21:08:22] Leng: อืม..น่าจะ ...ทำมัยเซ็งก้อไม่รู้ สงสัยไม่มีครายคุยด้วยมั้ง [21:08:36] Leng: วันนี้ของพี่ก้อออนกันฟรีเลย คุยไม่ทันจิง ะ [21:08:43] Phorn: ไม่ห rokok มั้ง [21:08:53] Phorn: อาจจะเบื่อกันในแชท [21:09:13] Leng: มั้ง
29. [21:18:26] Leng: กว่าจะถึงบ้าน ดี 3 [21:18:27] Phorn: แพนดูหรอ [21:18:58] Leng: ไม่ห rokok เก้าหน้าหนูให้ไป แต่ห้ามมีสาวมาเกี่ยวพัน [21:19:16] Phorn: ไม่หน้าหนู [21:19:17] Leng: ไม่จ้าน หุหุ เด่วก้อรู้ [21:19:28] Leng: ก้อไม่อยากจะติดเค้ามั้ง [21:19:56] Phorn: อ้อออออ นึกว่าดูแฟน แล้วเค้าเลิกกะแฟนเค้าแล้วหรอ [21:20:31] Leng: ยังอะ ทำมัยหรือยังไม่เลิกแล้ว ทำมัยต้องทำตาถลนหละ
30. [21:27:58] Leng: แล้วเคื่อก้อกลับรับฟังคำสอนของเราด้วยอะ แล้วเคื่อก้อสปอร์ต แล้วเคื่อก้อซึ้งในตัวเดียวกัน [21:28:23] Leng: ไม่รู้ติ.. [21:28:29] Leng: สงสัยคงถูกโฉลกมั้ง [21:28:33] Phorn: เออออ เข้าใจว่าอธิบายยาก [21:28:48] Leng: ช่วงก่อนนะ พี่มีสาว เยอะกำลังเลือกว่าจะเลือกใคร [21:28:54] Leng: แต่เคื่อก้อยูกนอกโผ แล้วทุกคนก้อหลุดไป เค้าเข้ามาตอนไหนไม่รู้ติ
31. [21:36:50] Phorn: แก่ก้าพี่ปะ [21:36:52] Leng: แต่คบกัน เพื่อความสบายใจ เหมือนว่าเรามีกำลังใจจากใครซักคน เวลาที่เราต้องการอะ [21:36:55] Leng: อืม แก่กว่า 3 ปีครึ่งมั้ง อายุเท่าพี่สาวพี่อะ [21:37:32] Leng: มันเหมือนว่ามีคนดูแลย เหมือนเค้าเป็นพี่สาวอีกคน ที่มากกว่าพี่สาวธรรมดาอะ
32. [21:46:14] Phorn: ก้อดิเนะ ที่ทำใจได้ ไม่งั้นจะแย่มาก [21:46:26] Leng: นี่พี่รู้แต่แรกแล้วว่า ถึงจยก้อต้องเจ็บ ก้อมะเห็นเป็นรัย [21:46:31] Leng: อืม.. ถ้าแยพี่ก้อจะหาที่ระบายสิมั้ง อี้อิ [21:46:50] Leng: พี่จะโทรไปหาพรให้พรคำ โอเคมัย [21:47:09] Phorn: เอี้ยยยยยยยย ตอนนีหรอ [21:47:16] Phorn: อ้ออออออ ได้ดี ตอนแยใช้ปะ [21:48:01] Leng: เอะ..ตอนแยพี่ย ตอนนียังไม่
33. [19:40:35] Phorn: อยู่ปะพี่ มันชอบหลุดอะ [19:40:43] Ao: อยู่อะ ใช้นะไรอะ [19:41:05] Phorn: จุฬอะ [19:41:13] Ao: อืม [19:41:14] Phorn: แต่จิงๆ เล่นได้นะ ไม่รู้เดี๋ยวนีมันเป่งราย [19:41:24] Ao: อืม [19:42:01] Phorn: ทามายพี่ไม่อยากจะเรียนอะ ไม่ไหวหรอ [19:43:04] Ao: คนใช้เยอะมั้งเคื่อก้าจะเพิ่ม line
34. [18:48:29] Phorn: คนอื่นไม่คบไ้พี่ แล้วพี่บายดีไหม [18:48:36] Ao: คบแต่พี่ 5555 [18:48:40] Ao: ดินะ เหนื่อยๆนิดๆ [18:48:48] Phorn: ไปถ่ายรูปใหม่บ้างป่าว [18:48:53] Phorn: เป่งไรเหนื่อย [18:48:55] Ao: ก็ไม่ค่อยอะคับ งานเยอะมั้ง แต่ช่วงนี้ก็สบายอีกหลายวัน [18:49:12] Phorn: เรียนอะหรอ [18:49:19] Ao: ป่าวอะ: งานด้วย แล้วก็ควนด้วย [18:49:45] Phorn: แฟนคนนีเป่งรายอ่า [18:49:51] Ao: ก็ดีอะ [18:49:57]
35. 4] Phorn: พี่ไ้ ไมวันนีคุยกะแปลกๆ [18:58:13] Ao: เกิดมามีชีวิตเดียว ทำไรมีความสุขก็ทำเออะ [18:58:18] Ao: อ่าว แปลกตรงไหนอะ [18:58:23] Phorn: นี่แหละ ผมนี่แหละสุข 5555555555 [18:58:28] Phorn: คุยกะเหมือนไม่ใช่พี่เลย [18:58:32] Ao: ออดแล้วทรมานนะ [18:58:40] Ao: เนี่ยะแหละพี่เปลี่ยนไปมั้ง [18:58:55] Phorn: นั่นดิ [18:58:59] Ao: อืม [18:58:59] Phorn: คุยกะแปลกๆ ไม่เหมือนพี่คนเดิม [18:59:06] Ao: นะ [18:59:12] Ao: พี่คนเดิมเป็นแบบไหนหรอ (ถามจากความรูสึกนะ) [18:59:21] Phorn: ก้ออธิบายไม่ถูก [18:59:35] Phorn: นึกานี้มั้ง อันนี้ดูร่าเริง โตขึ้น

36. Phorn: คุณแปลกฎๆ ไม่เหมือนพี่คนเดิม [18:59:06] Ao: นะ [18:59:12] Ao: พี่คนเดิมเป็นแบบไหนหรอ (ถามจากความรู้สึกนะ) [18:59:21] Phorn: ก้ออธิบายไม่ถูก [18:59:35] Phorn: นิ่งก้านั้น อั่นนี้ดูว่าเริง โตขึ้น [18:59:47] Ao: อิม ก็จิงอะ ตอนคบเกดพี ขริมๆมั้ง แบบเกดเค้าแก่กว่าพี่อะ [19:00:14] Ao: แต่ตอนนี้คบคนเด็กกว่าอะเลยแบบ [19:00:36] Phorn: เอแบคเหมือนกาน เหรอ [19:00:45] Ao: อยู่ใกล้ใครก็เป็นแบบนี้ พรว่ามะ [19:00:51] Ao: อิม
37. [23:54:18] Ao: ก็โมฯ พาไปให้คุณหญิงดูตัว คุณ หญิง ชอบ [23:54:27] Phorn: โม คือไร สโมเหรอ [23:54:40] Ao: โมเดลลิ่ง [23:54:46] Phorn: อ่อออออออ 555555 แล้วไมมาเล่นเน็ตอีกอะ [23:55:01] Ao: โดนาโม มั่ง [23:55:01] Phorn: พัดเน็ต ปะเนี่ย [23:55:06] Ao: ก็ต้องรอแฟนโทรมาก่อน [23:55:08] Ao: ไม่ติดนะแต่ไม่มีไรทำ [23:55:23] Phorn: เหนงขนาดที่เวลาเหลือนิดเดียวยังมาเลย [23:55:34] Ao: ก็มันไม่มีไรทำนี่
38. [00:05:44] Phorn: พี่ได้ขึ้นเยอะเลยอะ [00:05:47] Ao: เพราะเท่าที่ทุกวันนี้ที่ว่าคุนรู้เยอะนะ [00:05:50] Ao: พี่โตแล้ว [00:05:56] Phorn: 5555555555555555 รู้แล้ว [00:06:07] Ao: แต่บางครั้งก็ยังเด็ก [00:06:43] Phorn: อิม แต่ที่รู้ๆ อารมณ์ดี คุยเก่งขึ้น [00:06:48] Ao: อิม แคสดใส่มั้ เลยทำให้พี่อารมณ์ดี [00:07:20] Phorn: ดีแล้ววาว [00:07:36] Phorn: จี้เค้าก้อต้องรำคาญกกกเด็กๆอะดิ 55555555
39. ตีเจ เตี้ยวันเขาแกขาวแล้วเนียอะ เขาแกขาวแล้ว เบ้ม คือ เวลาเราพูดกันไป เตี้ยวเขาจะสับสนใหญ่ จริงๆแล้วรถสายนี้จอดไม่เป็นระเบียบมั้ง ไม่เคยดู จับแต่พวกแท็กซี่ สามล้อ ดูกตุ๊กอย่างนั้นอะ เธอ จริงๆ ผมละเหนื่อย ตีเจ ค่ะ สายนี้ไม่ค่อยจับ เบ้ม จับไม้จับก็จอดแซ่ปายได้แล้วกันอะ แยกบางนาคุณไปสูได้ กับสายอะไรนะอะ 365 หรือ 356อะไรเนี่ยนะอะ
40. ตีเจ สีขาวล้วนตกลงไป นี่ก็ดำปี๋เลยสิคะ ซไมพร ตอนนี้ก็ดำหมดเลย ตีเจ ค่ะ แล้วต้องล้างเนื้อล้างตัวกัน ไม่รู้เป็นแมวตัวผู้หรือว่าตัวเมีย ซไมพร ตัวเมียค่ะ ตีเจ เห็นบอกว่าเป็นลูกแมวเดือนครึ่งเท่านั้นเอง ซไมพร คงยังไม่ถึงมั้งกะ เล็กมากเลยคะ เพราะว่าเราก็ไม่ทราบว่าเขาคลอดเมื่อไหร่ เพิ่งได้ยินเสียงเมื่อวาน เมื่อวานได้ยินเสียงเขาแล้วก็ชะเง้อออกไปดูเห็นว่าเขานอนอยู่บนหลังคาของบ้านอีกหลังหนึ่ง ที่นี้ว่าเราก็ออกจากบ้านไปก็เข้าบ้านก็ได้ใส่ใจ
41. ที่นี้เราเห็นว่ามันมีท่อน้ำทิ้ง เราก็เลยมองลงไป ก็มองไม่เห็น ก็ต้องเอาไฟฉายไปส่องก็เลยเห็นลูกกะตาดูเขาอะคะ ตีเจ อ้อ เห็นลูกกะตาวามองมาเลยอะคะ แล้วตกลงเป็นแมวของใครคะเนี่ย ซไมพร ไม่มีแมวของใครคะ คงเป็นแมวในหมู่บ้าน ในซอย แล้วเขาก็อยู่บ้านโน้นบ้านนี้ หากินทั่วไปมั้งคะ แล้วเขาคงไปรักคลอตามหลังคาบ้านอะคะ ตีเจ อ้อ แล้วเห็นแม่แมวไหมคะ ซไมพร เห็นคะ เขาก็ยังมาเดินวนเวียนหาลูกเขาอยู่ เมื่อเช้าก็มาลองๆ
42. ช- เธอไปจับ ไปจับ ไปจับมายังไง ฮี ญ2- ไม่หรอก พอตีฉันไปหยิบ cocktail แก้วนั่นไง แล้วเขาก็อุ้งกันมาระทบหูฉันพอดี ช- อะเหอ อ้อ แล้วพูดว่าไง เธอถึงคิดว่าเขามีอะไรกัน เห็นตกใจอาจจะว่า เธอแฟนเก่า คนเก่าเฉยๆ ก็ได้มั้ง ญ2- ไม่หรอก เรื่องของเรื่องก็คือว่า ผู้..เหมือนกับว่าผู้ชายเขาก็หักกะนะ ว่าแห้วผู้หญิง อ้อคือ เตี้ยวันที่ทำไมแบบว่าดูจริงจังเลย ค้อมิเพชรใส่เม็ดใหญ่อะไหย่งเงี๊ยะ ดูว่าเออ...ราคามันน่าจะหลายตั้งคันะ
43. อ้อก็ ก็เห็นผู้ชายเนียนะมันพูดประชดประชันเรื่องเครื่องแต่งตัวผู้หญิง มีสร้อยมีอะไรก็แบบสร้อย แบบสวยเหลือเกินนะ ผิดกับน้องสาว ก็เหมือนกับรู้จักกันถึงครอบครัวอะ แล้วก็ประชดว่าเธอใส่ แต่งตัวดีกว่าน้องสาวอะไรหย่งเงี๊ยะ แล้วน้องสาวชอบข้ออะไรหย่งเงี๊ยะ ช- อาจจะไม่ใช่อย่างงั้นก็ได้มั้ง ญ2- อาจเป็นคนข้างบ้านก็ได้เธอ คิดมากไปได้
44. ช- ใครจะแต่งกะหนังเรื่องนี้ ญ1- ไม่รู้ แต่ใช้ได้นะก็สนุกดีเหมือนกัน ช- หย่า คน คนแต่งชื่ออะไรคะเนี่ย ญ1- ไม่รู้...แนะนำไหม ช- ชื่ออะไรอะ ญ1- นาวิกามั้ง ช- อ้อ ของนาวิกาเหรอ โอ้ย แต่นาวิกาเขาแต่งสมัยใหม่อะ นางเอกไม่ค่อยจะไฉ่น์เท่าไหร่นัก ญ1- แต่มันสมัยใหมจริง ๆ อยู่ตอนนึง แหม แบบ ไอ้ ไ้กรเนี่ย เคยเป็นแฟนกับอีกคนหนึ่งอีก แบบว่าเป็นแฟนตอนนั้นก็แบบไม่ได้ ไม่ได้ไม่ได้ เหมือนกับ ไม่ได้ ไม่ได้รักกันถึงขนาดที่จะตัดสินใจแต่งงาน
45. หุหุแหม่ม คุณใหม่เล่นดนตรีอยู่แล้ว ใหม่ ก็เล่นตอนเป็นนักศึกษาอะอะ เล่นดนตรีธรรมดาครบ ตกใจเหมือนกันครับว่าจะมีฝรั่งมาร้องเพลง จะเข้าง ฮิว! ก็จะไปสมัครเล่นกีต้าห์วงคาราบาวตอนแรก หุหุแหม่ม แล้วเป็นไงคะ ฮิว! คงใกล้เคียงกันมั้ง ก็เลยเอากะเค้าหน่อยครับ แล้วก็มากัน หุหุแหม่ม แล้วก็มากัน
46. หุหุแหม่ม สวัสดิ์ค่ะปูไข่ เชิญค่ะ มาในชุดตอนอยู่บนหลังม้าเลยนะคะ เชิญค่ะ ไม่ได้เจอปูไข่นานมากจำได้มั๊ยคะที่ปูไข่ประมาณ10ปีครับ หุหุแหม่ม เนอะ ตอนนั้นที่เจอปูไข่อายุเท่าไรคะ ปูไข่ น่าจะประมาณ7ขวบมั้งครับ หุหุแหม่ม เนอะ ตัวเล็กนิดเดียว แล้วตอนนี้ละตอนนี้นะเท่าไรแล้ว ปูไข่ ตอนนี้นำลังจะ18ครับ แหม่ม สิบปีพอดี
47. แหม่ม อย่างน้องปูไข่นี้ติดทีมชาติมาก็แล้วละ ปูไข่ ปีนี้เป็นปีที่สองครับ แหม่ม ปีที่สองแล้วเริ่มสนใจเข้ามาตั้งแต่เมื่อไหร่ ปูไข่ เอ้อตอนประมาณซัก 6-7ขวบได้มั้งครับ คุณแม่เค้าพาไปซื้อที่กองพันทหารม้ารักษาพระองค์ ตอนแรกที่ขี่เล่นออกกำลังกายอะไร

ยังไม่ได้คิดจริงจังเพราะตอนนั้นยังเด็กมากยังไม่รู้เรื่องเท่าไรก็ชื่กับคุณแม่กับพี่ชายนะครับ แล้วพอมาชักพิกึงเราจะเริ่มพวกทีมชาติเก่าๆนะครับ แล้วพี่กระโดดข้ามเครื่องกีดขวาง เราก็ยังดู เอ๊ะทำไมเค้าโดดเค้าโดดกันได้

48. หนูแหม่ม ต้องฝึกกว่านี้อีก ปู่ไข่ มากเลยครับ หนูแหม่ม หู พูดถึงเยาะเหมือนกันเนอะ เริ่มแข่งตั้งแต่อายุเท่าไร ปู่ไข่ ครั้งแรกรู้สึกจะเป็นตอนประมาณสิบขวบมั้งครับ แต่ตอนแรกนี่ไม่รู้ว่าจะไปแข่งครับ เห็นเค้าตั้งเครื่องหลายๆเครื่องแล้วก็แอบแต่งตัว แล้วก็บอกว่าเนี่ยเค้าให้เล่นๆ หนูแหม่ม แม่บอกยังงี้หรือ ปู่ไข่ ผมก็เข้าไปขี่กระโดดมั่วๆไป
49. [22:31:30] Maew: เหนง [22:31:40] Phorn: เหมือนกัน [22:32:01] Maew: คิด ถึง ต ต่ายยยย อะ [22:33:08] Maew: ต เต่า [22:33:14] Phorn: อ้ออออ [22:33:14] Maew: พร เป็น ไ ร อะ มีนนะ [22:33:20] Phorn: วันนั้นก็โทรมาหาเรา ไม่ได้คุยไร เพราะพรอยู่ข่าวสาร [22:33:36] Maew: กลาง วัน เหนออ ชวน ไป เทียว มั้ง

4.2 มั้ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 20 ครั้ง)

1. ตอนเก็บตัวมืออยู่ครั้งหนึ่งที่บ่มต้องถอดรองเท้าทิ้งไว้เพราะต้องไปซ้อมเต้น ก็ปรากฏว่ามีคนเอาตะปูมาใส่ไว้ในรองเท้าบ่ม พอเราใส่เข้าไปก็ร้องโอ้ย! เลย แต่โชคดีเลือกไม่ไหลเพราะบังเอิญมันไปโดนตรงจุดที่เราไม่ได้ใช้เหยียบ ถามว่ามีคนแกล้งหรือเปล่า พูดยากนะบางทีมันอาจจะหล่นลงมาจากเพดานก็ได้มั้ง บ่มคงคิดมากไป (หัวเราะลั่น)"
2. ผมอยู่โรงเรียนอนุบาลประมาณปีกว่าก็ไม่ได้เต็มหรอก เหมือนไม่ไปมันไม่ไปมันไม่ชอบโรงเรียนเท่าไร ญ- ทำไมละ ช- ผมไม่รู้ตอนนั้นมันจะทำไม แต่ผมรู้ผมไม่ค่อยชอบโรงเรียนอาจจะเพราะว่าผมไม่ค่อยชอบโรงเรียนมั้ง อยากอยู่บ้านมากกว่าอยู่ใกล้แม่ ญ- แต่ไม่ใช่เพราะที่โรงเรียนพูดภาษาไทย ช- การพูดภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งนะ
3. ญ- คิดว่าบาง ๆ หรือว่าพี่รู้สึก ว่า พี่รู้สึก ว่าแปลกแยกออกไป ช- รู้สึกจะต้องรู้สึกแล้วนะ แม่แต่ แม่แต่ แม่แต่เนอะ ผมว่าถ้าเนอะมาก ๆ ยังรู้สึกเลย ผมมีความรู้สึกนะ แต่ว่าจะออกมาชัดเจนว่าเป็นความรู้สึกประเภทไหนมันอยู่ที่สถานการณ์ด้วยมั้งไม่รู้ เช่นถ้าเกิดว่าผมต้องไปปราศรัยอยู่ที่หน้าเวที เพื่อที่จะเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรแต่พูดไทยยังไม่ชัดเลย ผมก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าความรู้สึกของการที่จะไปเป็นผู้แทนของคนไทยเรายังพูดไทยไม่ชัด หลาย ๆ เรื่องคงตามมา
4. ถึงคำที่ขีดเส้นใต้คือ cartoon ก็คือภาพยนตร์การ์ตูนนะ อันนี้ลองดูย่อหน้าที่สอง ย่อหน้าที่สองมีไหมอะ บรรทัดแรกผ่านไป บรรทัดที่สองละ บรรทัดที่สามคำนี้คงไม่ต้องอธิบายมั้ง believe แปลว่าอะไรอะเชื่อ เชื่อว่าอย่างนั้น believe เชื่อแล้วก็ซ้ำอีกนะครับ animation ก็คือภาพยนตร์การ์ตูน
5. ทุกคนเป็นสงครามหมด เมื่อทุกคนต่างก็ให้มีสงครามเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเราเอา เราเอาสงครามเป็นหลัก ไม่ต้องเขียนว่า metaphor คืออะไรนะ เอาแบบ question ของสงคราม อู๋ย ทรงธรรมอย่าตัวเล็กนักก็เกียจใส่แว่น เดี่ยวก่อนที่จะเลยเกิดไปเราเอาสักประมาณแค่ครั้งนี้นะมั้งอะ อันนั้นก็ตัวใหญ่ไปนิดนะละ เรื่องมากจริง ๆ ปากกาพอเปล่าอะ ไม่พอหรือ อ้อ คุมี ๆ
6. คนที่ร่วมไปในนั้นดังหลายคน เงินจำนวนนี้ทำให้มาลงเรือลำเดียวกันในพรรคไทยรักไทย ก็คือทั้งพรรคเนี่ยเสมือนอยู่ในเรือลำหนึ่ง พันจากอ่าวเนี่ย เออ อ่าวสถานที่ในการในไอ้พริมาอันเนี่ย อ่าวเนี่ยมันคืออะไร ทำไม่ต้องเป็นอ่าว พันจากฝั่งก็ได้เนอะ ก็คงเหมือนกันมั้ง เหมือนกันไหมมีอ่าวอันหนึ่งอะไรแตกต่างอะไรเปล่าอะ เห็นภาพอื่นเลยมัย คิดว่าใช่ ๆ ๆ ลมปากอ่าว นี่ไง เพราะมันมาลมหักหลัง
7. [19:54:39] Ao: อิม เค้ายังไม่จบหรือ [19:54:56] Phorn: จบไปแล้ว ไปเมืองนอกแล้ว [19:55:15] Ao: อ่อง เริ่มง แล้วเนี่ยไหน [19:55:45] Phorn: เนี่ยเนอะ มีเนี่ยคนเดียวไหมอะ ที่เพอร์เฟกใน รร เราอะ [19:56:19] Ao: ใช่แล้ว น่าจะมีคนเดียวนะ [19:56:45] Phorn: อิม พี่เค้าไปต่อโทที่นอกมั้ง รู้สึกนะ [19:56:53] Ao: อิมก็น่าจะอะ : เพอร์เฟกขนาดนั้น
8. [18:58:55] Phorn: นันดิ [18:58:59] Ao: อิม [18:58:59] Phorn: คุยแปลกๆ ไม่เหมือนพี่คนเดิม [18:59:06] Ao: นะ [18:59:12] Ao: พี่คนเดิมเป็นแบบไหนหรือ (ถามจากความรู้สึกนะ) [18:59:21] Phorn: ก้ออธิบายไม่ถูก [18:59:35] Phorn: นิ่งก้านี่มั้ง อันนี้ดูว่าเริง โตขึ้น [18:59:47] Ao: อิม ก็จิงอะ ตอนคบเกิดพี่ขี้มั่งมั่ง แบบเกิดเค้าแก่กว่าพี่อะ
9. [23:55:23] Phorn: เหนงขนาดที่เวลาเหลือนิดเดียวยังมาเลย [23:55:34] Ao: ก็มันไม่มีไรทำนี่ [23:55:50] Phorn: พูมใจใหม่ แพนสาย อีอิ [23:56:24] Ao: ก็เฉยๆนะ พี่ไม่ค่อยเห็นเค้าสวยอะ [23:56:36] Phorn: เหว พรว่าสวยอะ พี่คงไม่ชอบแบบนี้มั้ง [23:56:50] Ao: ไม่ใช่หรอก แต่เฉยๆอะ พี่ไม่เคยคิดว่าเค้าสวย ถ้าพี่คิดว่าเค้าสวย พี่คงไม่คบเค้าอะ
10. ญ2- แล้วไอ้จีจีเามาจากไหน ญ1- เก็บได้ มีคนเอามาทิ้งอะ สงสาร เอาก็กินมันก็เดินเล่นพลาซ่าสงสาร ญ2- ทำอย่างกับบ้านเป็นวัด ญ1- พ่อเห็นตามันแป่ว ๆ ใจ ญ2- ตอนแรกก็จะไปรดน้ำย่านเนี่ย ยาไอ้ตะอะ ไปรดน้ำอะ ขอพระอะ ไป ๆ มา ๆ รู้สึกว่านี่จะไปเกิดมั้ง ตอนนี้น้ำบ้านเขาแบ่งเป็นสองทีม ดังค์หาย ทีมพี่ต้อง กับทีมไอ้ตะกับพี่เต๊ะมามีอยู่ทีมเดียวกันใจ

11. ญ1- ไอ้ก้อยนี่ทำยังไงจะเป็นคนในครอบครัว กว่าอุบารห์ ญ2- ญ...มันชอบโทรมาบนปรับทุกซ์กับกู กูบอกรู้สึกใหม่ว่าเหมือนกรรมตามสนอง กูบอกว่านะ ถ้าเป็นไปได้นะ อยากสลบร่างกับมันมากเลยกูจะไปจัดการไอ้ก้อยให้ มันบอกไม่ต้องก็ได้มั้ง ญ1- กลัวเหอ ญ2- ไม่รู้มัน มันบอกว่าอยู่กับก้อยนะ ต้องทำทุกอย่างเลยอะ
12. ญ2- เออ แต่ก้อยเงี้ยแหละมึง ถ้าไม่เล่นนะพวกเราจะไปไหนกันล่ะ ญ1- แต่กูแค้นผับอะ ญ2- แต่กูว่าผับเขาตีมากเลยนะ แต่ส่วนใหญ่อะ..... ญ1- ผู้ตีเหอ กูก็เห็นแต่กะเข้าไปอะ ญ2- แต่ส่วนใหญ่ไอ้นะไว้ย แบบเขาจะชอบเข้าชู้ชู้กับเดอะคลับกัน ญ1- ค่าเข้าเท่าไรนะ ญ2- สามร้อยมั้งรู้สึก ญ1- ต่อหัวหรือว่าหมด ญ2- ต่อหัว แต่ว่าเดอะคลับนั้นหูกกว่าเพราะว่าเป็นคนวัยทำงานเที่ยวไง แต่ว่าชู้ชู้นี้จะแบบยืนกันตลอดอะ
13. ญ1- เออ อีคนเดียวกันนั่นแหละ ญ2- จริงเหอ ญ1- จริง เกะแอะเขาเลยอะ ญ2- แล้วผู้หญิงทำไง ญ1- ผู้หญิงก็หันไปมองเว้ย แล้วมันก็ไป ญ2- มันเข้าไปกอดแล้วแบบ ตอนแรกผู้หญิงคนนั้นก็แบบ.. ญ1- เดินอยู่ไง เขาเดินอยู่ไง ญ2- แบบเขาหลบอะ แล้วเขาเข้ากับเพื่อนไง เออแล้วพอเสร็จแล้ว พอเสร็จแล้วเขาคงทำไงได้มั้ง ก็แบบมาเกาะแบบจับหัวอะมึง จับหัวอะ แล้วแบบดึงหน้าเข้ามา ผู้หญิงคนนั้นก็เลยแบบหลบเลยอะ
14. น้อง- เมื่อเช้ามันวันซัง พี่- แล้วแต่ ๆ บางวันก็ไป เข้าไปทางดินแดงอะ น้อง- น้ำซังเต็มเลยเมื่อเช้า พี่- ตรงไหนอนุสาวรีย์เหอ น้อง- เออ แถว ๆ พญาไท พี่- เหอ จริงอะ พรหมาก็โหม่ง น้อง- มากโหม่งกว่า ๆ พี่- เออก็เหมือนกันนี่หว่า ไม่สังเกต หลับมั้ง เออ หลับแน่เลย น้อง- แล้วมาลงตรงไหนอะ ตรงโรงเรียนเตรียมเหอ พี่- อิม น้อง- สุดสายเหอ พี่- ไม่สุด แต่มันเขียนว่ามาบุญครอง
15. บอกที่เป็นหินตรงนั้นอะ ดิอยู่แล้ว แล้วนี่เอากะเบี่ยงมาติดทำให้สั้น น้อง- หูใหญ่หูก พี่- แกบอกว่าไอ้ตรงพื้นปกติอะ ปกติกระเบื้องก็ไม่เป็นไรหรอก แต่ว่าไอ้ตรงบันไดอะน่าจะเอาแค่หินอย่างเดียวก็พอ บอกว่ามันสั้น ตลก น้อง- แล้วอาจารย์แกตกลงไปไถ่ไถอะ พี่- แก แกถือของด้วยมั้ง แล้วแกไม่ได้จับราวบันไดอะ แกก็ลื่นตุบลงไป ก็ขึ้นแกตกไม่ได้ตุเลย ตลกอะ จุกอะ ร้องก็ร้องไม่ออก
16. พี่- หน้าแก่เหอ น้อง- ไม่รู้ก็เรียกพี่ไว้ก่อนอะ เออ แล้วเขากลับต่างจังหวัดไปแล้วแล้วเขาก็ไม่กลับมาอีก พี่- เจ้งเหอ น้อง- ไม่....ร้านอะยังอยู่ แต่คนนี่ แต่คนนี่เขาทำไผ่ พอเขาไปก็แบบไม่มีคนเข้าไปอีก ตอนนี่เจ้งแล้วมั้ง พี่- พรเข้าไง น้อง- เออ เดียวนี้ร้านเปิดใหม่เยอะเยอะเลยที่ ม. นะ แต่เปิดแต่ร้านของกินไม่รู้เป็นไร พี่- ยังอ้วนเข้าไปใหญ่เลย
17. พี่- เออ มันชอบหักกระเป๋ามันหักให้พี่ที่มันเป็นสิ ๆ อะ เคยเห็นไซ้ไหม เออ พี่เป็นคนคิดเองแหละว่าพี่จะเอาสิแบบเนี้ยะ แล้วให้มันทำให้ น้อง- พรบอกเออ วันหลังสอนหน่อยดิ มันบอกเออ ไปซื้อไหมมาดิอะไรเงี้ยะ บอกว่าเออ ๆ ๆ แต่ยังไม่ได้อะไรมากเลย แล้วใครสอนมันอะ พี่- เรียนจากแม่อีกทีมั้ง ไม่รู้เหมือนกัน พี่- พี่ก็โกรธไม่ได้ ถักนิตดั่งได้ น้อง- เออ อยากถักนิตดั่งเป็นอะ ที่มันเป็นไม้ ๆ อะนะ
18. ถักอะถักได้ แต่ว่าพอจะจบอะ จบไม่ได้ ก็เลยถักค้างไว้อย่างงั้นอะ แล้วที่จบ จบไม่ได้ แล้วบอกว่าตอนที่จบอะ ตอนที่ทำส่งอะ เพื่อนทำให้ไง ไม่น่าให้เพื่อนทำให้เลย เพื่อนทำเองจะได้รู้ไงเพราะเพื่อนทำให้มันก็เลยไม่รู้จบไม่ได้ น้อง- พรว่ากลับไป ม. นะ ผ่นตกแน่เลย พี่- ช่วงนี้เหอ ยังมั้ง น้อง- ก็ไม่เหมือนน้องเลย เนอะ ไซ้เปลวอะ พี่- ไม่ใช่
19. ญ1- ไม่รู้จะพัวคุณศักดิ์ไม่เอาไม่เล่นด้วย ซ- คุณศักดิ์แกไม่เล่นด้วย เออจริง ๆ แล้งั้นคุณหวานแกไม่ค้นวิ่งไปวิ่งมาอย่างนี้ พรอกเธอ ญ1- แต่แบบไปเรื่อยเลยนะไปบ้านคุณจุ่มอะ...ไปบ้านคุณจุ่มอะจะไปเจอ.. ซ- อ้อย จริงค่า คุณวิภาดาแกก็ว่าคุณหวานไปบ้านนั้นอยู่เรื่อยเลยเนี่ยแกจะไปอีกแล้วมั้งเนี่ย ญ2- อีกแหละ ไม่ทำไม่ไม้อายวะ เป็นฉันทันอายวะ ไครวะพี่เขยแล้วแบบพี่สาวก็ยังไม่อยู่อย่างนั้นอะ
20. [16:22:35] Kat:แต่เปงแบกหามก็ตินะไปปรับจอบชักพักดีฝากกลับมา หุ่นดีแต่ดำ [16:22:42] Phorn: เอออออออ นี้อาน้ำแล้วคอมค้อยอยู่นานหนอย มันคงทนเหม็นไม่ได้ไง เลยหลุดบอย [16:23:09] Phorn: ดำแค่นี้ก็พอแล้วมั้งงงงงงง เดียวไปทำแบบนั้นหุ่นเปงพวกเพาะกล้ำทำไง

4.3 ละมั้ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. ครูใหญ่ถามอีกครั้งด้วยน้ำเสียงไม่สนิทนัก พักใจหาญวบนเมื่อถูกถามคำถามนี้ นึกว่าครูใหญ่อาจจะลืมหองเพราะงานยุ่งก็เป็นได้ จึงช่วยรื้อฟื้นความจำด้วยคำพูดที่ว่า "เอ้อ...ที่ผม...อ้อ...ฝากครูใหญ่เอาไว้จะครับ..." "เอ...ฉันไม่เคยรับฝากแกนี่ จำผิดหรือเปล่า กินเหล้ามาก ๆ ลมเลือนละมั้ง"

4.4 สละมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 8 ครั้ง)

1. แต่เชื่อไหมล่ะ ไอ้พวกที่มาตามจับนี่นะ ไม่เคย...ไม่เคยเลยจะมีของขวัญมาให้ ไม่ใช่เฉพาะแอนะพี เพื่อนๆ แอ็กก็ไม่มีเลยที่จะได้ของขวัญจากผู้ชายที่มาจับ...ไม่ใช่ช่งก ซึ่งแอ็กก็สงสัยอยู่ว่าจะกินแลกเปลี่ยนหมดลละมั่ง
2. แต่ก็นี่แม่แอ็กก็ไม่ค่อยชอบเท่าไรเห็นทะเลาะกันอยู่เรื่อยเลย เมื่อ เมื่อ ไม่ใช่เมื่อเช้าสิ ก็ต้องบอกว่าเมื่อเที่ยง เมื่อเที่ยงก็ตื่นขึ้นมาถึงลละมั่งอยู่กับแม่แอ็กเลย เรื่องนี้แหละครับ เรื่องที่ว่าไปกินเหล้ามาแล้วก็อยากได้คุณศักดิ์ ญ2- มันเป็นอาการคนนอกหึกอะเนอะ สงสัยพี่ว่าเขายังหลงรักกันอยู่ลละมั่ง ช- โอ้ยยย เขาคงหลงรักเนี่ย แน่ๆ อะครับ ยังไงคุณหวานนี่แอ็กก็จะต้องรักคุณศักดิ์เขาแน่ๆ เลย แต่ทำทางคุณศักดิ์คงไม่เล่นด้วย ถ้าเล่นด้วยคงมีอะไรกันไปนานแล้ว
3. เนี่ยแล้วแบบคุณวิภาดาแอ็กก็ยังไม่รู้จะทำยังไงกับลูกสาวเห็นแก แอ็กก็ทำทางแกจะกลัวลูกสาวซะด้วย ด้วยซ้ำไป คุณหวานแกทำทางจะรายนาดูเลย ญ2- คงจะรักลูกไม่เท่ากันลละมั่ง คุณวิภาดาถือหางคุณหวานอยู่หรือเปล่า ช- พังจากเสียงแล้วคงไม่เชิงจะถือหางถือหางแต่ว่าเหมือนว่าคุณจุ่มเนี่ย แกแต่งงานออกไปแล้วคงจะแบบว่าอาจจะไกลตัวอะไรอย่างเงี้ย แต่นี่คุณหวานแกยังอยู่ใกล้ๆ ก็คงจะแบบกลัวว่าจะขึ้นคานอะไรประมาณนั้นนะครับ
4. พอแบบเรียก เรียก เรียกผู้หญิงคนนั้นนะคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ย คุณนายเจ้หรืออะไรเงี้ย ได้ยินไม่ถนัด คุณนายเจ้อะไรเงี้ย พอผู้หญิงคนนั้นหันมาแบบหน้าแบบถอดสีเลยอะ ช- ตาย เขาคงใจลละมั่งเธอ ญ1- เออ แล้วทำไมต้องตกใจล่ะ ญ2- อาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้อ
5. ฉันทึกละมั่ง ทุ ฉุยเหมือนกับว่าเหมือนกับเขาประชดเรื่อง เรื่องร้ายอะไรของผู้หญิงคนนี้นะเนี่ย คือไม่เข้าใจว่า ทำไมต้องไปประชด ฉันทึกละมั่งแบบเออฟังใหญ่เลยอะ ช- อ้าวแล้วน้ำเสียงเขาเป็นไปประชดมากเลยเธอ ผู้หญิงเขาคงมีความหลังกันลละมั่งเธอ ญ2- เนี่ยบางทีผู้หญิงคนนี้อาจจะร้ายคนเดียวก็น่าได้ แต่ว่าเขาอาจจะเห็นแก่ตัวไม่จูนเจื่อน้องสาวไม่จูนเจือครอบครัวคนข้างบ้านก็เลยทนไม่ได้ก็ได้
6. เนี่ยแล้วแบบคุณวิภาดาแอ็กก็ยังไม่รู้จะทำยังไงกับลูกสาวเห็นแก แอ็กก็ทำทางแกจะกลัวลูกสาวซะด้วย ด้วยซ้ำไป คุณหวานแกทำทางจะรายนาดูเลย ญ2- คงจะรักลูกไม่เท่ากันลละมั่ง คุณวิภาดาถือหางคุณหวานอยู่หรือเปล่า ช- พังจากเสียงแล้วคงไม่เชิงจะถือหางถือหางแต่ว่าเหมือนว่าคุณจุ่มเนี่ย แกแต่งงานออกไปแล้วคงจะแบบว่าอาจจะไกลตัวอะไรอย่างเงี้ย แต่นี่คุณหวานแกยังอยู่ใกล้ๆ ก็คงจะแบบกลัวว่าจะขึ้นคานอะไรประมาณนั้นนะครับ
7. ญ2- มันเป็นอาการคนนอกหึกอะเนอะ สงสัยพี่ว่าเขายังหลงรักกันอยู่ลละมั่ง ช- โอ้ยยย เขาคงหลงรักเนี่ย แน่ๆ อะครับ ยังไงคุณหวานนี่แอ็กก็จะต้องรักคุณศักดิ์เขาแน่ๆ เลย แต่ทำทางคุณศักดิ์คงไม่เล่นด้วย ถ้าเล่นด้วยคงมีอะไรกันไปนานแล้ว นี่แอ็กก็พยายามอยู่เนี่ย เห็นคุณ เห็นคุณวิภาดาบอกว่าคุณหวานเนี่ยทำทางอยากจะทำตัวเข้าแลก เหมือนกับว่าอยากจะได้สักทีหนึ่งอะไรเงี้ย
8. แต่เชื่อไหมล่ะ ไอ้พวกที่มาตามจับนี่นะ ไม่เคย...ไม่เคยเลยจะมีของขวัญมาให้ ไม่ใช่เฉพาะแอนะพี เพื่อนๆ แอ็กก็ไม่มีเลยที่จะได้ของขวัญจากผู้ชายที่มาจับ...ไม่ใช่ช่งก ซึ่งแอ็กก็สงสัยอยู่ว่าจะกินแลกเปลี่ยนหมดลละมั่ง" กินแลกเปลี่ยน...เด็ก ม.รังสิตเนี่ยนะ? เราอุทานด้วยความไม่อยากจะเชื่อ "ก็พวกที่ขับรถมาเรียนสงสัยจะเอาดั่งค้ไปเติมน้ำมันหมด ไม่ก็เอาไปแต่งรถแต่งรถหมดไม่เหลือ

4.5 สละมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 2 ครั้ง)

1. ผู้หญิงก็คือพยายามที่จะออกนอกเรื่องหมายความว่า คุณกันเรื่องอื่นดีมัย ออย่ามาเข้าเรื่องนี้นะมันเหมือนเป็นปมด้อยของเขาอะ ช- หรือ ญ2- อะหะ แต่ผู้ชายก็พยายามจะกัดก็คงจากกันเพราะว่ายังรักกันอยู่ หรืออะไรสักอย่าง ช- อะ ถ้าอย่างนั้นผู้หญิงเขาจะหายไปเพราะชเงินลละมั่ง ญ2- ก็น่าจะอย่างนั้นแหละ เพราะว่าสังคมเดี๋ยวนี้อะเนอะอย่างที่ว่าๆ กันแหละ
2. ช- อะหรือ ญ2- แล้วทำให้เราเห็นว่า เออเนี่ย เขาน่าจะมีอะไร ผู้หญิงก็บอกอย่ามาเรียกฉันอย่างเงี้ย ช- อ้าว ญ2- ก็คือมันอาจจะเป็นอย่างเงี้ย คือเขาก็อาจจะจากกันด้วยยังรักอยู่ผู้หญิงก็อาจจะมิใจกับผู้ชายอยู่ ช- อาจจะไม่ใช่อย่างนั้นลละมั่ง ญ2- โอ้ย ไม่มีทาง จากไปด้วยเงินแน่ๆ

4.6 อะมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. Phorn: พี่ไอ้ ส่งรูปแฟนใหม่มาให้ดูมั่งดิ [19:05:11] Ao: อิม ไม่รู้สิ [19:05:18] Ao: งะ ไม่รู้มีปล่าว เดี่ยวต้องหาห้อง [19:05:27] Phorn: อ้าว [19:05:38] Ao: ก็ไม่รู้มีอยู่ในเครื่องปล่าวใจ [19:05:42] Phorn: อ้อออออ [19:05:43] Ao: แฟนพี่ไม่สวยหรอก [19:05:46] Phorn: อ้าว ไม่สวยของพี่อะมั่ง [19:05:59] Phorn: คบคนไม่สวยได้หรือ [19:06:31] Ao: พี่ว่าสบายใจกว่าด้วยนะ คบสวยๆ ไปก็เท่านั้น

4.7 ชะละมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. ลั่นเสียงฟักตอบ หนูเมเกลียวถึงกับหัวเราะก๊ากออกมา หัวเราะอยู่คนเดียวจนตัวสั่น คนอื่นที่ได้ฟังพลอยแอบยิ้มไปด้วยในความหมายสองแง่สองง่ามของไอ้เกลียว "ซุ่มคอ ซุ่มคอจริง ๆ เหรอะ ซุ่มคอแน่นะ" เกลียวยังคงหัวเราะอยู่ "เอ้อ แปลก ไม่เห็นจะน่าขำตรงไหน ก็ซุ่มคอจริง ๆ นะสิ เอ็งนี่ทำอะไรไม่เคยกินชะละมั่ง" ในน้ำเสียงของฟักนั้นเหมือนดูแคลนเกลียวอยู่กลาย ๆ "วันหนึ่งวันหนึ่งแกก็กินกันหลายหนสิ กับแม่เลี้ยงนะ" "เออ เอ็งถามทำไม" ฟักเริ่มรู้สึกว่ามันควรมีความหมายอันใดที่ผุดผ่องออกไปจากเรื่องที่กำลังคุยกันอยู่

4.8 แหละมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. เพราะฉะนั้นเนี่ย ยัย ยัยผู้หญิงคนเนี่ยหรือคุณนายอะไรสักอย่างเนี่ยก็เลยต้องไปหาพัรวรายเพื่อมาพุงกรอบครัว แต่ที่นี้เนี่ยฟังเหมือนเขาบอก คุณกร..คุณวงศ์กรเขาบอกว่าเขาบอกน้องสาวแต่งตัวปอน ๆ คงไม่เข้า คงไม่ได้จนเจอเท่าไรหรอกแหละมั่งไม่เง้นจะปล่อยให้น้องสาวแต่งตัวปอน ๆ ทำไม ญู1- แล้ว แล้วคุณ แล้วคุณวงศ์กรนี่ดูแบบยังชอบอยู่มัย ดูแบบมีถ่านไฟเก่าครุไหม หรือว่า..

4.9 หรอกมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 1 ครั้ง)

1. เอ้อ! นี่จะต้องเสียทั้งทีเก้ง ทั้งเพื่อนด้วยหรือเปล่านะ...เสียดจัง! แมกับพ่อก็ไม่สนใจ มีแต่งาน ประชุมนู่น ประชุมนี่ทั้งวัน จะมีใครนึกถึงเราบ้างน่า คงไม่มีหรอกมั่ง...คนไร้ค่าอย่างเราใครจะมาสนใจ สงสารตัวเองจัง!!!!... ปราย ไต่อารีของปราย เป็นตัวอย่างหนึ่งที่สะท้อนถึง ความเหงา หรือการบาดเจ็บทางอารมณ์ในวัยรุ่น...วันที่อ่อนไหวง่าย ซ่างเพื่อฝัน และติดหล่มอารมณ์ได้มากกว่าวัยอื่น ๆ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนต่าง ๆ ในร่างกาย
2. สรุปว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้นไม่สามารถจับมือใครดมได้ เมื่อไม่มีคนผิด ไม่มีพยานหลักฐาน ทุกคนก็เลยเล็งมาที่ปุมว่าน่าจะเป็นคนทำซะเอง เพื่อหวังสร้างกระแสให้กับตัวเอง "โอ้ย ! ดิฉันคงอยากจะเอาตะปูใส่ร่องเท้าให้ตัวเองเดินกระตือกระแดกบนเวทีหรอกมั่ง ไก่จะประกวดอยู่แล้วใครจะทำแบบนั้น อีกอย่างหนึ่งดิฉันไม่จำเป็นต้องทำแบบนั้นหรอก เพราะดิฉันก็ดังอยู่แล้วตั้งแต่วันแรกที่ประกวด ฉะนั้นมันไม่จำเป็นเลยที่จะต้องทำแบบนั้น"

4.10 หรอกมั่ง (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 2 ครั้ง)

1. ญู- ตอนที่ถูกล้อรู้สึกว่ารูสึกแย่มากอะ ช- ก็รู้สึกแย่นะ รู้สึกแย่ว่า แต่มันก็เป็นความรู้สึกแย่ว่า แต่มันเป็นความรู้สึกแย่ว่า ที่มันเป็นเด็กอะ ญู- ตอนนั้นสักประมาณกี่ขวบ ช- ป.สาม ป.สี่แต่ตอนนั้นผมมันมี ผมเป็นคนทีเกนะ แบบนักเรียนในห้องอะไรเงี้ยะ ไม่ใช่ นักเรียนหรอกมั่ง เรียกว่าเขาเรียกหัวโจก เพราะฉะนั้นก็ไม่ค่อยมีใคร มีใครมาอยู่กับผมมากนัก แต่บางครั้งก็มีพวกแบบมาลองดีอะไรเงี้ยะก็มี
2. [21:08:03] Phorn: คงแข็งจัง [21:08:22] Leng: อิม..น่าจะ ...ทำมัยแข็งก้อไม่รู้ สงสัยไม่มีครายคุยด้วยมั่ง [21:08:36] Leng: วันนี้ของพี่ก้อออนกันฟรีเลย คุยไม่ทันจิง ๆ [21:08:43] Phorn: ไม่หรอกมั่ง [21:08:53] Phorn: อาจจะเบื่อกันในแชท [21:09:13] Leng: มั่ง [21:09:45] Phorn: แล้วไม่วันนี้เน็ตพี่ไม่ตัดเลย [21:10:31] Leng: อ้าวก้อต่อ แบบ 3 ชม.อะ

4.11 มั่งนะ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 2 ครั้ง)

1. ดีเจ นี่ถือว่าเป็นมิติใหม่นะเนี่ย ถ้าเขาทำแบบนี้จริง ๆ ลูกหิน คงยาก เราคุยกันสนุก ๆ เท่านั้นละครับ หัวดีครับ ดีเจ ค่ะ ขอบคุณค่ะ สวัสดิ์ค่ะ คุณลูกหินบอกว่ามันคงยากละ แน่นอนมันลำบากมั่งนะ คุณสรรชัยค่ะ คุณนิตยาคะ นิตยา ค่ะ สวัสดิ์ค่ะ ดีเจ คุณนิตยา เชิญเลยคะ นิตยา ค่ะ เห็นด้วยค่ะกับการที่ต้องมีความรู้ จริง ๆ แล้วบ้านเราเนี่ยต้องมีความรู้ตั้งแต่เด็กที่สอน 2 ภาษาเหมือนอย่างต่างประเทศ ปีการพัฒนา เพราะการที่เรา 2 ภาษาทำให้วิสัยทัศน์กว้างขึ้น
2. [21:26:13] Phorn: ทามายชอบเค้าละ [21:26:22] Leng: ไม่ชอบอารายที่จะต้องมาบังคับให้อยู่ด้วยกันตลอดเวลา [21:26:32] Leng: ทำมัยไม่รู้อะ [21:26:46] Leng: นิสัยดี ทำงานเก่ง ว่องไวมั่งนะ [21:26:53] Leng: ไม่สวยไม่ถึงกับน่ารัก [21:27:00] Phorn: แล้วเกี่ยวไรด้วยอะ บุคลิกที่ว่า คนอื่นก้อมี [21:27:42] Leng: ก้อมันเป็นตัวเค้า เค้ากล้าคำ ในสิ่งที่พี่ทำผิด [21:27:45] Leng: เค้ากล้าสอน [21:27:53] Phorn: อ้าว คนอื่นไม่กล้าเธอ [21:27:58] Leng: แล้วเค้าก้อกล้ารับฟังคำสอนของเราด้วย

4.12 มั้งนะ (จำนวนข้อมูลที่ปรากฏ 2 ครั้ง)

1. เนี่ยคิดว่าภาพยนตร์การ์ตูนนี้ไม่ควรจะทำไม่ครบ ไม่ควรจะยาวใช้ไหม น่าจะเป็นสั้น ๆ พอ เวลาสั้น ๆ สักสิบห้า นาที ยี่สิบนาทีก็พอ ไม่ควรจะยาวเป็นชั่วโมง ๆ เพราะคนดูอาจจะเบื่อถ้าอะไรเงี้ยนะ อีกอย่างหนึ่งก็สร้างไม่หวาดไม่ไหวมั้งนะครับ เพราะวาดกันมือหรือมืออเลเยเป็นพื้น ๆ ภาพเป็นหมื่น ๆ แผ่น แสน ๆ แผ่นเลยมั้งนะ กว่าจะสร้างภาพยนตร์การ์ตูนสักชั่วโมงครึ่ง
2. คิดว่าภาพยนตร์การ์ตูนนี้ไม่ควรจะทำไม่ครบ ไม่ควรจะยาวใช้ไหม น่าจะเป็นสั้น ๆ พอ เวลาสั้น ๆ สักสิบห้า นาที ยี่สิบนาทีก็พอ ไม่ควรจะยาวเป็นชั่วโมง ๆ เพราะคนดูอาจจะเบื่อถ้าอะไรเงี้ยนะ อีกอย่างหนึ่งก็สร้างไม่หวาดไม่ไหวมั้งนะครับ เพราะวาดกันมือหรือมืออเลเยเป็นพื้น ๆ ภาพเป็นหมื่น ๆ แผ่น แสน ๆ แผ่นเลยมั้งนะ กว่าจะสร้างภาพยนตร์การ์ตูนสักชั่วโมงครึ่ง

ภาคผนวก ข

Output จากโครงการวิจัยที่ได้รับทุน สกอ. และ สกว.

- 1) เสนอผลงานที่การประชุมนานาชาติ "International Course and Conference on Role and Reference Grammar" ณ เมือง Sao Jose do Rio Preto ประเทศบราซิล เรื่อง "The Layering of Preverbal Modals in Thai" ระหว่างวันที่ 14-20 กรกฎาคม 2546
- 2) เสนอผลงานเรื่อง "The Scope of Preverbal Operators in Thai" ในการประชุมนานาชาติ "The 14th Annual International Conference of the Southeast Asian Linguistics Society" ระหว่างวันที่ 19-21 พฤษภาคม 2547 ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพมหานคร
- 3) บทความวิจัยเรื่อง "The Scope of Preverbal Operators in Thai" (ฉบับร่าง)
- 4) บทความวิจัยเรื่อง "Multiple marking of epistemic modality in Thai" (ฉบับร่าง)

The Scope of Preverbal Operators in Thai

Suda Rangkupan

suda.r@chula.ac.th

Chulalongkorn University

14th SEALS 2004 Bangkok, Thailand

1. Introduction: Operators

- Role and Reference Grammar (Foley & Van Valin 1984, Van Valin & LaPolla 1997)
- indicate grammatical categories, such as tense, aspect and modality.
- can be distinguished from the constituent structure of a sentence: clause, predicate, and arguments.
- preverbal operators, preverbs, or preverbal auxiliaries

สมเกียรติคงเป็นครู

Somkiat khong1 pen1 khruu1

'Somkiat might be a teacher.'

2. RRG's principle of scope assignment of operators

- a universal scope assignment that governs the order of operators (e.g. Kewa, Hixkaryana, Turkish, English)
Illocutionary force $\supset$ evidentials $\supset$ tense/status $\supset$
modality/directionals $\supset$ negation $\supset$
directionals/negation $\supset$ aspect

3. Problems on Thai preverbal operators

- Identification & Number of operators in Thai grammar
- Categorization of preverbal operators
- Criteria: morphological, syntactic or semantic?
- Ordering restrictions
- Meaning of their combinations

4. Objectives

- test the universal principle of the scope of operators as proposed in RRG
 - categorize some preverbal operators using both semantic and syntactic criteria
 - investigate the relationship between the ordering restriction and the semantic class of preverbal operators
- point out some problems on the study of auxiliaries and grammatical categories in Thai

5. Scope of the study

- focus on semantic categories and subcategories of modal operators only
- consider the ordering restriction of all types of markers

6. Identifying a preverbal operator

(1) เขาก็คงเพิ่งเกิดจะต้องอยากกลับบ้าน

khaw5 koa1 khong1 phoeng3 koet2 ja2 toang3 yaak2 klap baan

he pv pv pv pv pv pv want return home

'He then probably just happened to necessarily want to go home.'

7. Previous studies on the number of preverbs

- Kullavanijaya (1968): 23
- Panupong (1970): 31
- Sriphen (1982): 19

Preverbals found in most studies

กำลัง kam1lang1 'PROG'

คง khong1 'might'

อาจ aat2 'may'

จะ ja2 'will'

เพิ่ง phoeng3 'just'

แทบ thaep3 'almost'

มัก mak2 'usually'

เคย khoey2 'used to'

ต้อง toang3 'must'

น่า naa3 'should'

จน Juan1 'almost'

ค่อนข้าง khoan3khaang3 'rather'

In some studies

เห็นจะ hen5ja2 'seem'

ท่าจะ thaa3ja2 'look as though'

ดูเหมือนจะ duu1muean5ja2 'seem as though'

เริ่มจะ roem3ja2 'start to'

อยาก yaak2 'want'

ฝืน fuen5 'act against'

ขึ้น khuen5 'insist on'

แสนจะ saen5ja2 'quite'

จะได้ ja2day3 'will get'

พลอย ploay1 'as well'

8. Categorization of preverbal operators

- Criteria: syntactic or semantic? Or morphological??
- Syntactic criteria
 - Kullavanijaya 6 groups (ordering restrictions)
 - Sriphen 2 groups (question, negation, nominalization, etc.)
 - Panupong 3 groups (negation)
- Semantic criteria
- Upakitsilpasarn (1937)
 - includes mood, tense and voice in the class of aux
- Bandhumetha (1982)
 - verb modifiers: time and attitude

9. Identifying Thai preverbal operators

- Working definition
 - 1) Preceding the main verb and following the subject
 - 2) Included in the semantic class of operators
- Operators in RRG:
 - grammatical categories, i.e. aspect, tense
 - grammatical functions that are not traditionally listed as grammatical categories, i.e. negation, directionals, and evidentials
 - modality, status and illocutionary force, traditionally called mood

(2) a. จี๊ดคงกินข้าวอยู่

Jiit khong1 kin1 khaaw3 yuu2

Jiit might eat rice CONT

'Jiit might be eating now.'

b. *จี๊ดคงข้าวอยู่

*Jiit khong1 khaaw3 yuu2

c. *คงจี๊ดกินข้าวอยู่

*khong1 Jiit khaaw3 yuu2

(4) a. จัดเริ่มวาดรูปที่สอง

Jiit roem3 ruup3 thii3 soang5

Jiit begin picture ORD two

'Jiit begins drawing the second picture.'

b. จัดเริ่มรูปที่สอง

Jiit roem3 ruup3 thii3 soang5

Jiit begin picture ORD two

'Jiit begins the second picture.'

Problematic cases

(5) a. จัดทำจะกินข้าวอยู่

Jiit thaa3ja2 kin1 khaaw3 yuu2

Jiit seem eat rice CONT

'Jiit seems to be eating now.'

b. *จัดทำจะกินข้าวอยู่

*Jiit thaa3ja2 khaaw3 yuu2

c. *จะทำจะจัดกินข้าวอยู่

*thaa3ja2 Jiit khaaw3 yuu2

(5) d. ทำจัดจะกินข้าวอยู่

thaa3 Jiit ja2 kin1 khaaw3 yuu2

e. ทำทางจัดจะกินข้าวอยู่

thaa3thaang1 Jiit ja2 kin1 khaaw3 yuu2

f. *จัดทำกินข้าวอยู่

*Jiit thaa3 kin1 khaaw3 yuu2

10. Semantic categories

- Epistemic modality

"an evaluation of the chances that a certain hypothetical state of affairs will occur, is occurring or has occurred in a possible world" (Nuyts 2001: 21-22)

: possibility, probability

- Deontic modality

"the necessity or possibility of acts performed by morally responsible agents" (Lyons 1977: 823) :weak or strong obligation, permission, ability

- Evidentials

"the sources of information which form the basis of what we are saying" (Van Valin & LaPolla 1997: 43)

- perceptual evidence, hearsay, deductive

11. Semantic grouping of Thai preverbal operators

- Three major groups:

- Preverbal operators of time, e.g. เคย khoey1 'used to' มัก mak4 'usually' จะ ja2 'will'
- Preverbal operators of modality, e.g. คง khong1 'might' ต้อง toang3 'must' ควร1 khuan1 'should'
- Preverbal operators of evidence, e.g. ทำจะ thaa3ja2 'seem' ดูจะ duu1ja2 'seem' ทำทาง thaa3thaang 'seem'

- (6) [เขาไม่ได้ปิดปากท่อเอาไว้] ลูกแมวก็นั่งเดินไป [แล้วพลัดตกลงไป]

luuk3maew1 koa3 khong1 doen1 pay1

kitty then might walk go

'[They didn't close the drain.] So the kitty might have walked over. [And it fell down into it.]'

- (7) [บางทีอาจจะเป็นเสียงแห่งความดีที่อ่อนล้าลงร้องเรียกตัวเขาให้เดินกลับมา] มันอาจเป็นสำนึกสุดท้ายของความดีที่กำลังสิ้นใจ

man1 aat2 pen1 sam5nuek4 sut2thay4

it may be awareness last

khoang5 khwaam1dii1 thi3 kam1lang1 sin3jai1

POSS goodness REL PROG die

'[It may be the sound of goodness that is weakening, calling him to come back.] It may be the last bit of consciousness of the good deed that is dying.'

- (8) เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กวัดจึงต้องทำหน้าที่รับใช้พระ

dek2 klum2 nii4 pen1 dek2wat4 jueng1 toang3

child group this be temple-boy so must

tham1 naa3thii3 rap4chay4 phra4

do function serve monk

'This group of children live in a temple so they must be responsible for serving the monk.'

Problematic ต้อง toang 'must': Deontic or Epistemic?

- (9) a. เขาต้องมา

khaw5 toang3 maa1

he must come

'He is obliged to come,

or 'It is highly likely that he will come.'

- b. เขาต้องมานะ

khaw5 toang3 maa1 nae3

he must come certainly

'It is highly likely that he will come.'

12. Corpus analysis: A corpus of 412,931 words

	Deontic	Epistemic	Total
Khong1	0	394	394
Aat2	26	532	558
Naa3ja2	217	59	276
Toang3	259	21	280
khuan1	305	0	305

13. Question making

- (10) a. *จัดคงกินข้าวอยู่หรือ

*Jiit khong1 kin1 khaaw3 yuu2 rue5

Jiit might eat rice CONT Q

- b. *จัดอาจกินข้าวอยู่หรือ

*Jiit aat2 kin1 khaaw3 yuu2 rue5

may

(11) a. จัดต้องกลับบ้านหรือ

Jiit toang3 klap2 baan3 rue5

Jiit must return home Q

'Must Jiit go home?'

b. จัดควรกลับบ้านหรือ

Jiit khuan klap2 baan3 rue5

Jiit should return home Q

'Should Jiit go home?'

14. Structural properties: Negation

(12) a. *จัดไม่คงกลับบ้าน

*Jiit may3 khong1 klap2 baan3

Jiit NEG might return home

b. ?*จัดไม่อาจกลับบ้าน

?*Jiit may3 aat2 klap2 baan3

Jiit NEG may return home

'*It is not possible that Jiit went home.'

'Jiit cannot/may not go home.'

(13) a. จัดไม่ควรกลับบ้าน

Jiit may3 khuan1 klap2 baan3

Jiit NEG should return home

'Jiit should not go home.'

b. จัดไม่ต้องกลับบ้าน

Jiit may3 toang3 klap2 baan3

Jiit NEG must return home

'*Jiit need not go home.'

15. Categories of modal operators

- Epistemic modals : ย่อม yoam3 'apt to' คง khong1 'might' อาจ aat 'may'
- Deontic modals : น่าจะ naa3ja2 'should' ควร khuan1 'should' ต้อง toang3 'must'

16. Ordering restriction

Grammatical ordering of preverbal operators

คงยังต้อง	khong1 yang1 toang3	Epistemic > Tense > Deontic
คงน่าจะต้อง	khong1 naa3ja2 toang3	Epistemic > Deontic > Deontic
อาจเคยต้อง	aat2 khoey1 toang3	Epistemic > Tense > Tense > Deontic
คงเพิ่งจะสามารถ	khong1 phoeng3 ja2 saa5maat3	Epistemic > Tense > Tense > Deontic
ทำทางคงจะ	thaa3thaang1 khong1 ja2	Evidential > Epistemic > Tense

Ungrammatical ordering

*ต้องคง	toang3 khong1 must might	*Deontic > Epistemic
*สามารถเพิ่ง	saa5maat3 phoeng3 able will	*Deontic > Tense
*ต้องจะ	toang3 ja2 must will	*Deontic > Tense
*กำลังสามารถ	kam1lang1 saa5maa3 PROG able	*Aspect > Deontic
*อาจคง	aat2 khong1 may might	*Epistemic > Epistemic
คงอาจ	khong1 aat2 might may	Epistemic (subjective) > Epistemic (objective)

*?ทำอะไรคง thaa3ja2 khong1 seem might Evidential > Epistemic

Deontic scope

ควรต้อง khuan1 toang3 Deontic > Deontic

*ต้องควร *strong > weak obligation

(14) [ถ้าจะเลี้ยงสัตว์] ต้องไม่ควรให้เข้ามาในบ้าน

toang3 may3 khuan1 hay3 khaw3 maa1 nay1 baan3

must NEG should let enter come in home

'[If one has pets], one necessarily should not let them come inside the house.'

17. Scope of operators and clause structure

Clause (Core + Periphery)				Core (Arg+ NUC)	Nucleus (Predicate)	
Subject NP	Evidential	Epistemic	Tense	Deontic	Aspect	Predicate
สมชาย Somchai	ท่าทาง thaa3thaang1 'seem'	คง khong1 'might'	จะ ja2 'will'	ต้อง toang3 'must'	กำลัง kam1lang1 'Progressive'	ทำงาน tham1ngaan1 'work'
	ท่าจะ thaa3ja2 'seem'	อาจ aat2 'may'	เพิ่ง pheng3 'just now'	ควร khuan1 'should'		
	เห็นว่า hen5 waa3 'I heard'			สามารถ saa5maat3 'able'		
				น่าจะ naa3 ja2 'should'		

- RRG: nuclear operators modify an action in the state of affairs, core operators both the action and the participant and clausal operators the speaker of the sentence and the whole situation.

18. Conclusion

- Basic categories preverbal operators in Thai need to be determined both by their semantic and syntactic properties.
- The order of Thai operators follows the scope assignment as predicted in RRG.
- Role and Reference Grammar provides a framework that can capture the phenomenon of preverbs in Thai.

Remaining problems

- the grammatical categorization of Thai operators, preverbal and postverbal
- the semantic interaction among operators themselves and between operators and adverbials that also qualify the sentence other than describing components of an event, e.g. nae3noan1 'certainly'
- pragmatic factors that affect the interpretation of the qualification of the utterance in terms of time, attitude and knowledge stance.

19. References

Bybee, Joan, Perkins, Revere, and Pagliuca, William. 1994. *The Evolution of Grammar: Tense, Aspect, and Modality in the Languages of the World*. Cambridge: Chicago and London: The University of Chicago Press.

- Chung, Sandra and Timberlake, Alan. 1985. Tense, aspect, and mood. In Timothy Shopen (ed.), *Language Typology and Syntactic Description Vol 3.: Grammatical Categories and the Lexicon*, 203-258. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dellinger, David W. 1975. Thai modals. In Harris and Chamberlain (eds.)
- Foley, William A. and Van Valin, Robert D. Jr. 1984. *Functional Syntax and Universal Grammar*. Cambridge University Press.
- Kullavanijaya, Pranee. 1968. A Study of Preverbs in Thai. Unpublished Master of Arts in Linguistics, University of Hawaii.
- Lyons, John. 1977. *Semantics*, 2 vols. London and New York: Cambridge University Press.
- Nagle, Stephen J. 1997. What is double about double modals?. In Raymond Hickey and Stanislaw Puppel (eds.), *Language History and Linguistics Modelling Volume2: Linguistic Modelling*, 1513-1526. Berlin: Mouton de Gruyter.
- _____. 2000. On the semantics of the English double modals. In Christiane Dalton-Puffer and Nikolaus Ritt (eds.), *Trends in Linguistics. Words: Structure, Meaning, Function*, 217-234. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Noss, Richard B. 1964. *Thai Reference Grammar*. Washington D.C.: Foreign Service Institute.
- Nuyts, Jan. 1990. Subjective vs. objective modality: What is the difference?. In Fortescue, Michael, Peter'Hander and Las Kristofersen (eds.), *Layered Structure and Reference in a Functional Perspective: Papers from the Functional Grammar Conference in Copenhagen 1990*, 73-97. Amsterdam: John Benjamins.
- _____. 2001. *Epistemic Modality, Language, and Conceptualization: A Cognitive-Pragmatic Perspective*. Amsterdam: John Benjamins.
- Palmer, F.R. 1981.(2nd edn.) *Semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. 1986. *Mood and Modality*. Cambridge : Cambridge University Press.
- _____. 1999. Mood and Modality: Basic Principles. In Keith Brown and Jim Miller (eds.), *Concise Encyclopedia of Grammatical Categories*. Oxford : Elsevier Science.
- Rangkupan, Suda. 2001. Linguistic characteristics of psychological perspective in Thai narrative discourse. Ph.D. dissertation, State University of New York at Buffalo.
- Steele, Susan. 1975. Is It Impossible?. *Language Universals* No.18, 35-58.
- Van Valin, Robert D. Jr. and Randy J. LaPolla. 1997. *Syntax: Structure, meaning and function*. Cambridge University Press.
- Vet,Co. 1998. Epistemic possibility in the layered structure of the utterance. In Mike Hannary and Machtelt A. Bolkestein (eds.), *Functional Grammar and Verbal Interaction*, 149-165.

Multiple marking of epistemic modality in Thai sentences (ฉบับร่าง)

1. Introduction

1.1 Problem

Language is not only used to refer to what happened or is happening, but is also used to express the speaker's attitude toward the situation. Thus, the English sentence *John is sleeping* indicates that the speaker asserts the truth that a person named John is performing an action of sleeping while the sentence *John may be sleeping* indicates that the speaker speculates about the truth of the situation John being sleeping. In other words, in uttering the former sentence, the speaker knows the truth of such a statement while in the latter case, the speaker does not know whether it is true that John is doing 'sleeping'; by speculating about the situation, he expresses the likelihood that John is sleeping.

We can see that a language has means to qualify a statement such that the mode of knowledge that a speaker has about a situation can be expressed. This type of linguistic qualification is called epistemic modality. Thai also has a complex system of marking epistemic modality in a sentence. Examples are shown below:

(1) แดงกลับบ้านแล้ว

Daeng klap baan laew

'Daeng went back home.'

(1a) แดง**คง**กลับบ้านแล้ว

Daeng khong klap baan laew

'Daeng must have gone home.'

(1b) แดง**อาจ**กลับบ้านแล้ว

Daeng aat klap baan laew

'Daeng may have gone home.'

(2) จุ่มไม่พอใจ

Jum may phoajai

'Jum is upset.'

(2a) **ท่าทาง**จุ่มไม่พอใจ

thathaang Jum may phoajai

'Jum looks upset.'

(2b) **น่ากลัว**จุ่มไม่พอใจ

naaklua Jum may phoajai

'I'm afraid that Jum might be upset.'

- (2c) แน่หนอนจุ่มไม่พอใจ
naenoan Jum may phoajai
'Certainly Jum is upset.'
- (3) แจ้วสอบผ่าน
Jum soap phaen
'Jaew passed the exam.'
- (3a) แจ้วสอบผ่านแน่
Jum soap phaen nae
'Jaew definitely passed the exam.'
- (3b) แจ้วสอบผ่านมั้ง
Jum soap phaen mang
'Jaew passed the exam; I guess so.'

The above examples show that there are various types of elements that can be added to a sentence. Thai exhibits a lot of interesting lexical, syntactic and semantic properties regarding epistemic marking. However, there have not been enough studies that investigate the system of epistemic marking in Thai.

1.2 Definition of epistemic modality

Epistemic modality is one of the major types of modality. Modality means the qualification of a statement in various aspects of speaker's attitude. As an example, the sentence *John should go home* expresses the obligation that the speaker imposed on John to go home. Traditionally, modality is the semantic category that modal auxiliaries express such as *may*, *might* and *must* in English. However, Nuyts (2001: 29) has argued that there are other means of linguistic forms, including modal adverbs (e.g. *probably*), predicatively used modal adjectives (e.g. *it is probable that...*), and mental state predicates (e.g. *I think that ...*)

The term 'epistemic' means 'knowledge'. Thus, 'epistemic modality' can be understood in a simple way as 'modes of knowing' (Nuyts 2001). A rather comprehensive and explicit definition of epistemic modality given in Nuyts (2001: 21-22) is as follows: Epistemic modality is defined here as (the linguistic expression of) an evaluation of the chances that a certain hypothetical state of affairs under consideration (or some aspect of it) will occur, is occurring, or has occurred in a possible world which serves as the universe of interpretation for the evaluation process, and which, in the

default case, is the real world (or rather, the evaluator's interpretation of it—see Nuyts 1992...

...epistemic modality concerns an estimation of the likelihood that (some aspect of) a certain state of affairs is/has been/will be true (or false) in the context of the possible world under consideration. And this estimation of likelihood is situated on a scale (henceforth called the 'epistemic scale') going from certainty that the state of affairs applies, via a neutral or agnostic stance towards its occurrence, to certainty that it does not apply, with intermediary positions on the positive and the negative sides of the scale.

In this paper, as part of the research project of the epistemic system in Thai, I explore linguistic forms of various types that express epistemic modality in Thai sentences, determine their distributional properties and distinguish their semantic classification.

2. Descriptive analysis of data

2.1 Grammatical classes of epistemic marking

Linguistic forms that express epistemic modality can be grouped into six classes with respect to their lexical and distributional properties.

- 1) Auxiliaries
- 2) Initial adverbs
- 3) Initial predicates
- 4) Final adverbs
- 5) Final particles

Preverbal Auxiliary

Auxiliary is a typical type for expressing modality. In Thai there are two preverbal auxiliaries whose basic function is to express epistemic modality: คง /khoŋ/ and อาจ /ʔaat/. Examples¹ are as follows:

¹ The data will be presented in the following format:

1) Only the modalized sentence is transcribed into phonetic symbols. Its context will be translated into English for semantic clarification.

2) When citing actual data from the corpus, the necessary contexts will be given in square brackets.

- (1) [เขาไม่ได้ปิดปากท่อเอาไว้] ลูกแมวก็กงเดินไป [แล้วพลัดตกลงไป]

luukmaew ko khong doen pay

kitty then must walk go

'[They didn't close the drain.] The kitty must have walked over. [And it fell down inside.]'

- (2) [บางทีอาจจะเป็นเสียงแห่งความดีที่อ่อนล้าลงร้องเรียกตัวเขาให้เดินกลับมา] มันอาจเป็น
สำนึกสุดท้ายของความดีที่กำลังสิ้นใจ

man aat pen samnuek sutthay khong khwaamdii

it may be awareness last POSS² goodness

thii kamlang sinjai

REL PROG die

'[It may be the sound of goodness that is weakening, calling him to come back.] It might be the last bit of consciousness of the good deed that is dying.'

An important property of an Thai auxiliary is that it occurs in a fixed position, which is in front of the verb in this case, as shown in (3a). (3b) and (3c) show that กง cannot be placed sentence-initially or post-verbally, respectively.

- (3a) จิตกงกินข้าวอยู่

Jiit khong kin khaaw yuu

Jiit must eat rice CONT

'Jiit must be eating now.'

² Abbreviation

POSS	Possessive marker
CONT	Continuous marker
REL	Relative marker
PROG	Progressive marker
3sg	Third person singular pronoun
2pl	Second person plural pronoun
3pl	Third person plural pronoun
CMPL	Complementizer
NEG	Negation
IRR	Irrealis marker
FP	Final particle
MOD	Modifier
PP	Polite particle
TM	Topic marker
NOM	Nominalizer

- (3b) *คงจิตกินข้าวอยู่
 *khong Jiit kin khaaw yuu
- (3c) *จิตกินคงข้าวอยู่
 *Jiit kin khong khaaw yuu

Initial adverbs

Epistemic modality can also be expressed by using adverbials. These particles are elements that are morphologically derived from nouns, such as, ทำ ทำทาง, or verbs, such as ดู ดูเหมือน สงสัย and น่ากลัว. Examples are as follows:

- (4) [พอพักอาบน้ำเสร็จค่อยหลังไป ครุมานิตยจึงได้พูดขึ้นบ้าง "พวกนายไปล้อมัน] ทำทาง
มันคิดมาก"

thathaang man khit maak
 gesture 3sg think much

'[Fag finished showering, turned away and left. Master Marnit, who had kept quiet all along, said, "You shouldn't pull his leg so much;] he looks worried."

- (5) [พักมันคงไม่โกรธมั้ง เรื่องแค่นี้เอง] สงสัยมันหึงมากกว่า

songsai man hueng maak-kwaa
 doubt 3sg jealous more

'[Fag's not angry, he knows we were only teasing.] I suspect he's jealous.'

- (6) [พวกชาวบ้านจึงต่างเพ่งมองมายังนาง] แต่ดูเหมือนมายสมทรงไม่ได้เกรงกลัวต่อสายตา
 คนเหล่านั้นเลย

tae duu-muean maay somsong may day kreng-klua
 but look-like Widow Somsong NEG get afraid
 toa saaytaa khon law-nan loey
 with gaze people those at all

'[The villagers stared at her,] but she seemed not the least bit perturbed by their stares.'

Adverbials of this type are different from auxiliaries in that they can occur not only sentence-initially as shown above but also pre-verbally as shown in (7).

- (7) แต่มายสมทรงดูเหมือนไม่ได้เกรงกลัวต่อสายตาคนเหล่านั้นเลย

tae maay somsong duu-muean may day kreng-klua

but Widow Somsong look-like NEG get afraid

toa saaytaa khon law-nan loey

with gaze people those at all

'but she seemed not the least bit perturbed by their stares.'

According to the data, we have found that sentence these adverbials are often occur in a sentence that is marked with an irrealis marker จะ, as shown in (8).

- (8) [14:56:53] Phorn: เรียกตัวเองเรนๆๆ น่ารักกกกกกกก ตาหลกด้วย

[14:56:55] Rain: อารายเหรอ เกาหัว เรย ตาหลก ตงไหนเนี้ย

[14:59:48] Rain: สงสัยน้อง พร จะหมดมุ่ก ละ 555555

songsai nong phorn ja mot muk la

doubt Sister Phorn IRR run out tricks FP

'It seems that Sister Phorn is running out of tricks (laughing).'

We have also found that when occurring pre-verbally the particle precedes the Irrealis marker จะ, as shown in (9-13).

- (10) [ชื่อก็ไม่ค่อยชอบ] แนวดนตรีก็ดูจะขายไม่ออกอะไร

naew dontri ko duu ja khaay may khoy oak

music style then look IRR sell rarely out

'[Its name they don't like.] Its musical style seems to be difficult to sell.'

Note that ท่า /thaa/ 'gesture' behaves in a different way from other adverbials in that it has to occur in a sentence that is marked with จะ, as shown below.

- (14a) เดือนหน้าคนท่าจะไปเยอะ

duean naa khon **thaa** **ja** pay yoeh

month next people gesture IRR go much

'Next month there seem to be a lot of people.'

- (14b) เดือนหน้าท่าคนจะไปเยอะ

duean naa **thaa** khon **ja** pay yoe

(15a) *เดือนหน้าคนทำไปเยอะ

duean naa khon **thaa** pay yoe

(15b) *เดือนหน้าทำคนไปเยอะ

duean naa **thaa** khon pay yoe

Sentential adverbs

Certain initial adverbs add the epistemic meaning to the sentence. They are in various forms, occurring sentence-initially as in (16-17) or sentence-finally as in (18). Note that แน่นอน /naenorn/ is the adverb that can occur in both positions, as in (19-20).

(16) น้อง พรว่ากลับไป ม. นะ ฝนตกแน่เลย

[พี่ ช่วงนี้เหอ ยังมั้ง]

Young sister: Phorn waa klap pay mo na

Phorn think return go Univ. FP

fon tok nae loey

rain fall certainly at all

Younger sister: I think being back to the campus this time it must be in the rainy season.

[Older sister: This period? I don't think so.]

(17) [เกมกับ แมทธิว ถือว่ายากพอสมควร] เนื่องจากลูกแมนของเราเป็นรองอย่างแน่นอน

โอกาสชนะจึงค่อนข้างลำบาก

nueangjaak luukmaen khong raw pen roang yaangnaenorn

because hit POSS 2pl be runner-up certainly

'[A game with Matthew is quite tough] because our hit is certainly not as good as his.'

(18) [ถ้าคนเรานิสัยไม่ดีทำตัวไม่ดี ก้าวร้าวไม่มีความเคารพกับผู้ใหญ่อะไรยังงี้ ใครจะอยากสนับสนุนใครจะอยากยื่นมือช่วยเหลือล่ะ ก็ไม่มี] บางทีเค้าคิดว่าพลอยเป็นเด็กอย่างนั้น

baangthii khaw khit waa Ploy pen dek yaangnan

maybe 3pl think CMPL Ploy:1sg be kid as such

'[If we don't behave well, being aggressive or not respect adults, noone wants to support us. Who is gonna help such persons? Noone.] They may think that I am that type.'

- (19) แน่นอน พวกเขาชอบอยู่ในห้องหรือที่ทางส่วนตัวของตัวเอง

naenorn phuakkhaw chop yuu nay hong

certainly they like stay in room

rue thii-suantua khong tuaeng

or personal place POSS self

'Certainly they like to stay in the room or his personal place.'

- (20) [แล้วในส่วนของการจัดการศึกษา 12 ปีเนี่ยจะรับซึ่งจะมีผลวันที่ 11 ตุลาคม 2545 เนี่ย]

รัฐบาลทำทันแน่นอนครับ

rathabaan tham than naenorn khrap

Government do in time certainly PP

'[As for the 12 year education plan, which will be in effect on October 11, 2002,]

the Government will finish it in time definitely.'

They are different from sentence-initial adverbials in that they cannot occur pre-verbally, nor followed by the irrealis marker.

- (22a) บางทีเขาไม่พอใจ

baangthii khaw ja may phoajai

maybe 3sg IRR NEG satisfied

'Maybe he is not satisfied.'

- (22b) ?เขาบางทีจะไม่พอใจ

?khaw baangthii ja may phoajai

Final particles

Final particles are closed-class forms that occur at the end of the sentence and have no lexical meaning. Their phonological properties tend to vary with respect to the speaker's feeling and attitude. A debitative particle *man* the high tone *ma* spoken texts *mun* formal written texts *kraman*

(23) ["ทำไมมันไม่นอนมุ้งเดียวกันวะ"]

"มันกางหลอกเอาไว้มุ้ง"

man kaang loak ao wai mang

3sg spread fake take keep FP

"Why didn't they stay in the same mosquito net?"

"They might have spreaded the net just to deceive us, probably."

(24) เขาตกใจละมั้งเธอ

khaw tokjai la mang

he scared FP FP

'He was scared, maybe.'

Their position in a sentence is fixed, i.e. at the very end of the sentence and cannot occur in other positions.

(25) *เขาละมั้งตกใจ

*khaw la mang tokjai

(26) *ละมั้งเขาตกใจ

*la mang khaw tokjai

Main clause

Besides marking a sentence with the above closed-class forms, we can qualify a statement by adding a clause to the sentence. Predicates that fall into this group are สงสัย คิด เดา เป็นไปได้แน่นอน. These predicates need a complementizer ว่า to connect with the following clause.

(27) ["เหอะ แล้วอย่างอื่นละเรียบร้อยรึยัง"]

"คิดว่าเรียบร้อย"

["ยังไงกันวะ คิดว่าเรียบร้อย"]

khit waa riaproy

think CMPL ready

["Yeah? And how about other things, ready?"]

"I think it's ready."

["What does it mean you think it's ready?"]

(28) *คิดเรียบร้อย

*khit riaproy

think ready

2.2 Discussion: Lexical properties of epistemic markers

2.2.1 Verb-derived particle

2.2.2 Noun-derived particle

2.2.3 Main clause

3. Combination of epistemic marking

Even though each modal element can be used singly to qualify a statement, the collected data have shown that these elements tend to occur in combination. Lyons (1977) has noted that in English allows a modal verb and a modal adverb to combine as in *He may possibly have forgotten*. This type of combination is harmonic in that both *may* and *possibly* express the same degree of modality. It is considered the double realization of a single modality such that the modal elements "reinforce each other"³ in terms of the epistemic qualification (Lyons 1977: 807). On the contrary, *may* and *certainly* make up a non-harmonic combination resulting in independent qualification. Thus, a sentence *He may certainly have forgotten* has two readings: 1) 'It is certainly the case that he may have forgotten,' and 2) 'It may be the case that he has certainly forgotten.'

In this section I will discuss how epistemic elements are combined in Thai.

3.1 Harmonic combination

- (29) ["เอื้อ แปลก ไม่เห็นจะน่าขำตรงไหน ก็ซุ่มคองจริง ๆ นะสิ] เอ็งนี่ท่าจะไม่เคยกินชะละมั้ง"

eng nii thaa ja mai koey kin sa la mang

2sg TOP gesture IRR NEG experience eat FP FP FP

['Eh? Is this a joke? I don't think it's funny. It really does soothe the throat.] You act as if you'd never had any."

- (30) "ฟักมันคงไม่โกรธมั้ง [เรื่องแค่นี้เอง สงสัยมันหึงมากกว่า นายเลือกไปเห็นนมเมียมัน]"

Fag man khong mai kroat mang

Fag 3sg must NEG angry FP

'Fag's not angry, [he knows we were only teasing. I suspect he's jealous because you saw his woman's tits,']"

³ Following Halliday (1970)

- (31) [มันเป็นอาการคนอกหักอะนะ] สงสัยว่าเขาคงยังหลงรักกันอยู่ละมัง

songsai phii waa khaw khong yang long rak kan
doubt 1sg think 3sg must still fall in love each other
yu la mang
CONT FP FP

'[It is a symptom of a broken-hearted person, right.] Possibly, I think he might be still in love with each other, maybe.'

- (32) [ญ ก็เหมือนกับรู้จักกันถึงครอบครัวอะ แล้วก็ประหลาดว่าเออใส่ แต่งตัวดีกว่าน้องสาว
อะไรยังเงี้ยะ แล้วน้องสาวชอบทำอะไรยังเงี้ยะ]

ช อาจจะไม่ใช่ออย่างนั้นก็ได้มัง

aat ja mai chai yang-ngan koe-dai mang
may IRR NEG be as such maybe FP

F [It's like they have known each other's family. And then they satired about her dressing, that she dressed much better than her younger sister. Her younger sister looked so sloppy, something like that.]

M 'Probably, it might not be as such, maybe.'

- (33) [หนูเหม้ม หนู พุดถึงเยอะเหมือนกันนะ เริ่มแข่งตั้งแต่อายุเท่าไร]
ปุไข่ ครั้งแรกรู้สึกจะเป็นตอนประมาณสิบขวบมังครับ

Puukhai khrangraek ruusuek ja pen pramaan
the first time feel IRR be around
sip khuap mang khrap
ten year FP PP

[Nuumaem Wow! That's quite a lot. When did you start playing?]

Puukhai The first seems to be when I was ten years old, maybe.

- (34) แถวนั้นอะบอกครายก็คงรู้จักสำเพ็งเปงแน่

thaew nan ah bok khraay koe kong ruujak
area that TM tell who then must know
sampheng peng nae
Sampeng be certainly

'In that area, anyone must know Sampeng for sure.'

- (35) คิดว่าอย่างน้อย 3 ล้านคนก็คงฟังเพลงของพวกเขาอย่างแน่นอน

khit waa yaangnoai saamlan khon koe khong fang
 think CMPL at least three million people then must listen
 phleng khong phuak phom yaang-naenon
 song POSS all 1sg certainly

'I think at least three million people must listen to our songs for sure.'

3.2 Non-harmonic combination

3.2.1 อาจ not occurring with any adverbs or adverbials of certainty

- (36) *จุ่มอาจกลับบ้านแล้วแน่ๆ

*Jum aat klap baan laew nae-nae
 Jum may return home already certain-certain

- (37) *บางที่จุ่มอาจกลับบ้านแล้วแน่ๆ

*baangthii Jum aat klap baan laew nae-nae
 maybe Jum may return home already certainly

3.3 Combination with the irrealis marker จะ

- (36) [เห็นเขาบอกว่าเขามาจอดประมาณเที่ยงคืนครึ่งประมาณนั้นนะ] ผมคาดว่าคงจะหาย
 พร้อมกันสักประมาณตี 2 หรือ ตี 3 ประมาณนั้นนะอะ

phom khaat waa khong ja haai phromkan
 1sg predict CMPL must IRR lost the same time
 sakpramaan tiisong rue tiisaam pramaan nan na ha
 around two a.m. or three a.m. around that FP PP

'[As I heard, he said that he parked around midnight.] I predicted that they must
 have been lost at the same time, around 2 or 3 a.m., around that time.'

(41) เดือนหน้าคนท่าจะไปเยอะ

duean naa khon thaa ja pai yoeh
month next people gesture IRR go much

'Next month there seem to be a lot of people (at the party).'

(42) ก็พวกที่ขับรถมาเรียนสงสัยจะเอาตังค์ไปเติมน้ำมันหมด

koe phuak tii khap rot maa rean songsai ja aaw tang
then those REL drive car come study doubt IRR take money
pai toem nam man mot

'And those who drive to school probably spend all their money on the gas for their car.'

4. Function

1) Speculative: the speaker is speculating about what he is saying

(43) [เนื่องจากคณะกรรมการจะไม่เข้าใจหลักการแพทย์] อาจตัดสินลำเอียงเข้าข้างผู้บริโภค

aat tat sin lamiang khaw khang phuuboriphok
may judge bias enter side consumer

'[Because the committee do not have medical background,] (they) may take the consumer's side.'

(44) [ถ้าคุณมีอาการปวดหัวอย่างแรงร่วมกับอาการพูดไม่ค่อยออก หรือพูดไม่ชัด หน้ามืด วิงเวียน เป็นลม หรือเกิดอาการอ่อนแรงที่แขน และขา] เหล่านี้อาจเป็นสัญญาณของโรคหลอดเลือดสมองอีกเสบ

lawnii aat pen sanyaan khong rok lot lueat samong aksep
these may be sign POSS cerebral arteritis

'[If you have acute headache together with being unable to speak or mumble, being blackened, vertigo, syncope, weakened at arms and legs,] these may be signs for Cerebral Arteritis.'

2) Deductive: the speaker is presenting the sentence as a deduction, i.e., a conclusion or a judgment has been reached by reasoning from some facts.

(45) [เขานอนฟังเสียงหนังที่ตั้งอยู่ตลอดเวลา นึกถึงพรุ่งนี้เช้า] คงมีเด็กขาดโรงเรียนหลายคน
[ลงถ้ามีหนังฉายสว่างละก็ มักจะนั่งดูกันจนมองตัวหนังไม่เห็น เพราะแสงอาทิตย์ของวันใหม่ขึ้น
ฉาบอยู่บนจอขาว]

khong mii dek khaat rongrian laay khon
must have child miss school many people

'[he lay there listening to the distant sounds from the movie,] thinking that lots of
kids would be absent from school the next day. [If movies were shown through to dawn,
the children would probably sit there watching until the morning sunlight shone on the
screen.'

(46) [ผมสงสารแมว] แมวก็คงตัวเล็กนะครับ[เพราะว่าเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อน้ำทิ้งก็ 2-3 นิ้ว
เองนะครับ]

maew koe khong tua lek na khrap
cat then must body small FP PP

'[I sympathize the cat.] The cat must be small [because the diameter of the pipe is
only two or three inches.'

3) Certainty (degrees of certainty)

(47) [22:51:27] Kat: พรไม่เหน้อยหรือ เออคิกอะเปงไรไม่รู่นะพร มีบั้งหาแน่ ๆ

phorn mai nueay ro er khik aa peng rai mai ru na phorn mii
pang haa nae nae nae

[22:51:50] Kat: โทรหาเราบอกไม่เปงไรแต่ส่งแมสมาว่าไซแซท

thro haa raw bok mai peng rai tae song mas maa waa
so saet

(48) ["ฉันจะล้อแกล้งทำไม เสียเวลานั้นด้วย" สีหน้าครูใหญ่เคร่งขรึม พักคิดว่ามันชักไม่ชอบ
มาปากกลเสียแล้ว] ครูใหญ่คงคิดไม่ชื่อกับเงินของเขาแน่

khruu yai khong khit maisue kap ngern khong khaw nae
khruu yai must think dishonestly with money POSS 3sg certainly

4) Debitative (degrees of doubt)

- (49) [น้อง พรว่ากลับไป ม. นะ ฝนตกแน่เลย]
 พี่ ช่วงนี้หรือ ยังมั้ง]
 Older sister: chuang nii roe yang mang
 [Younger sister: I think being back to the campus this time it must be in the
 rainy season.
 Older sister: This period? Maybe not yet.]

4.1 Multiple marking: redundant, disambiguation, politeness strategies

- (50) [นำประหลาดที่กระบวนการสรรหาทั้ง 2 กระบวนการเลือกสรรมาได้เช่นนี้ ในขณะที่อดีต
 กกด. กลับไม่มีผู้ใดได้รับการเลือกสรรเข้ามาแม้แต่เพียงคนเดียว] ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอาจ
 ใช้ดุลพินิจว่า กกด. ชู้เก่า มีข้อบกพร่องมาก [จึงไม่อยากให้เข้ามาดำเนินการต่อก็เป็น
 ได้]

sueng aat penpayday waa aat chay tunphinit waa KKT
 REL may possible CMPL may use judgment CMPL KKT
 chut kaw mii khobogprong maak
 CL old have mistake much

Habitual tense, deontic modality

- (51) บางที ในวันอาทิตย์ที่ 13 เมษายนนี้ เขาอาจได้ฉลองวันเกิดครบรอบ 39 ปีด้วยการคว้า
 แชมป์ เดอะมาสเตอร์ส ก็เป็นได้

bangthii nay wanaathit thiisip-saam nii khaw **aat** day
 maybw in Sunday thirteenth this 3sg may get
 chalong wankoet khroprop sam-sip-kaaw pii duay
 celebrate birthday complete thirty-nine year with
 kaan khwaachamp the Master's **kopenday**
 NOM win the Master's possible

'Maybe on this Sunday, April 13th, he might get to celebrate his thirty-nine years
 old by winning the Master's, possibly.'

5. The relationship between function and the position in the sentence

Speculative	Deductive		Speculative	Certainty
Adverbials	Preverbal Modal	V	Adverbials	Interactional Particles

6. Other means of expressing epistemic modality

6.1 ต้อง

- (52) [ทั้งนี้ยาหลายๆ ตัวออกฤทธิ์ได้แตกต่างกัน ซึ่งอาหารที่เรากินเข้าไปอาจมีผลอย่างมาก ต่อประสิทธิภาพของยาก็เป็นไปได้เหมือนกัน] แน่นอนที่สุดต้องมียาบางชนิดไม่ถูกกับอาหารบางประเภทเป็นแน่

naaenon thiisut tong mii yaa bang chanit mai thuuk

certain the most must have medicine some kind NEG match

kap aahaan bang prapet **pennae**

with food some type certainly

'As the most certain thing, there must certainly be some types of medicine that do not go with some types of food.'

- (53) คิดว่าชาวบ้านต้องเก็บเอาไปพูดจากันอีกเป็นแน่

khit waa chaawbaan tong kep aow pay

think CMPL villagers must pice take go

phuutjaa kan iik pennae

talk each other again certainly

'I think that villagers must talk about it for sure.'

6.2 จะ

- (54) และผมก็มั่นใจว่า ทัพ "เนรัชชुरี" จะผ่านเข้าสู่รอบตัดเชือกได้อย่างแน่นอน

lae phom ko manjay waa thap neratsuurii ja phaen

and 1sg then confident CMPL army Nerassuri IRR pass

khaw suu rop tatchuuek day yaangnaenon

enter to round payoff get certainly

'And I'm confident that the army of Nerassuri will certainly pass into the pay-off.'

- (55) [ม่ายสมทรวงวังพลางลั้ลลุกลุกลุกลานหนีเอาตัวรอดตกใจกลัว มีรอยแดงเป็นแนวติดไปทั้งตัว] "อีนี้ นากลัวมันจะบ้าแน่ ๆ"

iinii naaklua man ja baa nae nae

This Bitch afraid 3sg IRR crazy certainly

Certainly, she may be insane.

6.3 จะต้อง

- (56) [หากมีความร่วมมือจากหลายฝ่าย เชื่อว่าในการจัดอันดับความสามารถ การแข่งขันของสถาบันไอเอ็มดี] อันดับทางด้านวิทยาศาสตร์ไทย จะต้อง พ้นจากลำดับท้ายมาเป็นที่ 30 ต้น ๆ อย่างแน่นอน

andap thaangdaan wit-tha-yaa-saat thay ja tong phon jaak

rank of science Thai IRR must pass from

lamdap thaay maa pen thiisaamsip tonton yangnaenoan

rank last come be thirtieth upper certainly

[If we get cooperation from many parts, I believe that in the proficiency ranking, the competition of the IMD Institute, Thailand's scientific ranking must certainly pass the very end rank toward the top of thirtieth.]

6.4 น่าจะ

- (57) [หนูเหม้ม เนอะ ตอนนั้นที่เจอปุ๊ไขอายุเท่าไรคะ]
ปุ๊ไข น่าจะ ประมาณ 7 ขวบ มั้งครับ

Puukhai: naa ja pramaan jet khuap mang krap

ought IRR around seven year FP PP

[Nuu Maem: Right. At the time of meeting how old were you?]

Puukhai: It should be around seven years old, I think.

- (58) คาดว่า ภายในเดือนนี้ น่าจะ ได้ข้อมูลเพียงพอ

khaat waa phaay nay duean nii naa ja day kho muun

pheang po

[Within this month, it may receive the information enough.]

- (59) แต่เบนซ์ก็คาดว่า ผลตอบแทนนี้น่าจะคุ้มค่าไม่น้อย

tae Benz ko khaat waa phontopthan nan

but Benz then guess CMPL profit that
 naa ja khumkhaa maynoy
 ought IRR worth not the least

'But I expect that the earning should be quite worth.'

- (60) เบนซ์คิดว่าน่าจะทำให้คนรู้จักเบนเซ่เพิ่มมากขึ้น

Benz khit waa naa ja thamhay khon ruujak
 Benz think CMPL ought IRR cause people know
 Benze poem maakkhuen
 Beze increase more

'I think that (it) should make people know Benze better.]

- (61) [ขณะนี้ เอรอน ได้เดินทางกลับไปยังอิตาลีเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บดังกล่าว] และคาดว่า
 น่าจะพิชิตกันเกมนัด 2 วันที่ 23 เมษายน 2546

lae khaat waa naa ja fit than kem nat song
 and guess CMPL ought IRR fit in time game meet two
 wan thii yii-sip-saam me-saa-yon song-phan-haa-roy-sii-sip-hok
 day REL twenty three April 2546 BA

[Now Veron has traveled to Italy to take care of that injury,] and expects that he
 should be ready for the second game on 23 April 2003.]

- (62) [บอกว่าเป็นของผู้โดยสาร] ซึ่งคาดว่าน่าจะนั่งจากโรงเรียนปากน้ำสมุทรปราการมาลงที่
 สถานีรถไฟหัวลำโพง เมื่อวานนี้ตอน 4 โมงเย็นนะคะ

sueng khaat waa naa ja nang jaak roongrean paaknaam
 REL guess CMPL ought IRR sit from Paknam School
 samutpraakaan maa long thii sathanii rotfay Hua Lam Phong
 Samutprakaan come down at station railway Hua Lam Phong
 muea waannii ton siimoongyen na kha
 yesterday at four p.m. FP PP

'[(He) said that it belongs to a passenger] who might have got on from Paknam
 School, Samutprakaan, and got off at the Hua Lam Phong railway station yesterday, at
 4 p.m.'

- (63) ก็คาดว่าเขาน่าจะมีอะไรกันมาก่อน สองคนนี่นะ

ko khaat waa khaw naa ja mii aray kan
then guess CMPL 3 ought IRR have anything each other
maa kon song khon nia na
come before two people FP FP

'I guess that they must have had the thing before, these two people I mean.'

- (64) [ในเรื่องเสียงกระซิบบนรถแท็กซี่โจมตีรัฐบาลและต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อาจเป็นเรื่อง
นำหัวร่อ]และประเมินว่าไม่น่าจะเกิดผลอะไร[หากว่ารัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีผล
งานอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ]

lae pramoen waa may naa ja koetphon aray
and assess CMPL NEG ought IRR result anything

'And we assess that it should not affect anything.'

6.5 ย่อม

- (65) การที่นั่งอยู่กับหน้าจอคอมพิวเตอร์นานๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพของท่านอย่างแน่
นอน

kaanthii nang yuu naa jo khompiwter naannaan yom
NOM sit CONT front screen computer long time MOD
song phonkrathop toa suk-kha-paap khong thaana yaangnaenon
result effect to health POSS 2sg certainly

'Sitting in front of the computer continually affects your health certainly.'

6.6 ควรจะ

- (66) งานที่คิดว่าควรจะเสร็จได้ในวันเดียว กลับต้องเพิ่มเวลามากขึ้นเป็นสองถึงสามวัน

ngaan thii khit waa khuan ja set day nay wan deaw
work REL think CMPL should IRR finish get in day single
klap tong phoem we-laa maak khuen pen song thueng saam wan
turn must increase time much up be two reach three day

'The work that we think that should be done within one day turned out to need

more time, to two or three days.'

(67) ค้นดูตามซอกตามมุมที่คิดว่าควรจะมีอยู่ แต่ก็ไม่พบแม้สิ่งเดียว

khon duu taam sok tam mum thii khit waa khuan
search see followcorner followcorner REL think CMPL should
ja mii yuu tae ko may phop mae salueng deaw
IRR have stay but then NEG find even cent single

'We searched every corner where I think that it should be but we did not find even one cent.'